

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **SCONTO, s.r.o.**
se sídlem v Hradci Králové, Mánesova 1277/5

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
se sídlem v Praze 4, Budějovická 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. února 2019, č. j. 8290/2019-900000-311

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal ke Krajskému soudu v Hradci Králové správní žalobu proti rozhodnutí žalovaného, kterým byla na základě podaného odvolání formálně změněna rozhodnutí Celního úřadu pro Královéhradecký kraj, dodatečné platební výměry č. j. 4180-6/2018-550000-51 a č. j. 4180-7/2018- 550000-51, ze dne 2. 3. 2018. Těmito prvoinstančními rozhodnutími celní úřad dodatečně žalobci vyměřil antidumpingové clo v celkové výši 2

220 118 Kč, které se týkalo dvou celních prohlášení (ev. č. 12CZ1773001G0RGCV0 ze dne 21. 6. 2012 a 12CZ1703001JWKVYS0 ze dne 24. 9. 2012).

2. Krajský soud konstatuje, že usnesením ze dne 2. 11. 2020, č. j. 31 Af 30/2018 – 197 řízení přerušil, neboť měl za to, že řízení vedené před Nejvyšším správním soudem pod spisovou značkou 2 Afs 274/2019 splňuje podmínky pro tento postup dané ustanovení § 48 odst. 3 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb. Vzhledem k tomu, že v dané věci již Nejvyšší správní soud vynesl rozsudek, pominuly důvody dané ustanovením § 48 odst. 3 písm. d) uvedené právní úpravy a soud tedy v řízení dále pokračuje.

II. Žalobní body

Bod I. a II.

Podmínky pro opakovanou daňovou kontrolu

3. V této části žaloby shrnul žalobce právní úpravu zabývající se otázkou opakované daňové kontroly ve vazbě na institut obnovy řízení, tedy ust. § 85 a 54 daňového řádu a na ni navazující judikaturu Nejvyššího správního soudu obsaženou v jeho rozsudcích sp. zn. 2 Afs 149/2005 a 1 Afs 28/2012.

Hodnocení podmínek přípustnosti opakované daňové kontroly

4. Žalobce uvedl, že daňový řád umožňuje zahájit opakovanou daňovou kontrolu pouze v případech výslovně vymezených. Předmětem první kontroly byla JSD č. 12CZ1703001JWKVYS0 ze dne 24. 9. 2012 a JSD č. 12CZ1773001G0RGCV0 ze dne 21. 6. 2012. Rozsah kontroly byl stanoven na ověření sazebního zařazení zboží, původu zboží a celní hodnoty. Předmětem druhé daňové kontroly jsou JSD č. 12CZ1703001JWKVYS0 ze dne 24. 9. 2012 a JSD č. 12CZ1773001G0RGCV0. Rozsah byl stanoven na ověření země původu. Z výše uvedeného vyplývá, že v pořadí druhá kontrola je opakovanou daňovou kontrolou.

Důkazy a skutečnosti uvedené správcem daně jako důvod pro opakovanou daňovou kontrolu

5. Podle Oznámení o zahájení kontroly po propuštění zboží ze dne 2.6.2017 (čj: 37796-5/2017- 550000-51) uvedl správce cla jako důkaz „zprávu z šetření ze strany Evropského úřadu boje proti podvodům č. OF/2015/202/B1, OF/2015/1332 s přílohou tab. Excel VL+OF+2015+0202_reply_TWDOI_122016-1, která souvisí se zprávou AM 2015/011 a AM 2015/011S1 na zásilky spojovacího materiálu, u kterých byl nesprávně deklarován původ zboží z Tchaj-wanu a která byla celnímu úřadu doručena dne 12. 4. 2017.“ Jako důkaz správce cla uvedl: - zprávu z šetření ze strany Evropského úřadu boje proti podvodům č. OF/2015/202/B1, OF/2015/1332 s přílohou tab. Excel VL+OF+2015+0202_reply_TWDOI_122016-1, která souvisí se zprávou AM 2015/011 a AM 2015/011S1. Tento dokument není Zprávou z mise OLAF do Tchaj-wanu s náležitostmi dle čl. 11 Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999. Podle čl. 11 tohoto nařízení po dokončení vyšetřování vypracuje úřad pod vedením generálního ředitele zprávu. V této zprávě jsou uvedeny právní základ pro vyšetřování, procesní úkony, zjištěné skutečnosti a jejich předběžná právní kvalifikace, odhadovaný finanční dopad zjištěných skutečností, dodržení procesních záruk v souladu s článkem 9 a závěry vyšetřování. Žalovaný jako důkaz

považuje zprávu ze šetření, která je ve skutečnosti nedatovaným dopisem podepsaným H. S. o tom, že proběhla mise a že OLAF získal údaje týkající se zbývajících kontejnerů. Tato informace neobsahuje právní základ pro vyšetřování, procesní úkony, předběžnou právní kvalifikaci (informace o tom, že zboží má podléhat antidumpingovému clu není právní kvalifikací), odhadovaný finanční dopad zjištěných skutečností, dodržení procesních záruk, o osobách zapojených do vyšetřování, výsledku dotčených osob či svědků, neodůvodněné a kontradiktorní vyloučení odpovědnosti příslušných orgánů, porušení povinnosti provést vyšetřování objektivně a nestranně a v souladu se zásadou presumpce nevinoty ze strany OLAF. Této skutečnosti si je vědom i OLAF, když se v závěru dokumentu podává, že Zpráva z mise OLAF do Tchaj-wanu bude všem členským státům poskytnuta ihned po dokončení.

6. Dokument, na základě kterého žalovaný zahájil opakovanou daňovou kontrolu, neobsahuje podstatné náležitosti, jež jsou kogentně stanoveny normotvůrcem v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013, což vede k tomu, že tento dokument je zjevně protiprávní a zcela postrádá důkazní hodnotu. Při zahájení daňové kontroly předložil žalovaný žalobci nedatovaný dokument podepsaný H. S. (není uvedena jeho funkce) uvádějící sice nějaké informace o šetření OLAF a DOI s Přílohou označenou jako „list of matched containers per Member State“, v českém překladu „seznam spárovaných kontejnerů za jednotlivé členské státy“. Přitom při zahájení opakované daňové kontroly jako důkaz žalovaný předložil „tab. Excel VL+OF+2015+0202_reply_TWDOI_122016-1“, která není svým názvem identifikována s údajnou Přílohou, která je uvedena pod dokumentem podepsaným H. S.

Podmínka „novosti“

7. Pro případ, že by soud přesto považoval tento dokument za důkaz, na základě kterého je možné zahájit opakovanou daňovou kontrolu, žalobce uvedl, že Zpráva (označená žalovaným jako zpráva z šetření ze strany Evropského úřadu boje proti podvodům č. OF/2015/202/B1, OF/2015/1332 s přílohou tab. Excel VL+OF+2015+0202_reply_TWDOI_122016-1, která souvisí se zprávou AM 2015/011 a AM 2015/011S1) byla vydána až po ukončení první daňové kontroly, a proto nesplňuje podmínku „novosti“ spočívající v tom, že tento důkaz existoval v době první daňové kontroly, který nově, po ukončení první kontroly jen vyšel najevo a předtím - přes svoji existenci - nebyla známa ani daňovému subjektu ani správci daně (viz rozsudek čj. 2 Afs 149/2005). Výše uvedený dokument v době první daňové kontroly neexistoval, a proto nemůže být uplatněn jako důkaz, na základě kterého by bylo možné provést opakovanou daňovou kontrolu.

Podmínka „bez zavinění“ správce daně uplatněny v původní daňové kontrole

8. Pokud jde o podmínku „bez zavinění“ správce daně, musí existovat objektivní podmínky, které by uplatnění takové skutečnosti nebo důkazu bránily. Žalobce nevidí žádný objektivní důvod, proč by žalovaný již v průběhu první daňové kontroly nemohl výše uvedené důkazy a skutečnosti (viz část III. c3/) získat a následně uplatnit. To vyplývá z následujících skutečností:
9. Žalovaný měl k dispozici dvě podstatné informace. Za prvé žalovaný disponoval relevantními informacemi, že dovezené zboží na JSD č. 12CZ1703001JWKVYS0 ze dne 24. 9. 2012 a JSD č. 12CZ1773001G0RGCV0 ze dne 21. 6. 2012, u něhož byl deklarován tchajwanský původ, může být ve skutečnosti čínského původu, neboť sám OLAF

informoval v roce 2012 celní správu, že spojovací prostředky čínského původu jsou přepravovány přes Tchaj-wan. Za druhé měl žalovaný identifikovat zásilky pocházející od společnosti Shiau Young Industry Co Ltd a Penhghomg Wan Fasteners Co Ltd., čímž by získal od tchajwanského Celního vyšetřovacího oddělení (DOI) informaci, zda uvedené zásilky přepravené firmou Shiau Young Industry Co Ltd a Penhghomg Wan Fasteners Co Ltd. byly přepraveny z Čínské lidové republiky. Žalovaný měl informace, že zboží dovezené na výše uvedená JSD mohlo být čínského původu. Mohl se proto obrátit na GŘC, které by si ve spolupráci s OLAF vyžádalo dodatečné informace z databáze tchajwanského Celního vyšetřovacího oddělení (DOI). Tato možnost byla reálná a některé celní správy jiných členských států EU (Estonsko, Irsko) ji využily. Žalovaný se tedy nemůže dovolávat toho, že bez svého zavinění nemohl tento důkaz v první daňové kontrole uplatnit. Dále bylo žalovanému ze Zpráv z obou misí a Závěrečné zprávy zřejmé, že vyšetřování DOI dalších přeložených kontejnerů nadále probíhá. Ve Zprávě z mise č. 1 OLAF uvedl, že „Zbývající kontejnery ještě nebyly identifikovány. Šetření ještě probíhá.“ (str. 5). Ve Zprávě z mise č. 2 OLAF uvedl, že „vyšetřování DOI v souvislosti s vysokým počtem dalších přeložených kontejnerů nadále probíhá.“ V Závěrečné zprávě z obou misí OLAF sdělil, že „skutečný původ celé řady dalších zásilek ještě musí být zjištěn. OLAF očekává od odboru celního pátrání další informace týkající se těchto zásilek“ (str. 9 Závěrečné zprávy). Žalovaný tedy mohl předpokládat, že ve vztahu k JSD č. 12CZ1703001JWKVYS0 ze dne 24. 9. 2012 a JSD č. 12CZ1773001G0RGCV0 ze dne 21. 6. 2012 může obdržet dodatečné informace z dalšího šetření tchajwanského Celního vyšetřovacího oddělení, přičemž tyto informace by teoreticky mohly splňovat podmínky pro opakování daňové kontroly. V takovém případě jsou dle rozsudku NSS čj. 9 Afs 69/2011 rozhodné konkrétní důvody, které správce cla vedly k ukončení daňové kontroly, aniž by obdržel další informace od DOI a OLAF.

Povinnost spolupráce celních orgánů s OLAF

10. Kromě výše uvedeného žalovaný dále dle žalobce nesprávně vyložil podmínku „bez zavinění správce daně uplatněny v původní daňové kontrole“. Žalovaný svůj postup obhajuje tím, že původní Závěrečná zpráva (která byla vyhotovena na základě 1. a 2. mise) č. OF/2011/0978/B1 (THOR(2014)19006 - 09/07/2014) neobsahovala čísla kontejnerů, které byly dovezeny na JSD č. 12CZ1703001JWKVYS0 ze dne 24. 9. 2012 a JSD č. 12CZ1773001G0RGCV0 ze dne 21. 6. 2012. Proto nelze klást k tíži žalovaného, že konkrétní důkazy byly doručeny ze strany OLAF správci cla až 12. 4. 2017 (str. 4 Úředního záznamu o výsledku šetření stížnosti, čj. 52679-2/2017-550000-5 ze dne 20. 9. 2017). Žalovaný argumentuje tím, že musel vyčkat doručení důkazů ze strany OLAF, a proto nemohl uplatnit důkazy již v první daňové kontrole. S tímto názorem žalobce nesouhlasil, neboť celní orgány členských států a OLAF jsou povinny mezi sebou úzce spolupracovat a poskytovat si veškeré informace týkající se porušení celních předpisů. Jako důvod, že informace k oběma JSD nemohly být získány již v rámci první daňové kontroly, nemůže obstát ani případný argument, že tchajwanské Celní vyšetřovací oddělení (DOI) nepředalo OLAF informace k oběma JSD již před ukončením první daňové kontroly.

Právní postavení Tchaj-wanu

11. Žalobce uvedl, že žalovanému bylo již v roce 2012 známo, že Tchaj-wan je součástí Čínské lidové republiky. Tchaj-wan používá oficiální označení Čínská republika (Republic of China, anglicky ROC) a považuje se za legitimní vládu celého čínského území, nad celým čínským územím však veřejnou moc nevykonává. Stejně tak i Čínská lidová republika

(ČLR, People's Republic of China, anglicky PRC) považuje Tchaj-wan za součást svého území, avšak veřejnou moc nad ostrovem nevykonává (M. Kavěna: Uzavírání mezinárodních smluv s Tchaj-wanem, Parlament České republiky, Kancelář poslanecké sněmovny). Dle názoru žalobce je třeba vycházet z mezinárodně právního postavení Tchaj-wanu zastávaného EU a Českou republikou. Zároveň žalobce vychází i ze zásad ustanovování diplomatických vztahů s ostatními zeměmi. Žalovaný tak měl již v roce 2012 informaci, že zboží dovezené na JSD č. 12CZ1703001JWKVYS0 ze dne 24. 9. 2012 a JSD č. 12CZ1773001G0RGCV0 ze dne 21. 6. 2012 je zbožím, které má původ v Čínské lidové republice, neboť skutečnost, že Tchaj-wan je součástí Čínské lidové republiky, nebyla objektivně nová, neboť Tchaj-wan nebyl v roce 2012 považován z mezinárodně právního hlediska za stát a EU ani Česká republika Tchaj-wan jako samostatný stát neuznávaly.

Prolomení prekluzivní lhůty při zahájení opakované daňové kontroly

12. Žalovaný dle názoru žalobce při zahájení opakované daňové kontroly prolomil obecnou tříletou prekluzivní lhůtu stanovenou v čl. 221 odst. 4 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství ve znění pro rok 2012, kdy došlo k dovozům spojujících prostředků. Podmínky pro prolomení této lhůty dle celního úřadu stanoví § 265 zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon. Důvody pro prolomení tříleté prekluzivní lhůty popsal žalovaný v úředním záznamu ze dne 31. 5. 2017 (čj. 37796-3/2017-550000-51). Důvody prolomení této lhůty dále sdělil žalovaný v písemnosti označené jako „Odpovědi na otázky kontrolované osoby“ ze dne 23. 6. 2017 (čj. 37796-13/2017-550000-51). Z této odpovědi vyplývá, že žalovaný vychází z judikatury SDEU C-62/06 ZF Zefeser a C-124/08 a C-125/08 Snauwaert a další. Podle názoru žalobce se výše uvedené rozsudky v dané věci neuplatní, neboť v nich SDEU odpovídal na předběžnou otázku týkající se jiné právní úpravy unijních celních předpisů a dále SDEU neposuzoval otázku prekluze i z jiných hledisek, které jsou uvedeny níže.

Vztah čl. 221 odst. 4 celního kodexu k § 265 celního zákona

13. Žalobce měl za to, že je nutné se dále vypořádat s § 265 celního zákona ve znění pro rok 2012. Ust. § 265 bylo totiž přijato za účelem provedení ustanovení nařízení EU do národního práva. Přijetí vnitrostátních implementačních opatření vyplývajících z nařízení EU (tj. celního kodexu) vyplývá obecně z čl. 4 odst. 3 Smlouvy EU (Úř. věst. C 115, 9.5.2008). V konkrétním případě vnitrostátní implementaci stanoví čl. 221 odst. 4 celního kodexu. Podle tohoto ustanovení „Vznikne-li celní dluh v důsledku činu, který byl v době, kdy byl spáchán, trestný, může být výše dluhu sdělena dlužníkovi za podmínek stanovených platnými předpisy i po uplynutí tříleté lhůty zmíněného v odstavci 3.“ (pozn. – žalobce zde vychází z oficiálního znění, ačkoliv v části V. b/ uvedl jiný, dle žalobce správnější, překlad). Jedná se o fakultativní implementační opatření konkretizačního a doplňujícího charakteru. Ze znění čl. 221 odst. 4 celního kodexu vyplývá, že prolomení prekluzivní lhůty nastává ve dvou krocích: 1) nejdříve musí být splněny podmínky čl. 221 odst. 4, tj. „vznikne-li celní dluh v důsledku činu, který byl v době, kdy byl spáchán, trestný.“ – tuto podmínku stanovuje pouze celní kodex (pozn. – pro tuto chvíli je odhlíženo na nepřesnost v překladu) a 2) a členský stát využije fakultativní možnost přijetí vnitrostátních implementačních opatření, ve kterých stanoví podmínky pro prolomení prekluzivní lhůty. Čl. 221 odst. 4 upravuje situaci, kdy je možné prolomit tříletou lhůtu. Jde o situace, pokud vznikl celní dluh v důsledku činu, který byl v době, kdy byl spáchán, trestný. Členské státy pak mají možnost stanovit podmínky, za kterých bude výše dluhu sdělena dlužníkovi. Ust. § 265 celního zákona ovšem rozšířilo situace, ve kterých je možné

prolomit prekluzivní lhůtu. Toto rozšíření upravuje tak, že jde o „důsledek činu, který v době, kdy byl spáchán, mohl být důvodem pro zahájení trestního řízení.“ Ust. § 265 celního zákona de facto znovu formuluje situaci, ve které je možné prolomit prekluzivní lhůtu. Tuto situaci ovšem již formuluje čl. 221 odst. 4 celního kodexu. Navíc při formulaci této situace používá téměř shodné formulace jako v čl. 3 nařízení č. 1697/79, ačkoliv nařízení č. 2700/2000 používá podmínku, která je pro celní orgány mnohem přísnější (viz část V. b/). Z tohoto posouzení vyplývá, že celní úřad při zahájení daňové kontroly (viz Oznámení o zahájení kontroly ze dne 2. 6. 2017, čj. 37796-5/2017-550000-51 a následné protokoly) vychází jak z čl. 221 odst. 4 celního kodexu, tak současně odkazuje na § 265 celního zákona. Přitom obě právní normy definují situaci, za které je možné prolomit prekluzivní lhůtu, odlišně: 1) čl. 221 odst. 4 – „Vznikne-li celní dluh v důsledku činu, který byl v době, kdy byl spáchán, trestný, ...“ 2) § 265 – „...v důsledku činu, který v době, kdy byl spáchán, mohl být důvodem pro zahájení trestního řízení, ...“ Podle názoru žalobce musí správce cla postupovat při vymezení situace, zda je možné prolomit prekluzivní lhůtu, pouze ze znění čl. 221 odst. 4 celního kodexu a § 265 celního zákona použít pouze pro určení délky lhůty, což žalobce odůvodňuje následovně: Podle čl. 288 SFEU má nařízení obecnou působnost, je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech. Celní kodex č. 2913/92 má právní formu nařízení. V tomto případě ovšem došlo k chybné implementaci čl. 221 odst. 4 nařízení č. 2913/92 ve znění nařízení č. 2700/2000, neboť český zákonodárce stanovil v § 265 celního zákona mírnější podmínky („mohl být důvodem...“) pro celní orgány, za kterých mohou prolomit tříletou prekluzivní lhůtu (zrcadlově to znamená mnohem přísnější podmínky pro žalobce, za kterých je vůči ní prolomena prekluzivní lhůta). Vzniká tak otázka, zda se má celní orgán řídit nařízením, které je přímo použitelné a vyloučit tak aplikaci s ním neslučitelného vnitrostátního předpisu nebo zda se má řídit chybně implementovaným vnitrostátním ustanovením. Podle názoru žalobce je nutné uplatnit princip přednosti unijního práva a vyloučit použití s ním neslučitelného ust. § 265 celního zákona. Uvedený závěr vyplývá z rozsudku SDEU 106/77 Simenthal. Podle bodu 17 rozsudku přímo použitelná ustanovení práva EU činí automaticky nepoužitelným jakékoliv odporující ustanovení platného vnitrostátního práva. Z toho plyne, že celní úřad je povinen přímo aplikovat nařízení EU, tj. čl. 221 odst. 4 celního kodexu před ust. § 265 celního zákona.

14. Žalobce ze shora uvedeného vyslovil následující závěry:

- 1) Nařízení č. 2700/2000 ve znění pro rok 2012 stanovilo pro žalovaného přísnější podmínky pro prolomení tříleté prekluzivní lhůty, než jak vyplývá z rozsudku C-62/06 ZF Zefeser. Rozsudek C-62/06 ZF Zefeser není tedy možné použít, při obhajobě, že mohl žalovaný prolomit tříletou prekluzivní lhůtu. Veškeré dokumenty, ve kterých se žalovaný opírá o rozsudek C-62/06 ZF Zefeser, jsou v rozporu s právní úpravou.
- 2) Ust. § 265 celního kodexu ve znění pro rok 2012 se nepoužije v té části, ve které upravuje situaci, ve které lze prolomit tříletou prekluzivní lhůtu, ale s ohledem na rozsudek SDEU 106/77 Simenthal se použije čl. 221 odst. 4 celního kodexu ve znění pro rok 2012 (viz bod 1 výše). Ani ust. § 265 celního zákona tedy neopravňuje žalovaného, aby se odvolával na rozsudek C-62/06 ZF Zefeser.
- 3) Aby došlo k prolomení tříleté prekluzivní lhůty, musí žalovaný prokázat, že celní dluh vznikl v důsledku činu, který v době, kdy byl spáchán, byl podnětem k trestnímu stíhání u soudu a toto trestní stíhání bylo skutečně zahájeno (pozn. – žalobce se zde odchýlil od

oficiálního, ale nesprávného překladu). Žalovaný neprokázal, že byla tato podmínka splněna.

- 4) Z tohoto důvodu je zahájení opakované daňové kontroly nezákonné.
- 5) Rozsudek C-62/06 ZF Zefeser se týkal čl. 3 nařízení č. 1697/79 a nikoliv čl. 221 odst. 4 celního kodexu účinného od 19. 12. 2000 do 31. 5. 2016. Čl. 221 odst. 4 má odlišné znění od čl. 3 nařízení č. 1697/79, což vyplývá ze srovnávacího jazykového výkladu. V případě, že by došel soud k odlišnému názoru, navrhuje žalobce, aby soud (i když není soudem poslední instance) položil předběžnou otázku ohledně výkladu unijního práva k SDEU. Podle názoru žalobce nejsou splněny podmínky pro uplatnění výjimky z povinnosti předložit předběžnou otázku k SDEU, jak je vymezil SDEU v případě 283/81 CILFIT, tj. že

(i) otázka unijního práva není relevantní pro řešení daného případu

(ii) existuje ustálená judikatura SDEU k dané otázce nebo rozsudek týkající se identické otázky (tzv. *acte éclairé*)

(iii) výklad a správná aplikace unijního práva jsou naprosto zjevné (tzv. *acte clair*).

15. Žalobce navrhl, aby soud předložil SDEU následující předběžné otázky:

- 1) je kvalifikace „činu, který byl v době, kdy byl spáchán, trestný“ uvedená v čl. 221 odst. 4 Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství ve znění Nařízení č. 2700/2000, kterým se mění nařízení č. 2913/92, pouze kvalifikace provedená celními orgány nebo kvalifikace provedená příslušným trestním soudem
- 2) bude-li odpověď na první otázku taková, že je rozhodující pouze kvalifikace provedená celními orgány, je třeba dospět k odlišnému závěru podle toho, zda dlužníka trestní soud zproští obžaloby podle zásady *in dubio pro reo*, nebo proto, že bylo prokázáno, že se dlužník dotčeného protiprávního jednání nedopustil a to s ohledem na to, že právní základ posuzované otázky se liší od případu ve věci C42 62/06 ZF Zefeser ze dne 18. 12. 2007, neboť v důsledku přijetí Lisabonské smlouvy je její nedílnou součástí Listina základních práv Evropské unie (účinné od 1. 12. 2009), která v čl. 47 zaručuje právo na účinné prostředky nápravy před soudem (tj. aby právní kvalifikaci podvodu nečinily celní orgány, ale soudy)?
- 3) bude-li odpověď na první otázku taková, že rozhodující je kvalifikace provedená příslušným trestním soudem, je pouhá skutečnost, že příslušný orgán činný v trestním řízení zahájil trestní stíhání, dostatečná, nebo je nutné, aby byl dlužník odsouzen v dotčeném trestním řízení?
- 4) rovněž za předpokladu, že platí druhý uvedený případ, je třeba dospět k odlišnému závěru podle toho, zda soud dlužníka zproští obžaloby podle zásady *in dubio pro reo*, nebo proto, že bylo prokázáno, že se dlužník dotčeného protiprávního jednání nedopustil?
- 5) pokud se státní zastupitelství rozhodne nezahájit trestní stíhání proti dlužníkovi, protože má za to, že neexistují ani nepřímé důkazy o tom, že došlo k jednání, které může být předmětem trestního stíhání před soudem, jaké z toho musejí být vyvozeny důsledky? Brání takové rozhodnutí zahájení řízení směřujícího k vybrání nezaplaceného cla?

- 6) pokud státní zastupitelství nebo sám trestní soud rozhodnou o zastavení trestního stíhání z důvodu promlčení, brání toto rozhodnutí zahájení uvedeného řízení směřujícího k vybrání nezaplaceného cla?“

Pozn. Navržené předběžné otázky č. 3 až 6 se shodují s předběžnými otázkami v případě C-62/06 ZF Zefeser, neboť v případě, že by SDEU rozhodl odlišně od případu C-62/06 ZF Zefeser, jsou tyto relevantní s ohledem na různý výrok SDEU a fáze trestního řízení.

Zahájení daňové kontroly v rozporu se sekundárním právem EU

16. Žalovaný jako důvod pro zahájení opakované daňové kontroly uvedl, že původ dovezených spojovacích prostředků nebyl z Tchaj-wanu, ale z Čínské lidové republiky. Jak je ovšem uvedeno výše, Komise zrušila antidumpingové clo na některé spojovací prostředky dovezené z Čínské lidové republiky. Podle názoru žalobce tak nejsou dány vůbec žádné důvody pro provedení opakované daňové kontroly, které žalovaný uvedl v Oznámení o zahájení kontroly po propuštění zboží ze dne 5. 6. 2017 (čj. 37796-5/2017-550000-51). Zahájení daňové kontroly je v rozporu se sekundárním právem EU.

Intertemporalita starého a nového nařízení (tj. nařízení č. 91/2009 a nařízení č. 2016/278)

17. Žalovaný v písemnosti označené jako Odpovědi na otázky kontrolované osoby ze dne 23. 6. 2017 (čj. 37796-13/2017-550000-51) odkazuje na čl. 2 nařízení č. 2016/278, dle kterého „nabývá zrušení antidumpingového cla uvedeného v článku 1 účinku dnem vstupu tohoto nařízení v platnost a není základem pro vrácení cla vybraného před tímto datem.“ Žalovaný ovšem přehlíží, že citovaný čl. 2 stanoví, že nedojde k vrácení cla vybraného před tímto datem. V daném případě však nedochází k vrácení cla, které mělo být v minulosti vybráno z dovezeného zboží, ale naopak došlo k zahájení opakované daňové kontroly za účelem nového dodatečného doměření antidumpingového cla. V daném případě je nutné posoudit vztah nařízení č. 91/2009 a nařízení č. 2016/278. Ke dni zahájení opakované daňové kontroly (5. 6. 2017) je právní stav takový, že již platí nařízení Komise č. 2016/278, dle kterého bylo zrušeno konečné antidumpingové clo pocházející z Čínské lidové republiky, ale současně zůstalo v platnosti nařízení č. 91/2009 (pozn. – tento postup je legislativně předvídan v čl. 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/476 ze dne 11. 3. 2015 o opatřeních, která může Unie přijmout na základě zprávy přijaté orgánem WTO pro řešení sporů o antidumpingových a antisubvenčních opatřeních). Na základě pravidla lex posteriori derogat priori by mělo mít přednost nařízení č. 2016/278 jako právní předpis později účinný před nařízením č. 91/2009. Konflikt mezi starou a novou právní normou (intertemporalita) zpravidla řeší přechodná a závěrečná ustanovení právního předpisu. Nařízení č. 2016/278 v čl. 1 tento vztah řeší následovně: „Konečné antidumpingové clo na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli, a pocházejících z Čínské lidové republiky, rozšířené na dovoz zasílaný z Malajsie ..., se zrušuje a řízení týkající se tohoto dovozu se zastavuje.“ Z formulace „...řízení týkající se tohoto dovozu se zastavuje“ není zřejmé, jaké řízení „týkající“ se dovozu zboží se zastavuje. Do úvahy může přicházet (i) řízení, kdy zboží dosud nebylo propuštěno do volného oběhu (čl. 77 nařízení č. 952/2013/EU, kterým se stanoví celní kodex Unie; dále nový celní kodex), neboť antidumpingové clo může být uloženo pouze při propuštění do volného oběhu (viz čl. 1 nařízení č. 1225/2009) a kdy zboží dosud nemá status zboží Unie nebo také (ii) řízení, kdy zboží již bylo propouštěno do volného oběhu, ale po právní moci rozhodnutí bylo zahájeno nové řízení ohledně dovozu tohoto zboží (např. kontrola dle čl. 78 nařízení č. 2913/92 – starý celní kodex resp. dle čl. 48 nového celního kodexu) a toto

řízení ke dni publikování nařízení č. 2016/278 dosud probíhá nebo (iii) řízení, kdy zboží již bylo propouštěno do volného oběhu, ale po právní moci rozhodnutí bude zahájeno nové řízení ohledně dovozu tohoto zboží, které však bude zahájeno až po nabytí platnosti nařízení č. 2016/278 rušící konečné antidumpingové clo (tj. až po 28. 2. 2016).

18. Podle názoru žalobce jazykové znění české mutace nařízení č. 2016/278 připouští všechny tři varianty. Pokud by měla platit pouze varianta, že se zastaví pouze řízení, kdy bude zboží teprve propuštěno do volného oběhu, obsahovalo by nařízení formulaci „řízení týkající se dovážení zboží“, tj. byl by použit vid nedokonavý. Čl. 1 nařízení ovšem není formulován ani ve vidu dokonavém („řízení týkající se dovezeného zboží“), který by podporoval variantu ad (ii).
19. Je-li znění unijního předpisu nejasné, je vhodné provést porovnání s jinými jazykovými verzemi. Smlouvy EU jazykový režim sekundárního práva neupravují. Pravidla pro používání jazyků jsou upravena nařízením č. 1/1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství. Podle čl. 4 tohoto nařízení se „nařízení a jiné texty obecného dosahu se sepisují v úředních jazycích“. Čl. 1 obsahuje 24 jazyků úředních jazyků. Primární a sekundární právo je založeno na principu stejné autenticity všech jazykových verzí. Podle rozsudku SDEU ve věci 283/81 CILFIT je každá jazyková verze právního předpisu EU stejně autentická. Žalobce pro srovnání použil anglické a německé znění nařízení. Anglická verze čl. 1 zní: „The definitive anti-dumping duties on imports of certain iron or steel fasteners, ... and originating in the People's Republic of China, ..., are hereby repealed and the proceeding concerning these imports is terminated.“ Německá verze čl. zní: „Die endgültigen Antidumpingzölle auf die Einfuhren bestimmter Verbindungselemente aus Eisen oder Stahl, ... und Unterlegscheiben mit Ursprung in der Volksrepublik China, ..., werden hiermit aufgehoben und das diese Einfuhren betreffende Verfahren wird eingestellt.“
20. Ze srovnání anglické a německé verze nařízení vyplývá, že v obou případech se hovoří o zastavení řízení, které se týká dovozu. Česká verze nařízení č. 2016/278 se tedy neliší od jiných jazykových verzí a všechny tři verze vedou ke stejnému výsledku. Nelze-li zjistit přesný výklad na základě standardních metod výkladu (jazykový, logický, systematický), tak i nadstandardních metod (historický, teleologický, komparativní), měl by být vzat do úvahy kontext a cíle sledované právní úpravou, které vyplývají z preambule nařízení. Preambule ovšem odpoví na otázku, jaká řízení „týkající“ se dovozů, která mají být zastavena, nedává. Opakovaná daňová kontrola týkající se antidumpingového cla a současně s ním zahájené doměřovací řízení je řízením týkající se dovozu tohoto zboží, u kterého byl dle názoru celních orgánů chybně deklarován původ zboží. Z výše uvedeného je zřejmé, že čl. 1 nařízení č. 2016/278 se tedy týká i těchto řízení, neboť se v nich řeší otázky „týkající“ se dovozu.
21. Nařízení má retroaktivní účinky, neboť se vztahuje na důsledky situací vzniklých před jeho vstupem v platnost, které nastaly až po vstupu v platnost (nepravá retroaktivita). Před vstupem v platnost došlo k dovozu zboží, ale důsledky dosud trvají a neskončily, neboť probíhá opakovaná daňová kontrola. Z výše uvedeného vyplývá, že formulace „řízení týkající se tohoto dovozu se zastavuje“ se týká také řízení, která byla započata před platností nařízení č. 2016/278 (tj. varianta ad (ii) a která ke dni platnosti nařízení č. 2016/278 dosud probíhají. Tím spíše bude platit, že nová právní úprava se použije na řízení, která ke dni platnosti nařízení č. 2016/278 ani dosud nebyla vůbec zahájena.

22. Nařízení č. 2016/278 nemá žádné přechodné ustanovení pro variantu ad (iii). Z tohoto důvodu se na dovoz zboží před nabytím platnosti nařízení č. 2016/278 bude aplikovat již nová právní úprava, tj. nařízení č. 2016/278.

23. Podle názoru žalobce dopadá čl. 1 nařízení i na tuto daňovou kontrolu a doměřovací řízení a žalovaný by měl opakovanou daňovou kontrolu ukončit.

Dovolání se retroaktivních účinků čl. 1 nařízení č. 2016/278

24. Žalobce požadoval, aby soud uznal retroaktivní účinky článku 1 prováděcího nařízení Komise č. 2016/278.

25. Žalobce napadá uvedené nařízení, které navzdory tomu, že z důvodu rozhodnutí přijatých příslušnými orgány WTO zrušilo antidumpingové clo uložené na dovoz určitých spojovacích materiálů ze železa nebo z oceli původem z Čínské lidové republiky a Malajsie, obsahuje článek 2, který omezuje možnost vrácení zaplaceného cla, když zrušení odmítá přiznat zpětnou účinnost, čímž umožňuje, aby v právním řádu bylo zachováno antidumpingové clo, které je v rozporu s předpisy WTO, přičemž toto rozhodnutí nelze odůvodnit veřejným pořádkem.

26. Na podporu předkládá žalobce tři důvody.

27. První důvod vychází z protiprávnosti článku 2 napadeného nařízení z důvodu porušení antidumpingové dohody (Dohoda o provádění článku VI všeobecné dohody o clech a obchodu, která byla podepsána Společenstvím a poté schválena Rozhodnutím Rady č. 94/800/ES, Úř. věst. L 336, s. 1; Zvl. vyd. 11/21, s. 80). V tomto ohledu žalobce tvrdí, že - jak uznává sama Komise - zrušení antidumpingového cla vyplývá z toho, že Rada porušila antidumpingovou dohodu, přičemž zákonnost sporného článku je třeba posoudit s ohledem na povinnosti, k nimž se Unie podpisem uvedené dohody zavázala. Krom toho, jak uvádí antidumpingová dohoda, Unie jako smluvní strana této dohody mohla zavést antidumpingové clo jen při dodržení postupu, který tato mezinárodní dohoda stanoví. Vzhledem k tomu, že Rada porušila několik ustanovení této dohody, když vyžadovala zaplacení zrušeného antidumpingového cla, jak výslovně uznává nařízení (EU) 2016/278, Evropská unie nebyla nikdy oprávněná uložit zrušené clo a nemohla tedy ani omezit účinky jeho zrušení.

28. Druhý důvod vychází ze zásady právní jistoty a zásady zákazu bezdůvodného obohacení. V tomto ohledu žalobce tvrdí, že potřeba uznat zpětnou účinnost zrušení antidumpingového cla spočívá v účelu dotčeného nařízení, které uznává porušení antidumpingové dohody, jehož se dopustila Rada, když zavedla antidumpingové clo.

29. Třetí důvod vychází ze zásady legitimního očekávání. Podle žalobce uznání, že Evropská unie tím, že v rozporu s antidumpingovou dohodou uložila antidumpingové clo, porušila mezinárodní závazky, k jejichž dodržování se zavázala, což vedlo ke vzniku očekávání založených na tom, že Komise přijme odpovídající právní úpravu, aniž by dále přetrvávaly účinky způsobené protiprávním antidumpingovým clem.

Bod III. Chybný překlad článku 221 odst. 4 celního kodexu a nepoužitelnost rozsudku c-62/06 ZF Zefeser

30. K tomu žalobce uvedl, že pro další posouzení podmínek prolomení prekluzivní lhůty je nutné vycházet ze znění celního kodexu účinného v době vzniku celního dluhu. V té době

bylo účinné znění celního kodexu ve znění nařízení č. 270/2000, které zavedlo čl. 221 odst. 4.

Bod IV. Námitky do skutkového stavu

31. Žalobce uvedl, že dne 5. 6. 2017 zahájil správce cla opakovanou kontrolu, jejímž předmětem byla kontrola údajů uvedených v JSD č. 12CZ1703001JWKVYS0 ze dne 24. 9. 2012 a JSD č. 12CZ1773001G0RGCV0 ze dne 21. 6. 2012. Ta byla zaměřena na ověření země původu dovezeného zboží. Podle názoru žalovaného bylo na obou JSD uvedeno chybné označení země původu, namísto země Tchaj-wan měla být země původu Čínská lidová republika. Správce cla neakceptoval jako důkazní prostředek Certificate of origin a vyšel ze zprávy z mise OLAF. Žalobce namítal, že skutkový stav byl zjištěn nedostatečně a žalovaný tak vyvodil nesprávné hodnocení.
32. IV.a/ Závaznost Zpráv OLAF ve vztahu k podmínce pro opakovanou daňovou kontrolu
Žalobce se dále vyjadřuje k právní závaznosti důkazního prostředku označeného správcem cla jako „Zpráva z šetření ze strany Evropského úřadu boje proti podvodům č. OCM(2017)2249- 02/02/2017 k případům evidovaným pod čísly OF/2015/202/B1, OF/2015/1332 s přílohou tab. Excel VL+OF+2015+0202_reply_TWDOI_122016-1, která souvisí se zprávou AM 2015/011 a AM 2015/011S1 na zásilky spojovacího materiálu, u kterých byl nesprávně deklarován původ zboží z Tchaj-wanu a která byla celnímu úřadu doručena dne 12. 4. 2017.“, resp. informace z mise (dle žalovaného). Tento dokument není Zprávou z mise OLAF do Tchaj-wanu s náležitostmi dle čl. 11 Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. 9. 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999. Opakovaná daňová kontrola je tak nezákonná a její nezákonnost nemohou zhojit ani dodatečně získané důkazní prostředky.
33. IV.b/ Závaznost Zpráv OLAF z hlediska absence bezprostředního důkazního prostředku (celních deklarací na Tchaj-wanu).
34. Podle názoru žalobce Zprávy OLAF a v nich obsažené tabulky v EXCEL nejsou závazným důkazním prostředkem, neboť údaje v nich obsažené nebyly doloženy celními deklaracemi na dovoz zboží z Čínské lidové republiky a celními deklaracemi na vývoz zboží z Tchaj-wanu.
35. Zprávy OLAF dle žalobce nepředstavují důkazní prostředek vyšší právní síly, který by byl použit přednostně a vylučoval možnost použití jiných důkazních prostředků. Nejedná se o veřejnou listinu. Pokud jde o váhu jednotlivých důkazů, dle rozsudku NSS ze dne 31. 10. 2013, čj. 7 Afs 86/2013 „právní předpisy aplikované v projednávané věci (zákon o správě daní a poplatků i daňový řád) nepředepisují postup a ani neurčují váhu jednotlivých důkazů tím, že by některým důkazům přiznávaly vyšší pravdivostní hodnotu nebo naopak určitým důkazním prostředkům důkazní sílu zcela nebo zčásti odpíraly.“ Nic takového nevyplývá ani z čl. 11 odst. 2 věta druhá nařízení č. 883/2013, podle kterého „takto vypracované zprávy představují stejným způsobem a za stejných podmínek jako úřední zprávy vypracované vnitrostátními správními kontrolory důkazy přípustné ve správním nebo soudním řízení členského státu, pokud je jejich použití nezbytné. Vztahují se na ně stejná pravidla hodnocení, jako tomu je u úředních zpráv vypracovaných vnitrostátními správními kontrolory, a mají stejnou důkazní hodnotu jako tyto zprávy.“ Podle čl. 11 odst. 2 věta první nařízení „při vypracovávání těchto zpráv a doporučení je nutné zohlednit

vnitrostátní právo dotčeného členského státu.“ Taktéž judikatura konstatuje, že Zpráva OLAF není dogma a že závěry v ní uvedené lze zpochybnit (např. rozsudek ze dne 30.4.2013, čj. 8 Afs 33/2012, ve kterém NSS konstatuje, že „stěžovatel měl možnost se v řízení o doměření cla vymezit vůči zprávě OLAF a uplatnit vlastní verzi skutkového stavu, kterou by přesvědčil celní orgány“). 63 Citovaná nařízení EU stanoví povinnost vypracovat zprávy OLAF s ohledem na procesní požadavky stanovené právními předpisy dotyčného členského státu. Podle názoru žalobce Zprávy OLAF (včetně tabulek v EXCEL) tyto požadavky nesplňují. Zprávy OLAF neobstojí z hlediska bezprostřednosti důkazních prostředků. V nálezu Ústavního soudu sp. zn. II.ÚS 232/02 Ústavní soud k podmínce bezprostřednosti důkazů získaných v daňovém řízení při dožádání konstatoval: „Ústavní soud má rovněž za nezbytné upozornit, že v případě dožádaného Finančního úřadu pro Prahu 4 se ve spise nalézá jen odpověď, co uvedený správce daně u daňového subjektu P. VI. - H. zjistil a že s tímto subjektem byl sepsán protokol o ústním jednání. Pro účely dokazování v daňovém řízení je však třeba preferovat použití bezprostředních, tj. před dožádaným správcem daně provedených důkazů, jimiž měl v daném případě být protokol o ústním jednání, případně úřední záznam o místním šetření, listiny v rámci tohoto šetření zajištěné, apod., před vyjádřením o jejich obsahu dožádaným správcem daně, neboť daňový subjekt vzhledem ke zmíněné zásadě "rovnosti zbraní", má právo se s těmito důkazy seznámit (a tedy nikoliv až s jakýmsi jejich shrnutím či zhodnocením provedeným dožádaným správcem daně).“ Dle názoru Ústavního soudu jsou finanční orgány povinny postupovat ústavně konformním způsobem, což ve zmiňovaném kontextu zejména znamená umožnit stěžovateli, aby jeho věc byla projednávána v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. Tato zásada však v řízení před finančními orgány z důvodů výše uvedených naplněna nebyla.“ Informace z mise, příloha informace z mise ani zpráva z mise 2016 žádné bezprostřední důkazní prostředky neobsahují. Zprávy OLAF vycházejí pouze z předaných tabulek v EXCEL údajně z celní databáze Tchaj-wanu. U nich nelze vyloučit možnost úmyslných či neúmyslných chyb. Tchajwanské celní vyšetřovací orgány nepředaly OLAF kopie dovozních celních deklarací na údajný dovoz z Čínské lidové republiky a kopie vývozních celních deklarací na vývoz zboží téhož zboží z Tchaj-wanu. Výslovně to žádá z obou Zpráv OLAF neuvádí, ale Zpráva z mise č. 1 (Zpráva z mise č. OF/2011/0978/B1- (S)(2014)19381), na základě které správce cla doměřil antidumpingové clo v první daňové kontrole, uváděla, že „z důvodu důvěrnosti údajů OP CS (pozn. Generální ředitelství cel, odbor pátrání, Tchaj-wan, viz str. 4 Zprávy OLAF z mise č. 1) neposkytl kopie celních a obchodních dokumentů.“ (str. 7 této Zprávy). Jak je již uvedeno výše, u takového důkazního prostředku absentuje bezprostřednost, neboť nelze správnost údajů ověřit. Je nutné pouze spoléhat na správnost vyplněných tabulek a na to, že nedošlo k vědomé manipulaci či neúmyslnému chybnému přepisu či přehození obsahu sloupců. Aplikováno na případ žalobce to znamená, že OLAF údajně převzal údaje z celní databáze Tchaj-wanu. Celní správa Tchaj-wanu (OP CS) ale nedoložila celní deklarace na údajný dovoz z Čínské lidové republiky a následný vývoz z Tchaj-wanu. Správce cla a žalovaný vyšli z toho, jak celní správa Tchaj-wanu vyplnila excelovské tabulky, tj. jak dobře spárovala vývozy s dovozem. Není vůbec vyloučeno, že mohlo dojít k úmyslným či neúmyslným chybám, ke zkopírování údajů ze sloupce množství kusů a hmotnosti zásilky s nějakými čísly celních deklarací na dovoz zboží z Čínské lidové republiky (které třeba i existují), ale na zcela jiné zboží, na odlišnou hmotnost a počet kusů. Šetření OLAF a jeho závěry nemůže snížit požadavek na správné a úplné zjištění skutkového stavu věci. Žalobce v odvolání (část IV. b/ Závaznost Zpráv OLAF z hlediska

absence bezprostředního důkazního prostředku) žádal, aby byly jako důkazní prostředek o ztotožnění zásilek doloženy celní deklarace na dovoz zboží z Čínské lidové republiky na Tchaj-wan a vývozní celní deklarace na vývoz zboží z Tchaj-wanu do České republiky, neboť jediné tak bude možné osvědčit excelovské tabulky jako hodnověrný důkazní prostředek. Žalovaný tvrdí, že podklady OLAF mají statut veřejných listin (str. 46). Uvedené tvrzení není pravdivé. Podle § 94 odst. 1 daň. řádu je veřejnou listinou vydaná orgánem veřejné moci v mezích jeho pravomoci, jakož i listina, která je zákonem prohlášena za veřejnou. Podle rozsudku NSS č. 2 Afs 85/2005 „...zpráva o kontrole je při následném rozhodování správce daně jedním z důkazních prostředků, není ovšem při rozhodování závazná.“ Zpráva o kontrole je specifický důkazní prostředek, zpravidla představuje odůvodnění platebního výměru (§ 147 odst. 4 daň. řádu), nicméně není pro následné rozhodnutí o doměření daně závazná, neboť může být zpochybněna či vyvrácena jinými důkazy. Za veřejnou listinu není ani prohlášena nařízením č. 883/2013, naopak jak již bylo uvedeno „takto vypracované zprávy představují stejným způsobem a za stejných podmínek jako úřední zprávy vypracované vnitrostátními správními kontrolory důkazy přípustné ve správním nebo soudním řízení členského státu“ (čl. 11 odst. 2 věta druhá). Závěr žalovaného nepotvrzuje ani SDEU v usnesení T-289/16 Inox Mare (bod 20), dle kterého „mají důkazní sílu stanovenou uvedeným vnitrostátním právem.“ Zprávy OLAF jsou tedy listiny soukromé. U soukromých listin stačí pouhé zpochybnění jejího obsahu a je na tom, kdo se jejího obsahu dovolává, aby prokázal její správnost a pravdivost (Baxa a kol., Daňový řád. Komentář. I. díl. Praha: Wolters Kluwer ČR, a. s., 2011, s. 539). Naopak veřejná listina může být zbavena své důkazní síly jen tak, že subjekt popírající její pravdivost uvede skutečnosti a navrhne důkazy o tom, že veřejná listina je nepravdivá. Důkaz opaku tíží tedy toho, kdo její pravdivost popírá. Tím, že žalovaný nesprávně považoval zprávy OLAF za veřejné listiny, dopustil se zásadního pochybení při hodnocení důkazů. Není tak správný názor žalovaného, že „odvolatel naproti tomu nepředložil žádné hmatatelné důkazy, které by vyvrátily zjištění, které učinil OLAF, ačkoliv mu tato možnost byla poskytnuta“ (str. 45). Žalobci stačilo zpochybnit obsah zpráv OLAF a jejich příloh (excel. tabulky) a nemusel ani předkládat důkaz opaku. Žalobce přesto předložil vlastní verzi reality zpochybňující správnost zprávy OLAF a jejich příloh (tabulky), když doložil osvědčení o původu zboží, JSD, faktury, bill of lading, které tvořily uzavřený řetězec důkazů. Žalovaný odkázal na rozsudky NSS, které řešily případy, kdy na základě zprávy OLAF bylo dodatečně doměřeno antidumpingové clo (str. 46). Rozsudek č. 6 Afs 96/2017 (METALVIS, s.r.o.) se týkal dovozu z Tchaj-wanu a jako důkaz sloužila nikoliv zpráva z mise č. 3, ale zpráva z mise č. 1 č. OF/2011/0978/B1, Thor (2014)19006, ze dne 9. 7. 2014. V rozsudku č. 6 Afs 53/2018 stěžovatelka (METALVIS, s.r.o.) „zpochybnila zprávy OLAF jako důkazy pouze velice obecně (označila je 65 za neúplné a spekulativní)“ (bod 22). Obdobně i v rozsudku č. 9 Afs 24/2017. Podle žalovaného neměl tchajwanské celní deklarace k dispozici OLAF, ani je nemají k dispozici tuzemské celní orgány. Žalobce svoji námitku uplatnil v kontextu dalších žalobních námitek, zejména v otázce věrohodnosti tabulek v EXCEL, absenci auditní stopy, procesu jejího vytvoření a dalších výhrad, které jsou uvedeny v další části žaloby. Hodlá-li stát doměřit clo na základě důkazů, které byly získány na základě mise na Tchaj-wanu, přičemž informace získané na této misi nejsou doloženy prvotními doklady a je nutné spoléhat pouze na správnost vyplnění tabulek, ačkoliv vykazují tabulky významné nedostatky, které jsou popsány v další části žaloby, nelze argumentovat judikaturou k případům Malajsie nebo jiného žalobce. Za této situace je požadavek na doložení tchajwanských celních deklarací oprávněný. Opačný

přístup nelze obhájit s ohledem na test legitimacy instituce státu (rozsudek čj. 2 Afs 131/2005). Při doměření cla musí mít žalobce možnost získat jistotu, že informace z mise ve třetí zemi jsou věrohodné, pokud je zásadním způsobem zpochybnil. Žalobce nesouhlasí s právním názorem Krajského soudu v Brně uveřejněném v rozsudku čj. 31Af 34/2015 (METALVIS, s.r.o.), v němž uvedl, že „práva a povinnosti OLAF jsou normována právními akty EU (nařízení o OLAF) při garanci základních práv (tedy i práva na spravedlivý proces) dotčených osob (k problematice základních práv v rámci EU se vyjádřil Ústavní soud v nálezu tzv. cukerných kvót III ze dne 8. 3. 2006, sp. zn. Pl. ÚS 50/04); je sledován legitimní cíl (řádný výběr cla) a zvolený způsob je přiměřený vzhledem k omezeným možnostem získávat důkazy od subjektů stojících vně Evropské unie – požadavek, aby mimounijní subjekty poskytovaly OLAF originální písemnosti a jiné dokumenty související s vývozem či dovozem, je patrně nerealizovatelný, a proto lze akceptovat prosté sdělení ve formě tabulek a databází v elektronické podobě.“ Dle žalobce zprávy OLAF nesplňují procesní požadavky stanovené právními předpisy dotčeného členského státu (čl. 9 nařízení č. 1073/1999), resp. nezohledňují vnitrostátní právo dotčeného členského státu (čl. 11 nařízení č. 883/2013) a nesplňují požadavek vyplývající z judikatury Ústavního soudu ČR sp. zn. II.ÚS 232/02 na bezprostřednost důkazních prostředků.

36. IV.c/ Procesní deficit při získání důkazních prostředků
37. IV.c1/ Žalovaný jako důkazní prostředek použil tabulku v EXCEL označenou správcem cla jako „tab. Excel VL+OF+2015+0202_reply_TWDOI_122016-1“. Tato tabulka byla přílohou Zprávy OLAF (podepsanou H. S.). K tomu společnost poznamenává, že teprve až v protokolu ze dne 3. 10. 2017 /čj. 37796-28/2017-550000-51/ správce cla na str. 1 a 3 odkázal na výpis z komunikace v AFISu s názvem „AMS_Print_07092017120746.pdf“, z něhož má vyplývat, že tato tabulka byla součástí Zprávy OLAF (ačkoliv původně byla označena jako „list of matched containers per Member State“. Dále je tato tabulka současně Přílohou č. 2 ke Konečné zprávě z mise OLAF č. OCM(2017) 11599 – 15/06/2017 ve věci případu č. OF/2015/0202 a 2015/1332 (Zpráva z mise č. 3), což má vyplývat z dokumentu označeného jako „AMS Print_17082017033242“, který správce cla předal společnosti dne 1. 9. 2017 (viz protokol čj. 37796-22/2017-550000- 51). Pro posouzení, zda z procesního hlediska ob stojí Zpráva z mise OLAF, je třeba popsat průběh tvorby tohoto důkazního prostředku. Z listin, které žalobce získal v průběhu první daňové kontroly a opakované daňové kontroly, vyplývají následující informace o způsobu vyhotovení tabulky v EXCEL („tab. Excel VL+OF+2015+0202_reply_TWDOI_122016-1“). Z listin získaných v průběhu první daňové kontroly vyplývá následující: Ze Závěrečné zprávy OLAF č. OF/2011/0978/B1 - JG/pm/OLAF.B.1(S)(2014) 34954 (část 2.2, str. 4) vyplývá, že OLAF již na podzim roku 2011 pojal podezření či obdržel upozornění (viz Zpráva z mise č. 1, bod 1.1, str. 3), že spojovací prostředky čínského původu jsou odesílány přes Tchaj-wan, čímž zřejmě dochází k obcházení antidumpingového opatření. Členské země EU byly o tomto podezření informovány na schůzkách konaných dne 29. až 30. 11. 2011 a dne 14. 3. 2012 a dále sdělením AM 2012/010 ze dne 27. 6. 2012 (viz bod 2.3 Závěrečné zprávy OLAF; pozn. na str. 3 Zprávy z mise OLAF č. 1 je uvedeno datum 18. 7. 2012).
38. Před uskutečněním mise č. 1 informoval OLAF členské státy, aby poskytly údaje o dovozech týkajících se 21 tchajwanských společností (str. 3 Zprávy z mise č. 1). Česká republika tak učinila dne 1. 10. 2012, kdy odeslala na OLAF tabulky s údaji o požadovaných dovozech (tato informace vyplývá z odpovědi GŘC – výzvy ze dne 16. 10.

2015 pod čj. 39362- 8/2015-900000-304.3). OLAF zkompletoval jednotlivé údaje o dovozech z Tchaj-wanu za všechny členské státy a dne 1. 8. 2013 zaslala pracovnice OLAF (Brigitta Erdmann) prostřednictvím mailu tabulku s čísly kontejnerů, názvu odesílatele a přepravce na tchajwanské Celní vyšetřovací oddělení (DOI), což vyplývá z Annex č. 2 Zprávy z mise č. 1 (str. 14). Dne 23. 10. 2013 zaslalo tchajwanské Celní vyšetřovací oddělení (DOI) mailem odpověď OLAF. Tato odpověď obsahuje dopis ředitele DOI (Chen, Yu-Lan). Mail byl odeslán D. Murphymu (pracovník OLAF) dne 24.10.2013 (str. 13-15 Zprávy z mise č. 1). Z dokumentů tedy vyplývá, že OLAF odeslal DOI informace o 2.600 kontejnerech, které shromáždily členské státy (viz str. 5 Zprávy z mise č. 1), DOI se podařilo za téměř tři měsíce v jeho databázi identifikovat pouze 1.110 kontejnerů (viz dopis ředitele DOI, dále str. 5 Zprávy z mise č. 1, resp. str. 21 Zprávy z mise č. 1 jako součást Annex 3). Z těchto 2.600 kontejnerů odbor pátrání tchajwanského Generálního ředitelství cel (OP CS) identifikoval 1.110 kontejnerů, které byly do EU vyvezeny z Tchaj-wanu 34 firmami (808 zásilek; viz str. 5 Zprávy z mise č. 1). Z těchto 1.110 kontejnerů bylo 143 kontejnerů vyvezeno z Čínské lidové republiky do EU a Singapuru s překládkou na Tchaj-wanu, přičemž tyto dovozy z Čínské lidové republiky uskutečnilo osm logistických firem. Konečným místem určení kontejnerů vyvezených do Singapuru byla rovněž EU (str. 5 Zprávy z mise č. 1, resp. str. 21 Zpráva z mise č. 1 jako součást Annex 3). Žalobce upozorňuje, že tuto informaci obdržel OLAF od DOI již dne 23. 10. 2013 v dopisu ředitele DOI (Chen, Yu-Lan), který je obsažen v Annex 2 Zprávy z mise č. 1 (str. 12-15). Samotný OLAF pak informoval členské státy o těchto informacích z dopisu ředitele DOI již dne 9.7.2014 tzv. AM 2012/010 (2014) S1 zprávou (viz str. 17 až 23 Zprávy z mise č. 1, Annex 3) a to na základě čl. 45 nařízení č. 515/97 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění řádného používání celních a zemědělských předpisů. Ve vztahu pro další námitky společnosti SCONTO mezi těchto osm logistických firem patří mimo jiné Fortune Rainbow Co. Ltd. Dále Zpráva z mise č. 1 (str. 5) uvádí, že „zbývající kontejnery ještě nebyly identifikovány, šetření ještě probíhá.“ V rámci mise č. 2 OLAF požadoval zjistit informace o dalších 1.800 kontejnerech vyvezených z Čínské lidové republiky, u kterých bylo podezření, že byly přeloženy do EU (str. 4 Zprávy z mise č. 2, str. 6 Závěrečné zprávy). Vzhledem k tomu, že bylo během mise č. 1 zjištěno, že na překládce údajně čínských spojovacích prostředků přes Tchaj-wan, se podílí osm logistických společností (viz výše), souhlasilo tchajwanské Celní vyšetřovací oddělení (DOI) s identifikací dalších dovozů a zpětných vývozů provedených těmito osmi logistickými společnostmi. Po skončení mise zaslal DOI dopis OLAF s výsledky dosavadního vyšetřování (viz dopis ze dne 16. 10. 2014, str. 9 Zprávy z mise č. 2). Tato činnost mu však zabrala další rok. DOI uvedlo, že 226 zásilek bylo dovozeno z Čínské lidové republiky na Tchaj-wan a následně vyvezeno do 18 členských států, přitom do České republiky se mělo jednat o 42 zásilek. Zpráva z mise č. 2 dále uvádí (str. 10) že „vyšetřování DOI ... dalších přeložených kontejnerů nadále probíhá.“

39. Z listin získaných v opakované daňové kontrole vyplývá následující:

- 1) Na str. 5 protokolu ze dne 1. 9. 2017 (čj. 37796-22/2017-550000-51) se uvádí, že „celní správa ČR na základě rizikové analýzy poskytla OLAF čísla kontejnerů rizikových dovozů.... Tyto informace pak OLAF zaslal DOI.“
- 2) Na str. 6 Výsledku kontrolního zjištění správce cla uvádí, že DOI poskytlo výpisy z jeho elektronické evidence „OLAF“ ve formě komplexní tabulky ve vztahu ke každému dotčenému státu.“

- 3) Oproti tomu ve Zprávě podepsané H. S. se uvádí: „V příloze je připojena komplexní tabulka ve vztahu ke každému dotčenému členskému státu, vytvořená na základě získaných údajů, včetně průvodního dopisu orgánu DOI.“ Dále se v této Zprávě uvádí, že „během mise OLAF v Tchaj-wanu do 12. do 16. 12. 2016 poskytl orgán DOI OLAFu podrobné údaje týkající se zbývajících kontejnerů.“ Pozn. – z tohoto dokumentu se společnost domnívá, že tzv. „komplexní tabulka“ je tabulka označená jako „tab. Excel VL+OF+2015+0202_reply_TWDOI_122016-1“ (což je potvrzeno v Odpovědi na otázky a žádosti kontrolované osoby ze dne 3. 10. 2017 /čj. 37796-28/2017-550000-51/, kdy správce cla na str. 1 odkázal na výpis z komunikace v AFISu, který tvoří přílohu tohoto dopisu s názvem „AMS_Print_07092017120746.pdf“, z něhož vyplývá, že OLAF zaslal spolu s dopisem podepsaným H. S. v příloze tab. Excel VL+OF+2015+0202_reply_TWDOI_122016-1“, která je právě tou přílohou označenou jako „list of matched containers per Member State“ a současně se zřejmě jedná i tzv. „komplexní tabulku“). To znamená, že v důkazních prostředcích se používá pro jednu a tutéž tabulku tři různé názvy: (i) „komplexní tabulka“ (ii) „tab. Excel VL+OF+2015+0202_reply_TWDOI_122016-1“ (iii) „list of matched containers per Member State“. Pozn. Podle žalovaného o totožnosti přílohy nebyly pochybnosti (str. 49). Tři různé názvy pro jednu tabulku však nepřispívají v orientaci v důkazech a jejich srozumitelnosti.
- 4) V Konečné zprávě z mise OLAF č. OCM(2017) 11599 – 15/06/2017 ve věci případu č. OF/2015/0202 a 2015/1332 (Zpráva z mise č. 3) se uvádí (str. 2): „V listopadu 2014 OLAF obdržel informace od Oddělení pro vyšetřování týkající se 1.259 zásilek (přibližně 1.600 kontejnerů), které byly podle prohlášení předložených tchajwanským celním orgánům ... v době od ledna 2012 do června 2014 vyvezeny do Singapuru.“ Dále na str. 2 se podává, že „byl OLAF ze strany Oddělení pro vyšetřování požádán, aby prověřil, že místem konečného určení daných zásilek byla skutečně EU, nikoliv Singapur.“ Na str. 2 se dále uvádí: „Ve vztahu k 283 zásilkám, u nichž bylo zjištěno, že byly dopraveny do EU namísto do Singapuru, obdržel OLAF před uskutečněním mise od Oddělení pro vyšetřování (č. j. OLAF2015014-1,3) podrobná data o překládce (prokazující původ v Čínské lidové republice).“ Na str. 4 (bod 2.1) Zprávy se k tomu uvádí, že „ve vztahu k zásilkám vyvezeným z Tchaj-wanu v době od ledna 2012 do června 2014, v souvislosti s nimiž OLAF předem poskytl tabulku ve formátu excel obsahující místa určení v členských státech EU, Oddělení pro vyšetřování předložilo požadované relevantní informace (Příloha č. 2).“
40. Z chronologie vyplývá následující:
- (i) 23. 10. 2013 dopis ředitele DOI – DOI informoval OLAF, že konečným místem určení kontejnerů vyvezených do Singapuru byla rovněž EU
 - (ii) listopad 2014 – OLAF obdržel od DOI informace týkající se přibližně 1.600 kontejnerů, které byly v období od ledna 2012 do června 2014 vyvezeny do Singapuru, které byly dříve dovezeny z Čínské lidové republiky (str. 2 Zprávy z mise č. 3)
 - (iii) datum neznámé - OLAF byl ze strany DOI požádán, aby prověřil, že místem konečného určení daných zásilek byla skutečně EU, nikoliv Singapur (str. 2 Zprávy z mise č. 3)
 - (iv) datum neznámé - OLAF předem poskytl DOI tabulku ve formátu excel obsahující místa určení v členských státech EU (str. 4 Zprávy z mise č. 3)

(v) datum neznámé – OLAF obdržel od DOI ve vztahu k 283 zásilkám, u nichž bylo zjištěno, že byly dopraveny do EU namísto Singapuru, podrobná data o překládce (prokazující původ v Čínské lidové republice) (str. 2 Zprávy z mise č. 3) Z výše uvedených dokumentů není ovšem dle žalobce zřejmé, který orgán vytvořil „komplexní tabulku“. Z vyjádření správce cla plyne, že tuto „komplexní tabulku“ vytvořil DOI. Ze Zprávy podepsané H. S. tato skutečnost není zřejmá (použit trpný rod – „vytvořená“). V Konečné zprávě z mise OLAF č. OCM(2017) 11599 – 15/06/2017 ve věci případu č. OF/2015/0202 a 2015/1332 se uvádí, že DOI poskytl OLAF podrobná data o překládce ve vztahu k 283 zásilkám. Z této informace však není zřejmé, zda se tím myslí vyhotovení „komplexní tabulky“. Navíc z toho není dále zřejmé, zda „podrobnými daty o překládce“ jsou myšleny jen údaje o datu překládky nebo také čísla kontejnerů, názvy tchajwanských exportérů, kupující, čísla celních deklarací, označení celních režimů, hmotnosti, počtu a popisu zboží, názvy tchajwanských dovozců, prodávající atd., které byly uvedeny v „komplexní tabulce“.

41. Na základě výše uvedeného žalobce v odvolacím řízení žádal:

- a) důkaz, kdy poskytla celní správa OLAF čísla kontejnerů rizikových dovozů, které byly uvedeny v JSD č. 12CZ1703001JWKVYS0 ze dne 24.9.2012 (kontejnery č. MSKU 2977919, MSKU 2886830) a JSD č. 12CZ1773001G0RGCV0 ze dne 21.6.2012 (kontejnery č. MSKU426485-6 a MSKU 310764-1)
- b) o sdělení, který orgán vytvořil „komplexní tabulku“ Podle žalovaného se na vzniku přílohy informace z mise podílel OLAF a DOI (str. 49).
- c) předložení originálního důkazu, který obdržel OLAF od úřadu DOI, ze kterého vyplývají dovozy z Čínské lidové republiky na Tchaj-wan a vývozy z Tchaj-wanu do České republiky (zřejmě půjde o důkaz vyhotovený ve formě tabulky v EXCEL) – společnosti není zřejmé, zda je tímto důkazem tzv. „komplexní tabulka“, jak se o ní zmiňuje Zpráva H. S. nebo zda úřad DOI poslal úřadu OLAF údaje o dovozech na Tchaj-wan a vývozech z Tchaj-wanu ve formě jiné tabulky, která byla úřadem OLAF upravena pro každou zemi samostatně (jak tomu bylo v případě mise č. 1 – viz Zpráva z mise č. OF/2011/0978/B1-(S)(2014)19381).
- d) o doložení důkazu, jakým DOI poskytl úřadu OLAF „komplexní tabulku“ ve vztahu k České republice nebo jiný důkaz obsahující údaje o dovozech z Čínské lidové republiky a následném vývozu téhož zboží do České republiky (např. mail od DOI pracovníkovi OLAF, úřední dopis, protokol během mise)
- e) o doložení důkazu, jaké „podrobné údaje týkající se zbývajících kontejnerů“ poskytlo tchajwanské Celní vyšetřovací oddělení (DOI) úřadu OLAF (jak se uvádí ve Zprávě podepsané H. S.). Dokumenty, na které odkazuje Zpráva podepsaná H. S. (tj. průvodní dopis orgánu DOI a podrobné údaje týkající se zbývajících kontejnerů), požadoval žalobce i pro doložení důkazů v jeho oznámení o podezření ze spáchání trestného činu podvodu, tj. i pro trestněprávní rovinu jeho případu (viz protokol o trestním oznámení ze dne 6.10.2017, čj. 62482/2017-900000-753.2). Žalobce namítá, že žalovaný uvedené dokumenty v bodech a/, c/, d/ a e/ nedoložil. Žalobce tyto dokumenty požadoval pro účely formulace odvolacích námitek. Žalovaný je odmítl poskytnout, neboť výsledek řízení na těchto podkladech nestojí (str. 50). Tento postup považuje žalobce za nezákonný, neboť žalovaný není oprávněn spekulovat, jak by na takové doklady žalobce reagoval a jakou hmotněprávní či procesní obranu by zvolil.

42. Žalobce shledává následující pochybení při získání důkazních prostředků:

- 1) Žalovaný nedoložil žádný důkazní prostředek, ze kterého by vyplývalo, že „komplexní tabulku“ vypracovalo DOI. Zpráva z mise č. 3 (str. 2) sice uvádí, že „ve vztahu k 283 zásilkám, u nich bylo zjištěno, že byly dopraveny do EU namísto do Singapur, obdržel OLAF před uskutečněním mise od Oddělení pro vyšetřování podrobná data o překládce (prokazující původ v Čínské lidové republice)“, z tohoto vyjádření však není zřejmé, zda jde o tzv. „komplexní tabulku“ či nikoliv. Z informace, že DOI předal podrobná data o překládce prokazující původ v Čínské lidové republice, nelze posoudit, jaké údaje DOI fakticky poskytnul. Nelze tak postavit najisto, zda tato podrobná data obsahují také údaje o číslech kontejnerů (která byla uvedena na českém JSD), číslu českého dovozního JSD, plavidle (vessel), voy, datu exportní deklarace (z Tchaj-wanu), číslu exportní deklarace, celním režimu, zemi původu, tchajwanském exportérovi, kupujícím, položce (item), popisu komodity, HS kódu, množství (quany), jednotce, hmotnosti, dovozní deklaraci (zřejmě na dovoz z Čínské lidové republiky), datu deklarace, celním režimu, zemi původu, tchajwanském dovozci, prodávajícím (zřejmě z Čínské lidové republiky), položce, popisu komodity, HS kódu, množství, jednotce, hmotnosti, číslu kontejneru. Žalobce namítal, že správce cla neprokázal doručení této „komplexní tabulky“ se všemi výše uvedenými údaji a z tohoto důvodu je tento důkazní prostředek neprůkazný. Žalobce tedy žádal, aby žalovaný doložil důkazní prostředek, ze kterého vyplývá: a) obsah listiny, která obsahuje „podrobná data o překládce (prokazující původ v Čínské lidové republice)“ týkající se 283 zásilek b) zda jsou mezi těmito 283 zásilkami i kontejnery dovezené společností SCONTO na JSD č. 12CZ1703001JWKVYS0 ze dne 24. 9. 2012 (kontejnery č. MSKU 2977919, MSKU 2886830) a JSD č. 12CZ1773001G0RGCV0 ze dne 21. 6. 2012 (kontejnery č. MSKU426485-6 a MSKU 310764-1) c) způsob doručení „komplexní tabulky“ nebo jiné listiny obsahující „podrobná data o překládce (prokazující původ v Čínské lidové republice)“ týkající se 283 zásilek. OLAF tedy nedoložil způsob získání informací o zboží (čínské spojovací prostředky) v kontejnerech (č. MSKU 2977919, MSKU 2886830, MSKU426485-6 a MSKU 310764-1) a jeho původu v Čínské lidové republice, takže není možné ověřit doručení těchto informací a z tohoto důvodu je důkazní prostředek neprůkazný. Není totiž jednoznačně prokázáno, že jde o originální dokument zaslaný úřadem DOI. Žalovaný výše uvedené listiny nepředložil. Na místo toho obecně popsal jakousi komunikaci mezi OLAF a DOI s tím, že na vzniku přílohy se podílel OLAF a DOI (str. 49). Žalobce namítá, že žalovaný výše uvedené listiny nepředložil. Žalobce je potřeboval, aby zjistil, zda šlo o originální dokumenty zaslané DOI, neboť k tomu směřovaly zásadní odvolací námitky. Žalobce hodlal zjistit, jaké listiny a jaké údaje vůbec obdržel DOI a zda bylo vůbec možné, že DOI vedl každou položku z přijaté faktury za nákup spojovacích prostředků duplicitně (tj. za každý kontejner samostatně). Tato námitka je popsána v další části žaloby. Žalobce totiž ani neví, jaký důkazní prostředek měl DOI doručit OLAF, jaký je jeho obsah, jakým způsobem došlo k jeho doručení a zda skutečně vůbec nějaký důkazní prostředek DOI doručil a zda z něho vyplývají závěry, že šlo o zboží, které bylo přepraveno na Tchaj-wan z Čínské lidové republiky a že jde o zboží mající původ v Čínské lidové republice.
- 2) Podle názoru žalobce není tzv. „komplexní tabulka“ originálním dokumentem, ale dokumentem, do kterého OLAF doplnil velké množství údajů. „Komplexní tabulka“ obsahuje např. čísla českých JSD, datum dovozu do České republiky), sloupec Maersk match (shipment No) (pozn. zřejmě spojení nákladu s odpověďmi společnosti Maersk), plavidlo (vessel), sloupec voy (zřejmě zkratka, neboť anglický překlad neexistuje). Je

zřejmé, že tyto údaje nemohlo DOI znát. Skutečnost, že na vzniku tabulky se podílel OLAF a DOI, potvrdil i žalovaný (str. 49). Skutečnost, že OLAF upravoval zaslané dokumenty od DOI, vyplývá např. ze Zprávy z mise č. 1 (str. 6), ve které je uvedeno: „List 2 je rozšířená databáze. OLAF pracovní list zúžil na formát, který je lépe čitelný: „Tchajwanské spárování s dovozy z Číny.xlsx“, připojený k této zprávě z mise jako Příloha 4.“ Nebo dále na téže straně: „OLAF 143 kontejnerů spároval s dovozy do EU a vytvořil samostatnou databázi „Spárování zásilky ex masterlist.xlsx.“

- 3) Z dokumentů DOI není jasné, jak DOI zjistilo, že 283 zásilek bylo dopraveno do EU namísto do Singapur (str. 2 Zprávy z mise č. 3). Žalovaný nedoložil žádný důkazní prostředek, ze kterého by vyplývalo, jak k tomuto závěru DOI došel a z jakých důkazních prostředků to vyplývá. Podle žalovaného v listopadu 2014 OLAF obdržel od DOI informace o 1 259 zásilkách, které byly dovezeny z ČLR a následně po překládce vyvezeny do Singapur. OLAF zřejmě poslal tchajwanskému vyšetřovacímu oddělení informaci, že z 1 259 zásilek bylo 283 zásilek dopraveno do EU. Žalobci nebylo doloženo, jaké informace týkající se 283 zásilek poslal OLAF úřadu DOI na Tchaj-wan. Tato informace je důležitá, neboť poskytne zásadní informaci, jak vypadaly odeslané tabulky od OLAF a jaké údaje obsahovaly. Není jasné, co přesně DOI do těchto tabulek vyplnil. Proč má žalobce pouze věřit tomu, že DOI všechno vyplnil správně, že vše správně spároval, když je získání této elementární informace od OLAF neuvěřitelný problém.
- 4) Žalobce dále namítá, že nebylo prokázáno, že společnost FORTUNE RAINBOW CO., LTD. (tato společnost je uvedena v tzv. „komplexní tabulce“ ve sloupci tchajwanský exportér, který údajně vyvezl uvedené kontejnery, které měly být žalobci dovezeny do České republiky) provádí překládku čínských spojovacích prostředků. Informace o osmi tchajwanských společnostech (mezi nimiž je právě FORTUNE RAINBOW CO., LTD.), které se podílí na překládce čínských spojovacích prostředků přes Tchaj-wan, se uvádí ve Zprávě z mise č. 2 (str. 8) nebo ve Zprávě z mise č. 1 (str. 5). Závěr, že tato společnost provádí překládku čínských spojovacích prostředků, je nepodložený, neboť samotné DOI v dopisu ze dne 16. 10. 2014 (OLAF2014037-1) konstatuje, že u těchto společností existuje podezření. OLAF tedy nemá žádný důkaz (protože ho nemá ani DOI), že právě těchto osm společností provádí překládku čínského zboží v celních skladech. Žalobce namítá, že Zprávy OLAF z obou misí a následně i Zpráva OLAF z mise č. 3 nejsou věrohodné, neboť vycházejí z domněnek o překládce zboží zmíněnými osmi společnostmi

43. IV.c2/ Nedostatky v tabulce EXCEL

44. Skutečnost, že „Příloha tab. Excel VL+OF+2015+0202_reply_TWDOI_122016-1“ není průkazným důkazním prostředkem, vyplývá dle žalobce také z toho, že tabulka byla dodatečně dodělávána a není tak zřejmé, zda jde o originální důkazní prostředek získaný z tchajwanské celní databáze.

a) Sloupce v tabulce

45. Tuto tabulku v EXCEL lze pro účely vysvětlení rozdělit na dvě části. Levá část tabulky (sloupce A až T; neboť sloupec U následující po sloupci T obsahuje již dovozní deklaraci na dovoz z Čínské lidové republiky) obsahuje údaje týkající se vývozu z Tchaj-wanu do EU. Pravá část tabulky (sloupce U až AJ) obsahuje údaje týkající se údajného dovozu na Tchaj-wan z Čínské lidové republiky. Je ale nepochopitelné, že sloupec W (obsahující čísla kontejnerů, které se týkají dovozu do EU) se opět váže k levé části tabulky, když sloupec U (který předchází sloupcům V a W) obsahuje údaje k pravé části tabulky. Je tedy

evidentní, že některé sloupce (U, W) jsou prohozeny. Právě touto pravou a levou částí je dokumentováno spárování zásilek z Čínské lidové republiky.

46. Žalobce níže upozorňuje na nedostatky v údajích, které obsahují jednotlivé sloupce: a) sloupec P (commodity description) v levé části – v tomto sloupci jsou uvedeny circlips, bolts, washers b) sloupec AE (commodity description) v pravé části – v tomto sloupci je uvedeno pouze 73181590007 (tedy zcela jiný popis komodity než ve sloupci P) pozn. – je zřejmé, že číslo 73181590007 je HS kód a nikoliv popis komodity c) sloupec AF (HS code) v pravé části – v tomto sloupci jsou uvedeny circlips, bolts, washers pozn. – je zřejmé, že circlips, bolts, washers nejsou označením pro HS kód (harmonizovaný systém popisu zboží) d) sloupec W (container number) v pravé části – v tomto sloupci jsou uvedena čísla kontejnerů, která jsou shodná s čísly kontejnerů ve sloupci B v levé části pozn. – je evidentní, že tento sloupec je duplicitně nakopírován do tabulky (obsahuje čísla kontejnerů na dovoz do EU, tj. i do ČR), přestože sloupec W by měl být již mezi údaji v levé části tabulky e) sloupec AJ (container numbers) v pravé části – v tomto sloupci jsou uvedena čísla kontejnerů (zřejmě na dovoz na Tchaj-wan z Čínské lidové republiky) f) sloupec U (Imported by (declaration) v pravé části – obsahuje shodné údaje jako sloupec Y v pravé části (Import declaration number) pozn. – je evidentní, že tento sloupec je duplicitně nakopírován do tabulky (obsahuje čísla dovozních deklarací z Čínské lidové republiky) Z výše uvedeného je dle žalobce zřejmé, že v tabulce došlo k záměně ve sloupcích v commodity description se sloupcem HS code. Dále pravá část obsahuje dvakrát sloupec container numbers a pokaždé s jinými čísly kontejnerů. Dále je zřejmé, že pravá část tabulky obsahuje sloupec container number (sloupec W) s čísly kontejnerů, která jsou současně v levé části tabulky (sloupec B). Dle názoru žalobce je evidentní, že OLAF prováděl rozsáhlé změny v údajích v excelovských tabulkách. Vznikají tak zásadní pochybnosti o věrohodnosti a pravdivosti tohoto důkazního prostředku, když v něm je manipulováno s údaji. Jedinou možností, jak ověřit správnost, je doložení bezprostředních důkazních prostředků, kterými jsou JSD prokazující dovoz z Čínské lidové republiky na Tchaj-wan a vývoz z Tchaj-wanu do Singapuru (sloupec L).

b) Tabulka obsahuje jednotlivé položky z faktury, přičemž každá položka je uvedena dvakrát

47. Tabulka v EXCEL obsahuje 14 227 řádků. Údaje o JSD č. 12CZ1703001JWKVYS0 ze dne 24. 9. 2012 jsou uvedeny na řádcích 5 748 až 6 039. To znamená, že údaje o tomto JSD jsou na 292 řádcích, přestože přijatá faktura má pouze 146 řádků. Údaje o JSD č. 12CZ1773001G0RGCV0 ze dne 21. 6. 2012 jsou uvedeny na řádcích 4 293 až 4 390. To znamená, že údaje o tomto JSD jsou na 98 řádcích, přestože přijatá faktura má pouze 49 řádků. Při kontrole jednotlivých řádků (tj. 292 řádků, resp. 98 řádků) je zřejmé, že na každém řádku je uvedena jedna položka z přijaté faktury č. FQ20120015 ze dne 5. 8. 2012 od SHIAU YOUNG INDUSTRY CO., LTD., resp. z přijaté faktury č. KCMEK-10616 ze dne 12. 5. 2012 od PENGHOMG WAN FASTENERS CO., LTD. Např. na JSD č. 12CZ1703001JWKVYS0 lze dokumentovat následující:
48. Např. na řádku 5.748 je uveden šroub (sloupec P-Bolts), v počtu 114 000 (sloupec RQuantity; pozn. počet je v tis. ks), hmotnost 411,5 kg (sloupec T-Weight), ve sloupci O (Item) je číslo 53. To znamená, že jde o položku č. 53, která odpovídá šroubu pod položkou č. 53 na faktuře č. FQ20120015 (v daném případě jde o šroub M06x016). Ve sloupci B (container to request TW mission.Container) je na tomto řádku č. 5 748 uveden kontejner č. MSKU2886830.

49. Naprosto stejná položka zboží je ovšem uvedena na řádku 5 978 téže tabulky. Všechny údaje ve sloupcích jsou shodné s výjimkou sloupce B (container to request TW mission.Container), ve kterém je uveden kontejner č. MSKU2977919. Oba kontejnery, tj. č. MSKU2886830 a č. MSKU2977919 byly uvedeny na JSD č. 12CZ1703001JWKVYS0 ze dne 24. 9. 2012.
50. Je tedy zřejmé, že tabulka obsahuje nejen každou položku z faktury, ale každá položka je uvedena dvakrát. Jednou pro kontejner č. MSKU2886830 a podruhé pro kontejner č. MSKU2977919.
51. Z výše uvedeného vyplývají tři zásadní závěry:
52. Za prvé z takto vytvořené tabulky je zřejmé, že tuto tabulku nemohlo vytvořit DOI, neboť DOI nemá k dispozici fakturu č. FQ20120015 ze dne 5. 8. 2012 od SHIAU YOUNG INDUSTRY CO., LTD. Tuto fakturu totiž vystavila společnost SHIAU YOUNG INDUSTRY CO., LTD., ale DOI uvádí ve sloupci M (Taiwanese Exporter) jako tchajwanského vývozce FORTUNE RAINBOW CO., LTD. a ve sloupci N (Buyer) WEI GLOBAL FREIGHT PTE LTD. Na faktuře č. FQ20120015 ze dne 5. 8. 2012 je ale jako prodejce uvedena společnost SHIAU YOUNG INDUSTRY CO., LTD. a jako kupující společnost SCONTO. Pokud by totiž DOI mělo k dispozici fakturu č. FQ20120015 ze dne 5. 8. 2012, muselo by do sloupce M (Taiwanese Exporter) uvést společnost SHIAU YOUNG INDUSTRY CO., LTD. a nikoliv FORTUNE RAINBOW CO., LTD. Obdobně do sloupce N (Buyer) by byla uvedena společnost SCONTO a nikoliv WEI GLOBAL FREIGHT PTE LTD. Není možné tvrdit, že všechny údaje v tabulce jsou správné, jen není správný název tchajwanského exportéra (sloupec M) a jméno kupujícího (sloupec N). V takovém případě by byla tabulka věrohodná jen v takovém rozsahu, který určí správce cla. Vždyť správce cla a žalovaný měli k dispozici pouze jediný důkazní prostředek, kterým je „tab. Excel VL+OF+2015+0202_reply_TWDOI_122016-1“ a tento důkazní prostředek musí být věrohodný.
53. Za druhé, tím že DOI nemá k dispozici fakturu č. FQ20120015 ze dne 5. 8. 2012 od SHIAU YOUNG INDUSTRY CO., LTD. z důvodu výše uvedených, nemohlo proto ani vyplnit tabulku podle jednotlivých položek faktury č. FQ20120015 (resp. faktury č. KCMEK-10616). Žalobce si neumí představit, že by celní úřad na Tchaj-wanu vyplňoval 292 položek z faktury č. FQ20120015 (resp. 98 položek z faktury č. KCMEK-10616) do celního informačního systému. Žalobce proto konstatuje, že „tab. Excel VL+OF+2015+0202_reply_TWDOI_122016-1“ není originálním dokumentem, který by vyhotovila tchajwanská celní správa, ale údaje do této tabulky byly dodatečně doplňovány.
54. Za třetí nelze považovat tabulku za věrohodnou, když každá položka z faktury č. FQ20120015 je v tabulce uvedena dvakrát. Z toho totiž vyplývá, že byla tabulka dodatečně doplňována. Podle žalovaného „skutečnost že v případě obou JSD je každá fakturovaná položka zboží v příloze informace z mise uvedena dvakrát je zapříčiněna tím, že zboží bylo v obou případech přepravováno ve dvou kontejnerech (celkem 4 kontejnery), přičemž ani v jednom z obou případů nebylo zjištěno, jaké konkrétní zboží z dotčených faktur bylo naloženo do prvního z kontejnerů a jaké zboží do druhého z kontejnerů. ... Jestliže šetření probíhalo s ohledem na čísla kontejnerů a jejich pohyb, je veškeré přepravované zboží uvedeno ve vztahu ke každému z obou dotčených kontejnerů. To je jediný logický důvod, proč je každá fakturovaná položka zboží uvedena v příloze informace z mise dvakrát.“ (str.

51 - 52). Tato argumentace je účelová. U první kontroly mělo JSD č. 12CZ1761001FQ5SX04 také dva kontejnery (č. MEDU1720482, MEDU2159289). Obdobně byly dva kontejnery procleny na JSD č. 12CZ1761001IOEBWG9 (č. MSCU3385617, MEDU3387051) a dva kontejnery byla procleny na JSD č. 12CZ1773001D8LGPI4 (č. MSKU7913780, MSKU3348818) a přesto v excelovské tabulce v první kontrole z mise č. 1 a mise č. 2 nebyla každá položka z faktury uvedena duplicitně. To, že jde o tvrzení účelové, vyplývá i z následné argumentace týkající se odpisu reexportovaného zboží. Tvrdí, že „při reexportu je nutné ztotožnit každý druh zboží (různé druhy spojovacího materiálu účtované v různých jednotkových cenách)“ (str. 53). To by znamenalo, že každá položka z faktury (tj. každý šroub) v tchajwanské databázi je vedena dvakrát a když se zboží vyskladnilo ze svobodného pásma na Tchaj-wanu, tak musel být proveden odpis zboží opět dvakrát. Této argumentaci už nelze věřit vůbec, neboť je zcela iracionální. Předně žalovaný nemůže znát, jakým způsobem je vedena evidence zboží ve svobodných pásmech na Tchaj-wanu (viz podrobně část E/ XXI. Doplnění žalobních námitek, bod 6). Žalobci je známo, že ani celní správa v ČR nevyžaduje evidenci v celních skladech (pozn. jde o režim s ekonomickým účinkem, na rozdíl od svobodných pásem, které celním režimem nejsou, protože podle starého celního kodexu svobodná pásma nebyla celním územím EU – viz E/ XXI. Doplnění žalobních námitek, bod 6) fakturovaných položek duplicitně, pokud zboží bylo dopraveno ve dvou či více kontejnerech. Žalovaný sice podává na první pohled naprosto jistá, nepochybná a nezvratná tvrzení, která jsou postavena pouze na domněnkách, jak je zboží vedeno na Tchaj-wanu. O účelovosti tvrzení svědčí i srovnání s tabulkami, které předložil OLAF v rámci mise č. 1 a č. 2 (viz část IV. d/ Rozpory v excelovské tabulce ve vztahu k jiným důkazním prostředkům, 5) Rozdílný způsob popisu zboží ve Zprávách OLAF z jednotlivých misí). Žalobce navrhuje, aby byly jako důkazní prostředek vyžádány údaje z celní databáze tchajwanských celních orgánů ve vztahu k oběma JSD, aby bylo zřejmé, jakým způsobem je tato databáze vedena, tj. zda poskytovala takové údaje, aby mohlo dojít ke zpárování zásilek na vstup do svobodného pásma na Tchaj-wanu a výstup z tohoto pásma do EU.

55. IV.c3/ Shrnutí

- 1) Žalobce namítá, že tzv. „komplexní tabulka“, kterou předložil OLAF a kterou měl údajně získat od DOI zřejmě v neúplné podobě (jen s některými sloupci), není originální listinou, ale dodatečně doplněnou tabulkou.
 - 2) OLAF zaslal DOI k identifikaci celkem 2.600 kontejnerů. DOI identifikoval ke dni 23. 10. 2013 celkem 1.110 kontejnerů (viz str. 13- 15 Zprávy z mise č. 1). Zbývajících 220 kontejnerů identifikoval DOI (ve vztahu k osmi tchajwanským společnostem) až za další rok (viz dopis ze dne 16.10.2014; OLAF2014037-1). Podle názoru žalobce je nepochopitelné, že dohledání 220 kontejnerů týkající se osmi společností trvá jeden rok a to v situaci, kdy tchajwanská celní databáze obsahuje údajně pravdivé údaje.
56. Pokud jde o 283 zásilek, které měly být vyvezeny do Singapuru, ale které byly údajně ve skutečnosti dopraveny do EU, měl OLAF informace od DOI již z dopisu ředitele DOI ze dne 23. 10. 2013 a poté další informace od DOI v listopadu 2014 (viz Zpráva z mise č. 3, str. 2). Následně OLAF prověřil místo konečného určení, zda bylo v EU či nikoliv. Teprve až před uskutečněním mise (mise proběhla v prosinci 2016) obdržel OLAF od DOI informace k 283 zásilkám, které byly dopraveny do EU namísto do Singapuru. Pokud by žalobce vyšel z pozdějšího data listopad 2014, kdy se OLAF dozvěděl, že některé zásilky

byly vyváženy do EU namísto do Singapuru a odpovědi od DOI před uskutečněním mise v prosinci 2016, pak dohledání 283 zásilek z 1.259 zásilek (tj. přibližně 1.600 kontejnerů; viz str. 2 Zprávy z mise č. 3) trvalo téměř 2 roky.

57. V části IV. c1/ (Způsob získání tabulky v EXCEL) žalobce uvedl, že již dne 1. 8. 2013 zaslala pracovnice OLAF (Brigitta Erdmann) prostřednictvím mailu tabulku s čísly kontejnerů, názvu odesílatele a přepravce na tchajwanské Celní vyšetřovací oddělení (DOI). DOI tedy musel znát čísla kontejnerů, které byly dopraveny do EU již od srpna 2013. Pokud vyhledání 238 zásilek trvalo dva roky, pak to dokumentuje, že tabulky v EXCEL z tchajwanské celní databáze jsou nevěrohodné. Žalobce dochází k závěru, že tchajwanskou celní databázi nelze považovat za hodnověrný důkaz. Důkazním prostředkem by mohly být kopie celních prohlášení. Ty však z „důvodu důvěrnosti údajů“ nebyly tchajwanskými celními orgány poskytnuty (viz např. Zpráva z mise č. 1 str. 7). Důkazní hodnota tabulek v EXCEL z tchajwanské celní správy je velmi omezena. Samotná tchajwanská celní správa přiznává, že její evidence nesplňuje požadavky běžně akceptované na průkaznost celních databází v zemích EU.
- 3) Žalobce dále vyjadřuje výhrady k tomu, jakým způsobem bylo (údajně) tchajwanskou celní správou prováděno spárování dovozních a vývozních operací. Je totiž nepředstavitelné, že by na 14 227 řádcích tabulky „Excel VL+OF+2015+0202_reply_TWDOI_122016-1“ byl popis komodity zcela shodný jak u dovozní operace (z Čínské lidové republiky), tak u vývozní operace (z Tchaj-wanu). To by znamenalo, že účastníci celního řízení na Tchaj-wanu vždy napíší naprosto shodný popis komodity (obsah a forma je vždy naprosto shodná), který je na dovozu i na vývozu, přestože dovoz z Čínské lidové republiky a vývoz z Tchaj-wanu často uskutečnily odlišné společnosti. Jediným nezpochybnitelným důkazním prostředkem je dovozní deklarace na dovoz zboží z Čínské lidové republiky a exportní deklarace na vývoz zboží z Tchaj-wanu.
- 4) Skutečnost, že nebyly tchajwanskými celními orgány poskytnuty kopie celních deklarací, nemůže být důvodem, aby bylo žalobci doměřeno clo na základě tabulky v EXCEL, která není bezprostředním důkazním prostředkem.
- 5) Žalobce znovu opakuje, že ve Zprávách z mise OLAF č. 3 a v nich uvedené tabulce není společnost SCONTO (žalobce) jako dovozce uvedena ani jednou. Ztotožnění učinil správce cla pouze tím, že je shodné číslo kontejneru na dovozním JSD předložené žalobcem a číslem kontejneru, které je uvedeno v databázi tchajwanské celní správy.
- 6) Tabulka, kterou dopracoval OLAF obsahující číslo českého dovozního JSD (č. 12CZ1703001JWKVYS0 ze dne 24. 9. 2012 a JSD č. 12CZ1773001G0RGCV0 ze dne 21. 6. 2012), není originálním důkazním prostředkem, ale jde o uměle vytvořenou přílohu, kterou pro své účely vytvořil OLAF.
58. IV.d/ Rozpory v tabulce v EXCEL ve vztahu k jiným důkazním prostředkům
 - a) JSD č. 12CZ1703001JWKVYS0 (kontejner č. MSKU2886830 a MSKU2977919)
59. V tabulce jsou následující nesrovnalosti:
 - 1) datum dovozu zboží z Čínské lidové republiky
 - datum exportu (Date of export declaration) – 16. 8. 2012, datum (Date of import declaration) – 15. 8. 2012 Zboží mělo být údajně dopraveno do přístavu v Keelungu 15. 8. 2012 z Čínské lidové republiky (viz sloupec X – date of import declaration). Dne 16. 8.

2012 bylo zboží propuštěno do režimu vývoz (sloupec I – date of export declaration). Dle Odpovědi společnosti MAERSK Czech Republic s.r.o. (dále MAERSK) ze dne 3. 12. 2013 (čj. 677331-2/2013- 550000-51) byly kontejnery naloženy 20. 8. 2012. Společnost MAERSK neuvedla datum příjezdu naloženého kontejneru na terminál. Dle názoru žalobce k naložení zboží na nový kontejner muselo dojít dříve, než bylo zboží propuštěno do režimu vývoz (aby mohly být vyplněny údaje do vývozní celní deklarace, např. číslo kontejneru). Z časových a organizačních důvodů není ovšem možné během jednoho dne (resp. dvou dnů) zboží vyložit z kontejneru(ů), který(é) připlul(y) z Čínské lidové republiky, a současně naložit zboží do jiných kontejnerů, které přistavila společnost MAERSK. Z výše uvedeného vyplývá, že datum 15. 8. 2012 je nesprávný. Žalovaný sice uvádí, že datum importní deklarace neoznačuje datum, kdy bylo zboží fakticky dopraveno do přístavu a že přeložení zboží z jednoho kontejneru do druhého je dílem hodin, nikoliv dní (str. 53). Názor žalovaného, že datum dovozu se neshoduje s datem v importní deklaraci, může být správný. Datum importní deklarace na dovoz z ČLR a datum exportní deklarace na vývoz z Tchaj-wanu není ovšem možné ověřit. Z praxe mezinárodních dopravních společností se žalobce dozvěděl, že překládka v přístavu se musí objednávat několik dní předem (cca 7 dní). Z tohoto důvodu je datum 15. 8. 2012 nejednoznačné. Vzhledem k tomu, že žalovaný nedoložil celní deklarace za dovoz zboží z Čínské lidové republiky na Tchaj-wan a celní deklarace na vývoz zboží z Tchaj-wanu do EU, je tabulka EXCEL jediným důkazem. Z tohoto důvodu je nutné trvat na tom, aby údaje v tabulce EXCEL byly správné, jednoznačné a nevzbuzující žádné pochybnosti. Ve správním řízení vedeném celními orgány nelze rezignovat na nižší důkazní standard při doměření cla na základě zpráv OLAF.

2) Nosnost kontejnerů

60. Žalobce používal kontejnery, které mají nosnost do 22 tun (viz bill of lading). Žalobce dovezl zboží ve dvou kontejnerech. Ve dvou kontejnerech bylo zboží údajně dovezeno z Čínské lidové republiky. Z toho vyplývá, že musel být použit stejný počet kontejnerů při dovozu z Čínské lidové republiky o stejné nosnosti, což je ale neobvyklé. V mezinárodní přepravě se používají různé nosnosti kontejnerů a pravděpodobnost, že by byly použity shodné nosnosti kontejnerů pro obě transakce je zcela mizivá. Navíc si je třeba uvědomit, že kontejnery na dopravu z Tchaj-wanu byly dodány společností MAERSK a přepravu hradil žalobce.

3) Počet kusů a hmotnost zboží v kontejnerech

61. Podle tabulky EXCEL je celkový počet 14.280,92 tis. kusů (toto je pouze domněnka žalobce, neboť sloupec R – Quantity neobsahuje měrnou jednotku „tis. ks“, ale jiný výklad by nedával smysl). Ve sloupci T – Weight je uvedena celková hmotnost 84.660 kg.
62. Tyto údaje nesouhlasí na fakturu č. FQ20120015.
63. Na faktuře č. FQ20120015 je uvedeno celkové množství 7.140.460 ks spojovacích prostředků a celková hmotnost 42.334 kg. Na tuto skutečnost žalobce upozorňoval správce cla, který odpověděl, že každý řádek z faktury je v tabulce uveden dvakrát z důvodu transparentnosti a že celkové údaje je nutné vydělit dvěma (Odpověď ze dne 23. 6. 2017 pod čj. 37796-13/2017- 550000-51, Odpovědi na otázky kontrolované osoby ze dne 9. 8. 2017 pod čj. 37796-17/2017- 550000-51 na otázku A10). Žalovaný k duplicitnímu uvedení každé položky z faktury v tabulce uvedl (str. 51): „Skutečnost že v případě obou JSD je každá fakturovaná položka zboží v příloze informace z mise uvedena dvakrát je

zapříčiněna tím, že zboží bylo v obou případech přepravováno ve dvou kontejnerech (celkem 4 kontejnery), přičemž ani v jednom z obou případů nebylo zjištěno, jaké konkrétní zboží z dotčených faktur bylo naloženo do prvního z kontejnerů a jaké zboží do druhého z kontejnerů.“ S tímto vyjádřením žalobce nesouhlasí. Dle jeho názoru je důvodem tohoto způsobu duplicitní evidence každé položky dle faktury reakce na odvolací námitky žalobce proti dodatečným platebním výměrům z první daňové kontroly, kdy žalobce upozorňoval na neprůkaznost tabulky v EXCEL (např. čísla kontejnerů nebyla uvedena u všech řádků apod.). Výše uvedené dokazuje, že tabulka byla velmi rozsáhle doplňována (zřejmě úřadem OLAF). Je tak evidentní, že bez doložení originální tabulky, kterou vypracovalo tchajwanské Celní vyšetřovací oddělení (DOI), nelze posoudit věrohodnost této tabulky v EXCEL (označené jako „tab. Excel VL+OF+2015+0202_reply_TWDOI_122016-1“). Dále je evidentní, že jednoznačným důkazním prostředkem může být pouze JSD na dovoz zboží z Čínské lidové republiky (AA 0128152018) a vývozní celní deklarace z Tchaj-wanu (AA 013018Q296). Tato tabulka v EXCEL je zcela neprůkazná, neboť nesplňuje důkazní standard na autentičnost a neporušitelnost obsahu důkazního prostředku. S tabulkou bylo volně manipulováno, její obsah se měnil, byly do ní vkládány různé údaje, a to jen proto, aby tato tabulka mohla být považována za důkaz a aby mohl správce cla argumentovat, že dle čl. 11 odst. 2 věta druhá nařízení č. 883/2013 „takto vypracované zprávy představují stejným způsobem a za stejných podmínek jako úřední zprávy vypracované vnitrostátními správními kontrolory důkazy přípustné ve správním nebo soudním řízení členského státu, pokud je jejich použití nezbytné.“ Žalobce upozorňuje, že citované ustanovení dále uvádí, že se na ně „[vztahují] stejná pravidla hodnocení, jako tomu je u úředních zpráv vypracovaných vnitrostátními správními kontrolory, a mají stejnou důkazní hodnotu jako tyto zprávy.“ Podle čl. 11 odst. 2 věta první nařízení „při vypracovávání těchto zpráv a doporučení je nutné zohlednit vnitrostátní právo dotčeného členského státu.“

64. Vzhledem k tomu, že tabulka v EXCEL obsahuje dvojnásobné množství kusů a dvojnásobnou hmotnost, jde o neprůkazný důkazní prostředek. Je nepředstavitelné, aby v právním státě byl důkazní prostředek, který se má stát jediným důkazem, nutné upravovat (údaje v něm dělit dvěma). Takovou tabulku nemohlo DOI vůbec vyhotovit, neboť neznalo obsah faktury č. FQ20120015 (vystavenou společností SHIAU YOUNG INDUSTRY CO., LTD.), neznalo tak počet nakoupených položek spojovacích prostředků žalobcem uvedených na této faktuře.
65. Žalovaný se k této námitce vyjádřil následovně (str. 50): „Bez ohledu na to, zda DOI měl k dispozici ty dovozní faktury za zboží, které byly připojeny k oběma JSD a bez ohledu na to, že prodávající uvedení v obou JSD a příslušných dovozních fakturách nefigurují v příloze informace z mise, každý dotčený řádek tohoto dokumentu vyjadřuje jednotlivé položky dovezeného zboží, přičemž souhlasí v popisu zboží, v množství a hmotnosti tohoto zboží s údaji, které jsou uvedeny v jednotlivých řádcích příslušných dovozních faktur. Tato skutečnost svědčí o tom, že údaje o původu zboží jsou dostatečně prověřeny, a to i s přihlédnutím k výsledku prověření plateb za dovezené zboží (viz výše).“ Takové hodnocení je zcela nezákonné, neboť z něho neplyne, jak mohl DOI vědět obsah jednotlivých řádků faktury, popis zboží, množství a hmotnost tohoto zboží. Žalovaný tak obhajoval tabulku tím, že pokud tyto údaje obsahuje, je tabulka správná. Uvedené zdůvodnění nemá v právním státě místo.

4) Údaje o vývozcích a kupujících

66. Levá část tabulky (vývoz z Tchaj-wanu) obsahuje údaj o tchajwanském vývozci (Taiwanese Exporter), kterým má být FORTUNE RAINBOW CO., LTD. a údaj o kupujícím (Buyer), který má být WEI GLOBAL FREIGHT PTE LTD. Oproti tomu na faktuře je uveden jako prodávající SHIAU YOUNG INDUSTRY CO., LTD. a kupující SCONTO s.r.o. Na bill of lading je také uvedena společnost SHIAU YOUNG INDUSTRY CO., LTD. Tento rozdíl žalovaný vysvětlil tím, že docházelo k prodeji zboží, pro daný případ je zásadní, odkud zásilky pocházejí.
67. Takové vysvětlení je nedostatečné. Žalovaný musí vysvětlit, proč akceptuje pouze některé údaje z tabulky v EXCEL (čísla kontejnerů jako zásadní důkazní prostředek, dále čísla celních deklarací, popis komodity, hmotnost atd.) a některé nikoliv. Neakceptuje názvy tchajwanského vývozce a kupujícího uvedené v tabulce. Jinak řečeno, žalovaný akceptuje pouze ty informace z tabulky v EXCEL, které podporují jeho závěry a ostatní údaje jsou pro něho nerelevantní.
68. Chybné údaje o tchajwanském vývozci a kupujícím se projeví dále v okamžiku, když zboží opouští celní sklad v Keelungu. Loď s kontejnery může tento celní sklad opustit až po předložení celních dokumentů (export declaration) a bill of lading (námořní list). Tchajwanský celní úřad odsouhlasí, zda údaje v bill of lading souhlasí s export declaration a umožní lodi opustit celní sklad. Pokud by tedy bylo pravda to, co uvádí excelovská tabulka, 81 tak by loď s kontejnery ani nemohla vyplout z přístavu. Celní úřad na Tchaj-wanu by totiž zjistil rozdíl mezi údaji o vývozci a kupujícím v export declaration a bill of lading.
69. Dále je třeba zmínit, že společnost WEI GLOBAL FREIGHT PTE LTD. je neexistující osoba, kterou nelze nalézt jako registrovaný subjekt např. na www.google.com.
- 5) Rozdílný způsob popisu zboží ve Zprávách OLAF z jednotlivých misí
70. Nevěrohodnost tabulek v EXCEL lze doložit i rozdílným způsobem popisu zboží ve Zprávách OLAF z jednotlivých misí. V případě první kontroly (stojící na závěrech z mise č. 1 a č. 2) správce cla předložil žalobci během kontroly tabulky ve dvou souborech. Jednak v samostatném souboru ve formátu *XLS za každou misi samostatně a současně jsou tyto tabulky součástí Zpráv OLAF z mise č. 1 a mise č. 2 v *PDF formátu. Pokud jde o misi č. 1, žalobce zjistil, že se liší obsah tabulky ve formátu *XLS od tabulky ve formátu *PDF ve Zprávě z mise č. 1 (v Annex 4 Zprávy z mise č. 1). U této mise popis zboží (Commodity description) a množství kusů (Quanty) v Annex č. 4 Zprávy z mise č. 1 zcela absentuje (str. 27-28/117 Zprávy čtvrtý řádek odshora). Popis zboží byl uveden správcem cla až ve Výsledku kontrolního zjištění ze dne 3.10.2014 (čj. 55867/2014-550000- 51) na str. 5 stručně „BOLTS“ (v překladu šrouby), ačkoliv Annex č. 4 nic takového neuvádí a není vůbec jasné, z čeho správce cla tyto údaje převzal. A pro změnu tabulka v EXCEL ve formátu *XLS z mise č. 1 sloupec Description of Goods také vůbec neobsahuje (byla uvedena jako Annex 7.1 Závěrečné zprávy OLAF z mise č. 1 a mise č. 2). Na základě mise č. 1 bylo doměřeno clo u JSD č. 12CZ1773001D8LGPI4. V případě Zprávy z mise č. 2 tabulka v EXCEL i tabulka v *PDF souboru tyto sloupce již obsahuje. Rozdíl oproti misi č. 1 je však v tom, že údaje o popisu zboží jsou v tabulce v EXCEL uvedeny v sumarizované údaje, např. □ High Tensile Bolts Din 931 M08X035 - M20 X 120 □ High Tensile Bolts Din 933 M05X010 - M36 X100 □ Hex Socket Cap Bolts Din 912 M05X008-M36X080 □ + dalších pět řádků. Zcela odlišně je však vyplněna tabulka v EXCEL v případě mise č. 3. U této mise obsahuje tabulka samostatný řádek pro každou položku z přijaté faktury a pokud bylo zboží

naloženo ve dvou kontejnerech, které byly procleny na jedno dovozní JSD, obsahuje tabulka v EXCEL dvojnásobný počet řádků (každá položka z faktury je uvedena dvakrát, a to pro první kontejner a podruhé pro druhý kontejner). Tak např. údaje o zboží dovezené na JSD č. 12CZ1703001JWKVYS0 jsou uvedeny v tabulce Excel VL+OF+2015+0202_reply_TWDOI_122016-1 na 292 řádcích. Přitom přijatá faktura č. FQ20120015 ze dne 5. 8. 2012 obsahuje 146 položek zboží. Rekapitulace popisu zboží (Commodity description) v jednotlivých Zprávách z misí OLAF: a) Zpráva z mise č. 1 – Annex č. 4 Zprávy OLAF z mise č. 1 popis zboží neobsahuje, tabulka v EXCEL ve formátu *XLS popis zboží také neobsahuje; popis zboží uvádí pouze Výsledek kontrolního zjištění ze dne 3.10.2014 stručně: „BOLTS“ - pro JSD č. 12CZ1773001D8LGPI4 – tabulka OLAF má pouze 4 řádky, přestože dovozní faktura č. KCMEK-10548 má 83 řádků b) Zprávy z mise č. 2 – tabulka *XLS a *PDF formátu obsahují sumarizované údaje, např. □ High Tensile Bolts Din 931 M08X035 - M20 X 120 □ High Tensile Bolts Din 933 M05X010 - M36 X100 - pro JSD č. 12CZ1761001IDEBWG9 – tabulka OLAF má pouze 8 řádků, přestože dovozní faktura č. FQ20120002 má 182 řádků - pro JSD č. 12CZ17610012XYKFBV6 a č. 12CZ1761001FQ5SX04 – tabulka OLAF má pro obě JSD pouze 8 řádků, přestože dovozní faktura č. FQ20120006 má 46 řádků a faktura č. FQ20120005 má 72 řádků c) Zpráva z mise č. 3 – tabulka v *XLS formátu obsahuje každou položku šroubu či matice z přijaté faktury samostatně, - pro JSD č. 12CZ1703001JWKVYS0 – tabulka OLAF má 292 řádků, přestože dovozní faktura č. FQ20120015 má 146 řádků - pro JSD č. 12CZ1773001G0RGCV0 – tabulka OLAF má 98 řádků, přestože dovozní faktura č. KCMEK-10616 má 49 řádků

71. Z výše uvedeného je zřejmé, že tabulky v EXCEL se zcela liší ve způsobu popisu zboží. Žalobce má za to, že by popis zboží měl být u všech tří misí jednotný, aby byl transparentní a tabulky v EXCEL tak byly průkazným důkazním prostředkem. Různý popis zboží u jednotlivých misí znevěhodňuje tento důkazní prostředek, neboť rozdílnost údajů vzbuzuje pochybnosti o její správnosti.

72. Takovýto důkazní prostředek nemůže být věrohodný, když je pokaždé jiný způsob evidence popisu zboží v tabulce, a přitom se má jednat o tabulku vytvořenou z počítačových sestav tchajwanského celního vyšetřovacího oddělení (DOI). Tchajwanské celní orgány evidují zboží dovezené z Čínské lidové republiky na Tchaj-wan a vyvezené z Tchaj-wanu do České republiky pokaždé jinak, a přesto to je pro celní orgány věrohodný důkaz.

6) Identifikace zásilek dle počtu kusů v různých sloupcích téže tabulky

73. Akceptací tabulky žalovaným z hlediska popisu zboží, počtu kusů, hmotnosti v levé a v pravé části tabulky na základě toho, že údaje v obou částech tabulky jsou shodné, je logickou vadou v dokazování. Na str. 84 žalovaný uvedl: „Údaje týkající se čísel kontejnerů a tchajwanských deklarací ve spojení s popisem zboží, počtem kusů a hmotností identifikují zásilky velmi přesně.“ případně na str. 61 „popis vyvezeného zboží ve sloupcích P, Q, R, S a T přílohy informace z mise opět souhlasí s dovozními fakturami a popisem na Tchaj-wan dovezeného zboží (sloupce AE, AF, AG, AH, AI přílohy informace z mise - viz výše)“.

74. Důkazem nemůže být, že v levé části tabulky jsou tři sloupce (P-Commodity description, RQuantity a T-Weight), které jsou současně v pravé části tabulky (AE-Commodity description, AG-Quantity, AI-Weight) a že tyto sloupce obsahují stejné údaje o popisu

komodity, množství a hmotnosti. Jedná se o argumentaci kruhem. Ztotožnění nelze provést jen dle údajů uvedených ve dvou sloupcích téže tabulky, neboť jde o důkaz provedený „sám sebou“. Jinak řečeno, žalovaný de facto tvrdí, že údaje o dovozu z Tchaj-wanu jsou správné, protože jeden a ten samý důkaz obsahuje stejné údaje ve dvou různých částech jednoho důkazu. Vždyť žalobce v žalobě opakovaně namítá, že proces vzniku tabulky je zcela netransparentní, celní orgány neprokázaly, jaké údaje poslal OLAF na tchajwanské celní vyšetřovací oddělení (DOI), jaký byl obsah tabulky, kterou poslal DOI zpět úřadu OLAF, rozdílný způsob vyplnění sloupce P-Commodity description a R-Quantity, který se zásadně liší v tabulce z mise č. 2 oproti tabulce z mise č. 3 (viz IV. a/ Srovnání tabulek v EXCEL z mise č. 1 a z mise č. 2 ve vztahu k misi č. 3 žaloby), atd.

75. Žalovaný nepředložil tchajwanské celní deklarace na dovoz z Čínské lidové republiky. Z tohoto důvodu je nutné trvat na tom, aby údaje v tabulce v EXCEL byly správné, jednoznačné a nevzbuzující žádné pochybnosti. Ve správním řízení vedeném celními orgány nelze rezignovat na nižší důkazní standard při doměření cla na základě zpráv OLAF. Jak totiž žalobce uvádí v této žalobě (část IV. c3/ Shrnutí) tchajwanský celní vyšetřovací úřad mohl pouze zkopírovat text popis komodity, hmotnosti a počtu kusů z vývozní transakce (vývoz z Tchaj-wanu do Evropy) do dovozní transakce z Čínské lidové republiky.
- 7) Identifikace zásilek dle počtu kusů v tabulce v EXCEL, JSD a přijaté faktury
76. Žalovaný považuje „za zcela irrelevantní, kdo přílohu informace z mise rozčlenil natolik podrobně, že odpovídá jednotlivým řádkům dovozních faktur, zda to byly tchajwanské celní orgány podle jejich evidencí nebo tak učinil OLAF podle dovozních faktur, které mu byly ze strany tuzemských celních orgánů v kopiích poskytnuty“ (str. 86). Tato argumentace by byla věrohodná, pokud by celní orgány prokázaly, v jaké struktuře poslalo tchajwanské celní vyšetřovací oddělení (DOI) úřadu OLAF vyplněnou tabulku se spárovanými zásilkami. Tento důkazní prostředek dosud žalobci nebyl předložen. Celní orgány žalobci předložily pouze tabulky v EXCEL, které doplnil OLAF. Není tak vůbec postaveno najisto, jaký orgán (DOI nebo OLAF) vyplnil údaje ve sloupci R-Quantity.
77. Zásadní informací ovšem je, jak postupoval OLAF během šetření. Jak totiž vyplývá ze Zprávy OLAF z mise č. 3 (str. 2) DOI požádal OLAF, aby prověřil, že místem konečného určení daných zásilek byla skutečně EU, nikoliv Singapur. OLAF předem poskytl DOI tabulku ve formátu EXCEL obsahující místa určení v členských státech EU (str. 4, bod 2.1). Poté OLAF obdržel od DOI ve vztahu k 283 zásilkám, u nichž bylo zjištěno, že byly dopraveny do EU namísto Singapuru, podrobná data o překládce. Z toho není dále zřejmé, zda „podrobnými daty o překládce“ jsou myšleny jen údaje o datu překládky nebo také čísla kontejnerů, názvy tchajwanských exportérů, kupující, čísla celních deklarací, označení celních režimů, hmotnosti, počtu a popisu zboží, názvy tchajwanských dovozců, prodávající atd., které byly uvedeny v „komplexní tabulce“.
78. Z toho lze učinit dva zásadní závěry.
79. Za prvé DOI měl zřejmě k dispozici další údaje, které byly uvedeny na českých JSD, jako např. počet dovezených kusů zboží. Proto mohl tchajwanský celní vyšetřovací úřad (DOI) do tabulky V EXCEL uvést počet kusů, což teď žalovaný vydává jako důkaz, že došlo ke ztotožnění zásilek dovezených z Čínské lidové republiky na Tchaj-wan se zásilkami dovezených do České republiky z Tchaj-wanu s počtem kusů uvedeným na českém JSD. Tento postup je vadou dokazování, neboť nejde o důkaz, který by byl získán z jiného

zdroje a není tak možné použít argument o shodě dvou důkazních prostředků, aby mohlo být provedeno ztotožnění zásilek. Laicky řečeno, GŘC předalo přes OLAF úřadu DOI informaci o počtu kusů zboží z přijaté faktury (faktura byla předložena při propuštění zboží do volného oběhu), DOI počet kusů uvede do tabulky (nebo počet kusů do tabulky uvedl OLAF) a žalovaný má důkaz, že počet kusů je stejný na českém JSD, přijaté fakture a tabulce v EXCEL (slovy žalovaného: „Údaje týkající se čísel kontejnerů a tchajwanských deklarací ve spojení s popisem zboží, počtem kusů a hmotností identifikují zásilky velmi přesně“, viz str. 84 rozhodnutí). Takovýto způsob dokazování je v rozporu s § 8 daňového řádu.

80. Ale i kdyby žalovaný prokázal, že DOI neměl informaci o počtech kusů spojovacích prostředků od úřadu OLAF, tak přesto není možné považovat tabulku v EXCEL za věrohodnou, pokud jde o údaje o počtech kusů. Sloupec o počtu kusů mohl vyplnit úřad OLAF z českých JSD, které mu zaslalo Generální ředitelství cel. I v tomto případě jde o vadu dokazování, neboť údaj o počtech kusů v tabulce v EXCEL nebyl získán z jiného zdroje a nemohlo tak být provedeno ztotožnění zásilek. Žalobce znovu namítá, že proces vzniku tabulky je zcela netransparentní, celní orgány neprokázaly, jaké údaje poslal OLAF na tchajwanské celní vyšetřovací oddělení (DOI), jaký byl obsah tabulky, kterou poslal DOI zpět úřadu OLAF a zda tedy údaje o počtech kusů vyplnil DOI zcela nezávisle na základě informací z jeho vlastní databáze.
81. Za druhé je zřejmé, že tím, že získal DOI informace o došlých zásilkách od úřadu OLAF, tak údajné párování zásilek z Čínské lidové republiky přeložených na Tchaj-wanu a následně vyvezených do České republiky, nebylo provedeno autonomně na základě objektivních dat z celní databáze tchajwanských celních orgánů. Vždyť počítačové zpracování dat musí umožnit získat informaci, zda vyvezené zboží z celního skladu či svobodného pásma z Tchaj-wanu bylo předtím do tohoto svobodného pásma umístěno jednoznačně konkretizovanou dovezenou zásilkou (v kontejneru), která má původ v Čínské lidové republice. Vzhledem k tomu, že DOI měl informace o zásilkách vyvezených z Tchaj-wanu od úřadu OLAF, tj. že DOI znal čísla kontejnerů a další údaje o zásilkách došlých do EU, nedohledal DOI zásilky zcela nezávisle a mohl různým způsobem provádět párování zásilek z Čínské lidové republiky a při tomto párování mohlo dojít k chybám (úmyslným či neúmyslným). Vždyť žalobce upozorňoval, že dohledání zásilek trvalo DOI několik let (část IV. c/ Procesní deficity při získání důkazních prostředků). Tím, že nebyly předloženy originální celní deklarace na dovoz z Čínské lidové republiky na Tchaj-wan a vývozní celní deklarace téhož zboží z Tchaj-wanu do EU, nebylo možné ověřit správnost vyplněných tabulek. Právě originální celní deklarace z Tchaj-wanu ve spojení s tabulkami v EXCEL by byly prokazatelným důkazním prostředkem.

8) Prává část tabulky

82. Zásadní výhrady k levé části tabulky zcela znevěrohodňují pravou část tabulky (dovoz z Čínské lidové republiky na Tchaj-wan). Prává část tabulky tak může být vytvořena prostou kopií údajů o popisu zboží, hmotnosti a počtu kusů z levé části tabulky. Vždyť i samotné tchajwanské Celní vyšetřovací oddělení (DOI) doporučilo OLAF, aby se spojil s čínskými celními úřady za účelem získání informací o skutečném místě určení příslušných zásilek (viz bod 3.2.1 Zprávy OLAF z mise č. 2).

Závěr

83. Výše uvedené námitky dokumentují, že tabulky v EXCEL, které navíc vykazují dále popsané závažné nedostatky, nemohou být jediným důkazem. Jako důkazní prostředek tedy neobstojí. Žalobce navrhoval, aby žalovaný doložil, jaké dokumenty byly přiloženy při zahájení celního řízení na Tchaj-wanu, aby se zjistilo, zda tam je uvedena společnost FORTUNE RAINBOW CO., LTD. nebo SHIAU YOUNG INDUSTRY CO., LTD. Z takto vyplněné tabulky v EXCEL naopak plyne, že celní úřad na Tchaj-wanu mohl úmyslně či neúmyslně změnit údaje o prodávajícím a kupujícím v levé části tabulky. Tím, že žalovaný nedoložil celní deklarace na dovoz z ČLR a vývoz z Tchaj-wanu, neprokázal správnost údajů v tabulce (příloha z mise) a doměření cla je tak nezákonné, neboť se opírá o nevěrohodné důkazy. Není možné připustit, aby závažná porušení tchajwanských celních úřadů při výkonu jejich činnosti (kontrola výstupu zboží z celního skladu či svobodného pásma v návaznosti na celní doklady, správnost tabulek) nesl žalobce. OLAF se spokojil pouze s vyplněnými tabulkami, aniž by se zabýval bližšími informacemi o průběhu celního řízení, o podmínkách opuštění zásilek z celního skladu. OLAF zcela přijal jako důkaz vyplněné tabulky v EXCEL a spokojil se s tím, že Odbor pátrání celní správy (OP CS) neposkytl OLAF kopie celních a obchodních dokumentů. To vede k závěru, že tchajwanská celní správa pochybení celních orgánů na Tchaj-wanu nevysvětlila žádným způsobem.

b) JSD č. 12CZ1773001G0RGCV0 (kontejnery č. kontejnery č. MSKU4264856 a MSKU 3107641)

84. V tabulce jsou následující nesrovnalosti:

1) Nosnost kontejnerů

85. Společnost používala kontejnery, které mají nosnost do 22 tun (viz bill of lading). Žalobce dovezl zboží ve dvou kontejnerech. Ve dvou kontejnerech bylo zboží údajně dovezeno z Čínské lidové republiky. Z toho vyplývá, že musel být použit stejný počet kontejnerů při dovozu z Čínské lidové republiky o stejné nosnosti, což je ale neobvyklé. V mezinárodní přepravě se používají různé nosnosti kontejnerů a pravděpodobnost, že by byly použity shodné nosnosti kontejnerů pro obě transakce je zcela mizivá. Navíc si je třeba uvědomit, že kontejnery na dopravu z Tchaj-wanu byly dodány společností MAERSK a přepravu hradil žalobce.

2) Počet kusů a hmotnost zboží v kontejnerech

86. Podle tabulky EXCEL je celkový počet 4.992,30 tis. kusů (toto je pouze domněnka společnosti, neboť sloupec Q – Quantity neobsahuje měrnou jednotku „tis. ks“, ale jiný výklad by nedával smysl). Ve sloupci R – Weight je uvedena celková hmotnost 84.358,40 kg.

87. Tyto údaje nesouhlasí na fakturu č. KCMEK-10616. Na faktuře č. KCMEK-10616 je uvedeno celkové množství 2.496.150 ks spojovacích prostředků a celková hmotnost 42.180,49 kg. Na tuto skutečnost žalobce upozorňoval správce cla, který odpověděl, že každý řádek z faktury je v tabulce uveden dvakrát z důvodu transparentnosti a že celkové údaje je nutné vydělit dvěma (Odpověď ze dne 23.6.2017 pod čj. 37796-13/2017-550000-51, Odpovědi na otázky kontrolované osoby ze dne 9.8.2017 pod čj. 37796-17/2017-550000-51 na otázku A10). Žalovaný k duplicitnímu uvedení každé položky z faktury v tabulce uvedl (str. 51): „Skutečnost že v případě obou JSD je každá fakturovaná položka zboží v příloze informace z mise uvedena dvakrát, je zapříčiněna tím, že zboží bylo v obou případech

přepřevováno ve dvou kontejnerech (celkem 4 kontejnery), přičemž ani v jednom z obou případů nebylo zjištěno, jaké konkrétní zboží z dotčených faktur bylo naloženo do prvního z kontejnerů a jaké zboží do druhého z kontejnerů.“

88. S tímto vyjádřením žalobce nesouhlasí. Dle jeho názoru je důvodem tohoto způsobu duplicitní evidence každé položky dle faktury reakce na odvolací námitky žalobce proti dodatečným platebním výměrům z první daňové kontroly, kdy žalobce upozorňoval na neprůkaznost tabulky c EXCEL (např. čísla kontejnerů nebyla uvedena u všech řádků apod.). Výše uvedené dokazuje, že tabulka v EXCEL byla velmi rozsáhle doplňována (zřejmě úřadem OLAF). Je tak evidentní, že bez doložení originální tabulky, kterou vypracovalo tchajwanské Celní vyšetřovací oddělení (DOI), nelze posoudit věrohodnost této tabulky v EXCEL (označené jako „tab. Excel VL+OF+2015+0202_reply_TWDOI_122016-1“). Dále je evidentní, že jednoznačným důkazním prostředkem může být pouze JSD na dovoz zboží z Čínské lidové republiky (AA 0113556041) a vývozní celní deklarace z Tchaj-wanu (AA 011589R295). Tato tabulka v EXCEL je zcela neprůkazná, neboť nesplňuje důkazní standard na autentičnost a neporušitelnost obsahu důkazního prostředku. S tabulkou bylo volně manipulováno, její obsah se měnil, byly do ní vkládány různé údaje, a to jen proto, aby tato tabulka mohla být považována za důkaz a aby mohl správce cla argumentovat, že dle čl. 11 odst. 2 věta druhá nařízení č. 883/2013 „takto vypracované zprávy představují stejným způsobem a za stejných podmínek jako úřední zprávy vypracované vnitrostátními správními kontrolory důkazy přípustné ve správním nebo soudním řízení členského státu, pokud je jejich použití nezbytné.“ Společnost upozorňuje, že citované ustanovení dále uvádí, že se na ně „[vztahují] stejná pravidla hodnocení, jako tomu je u úředních zpráv vypracovaných vnitrostátními správními kontrolory, a mají stejnou důkazní hodnotu jako tyto zprávy.“ Podle čl. 11 odst. 2 věta první nařízení „při vypracovávání těchto zpráv a doporučení je nutné zohlednit vnitrostátní právo dotčeného členského státu.“
89. Vzhledem k tomu, že tabulka v EXCEL obsahuje dvojnásobné množství kusů a dvojnásobnou hmotnost, jde o neprůkazný důkazní prostředek. Je nepředstavitelné, aby v právním státě byl důkazní prostředek, který se má stát jediným důkazem, nutné upravovat (údaje v něm dělit dvěma). Takovou tabulku nemohlo tchajwanské Celní vyšetřovací oddělení (DOI) vůbec vyhotovit, neboť neznalo obsah faktury č. KCMEK-10616 (vystavenou společností PENGHOMG WAN FASTENERS CO., LTD.), neznalo tak počet nakoupených položek spojovacích prostředků společností SCONTO uvedených na této faktuře.
90. Žalovaný se k této námitce vyjádřil následovně (str. 50): „Bez ohledu na to, zda DOI měl k dispozici ty dovozní faktury za zboží, které byly připojeny k oběma JSD a bez ohledu na to, že prodávající uvedení v obou JSD a příslušných dovozních fakturách nefigurují v příloze informace z mise, každý dotčený řádek tohoto dokumentu vyjadřuje jednotlivé položky dovezeného zboží, přičemž souhlasí v popisu zboží, v množství a hmotnosti tohoto zboží s údaji, které jsou uvedeny v jednotlivých řádcích příslušných dovozních faktur. Tato skutečnost svědčí o tom, že údaje o původu zboží jsou dostatečně prověřeny, a to i s přihlédnutím k výsledku prověření plateb za dovezené zboží (viz výše).“ Takové hodnocení je zcela nezákonné, neboť z něho neplyne, jak mohl DOI vědět obsah jednotlivých řádků faktury, popis zboží, množství a hmotnost tohoto zboží. Žalovaný tak obhajoval tabulku tím, že pokud tyto údaje obsahuje, je tabulka správná. Uvedené zdůvodnění nemá v právním státě místo.

3) Údaje o vývozci a kupujícím

91. Levá část tabulky (vývoz z Tchaj-wanu) obsahuje údaj o tchajwanském vývozci (Taiwanese Exporter), kterým má být FORTUNE RAINBOW CO., LTD. a údaj o kupujícím (Buyer), který má být WEI GLOBAL FREIGHT PTE LTD. Oproti tomu na faktuře je uveden jako prodávající PENGHOMG WAN FASTENERS CO., LTD. a kupující SCOTTO s.r.o. Na bill of lading je také uvedena společnost PENGHOMG WAN FASTENERS CO., LTD. a žalobce. Tento rozdíl žalovaný vysvětlil tím, že docházelo k prodeji zboží, pro daný případ je zásadní, odkud zásilky pocházejí (str. 51).
92. Takové vysvětlení je nedostatečné. Správce cla musí vysvětlit, proč akceptuje pouze některé údaje z tabulky v EXCEL (čísla kontejnerů jako zásadní důkazní prostředek, dále čísla celních deklarací, popis komodity, hmotnost atd.) a některé nikoliv. Neakceptuje názvy tchajwanského vývozce a kupujícího uvedené v tabulce v EXCEL. Jinak řečeno, správce cla akceptuje pouze ty informace z tabulky v EXCEL, které podporují jeho závěry a ostatní údaje jsou pro správce cla nerelevantní. Takovéto hodnocení důkazů je nedostatečné, neboť nelze reagovat prostou negací, ale vysvětlení musí být přesvědčivě odůvodněno.
93. Chybné údaje o tchajwanském vývozci a kupujícím se projeví dále v okamžiku, když zboží opouští celní sklad v Keelungu. Loď s kontejnery může tento celní sklad opustit až po předložení celních dokumentů (export declaration) a bill of lading (námořní list). Tchajwanský celní úřad odsouhlasí, zda údaje v bill of lading souhlasí s export declaration a umožní lodi opustit celní sklad. Pokud by tedy bylo pravda to, co uvádí tabulka v EXCEL, tak by loď s kontejnery ani nemohla vyplout z přístavu. Celní úřad na Tchaj-wanu by totiž zjistil rozdíl mezi údaji o vývozci a kupujícím v export declaration a bill of lading.
94. Dále je třeba zmínit, že společnost WEI GLOBAL FREIGHT PTE LTD. je neexistující osoba, kterou nelze nalézt jako registrovaný subjekt např. na www.google.com.

4) Rozdílný způsob popisu zboží ve Zprávách OLAF z jednotlivých misí

95. Nevěrohodnost tabulek v EXCEL lze doložit i rozdílným způsobem popisu zboží ve Zprávách OLAF z jednotlivých misí.
96. V případě první kontroly (stojící na závěrech z mise č. 1 a č. 2) správce cla předložil žalobci během kontroly tabulky v EXCEL ve dvou souborech. Jednak v samostatném souboru ve formátu *XLS (EXCEL) za každou misi samostatně a současně jsou tyto tabulky součástí Zpráv OLAF z mise č. 1 a mise č. 2 v *PDF formátu.
97. Pokud jde o misi č. 1, žalobce zjistil, že se liší obsah tabulky ve formátu *XLS (EXCEL) od tabulky ve formátu *PDF ve Zprávě z mise č. 1 (v Annex 4 Zprávy z mise č. 1). U této mise popis zboží (Commodity description) a množství kusů (Quantity) v Annex č. 4 Zprávy z mise č. 1 zcela absentuje (str. 27-28/117 Zprávy čtvrtý řádek odshora). Popis zboží byl uveden správcem cla až ve Výsledku kontrolního zjištění ze dne 3.10.2014 (čj. 55867/2014-550000-51) na str. 5 stručně „BOLTS“ (v překladu šrouby), ačkoliv Annex č. 4 nic takového neuvádí a není vůbec jasné, z čeho správce cla tyto údaje převzal. A pro změnu excelovská tabulka ve formátu *XLS z mise č. 1 sloupec Description of Goods také vůbec neobsahuje (byla uvedena jako Annex 7.1 Závěrečné zprávy OLAF z mise č. 1 a mise č. 2). Na základě mise č. 1 bylo doměřeno clo u JSD č. 12CZ1773001D8LGPI4. V případě Zpráv z mise č. 2 tabulka v EXCEL i tabulka v *PDF souboru tyto sloupce již obsahuje. Rozdíl oproti misi č. 1 je však v tom, že údaje o popisu zboží jsou v tabulce v EXCEL uvedeny v sumarizované

údaje, např. □ High Tensile Bolts Din 931 M08X035 - M20 X 120 □ High Tensile Bolts Din 933 M05X010 - M36 X100 □ Hex Socket Cap Bolts Din 912 M05X008-M36X080 □ + dalších pět řádků. Zcela odlišně je však vyplněna tabulka v EXCEL v případě mise č. 3. U této mise obsahuje tabulka v EXCEL samostatný řádek pro každou položku z přijaté faktury a pokud bylo zboží naloženo ve dvou kontejnerech, které byly procleny na jedno dovozní JSD, obsahuje tabulka v EXCEL dvojnásobný počet řádků (každá položka z faktury je uvedena dvakrát, a to pro první kontejner a podruhé pro druhý kontejner). Tak např. údaje o zboží dovezené na JSD č. 12CZ1703001JWKVYS0 jsou uvedeny v tabulce Excel VL+OF+2015+0202_reply_TWDOI_122016-1 na 292 řádcích. Přitom přijatá faktura č. FQ20120015 ze dne 5.8.2012 obsahuje 146 položek zboží. Rekapitulace popisu zboží (Commodity description) v jednotlivých Zprávách z misí OLAF: a) Zpráva z mise č. 1 – Annex č. 4 Zprávy OLAF z mise č. 1 popis zboží neobsahuje, tabulka v EXCEL ve formátu *XLS popis zboží také neobsahuje; popis zboží uvádí pouze Výsledek kontrolního zjištění ze dne 3.10.2014 stručně: „BOLTS“ - pro JSD č. 12CZ1773001D8LGPI4 – tabulka OLAF má pouze 4 řádky, přestože dovozní faktura č. KCMEK-10548 má 83 řádků b) Zprávy z mise č. 2 – tabulka *XLS a *PDF formátu obsahují sumarizované údaje, např. □ High Tensile Bolts Din 931 M08X035 - M20 X 120 □ High Tensile Bolts Din 933 M05X010 - M36 X100 - pro JSD č. 12CZ1761001IDEBWG9 – tabulka OLAF má pouze 8 řádků, přestože dovozní faktura č. FQ20120002 má 182 řádků - pro JSD č. 12CZ17610012XYKFV6 a č. 12CZ1761001FQ5SX04 – tabulka OLAF má pro obě JSD pouze 8 řádků, přestože dovozní faktura č. FQ20120006 má 46 řádků a faktura č. FQ20120005 má 72 řádků c) Zpráva z mise č. 3 – tabulka v *XLS formátu obsahuje každou položku šroubu či matice z přijaté faktury samostatně, - pro JSD č. 12CZ1703001JWKVYS0 – tabulka OLAF má 292 řádků, přestože dovozní faktura č. FQ20120015 má 146 řádků - pro JSD č. 12CZ1773001G0RGCV0 – tabulka OLAF má 98 řádků, přestože dovozní faktura č. KCMEK-10616 má 49 řádků.

98. Z výše uvedeného je zřejmé, že tabulky v EXCEL se zcela liší ve způsobu popisu zboží. Žalobce má za to, že by popis zboží měl být u všech tří misí jednotný, aby byl transparentní a excelovské tabulky tak byly průkazným důkazním prostředkem. Různý popis zboží u jednotlivých misí znevěrohodňuje tento důkazní prostředek, neboť rozdílnost údajů vzbuzuje pochybnosti o její správnosti.
99. Takovýto důkazní prostředek nemůže být věrohodný, když je pokaždé jiný způsob evidence popisu zboží v tabulce, a přitom se má jednat o tabulku vytvořenou z počítačových sestav tchajwanského celního vyšetřovacího oddělení (DOI). Tchajwanské celní orgány evidují zboží dovezené z Čínské lidové republiky na Tchaj-wan a vyvezené z Tchaj-wanu do České republiky pokaždé jinak a přesto to je pro celní orgány věrohodný důkaz.

5) Identifikace zásilek dle počtu kusů v různých sloupcích téže tabulky

100. Akceptací tabulky žalovaným z hlediska popisu zboží, počtu kusů, hmotnosti v levé a v pravé části tabulky na základě toho, že údaje v obou částech tabulky jsou shodné, je logickou vadou v dokazování. Na str. 84 žalovaný uvedl: „Údaje týkající se čísel kontejnerů a tchajwanských deklarací ve spojení s popisem zboží, počtem kusů a hmotností identifikují zásilky velmi přesně.“
101. Důkazem nemůže být, že v levé části tabulky jsou tři sloupce (P-Commodity description, RQuantity a T-Weight), které jsou současně v pravé části tabulky (AE-Commodity

description, AG-Quantity, AI-Weight) a že tyto sloupce obsahují stejné údaje o popisu komodity, množství a hmotnosti. Jedná se o argumentaci kruhem. Ztotožnění nelze provést jen dle údajů uvedených ve dvou sloupcích téže tabulky, neboť jde o důkaz provedený „sám sebou“. Jinak řečeno, žalovaný de facto tvrdí, že údaje o dovozu z Tchaj-wanu jsou správné, protože jeden a ten samý důkaz obsahuje stejné údaje ve dvou různých částech jednoho důkazu. Vždyť žalobce v žalobě opakovaně namítá, že proces vzniku tabulky je zcela netransparentní, celní orgány neprokázaly, jaké údaje poslal OLAF na tchajwanské celní vyšetřovací oddělení (DOI), jaký byl obsah tabulky, kterou poslal DOI zpět úřadu OLAF, rozdílný způsob vyplnění sloupce P-Commodity description a R-Quantity, který se zásadně liší v tabulce v EXCEL z mise č. 2 oproti excelovské tabulce z mise č. 3 (viz IV. a/ Srovnání tabulek v EXCEL z mise č. 1 a z mise č. 2 ve vztahu k misi č. 3 žaloby), atd.

102. Žalovaný nepředložil tchajwanské celní deklarace na dovoz z Čínské lidové republiky. Z tohoto důvodu je nutné trvat na tom, aby údaje v tabulce v EXCEL byly správné, jednoznačné a nevzbuzující žádné pochybnosti. Ve správním řízení vedeném celními orgány nelze rezignovat na nižší důkazní standard při doměření cla na základě zpráv OLAF. Jak totiž žalobce uvádí v této žalobě (část IV. c3/ Shrnutí) tchajwanský celní vyšetřovací úřad mohl pouze zkopírovat text popis komodity, hmotnosti a počtu kusů z vývozní transakce (vývoz z Tchaj-wanu do Evropy) do dovozní transakce z Čínské lidové republiky.

6) Identifikace zásilek dle počtu kusů v tabulce v EXCEL, JSD a přijaté faktuře

103. Žalovaný považuje „za zcela irrelevantní, kdo přílohu informace z mise rozčlenil natolik podrobně, že odpovídá jednotlivým řádkům dovozních faktur, zda to byly tchajwanské celní orgány podle jejich evidencí nebo tak učinil OLAF podle dovozních faktur, které mu byly ze strany tuzemských celních orgánů v kopiích poskytnuty“ (str. 86). Tato argumentace by byla věrohodná, pokud by celní orgány prokázaly, v jaké struktuře poslalo tchajwanské celní vyšetřovací oddělení (DOI) úřadu OLAF vyplněnou tabulku se spárovanými zásilkami. Tento důkazní prostředek dosud žalobci nebyl předložen. Celní orgány žalobci předložily pouze tabulky v EXCEL, které doplnil OLAF. Není tak vůbec postaveno najisto, jaký orgán (DOI nebo OLAF) vyplnil údaje ve sloupci R-Quantity.
104. Zásadní informací ovšem je, jak postupoval OLAF během šetření. Jak totiž vyplývá ze Zprávy OLAF z mise č. 3 (str. 2) DOI požádal OLAF, aby prověřil, že místem konečného určení daných zásilek byla skutečně EU, nikoliv Singapur. OLAF předem poskytl DOI tabulku ve formátu excel obsahující místa určení v členských státech EU (str. 4, bod 2.1). Poté OLAF obdržel od DOI ve vztahu k 283 zásilkám, u nichž bylo zjištěno, že byly dopraveny do EU namísto Singapuru, podrobná data o překládce. Z toho není dále zřejmé, zda „podrobnými daty o překládce“ jsou myšleny jen údaje o datu překládky nebo také čísla kontejnerů, názvy tchajwanských exportérů, kupující, čísla celních deklarací, označení celních režimů, hmotnosti, počtu a popisu zboží, názvy tchajwanských dovozců, prodávající atd., které byly uvedeny v „komplexní tabulce“.
105. Z toho lze učinit dva zásadní závěry.
106. Za prvé DOI měl zřejmě k dispozici další údaje, které byly uvedeny na českých JSD, jako např. počet dovezených kusů zboží. Proto mohl tchajwanský celní vyšetřovací úřad (DOI) do tabulky v EXCEL uvést počet kusů, což teď žalovaný vydává jako důkaz, že došlo ke ztotožnění zásilek dovezených z Čínské lidové republiky na Tchaj-wan se zásilkami

dovezených do České republiky z Tchaj-wanu s počtem kusů uvedeným na českém JSD. Tento postup je vadou dokazování, neboť nejde o důkaz, který by byl získán z jiného zdroje a není tak možné použít argument o shodě dvou důkazních prostředků, aby mohlo být provedeno ztotožnění zásilek. Laicky řečeno, GŘC předalo přes OLAF úřadu DOI informaci o počtu kusů zboží z přijaté faktury (faktura byla předložena při propuštění zboží do volného oběhu), DOI počet kusů uvede do tabulky (nebo počet kusů do tabulky uvedl OLAF) a žalovaný má důkaz, že počet kusů je stejný na českém JSD, přijaté faktuře a tabulce v EXCEL (slovy žalovaného: „Údaje týkající se čísel kontejnerů a tchajwanských deklarací ve spojení s popisem zboží, počtem kusů a hmotností identifikují zásilky velmi přesně“, viz str. 84 rozhodnutí). Takovýto způsob dokazování je v rozporu s § 8 daňového řádu. Ale i kdyby žalovaný prokázal, že DOI neměl informaci o počtech kusů spojovacích prostředků od úřadu OLAF, tak přesto není možné považovat tabulku v EXCEL za věrohodnou, pokud jde o údaje o počtech kusů. Sloupec o počtu kusů mohl vyplnit úřad OLAF z českých JSD, které mu zaslalo Generální ředitelství cel. I v tomto případě jde o vadu dokazování, neboť údaj o počtech kusů v tabulce v EXCEL nebyl získán z jiného zdroje a nemohlo tak být provedeno ztotožnění zásilek. Žalobce znovu namítá, že proces vzniku tabulky je zcela netransparentní, celní orgány neprokázaly, jaké údaje poslal OLAF na tchajwanské celní vyšetřovací oddělení (DOI), jaký byl obsah tabulky, kterou poslal DOI zpět úřadu OLAF a zda tedy údaje o počtech kusů vyplnil DOI zcela nezávisle na základě informací z jeho vlastní databáze.

107. Za druhé je zřejmé, že tím, že získal DOI informace o došlých zásilkách od úřadu OLAF, tak údajné spárování zásilek z Čínské lidové republiky přeložených na Tchaj-wanu a následně vyvezených do České republiky, nebylo provedeno autonomně na základě objektivních dat z celní databáze tchajwanských celních orgánů. Vždyť počítačové zpracování dat musí umožnit získat informaci, zda vyvezené zboží z celního skladu či svobodného pásma z Tchaj-wanu bylo předtím do tohoto svobodného pásma umístěno jednoznačně konkretizovanou dovezenou zásilkou (v kontejneru), která má původ v Čínské lidové republice. Vzhledem k tomu, že DOI měl informace o zásilkách vyvezených z Tchaj-wanu od úřadu OLAF, tj. že DOI znal čísla kontejnerů a další údaje o zásilkách došlých do EU, nedohledal DOI zásilky zcela nezávisle a mohl různým způsobem provádět párování zásilek z Čínské lidové republiky a při tomto párování mohlo dojít k chybám (úmyslným či neúmyslným). Vždyť žalobce upozorňoval, že dohledání zásilek trvalo DOI několik let (část IV. c/ Procesní deficity při získání důkazních prostředků). Tím, že nebyly předloženy originální celní deklarace na dovoz z Čínské lidové republiky na Tchaj-wan a vývozní celní deklarace téhož zboží z Tchaj-wanu do EU, nebylo možné ověřit správnost vyplněných tabulek. Právě originální celní deklarace z Tchaj-wanu ve spojení s tabulkami v EXCEL by byly prokazatelným důkazním prostředkem.

7) Pravá část tabulky

108. Zásadní výhrady k levé části tabulky zcela znevěrohodňují pravou část tabulky (dovoz z Čínské lidové republiky na Tchaj-wan). Pravá část tabulky tak může být vytvořena prostou kopií údajů o popisu zboží, hmotnosti a počtu kusů z levé části tabulky. Vždyť i samotné tchajwanské Celní vyšetřovací oddělení (DOI) doporučilo OLAF, aby se spojil s čínskými celními úřady za účelem získání informací o skutečném místě určení příslušných zásilek (viz bod 3.2.1 Zprávy OLAF z mise č. 2).

Závěr

109. Výše uvedené námitky dokumentují, že tabulky v EXCEL, které navíc vykazují dále popsané závažné nedostatky, nemohou být jediným důkazem. Jako důkazní prostředek tedy neobstojí. Žalobce navrhoval, aby žalovaný doložil, jaké dokumenty byly přiloženy při zahájení celního řízení na Tchaj-wanu, aby se zjistilo, zda tam je uvedena společnost FORTUNE RAINBOW CO., LTD. nebo SHIAU YOUNG INDUSTRY CO., LTD. Z takto vyplněné tabulky v EXCEL naopak plyne, že celní úřad na Tchaj-wanu mohl úmyslně či neúmyslně změnit údaje o prodávajícím a kupujícím v levé části tabulky. Tím, že žalovaný nedoložil celní deklarace na dovoz z ČLR a vývoz z Tchaj-wanu, neprokázal správnost údajů v tabulce (příloha z mise) a doměření cla je tak nezákonné, neboť se opírá o nevěrohodné důkazy. Není možné připustit, aby závažná porušení tchajwanských celních úřadů při výkonu jejich činnosti (kontrola výstupu zboží ze svobodného pásma v návaznosti na celní doklady, správnost tabulek) nesla společnost SCONTO. OLAF se spokojil pouze s vyplněnými tabulkami, aniž by se zabýval bližšími informacemi o průběhu celního řízení, o podmínkách opuštění zásilek z celního skladu. OLAF zcela přijal jako důkaz vyplněné tabulky v EXCEL a spokojil se s tím, že Odbor pátrání celní správy (OP CS) (resp. tchajwanské Celní vyšetřovací oddělení) neposkytlo OLAF kopie celních a obchodních dokumentů. To vede k závěru, že tchajwanská celní správa pochybení celních orgánů na Tchaj-wanu nevysvětlila žádným způsobem.
110. Shrnutí a závěr k JSD č. 12CZ1703001JWKVYSO ze dne 24. 9. 2012 a JSD č. 12CZ1773001G0RGCV0 ze dne 21.6.2012
111. Žalobce výše uvedl zásadní nedostatky v tabulce v EXCEL. Pokud žalovaný tvrdí, že „údaje týkající se čísel kontejnerů a tchajwanských deklarací ve spojení s popisem zboží, počtem kusů a hmotností identifikují zásilky velmi přesně“ (str. 84), je toto tvrzení vážně zpochybněno. Především je postaveno na hypotéze, že pokud obsahuje pravá část tabulky v EXCEL (dovoz na Tchaj-wan) shodné údaje o množství, hmotnosti a popisu zboží jako levá část tabulky (vývoz z Tchaj-wanu), jsou údaje v tabulce správné. Tak tomu ovšem není. Shora popsané nedostatky prokazují vážné výhrady ke správnosti údajů v tabulkách. Bez existence originálních vývozních celních deklarací ale nelze potvrdit správnost všech údajů. Údaje z levé části tabulky (vývoz Tchaj-wanu) ohledně popisu zboží, hmotnosti a množství mohly být nakopírovány do pravé části tabulky (tím je zajištěna shodnost v popisu zboží, hmotnosti a množství, jak uvádí správce cla) a všechny ostatní údaje mohly být zkopírovány z jiných celních deklarací (čísla deklarací, jméno prodávající, jméno kupujícího).

Bod V. Rozpor Zprávy OLAF s jinými důkazními prostředky

112. Žalobce uvedl, že uplatnil vlastní verzi skutkového stavu, když předložil osvědčení o původu zboží (certificate of origin), která prokazují tchajwanský původ zboží. Tyto certifikáty obsahují jméno tchajwanského prodávajícího (SHIAU YOUNG INDUSTRY CO., LTD a PENGHOMG WAN FASTENERS CO., LTD.) a navazují na další předložené dokumenty (bill of lading, faktura, české JSD). Tyto doklady tvoří uzavřený řetězec na sebe navazujících důkazů.
113. Podle názoru žalobce Zpráva OLAF ještě netvoří skutková zjištění, neboť skutková zjištění by měla vyplývat z důkazů předložených žalobcem. Tímto důkazem je listina certificate of origin a bill of lading. Tyto doklady ve spojení s českými JSD a přijatými fakturami jsou důkazy, ze kterých by po hodnocení důkazů měla vyplývat skutková zjištění o tchajwanském původu zboží (nikoliv čínském).

V. a/ Hodnocení certificate of origin

114. Žalobce během opakované kontroly jako důkaz o původu zboží na Tchaj-wanu předložil certificate of origin (osvědčení o původu) vydané Tchajwanskou textilní federací (certificate of origin č. TF12IA00793 ze dne 24. 8. 2012 a č. TF12IA00408 ze dne 9. 5. 2012), dle kterých je zboží původem z Tchaj-wanu. Žalovaný tento důkaz jako původu zboží odmítl, když uvedl, že „předmětná osvědčení o původu nebyla vydána podle právního předpisu EU, nebyla vydána ani podle žádné mezinárodní smlouvy, kterou by byla EU nebo její členské státy vázány. U dokumentu není založena žádná povinnost administrativní spolupráce mezi zemí vydání a EU. Z těchto důvodů neexistuje nástroj umožňující ověřit správnost údajů uvedených v takovém osvědčení o původu. Předložená osvědčení o původu jsou tedy z pohledu práva EU neověřitelná a právo EU takový dokument ani nezná. Z obsahu obou osvědčení nevyplývá, že by byla vydána podle nepreferenčních pravidel EU a není z nich vůbec patrné, podle jakých právních předpisů byla vydána. Pro účely doložení nepreferenčního původu zboží při dovozu do EU nemohou mít taková osvědčení jiný než podpůrný charakter“ (str. 56).
115. Žalovaný přehlédl čl. 47 nařízení Komise č. 2454/93, kterým se provádí celní kodex Společenství, ve kterém jsou stanoveny obecné požadavky na osvědčení o nepreferenčním původu zboží při dovozu. Dle bodu a) musí být vydáno orgánem nebo jiným spolehlivým subjektem řádně pověřeným k provádění těchto úkonů vydávající zemí a dle bodu b) musí obsahovat veškeré údaje potřebné ke ztotožnění výrobku, jehož se týká. Předložené certificate of origin tyto podmínky splňují. Není tedy pravda, co tvrdí žalovaný, že „předložená osvědčení o původu jsou tedy z pohledu práva EU neověřitelná a právo EU takový dokument ani nezná“ (str. 56), když právě čl. 26 celního kodexu stanoví, že celní předpisy mohou stanovit, že původ zboží musí být prokázán předložením určitého dokladu. Tímto dokladem je dle čl. 47 prováděcího nařízení prosté osvědčení o původu zboží s obecnými náležitostmi.
116. Žalovaný se dále zabývá tím, zda je možné dle unijního práva ověřovat správnost údajů v takovém certifikátu a uvádí, že u tohoto typu certifikátu není založena povinnost administrativní spolupráce s Tchaj-wanem. Dochází k závěru, že tato povinnost není unijním právem založena, a proto certificate of origin má podpůrný charakter ve srovnání se zprávou z mise 2016, informací z mise a přílohou informace z mise, které mají zcela jiný význam a důkazní hodnotu, neboť tyto podklady jsou výsledkem oficiálního vyšetřování orgánu EU ve spolupráci s tchajwanskými orgány - Úřad pro zahraniční obchod (dále „BOFT“) a DOI (str. 56). Žalobce souhlasí, že ve vztahu k Tchaj-wanu není založena právem EU ani mezinárodní dohodou povinnost státu vývozu ověřit správnost údajů v certifikátu. Z toho ovšem nevyplývá, že by tento certificate of origin nebyl důkazním prostředkem, který by nepodléhal volnému hodnocení důkazů. Ani argumentace, že „předložená osvědčení o původu jsou tedy z pohledu práva EU neověřitelná a právo EU takový dokument ani nezná.“ (str. 56) není přiléhavá. Judikatura SDEU (na kterou odkazuje žalovaný na str. 47, např. C-153/94 Faroe Seafood) se týká preferenčního původu. Právo EU přiznává určité privilegované postavení dokladům prokazujícím preferenční původ zboží, současně si však EU vyhradila právo tyto doklady o původu ověřovat ve spolupráci se zemí vývozu (čl. 97t nařízení č. 2454/93 či příslušné mezinárodní smlouvy). Z judikatury NSS (rozsudek ze dne 7.5.2014, čj. 1 Afs 117/2013) k prokázání preferenčního původu zboží vyplývá, že stanovení preferenčního původu zboží je založeno na rozdělení pravomocí mezi orgány státu vývozu a orgány státu dovozu v tom smyslu, že preferenční

původ zboží je stanovován orgány státu vývozu, přičemž kontrola správného fungování tohoto režimu je zajištěna díky spolupráci mezi dotyčnými správními orgány. Fungování tohoto systému spolupráce je založeno na tom, že celní úřad dovozního státu uznává posouzení legálně provedená orgány vývozního státu. Prokazování preferenčního původu zboží je v celních předpisech a judikatuře postaveno na jiném přístupu než u nepreferenčního původu zboží.

117. Žalovaný postupoval nezákonně, když neakceptoval certificate of origin předložená žalobcem jako důkaz o původu zboží na Tchaj-wanu. Ze Zprávy OLAF nelyne, že by Tchajwanská obchodní komora či textilní federace vyloučily pravost Osvědčení o původu č. TF12IA00793 a č. TF12IA00408. Tchajwanská textilní federace je spolehlivým subjektem řádně pověřeným k provádění těchto úkonů vydávající zemí (čl. 47 prováděcího nařízení č. 2454/93). Žalobce navíc pravost certificate of origin ověřil na stránkách <https://cocp.trade.gov.tw> a nezjistil žádné nesrovnalosti. Postupy při vydání osvědčení původu popisuje Zpráva OLAF (z mise č. 2, bod 3.1), odkazující na postup Tchajwanské obchodní komory, který je uveden v kapitole 3 b) Zprávy z mise č. 1. Ve Zprávě z mise č. 1 v kapitole 3 b) je popsán způsob vydávání osvědčení původu následovně: „Před vydáním osvědčení původu se žádné kontroly neprovádí. Obchodní komory (odpovědné za vydání osvědčení) příležitostně provádí namátkové následné kontroly. Pokud firmy nejsou schopny poskytnout informace o výrobku, nebo nemohou prokázat tchajwanský původ dotčeného výrobku, je zboží považováno za nepůvodní v Tchaj-wanu. Bylo zjištěno, že řada osvědčení předložených při dovozu spojovacích prostředků do EU byla vydávána textilní federací. BOFT potvrdil, že tyto osvědčení byly touto federací skutečně vydávány.“ Z výše uvedeného vyplývá, že obchodní komory tato osvědčení vydávají, přičemž příležitostně provádí namátkové následné kontroly. Ze Zprávy OLAF nelyne, že by Tchajwanská obchodní komora či textilní federace vyloučily pravost Osvědčení o původu č. TF12IA00793 ze dne 24. 8. 2012 a č. TF12IA00408 ze dne 9. 5. 2012. Správce cla si navíc mohl pravost certificate of origin ověřit na stránkách <https://cocp.trade.gov.tw>.
118. Z výše uvedeného tak vyplývá, že proti sobě stojí dva rovnocenné důkazní prostředky. Oba jsou získány od příslušného státního orgánu, a aby mohl být jeden z nich odmítnut, bylo povinností žalovaného uvést, proč Zpráva OLAF má větší důkazní sílu než certificate of origin, což ale neučinil. Žalobce z tohoto důvodu navrhoval jako důkazní prostředek spisový materiál, na základě kterého Tchajwanská textilní federace vydala certificate of origin č. TF12IA00793 ze dne 24. 8. 2012 a č. TF12IA00408 ze dne 9. 5. 2012. Žalovaný navržené důkazní prostředky neprovedl z důvodu, že „vyšetřování OLAF proběhlo ve spolupráci s BOFT a vzhledem ke skutečnosti, že dané zboží neprocházelo ve svobodných celních pásmech zpracovatelskými operacemi“ (str. 57).
119. S tím žalobce nesouhlasí, možnost obrátit se na příslušný subjekt na Tchaj-wanu daňový řád umožňuje (§ 93 odst. 4 DŘ) a bude záležet na právní úpravě na Tchaj-wanu, zda odpoví. Současně z odvolacích a žalobních námitek je zřejmé, že žalobce zásadním způsobem zpochybnil věrohodnost Zpráv OLAF. Vystavení certifikátu probíhá na základě žádosti, řízení trvá zřejmě více dnů a souvislost s celním odbavením na Tchaj-wanu není žádná. Naopak certificate of origin bylo důkazem až v celním odbavení v ČR po dopravě zboží po moři, tj. s odstupem cca 2 měsíce od vyplutí lodě z přístavu v Keelungu a celním odbavením na Tchaj-wanu.
120. Návrh na provedení důkazních prostředků:

121. Žalobce navrhuje, aby se soud obrátil na Tchajwanskou textilní federaci, zda jsou certificate of origin č. TF12IA00793 ze dne 24. 8. 2012 a č. TF12IA00408 ze dne 9. 5. 2012 založena na správném popisu skutečností, tj. zda osvědčují původ zboží na Tchaj-wanu. Tento důkazní prostředek žalobce navrhoval již v odvolání (str. 62).

V. b/ Hodnocení bill of lading

122. Žalobce již uvedl, že jím předložené důkazy, tj. certificate of origin, faktura, české JSD a bill of lading tvoří uzavřený řetězec důkazů, které na sebe navazují a prokazují, původ zboží na Tchaj-wanu. U bill of lading je uvedeno v kolonce „shipper“ (lodní zasilatel) vždy shodná společnost (SHIAU YOUNG INDUSTRY CO., LTD. resp. PENGHOMG WAN FASTENERS CO., LTD.), od kterých žalobce koupil zboží, a které jsou současně uvedeny na obou přijatých fakturách (č. FQ20120015 a č. KCMEK-10616). Názvy obou společností jsou uvedeny také v kolonce 2 JSD (Odesílatel/vývozce) při propuštění zboží do režimu dovoz. Existuje tedy shoda mezi údaji v bill of lading, přijatých fakturách a tuzemských JSD. Žalobce si je vědom, že to samo o sobě ještě nemusí prokazovat původ zboží na Tchaj-wanu v souladu s čl. 23 a čl. 24 celního kodexu, ale prokazuje to, že údaje o prodávajícím uvedeném na přijaté faktuře, českém JSD a bill of lading jsou shodné. Tím zpochybňují údaje o prodávajícím (Taiwanese Exporter) v tabulkách v EXCEL (FORTUNE RAINBOW CO., LTD.). Žalovaný hodnotil nákladní listy z hlediska jednotlivých identifikátorů (čísla kontejnerů) a neshledal žádné rozpory s údaji ve zprávě OLAF (str. 57) a připomněl, že totožností subjektů se OLAF nezabýval. Z pohledu žalobce jsou bill of lading důkazy, které nejsou v rozporu s jinými důkazy (faktury, česká JSD).

V. c/ Hodnocení účtů pro platbu zboží

123. Správce cla měl pochybnosti o původu zboží také na základě údajů o platbách za zboží. V případě JSD č. 12CZ1773001G0RGCV0 ze dne 21. 6. 2012 bylo zaplacené zboží na účet č. 809-686470-838 pro příjemce platby, kterým je společnost KINTERCEL HOLDINGS LIMITED, která je v tabulce v EXCEL současně uvedena u tohoto JSD ve sloupci AC (Seller) jako prodávající z Čínské lidové republiky. Dle žalovaného jsou platby důkazem o tom, že k účtům měly přímý přístup subjekty uvedené ve sloupci AC (Seller), což jsou čínské společnosti, z čehož lze dovodit, že zboží bylo zprostředkovaně nebo přímo objednáno u osoby uvedené ve sloupci AC (Seller) (str. 60).
124. U JSD č. 12CZ1703001JWKVYS0 ze dne 24. 9. 2012 byla platba za zboží provedena účet č. OSA82753293091063 pro příjemce FASTONE INDUSTRIAL LIMITED a i když zboží dle tohoto JSD dle tabulky v EXCEL pochází od společnosti QINGDAO FASTONE IMPORT & EXPORT COMPANY LIMITED (sloupec AC-Seller). Žalovaný rozdílného majitele účtu (FASTONE) a subjektu ve sloupci AC (Seller) QINGDAO neposuzoval, nicméně i v tomto případě spatřoval logickou vazbu mezi osobou ve sloupci AC a čínským dodavatelem zboží (str. 60).
125. Žalobce se s tímto závěrem neztotožňuje.
126. K č. 12CZ1773001G0RGCV0
127. Z Odpovědi České spořitelny (ze dne 19. 4. 2014, čj. 20409-212014-550000-51) vyplývá, že společnost KINTERCEL HOLDINGS LIMITED má sídlo v HONG KONG, který je zvláštní administrativní oblastí Čínské lidové republiky. Dále dle názoru žalobce se v případě účtu č. 809-686470-838 jedná o holdingový účet (sdružující prostředky na bázi cash poolingů sloužící pro zachycení přeshraničních operací) nebo o účet místního platebního

zprostředkovatele. Vzhledem k tomu, že žalobce nemá k dispozici důkazní prostředek, navrhoval, aby žalovaný vyzval dle § 93 odst. 4 daňového řádu ve spojení s § 57 odst. 1 této právní úpravy banku HSBC HONG KONG, 1 QUEENS ROAD CENTRAL, HONG KONG (ve které je účet veden pro společnost KINTERCEL HOLDINGS LIMITED, HONG KONG) o sdělení, zda (i) se jedná o holdingový účet nebo účet platebního zprostředkovatele a (ii) jaké společnosti měly přístup k tomuto účtu.

128. K JSD č. 12CZ1703001JWKVYSO

129. Z Odpovědi České spořitelny (ze dne 19. 4. 2014, čj. 20409-212014-550000-51) vyplývá, že společnost FASTONE INDUSTRIAL LIMITED má sídlo v HONG KONG (ve městě Chai Wan), který je zvláštní administrativní oblastí Čínské lidové republiky. Dále dle názoru žalobce se v případě účtu č. OSA82753293091063 jedná o holdingový účet (sdružující prostředky na bázi cash poolingů sloužící pro zachycení přeshraničních operací) nebo o účet místního platebního zprostředkovatele. Vzhledem k tomu, že žalobce nemá k dispozici důkazní prostředek, navrhoval, aby žalovaný vyzval banku BANK OF COMMUNICATIONS OBU, 1ST FLOOR NO. 188, YINCHENG ZHONG R., PUDONG, SHANGAI 200120 (ve které je veden účet pro společnost FASTONE INDUSTRIAL LIMITED) o sdělení, zda (i) se jedná o holdingový účet nebo účet platebního zprostředkovatele a (ii) jaké společnosti měly přístup k tomuto účtu.

130. Žalovaný navržený důkaz neprovedl. Ve Zprávě OLAF z mise č. 3 (str. 2) nejsou uvedeny přesné časové údaje, kdy poskytl OLAF údaje DOI, ale teprve v listopadu 2014 obdržel OLAF od DOI informace o 1.259 zásilkách materiálu, které byly podle záznamů v tchajwanské celní databáze vyvezeny do Singapuru (str. 2 zprávy z mise č. 3). Z této časové posloupnosti je naopak zřejmé, že OLAF měl od české celní správy informace o názvech čínských společností, na které byly účty vedeny (KINTERCEL HOLDINGS LIMITED a FASTONE INDUSTRIAL LIMITED) a mohly být tyto společnosti pracovníky OLAF do sloupce AC (Seller) zapsány z důvodu přehlednosti a úplnosti tabulky. Navíc společnost FASTONE INDUSTRIAL LIMITED ve sloupci AC uvedena není, ale je v něm uvedena společnost QINGDAO FASTONE IMPORT & EXPORT COMPANY LIMITED. Lze tedy tvrdit, že argument o tom, že údaje v tabulce v EXCEL nejsou smyšlené nebo vykonstruované, trpí vnitřním rozparem. OLAF disponoval údaji o platbách za zboží od české celní správy již v roce 2014 a mohl tedy údaje do tabulky doplnit. Žalovaný sám přiznává (str. 49), že tabulku zpracovával OLAF a DOI („z výše uvedeného je patrné, že se na vzniku přílohy informace z mise podílel OLAF a DOI, přičemž závěrečné úpravy provedl OLAF...“), přičemž nepovažoval za podstatné námitky žalobce, aby poskytl údaje, jaké údaje vyplňoval OLAF a jaké údaje DOI („Odvolací orgán na rozdíl od odvolatele neshledal pochybení CÚ KHK v tom, že nedoložil, kdo konkrétně vypracoval „komplexní tabulku“ (viz výše). Povinností OLAF ani celních orgánů není, aby detailně objasňovali způsob získávání informací, takové povinnosti z nařízení o vyšetřování OLAF nevyplývají.“) (str. 50). Žalobce namítá, že údaje ve sloupci AC (Seller) neodpovídají skutečnosti, v řízení nebylo prokázáno, který orgán tyto údaje do tabulky vyplnil (zda OLAF nebo DOI). Z tohoto důvodu nemůže být správný názor žalovaného, že důkazy o platbách činí tabulku věrohodnou (str. 60).

131. Návrh na provedení důkazních prostředků: Žalobce navrhuje, aby případné informace o charakteru účtu zjistil soud. Tento důkazní prostředek žalobce navrhoval již v odvolání (str. 67 až 68). Podmínky, za kterých je možné provádět dokazování před soudy, vyplývá z rozsudku NSS čj. 2 Afs 35/2009.

V. d/ Neprovedení důkazních prostředků žalovaným

132. Žalobce navrhoval provedení i dalších důkazních prostředků. Konkrétně navrhoval výslech ředitele společnosti SHIAU YOUNG INDUSTRY CO., LTD., statutárního zástupce společnosti FORTUNE RAINBOW CO., LTD. (tchajwanského dovozce – sloupce AB) a statutárního zástupce společnosti PENGHOMG WAN FASTENERS CO., LTD. a p. (Ms.) CHANG Hui-yu ze společnosti Shiau Young Industry Co. Ltd. (1F., NO.150, SANFENG RD., FENGYUAN DIST., TAICHUNG CITY 42042, TAIWAN (R.O.C.). Žalovaný v rozhodnutích odůvodnil (str. 60), proč výsledky neprovede (vyšetřování je ukončeno, nebyly by získány nestranné informace). Žalobce se naopak domnívá, že výslech těchto svědků tchajwanským celním úřadem by mohl lépe objasnit skutkový stav. Pokud je důvodem nevyslechnutí skončení vyšetřování (čl. 11 nařízení č. 883/2013), dochází dle žalobce k nezákonnosti při zjišťování skutkového stavu. Žalobce tak musí vycházet pouze ze Zpráv OLAF, aniž by mohl navrhnout důkazní prostředky k jejímu zpochybnění. Nařízení č. 883/2013 nestanoví, že by Zpráva OLAF byla privilegovaným důkazním prostředkem, ale vztahují se na ně stejná pravidla hodnocení, jako tomu je u úředních zpráv vypracovaných vnitrostátními správními kontrolory, a mají stejnou důkazní hodnotu jako tyto zprávy (čl. 11 odst. 2). Tyto osoby by se měly vyjádřit k tomu, zda tyto společnosti nakupovaly zboží v Čínské lidové republice, které pak překládaly v přístavu v Keelungu a následně vyvážely do České republiky. Zástupce SHIAU YOUNG INDUSTRY CO., LTD. A PENGHOMG WAN FASTENERS CO., LTD. by měl vysvětlit, zda zboží jeho společnost vyrobila nebo u ní došlo k poslednímu podstatnému hospodářsky zdůvodněnému zpracování nebo opracování, které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby (čl. 23 starého celního kodexu).
133. Návrh na provedení důkazních prostředků:
134. Žalobce navrhuje, aby byly provedeny výsledky výše uvedených osob v soudním řízení, a to tchajwanskými správními orgány (celní či daňová správa).

V. e/ Ztotožnění dle sazebního zařazení

135. Námitkou týkající se ztotožnění dle sazebního zařazení žalobce hodlal upozornit na to, že tabulka v EXCEL vyvolává i další pochybnosti ohledně přesné identifikace zboží. Je-li totiž jediným důkazním prostředkem Zpráva z mise OLAF včetně tabulek v EXCEL, ale tchajwanské celní deklarace DOI neposkytlo, bylo nutné ověřit správnost jednotlivých údajů uvedených v tabulce za účelem ztotožnění zboží. Jinak řečeno, žalobce musel mít jistotu, že tabulky v EXCEL obsahují jednoznačně identifikované zboží (popisem a současně číselným označením), které podléhá antidumpingovému clu. Na JSD jsou však uvedena sazební zařazení při dovozu do České republiky odlišná. Na jednotlivých JSD bylo zboží zařazeno do těchto položek: (i) č. 12CZ1703001JWKVYS0 – 73181590, 73181559, 73182100 (ii) č. 12CZ1773001G0RGCV0 – 73181590 Uvedené položky mají shodných prvních šest čísel (731815). Kombinovaná nomenklatura (Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87) je postavena na osmimístných číselných kódech a slovním popisu zboží. Skládá se z harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží Světové celní organizace (prvních šest čísel). Další třídění Společenství obsahuje podpoložky kombinované nomenklatury na sedmém a osmém místě. Další pozice v číselném označení (deváté a desáté číslo) vyplývají z integrovaného sazebníku EU Taric. Z celního zařazení zásilek spojovacího materiálu je shoda na prvních šesti číslech zbožívého kódu vyplývajících z číselného označení Světové celní organizace. V dalších pozicích se však liší.

To je způsobeno tím, že číselné označení na dalších pozicích dle Nařízení č. 2658/87 a Taric se nevztahuje na vývozce ze zemí mimo EU, kteří se pravděpodobně řídí vlastním číselným označením zboží. Pro účely ztotožnění zboží za účelem doměření antidumpingového cla je však číselné označení dovezeného spojovacího materiálu zásadní. Položka 731815 zahrnuje dle celního sazebníku „Ostatní šrouby a svorníky (maticové šrouby), též s jejich maticemi nebo podložkami“. U této položky se uplatňuje sazba 3,70 %, ale pouze u některého zboží je antidumpingové clo. V daném případě je proto nutné, aby byl dovezený spojovací materiál jednoznačně ztotožněn, což se v daném případě nestalo. Pokud byl totiž spojovací materiál na Tchaj-wanu zařazen do zbožívého kódu 73181590007, nedošlo tak ke ztotožnění zboží s jeho číselným označením v kontrolovaných JSD. Shoda na prvních šesti místech číselného kódu není důkazem o zařazení zboží do položek KN 73181590, 73181559 a 73182100. Ztotožnění pomocí dalších důkazů (česká JSD, přijaté faktury č. FQ20120015 a č. KCMEK-10616) by bylo pouze odvozeným důkazem. Hlavní otázka ovšem je, zda je tabulka v EXCEL věrohodná. Žalovaný namítá, že „pro ztotožnění zboží byly porovnány údaje o pohybu zboží z ČLR přes Tchaj-wan do EU na základě čísel kontejnerů, dovozních a vývozních deklarací z přílohy informace z mise a následně i množství, hmotnosti a druhu nejprve dovezeného a následně vyvezeného zboží z Tchaj-wanu s dovozními fakturami, jejichž označení je obsaženo v obou JSD“ (str. 63). S tím by bylo možné souhlasit za předpokladu, pokud by bylo prokázáno, že tabulka (příloha zprávy z mise) je věrohodná. Žalobce v předchozí části žaloby věrohodnost této tabulky zásadním způsobem zpochybnil. Správnost údajů v tabulce nelze provést ani dle ztotožnění dle sazebního zařazení. Z tohoto důvodu je nutné trvat na tom, aby údaje v tabulce v EXCEL byly správné, jednoznačné a nevzbuzující žádné pochybnosti.

Závěr V. f/ Selektivní hodnocení důkazních prostředků

136. Nejvyšší správní soud vyslovil v rozsudku čj. 2 Afs 83/2005, že při hodnocení dokazování je provedeným důkazům přisuzována hodnota závažnosti, zákonnosti a pravdivosti. Hodnocení důkazů však musí vycházet ze všech skutečností, které z daných důkazů plynou, přičemž nelze vyjmout pouze určité části důkazů a z těch vyvodit skutkové závěry obecné, zejména ne za situace, kdy všechny důkazy (nebo i jejich jednotlivé komponenty) nejsou jednoznačné, či dokonce jsou protikladné. Nejvyšší správní soud také judikoval, že pokud správce daně hodlá určitý důkazní návrh osvědčit jako důkaz nebo mu nepřiznat relevantní důkazní hodnotu, musí tak učinit za splnění požadavků, které daňový řád klade na proces dokazování (srov. § 2 odst. 3 a § 31 zákona o správě daní a poplatků, resp. § 8 a § 92 a násl. daňového řádu). Zásada volného hodnocení důkazů neznamena, že by správce daně měl na výběr, které z důkazů provede a které nikoli a o které z provedených důkazů opře své skutkové závěry a které prohlásí za nerelevantní či nadbytečné.

C/ Důvody proti uplatnění antidumpingového cla

Bod VI. Kompetence OLAF ve vztahu k Tchaj-wanu

137. Dle názoru žalobce žalovaný neprokázal, že by OLAF postupoval v souladu s nařízením č. 883/2013. Podle čl. 211 Smlouvy o založení Evropského společenství má pro zajištění řádného fungování a rozvoje společného trhu Komise vlastní rozhodovací pravomoci.
138. Žalobce považoval za zřejmé, že východiskem pro činnost úřadu OLAF ve třetích zemích je uzavření příslušné dohody o spolupráci a vzájemné pomoci s třetí zemí (viz čl. 1 nařízení č. 883/2013). Taktéž podle čl. 19 nařízení č. 515/97 může OLAF informace shromážděné

v rámci vyšetřování sdílet do třetí země za podmínky, „pokud se dotčená třetí země právně zavázala poskytovat pomoc...“. Obdobně čl. 20 téhož nařízení pro vysílání misí do třetích zemí stanoví podmínku, že Komise může mise vysílat „za podmínek stanovených v článku 19“, tj. za podmínky, že se „třetí země právně zavázala poskytovat pomoc.“ Třetí země se právně zaváže poskytovat pomoc tehdy, pokud uzavře příslušnou dohodu o spolupráci a vzájemné pomoci s Uníí dle čl. 1 nařízení č. 883/2013. Žalobce namítá, že správce cla ani žalovaný nikde neuvedli ani žalobci nedoložili, podle jaké dohody o spolupráci se státem Tchaj-wan, pokud bude žalovaný zastávat názor, že Tchaj-wan je stát (země) či s Čínskou lidovou republikou (viz část II. c5/, bod d) Právní postavení Tchaj-wanu), byl OLAF oprávněn provést kontrolu v tomto státě. Na žádnou dohodu se neodvolává ani Zpráva OLAF z mise č. 3. V takovém případě je postup OLAF mimo kompetence, které mu byly svěřeny Nařízením č. 883/2013.

139. Zpráva OLAF z mise č. 3 je tak důkazním prostředkem, který byl získán v rozporu s právními předpisy. Dle názoru žalobce je ovšem podstatný článek 1 nařízení, dle kterého musí být uzavřena dohoda o spolupráci s třetí zemí. Žalovaný přehlíží, že čl. 19 nařízení č. 515/97 stanoví podmínku „pokud se dotčená třetí země právně zavázala poskytovat pomoc...“. Obdobně čl. 20 téhož nařízení pro vysílání misí do třetích zemí stanoví podmínku, že Komise může mise vysílat „za podmínek stanovených v článku 19“, tj. za podmínky, že se „třetí země právně zavázala poskytovat pomoc.“ Třetí země se právně zaváže poskytovat pomoc tehdy, pokud uzavře příslušnou dohodu o spolupráci a vzájemné pomoci s Uníí dle čl. 1 nařízení č. 883/2013. Ze stejného důvodu je nutné odmítnout i další argument žalovaného, v němž uvádí, že dle čl. 14 nařízení č. 883/2013 mohou být dohodnuta správní ujednání OLAF s kompetentními orgány třetích států. To je ovšem možné pouze za podmínky, že Unie uzavřela s třetí zemí příslušnou dohodu o spolupráci a vzájemné pomoci (čl. 1 téhož nařízení), jak již žalobce opakovaně uvedl výše. Žalovaný rovněž tvrdí, že skutečnost, že OLAF prováděl vyšetřování na Tchaj-wanu legálně, je vyjádřena rovněž ochotnou a vstřícnou spoluprací tchajwanských orgánů (str. 65). S tím nelze souhlasit, neboť to, zda byl postup ze strany tchajwanských orgánů v souladu s jejich legislativou, ještě není důvodem pro legální postup na straně OLAF. Navíc nelegální postup se nestane legální jen proto, že OLAF a tchajwanské orgány ochotně a vstřícně spolupracovaly.
140. Žalobce proto shrnuje, že ačkoliv žalovaný sice uvádí odkazy na relevantní ustanovení nařízení EU, která upravují konkrétní postupy spolupráce úřadu OLAF s příslušnými úřady třetí země, přehlíží však, že aby mohlo dojít k naplnění spolupráce (poskytnutí informací třetí zemi, uskutečnění mise ve třetí zemi), musí být nejdříve založeno oprávnění úřadu OLAF k vyšetřování ve třetí zemi na základě dohody o spolupráci a vzájemné pomoci, kterou uzavírá Unie se třetí zemí. Žalovaný přehlíží, že není-li dán právní podklad pro vyšetřování ve třetí zemi v důsledku absence uzavřené dohody o spolupráci se třetí zemí, nelze tento postup obhájit pouhými odkazy na citovaná nařízení EU, která již upravují konkrétní postupy při vyšetřování. Za dohodu s Tchaj-wanem nelze považovat ani pověření k provedení mise OCM(2016)3260 ze dne 12. 2. 2016 (uvedeno na str. 1 Zprávy z mise č. 3), které je pouhým interním dokumentem OLAF, ve kterém jsou uvedena jména zaměstnanců OLAF, předmět mise a cíl mise. Zmíněným dokumentem zaměstnanci úřadu prokazují důvody svého vyšetřování (viz čl. 7 odst. 2 nařízení č. 883/2013 „Zaměstnanci úřadu provádějí své úkoly po předložení písemného zmocnění, ve kterém je uvedena jejich totožnost a jejich funkce“). Tento dokument nesplňuje podmínky

čl. 3 nařízení č. 883/2013, neboť nepředstavuje dohodu se státem Tchaj-wan. OLAF spolupracoval s tchajwanským celním vyšetřovacím oddělením (DOI).

141. K tomu žalobce uvádí: DOI je celním orgánem na Tchaj-wanu, přičemž EU včetně České republiky Tchaj-wan jako stát neuznávají (podrobně viz část XVII. Chyba z důvodu aktivního jednání celních orgánů v roce 2012 při propuštění zboží do volného oběhu, Právní postavení Tchaj-wanu). Jak tedy mohl jednat OLAF se státním orgánem Tchaj-wanu, který není vůbec uznáván? EU (OLAF) mohla jednat s DOI, pokud by s tím souhlasila Čínská lidová republika. To však v řízení prokázáno nebylo.
142. Žalobní námitky lze tedy shrnout následovně: 1) Mise č. 3 na Tchaj-wanu mohla být provedena pouze s příslušnou dohodou o spolupráci a vzájemné pomoci mezi Unií a Tchaj-wanem dle čl. 1 nařízení č. 883/2013. Tato dohoda mezi Unií a Tchaj-wanem nebyla během kontroly ani odvolacího řízení žalobci předložena, neboť neexistuje. 2) Pojem „jiné právní nástroje“ není samostatným důvodem pro provedení mise ve 3. zemi. Pokud ano, pak žádné „jiné právní nástroje“ žalovaný nedoložil. 3) Provádění mise nelze odůvodnit ani odkazem na nařízení č. 515/97, neboť i v tomto případě by bylo možné misi provést, pokud se daná země zavázala právně poskytovat pomoc. Třetí země se právně zaváže poskytovat pomoc tehdy, pokud uzavře příslušnou dohodu o spolupráci a vzájemné pomoci s Unií dle čl. 1 nařízení č. 883/2013. 4) Nařízení č. 883/2013 stanoví procesní postupy pro provádění vyšetřování. Podmínkou dle čl. 1 nařízení je uzavření příslušné dohody o spolupráci a vzájemné pomoci mezi Unií a třetím státem. Tyto podmínky platí i ve vztahu k nařízení č. 515/97 (čl. 19, čl. 20). Žalovaný nikde neuvedl ani žalobci nedoložil, podle jaké dohody o spolupráci se státem Tchaj-wan, pokud bude soud zastávat názor, že Tchaj-wan je stát (země), či s Čínskou lidovou republikou (viz část XVII. Chyba z důvodu aktivního jednání celních orgánů - Právní postavení Tchaj-wanu), byl OLAF oprávněn provést kontrolu v tomto státě. Na žádnou dohodu se neodvolává ani Zpráva OLAF z mise č. 3. 5) EU prostřednictvím OLAF jednala s celními orgány (DOI) neexistujícího státu (Tchaj-wan), čímž porušila svoji vlastní politiku „jednotné Číny“. Komise ani Rady neinformovaly Čínskou lidovou republiku, že budou provádět kontrolu s celními orgány (DOI) vykonávající činnost na území ČLR (provincie Tchaj-wan).

Bod VII. Rozpor s antidumpingovou dohodou WTO

143. Žalobce namítá, že postup celních orgánů při stanovení antidumpingového cla na spojovací výrobky ze železa nebo s oceli, které mají mít dle správce cla původ v Čínské lidové republice, je v rozporu s antidumpingovou dohodou WTO (tj. Dohodou o provádění článku VI všeobecné dohody o clech a obchodu, která byla zveřejněna ve Sbírce zákonů – částka 51, zák. č. 191/1995 Sb. ve Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody o zřízení Světové obchodní organizace). Dohoda o provádění článku VI GATT (Úř. věst. 1994, L 336, s. 103) je obsažena v příloze 1A Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 1). Evropské společenství (jako právní předchůdce EU) schválilo Dohody o zřízení Světové obchodní organizace Rozhodnutím Rady (č. 94/800/ES) o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. L 336, s. 1; Zvl. vyd. 11/21, s. 80). Vzhledem k tomu, že ES schválilo Dohody o zřízení WTO, měl by správní orgán vykládat mezinárodně právní závazky konformně s právem WTO.

Bod VIII. Námitka neplatnosti nařízení č. 91/2009

144. Žalobní námitky dle žalobce prokazují, že prováděcí nařízení č. 91/2009 je v rozporu se základním nařízením č. 384/96 a s primárním právem ES (čl. 216 odst. 2 SFFU). Otázku platnosti může posoudit pouze Soudní dvůr EU.

Bod IX. Intertemporalita starého a nového nařízení (tj. nařízení č. 91/2009 a nařízení č. 2016/278).

Bod X. Dovolání se retroaktivních účinků čl. 1 nařízení č. 2016/278

145. Žalobce dospěl na základě rozporu uvedených předpisů k závěru, že nařízení č. 2016/278 nemá žádné přechodné ustanovení pro danou variantu, z čehož dovodil, že na dovoz zboží před nabytím platnosti nařízení 2016/278 se bude aplikovat již nová právní úprava.

Bod XI. Mezinárodně právní závazky ČR vůči Čínské lidové republice vyplývající z Dohody WTO

146. Žalobce uvedl, že Dohoda WTO je součástí právního řádu České republiky. S Dohodou WTO vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Přímá závaznost této mezinárodní smlouvy vyplývá z čl. 10 Ústavy. Současně je členem WTO kromě ČR i Evropská unie. Rozhodnutím Rady č. 94/800/ES Evropské společenství schválilo Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (Úř. věst. L 336, s. 1; Zvl. vyd. 11/21, s. 80). Dohody WTO se staly součástí unijního práva. Podle čl. 216 odst. 2 Smlouvy o fungování EU (bývalý čl. 300 odst. 7 Smlouvy ES) „dohody uzavřené Unií jsou závazné pro orgány Unie i pro členské státy.“ Je však nutné posoudit, zda princip přednosti unijního práva platí také v situaci, kdy Česká republika přijala mezinárodní smlouvu s WTO dříve (1. 1. 1995), než přistoupila ke smlouvě s EU (1. 5. 2004). Kolizi těchto smluv upravuje čl. 351 SFEU, dle kterého práva a povinnosti z těchto dřívějších mezinárodních smluv nejsou Smlouvami (pozn. SEU a SFEU) dotčeny. Pokud jsou uvedené smlouvy neslučitelné se Smlouvami, použije příslušný členský stát či členské státy všech vhodných prostředků k odstranění zjištěných neslučitelností (čl. 351 odst. 2 SFEU). Jak uvedl SDEU v rozsudku 10/61 Komise vs. Itálie, je účelem tohoto ustanovení (pozn. tehdejší čl. 234 EHS, nyní čl. 351 SFEU) stanovit v souladu se zásadami mezinárodního práva, že uplatňování Smluv neovlivňuje povinnost dotyčného členského státu dodržovat práva třetích zemí vyplývající z dřívější dohody a vykonávat své příslušné povinnosti. Z tohoto důvodu je třeba zkoumat, zda tato mezinárodní smlouva ukládá dotyčnému členskému státu povinnosti, jejichž plnění ještě může třetí země, která je stranou smlouvy, požadovat (C-158/91 Levy, bod 13). V daném případě je podstatná v rámci práva WTO (Dohod WTO) tzv. antidumpingová dohoda WTO (tj. Dohodou o provádění článku VI všeobecné dohody o clech a obchodu). Podle čl. 18 antidumpingové dohody „žádné specifické opatření proti dumpingovým vývozům ze země jiného Člena nemůže být přijato, pokud není v souladu s ustanoveními GATT 1994, jak jsou interpretována touto Dohodou.“
147. Z tohoto je zřejmé, že antidumpingové clo na zboží pocházející z Čínské lidové republiky musí být v souladu s antidumpingovou dohodou. Je nesporné, že Zpráva odvolacího orgánu WTO (AB-2011-2, WT/DS397/AB/R, 15. července 2011) konstatovala, že Nařízením č. 91/2009 došlo k porušení čl. 6 odst. 10, čl. 9 odst. 2, čl. 6 odst. 4, čl. 6 odst. 2, čl. 2 odst. 4, čl. 4 odst. 1, čl. 3 odst. 1 a 2, čl. 3 odst. 1 a 5, čl. 6 odst. 5 a čl. 6 odst. 5 první pododstavec antidumpingové dohody. I když dle čl. 351 odst. 2 SFEU měly členské státy povinnost použít všech vhodných prostředků k odstranění neslučitelností mezi smlouvou uzavřenou před přistoupením členského státu a Smlouvami, z výše uvedeného vyplývá, že

neslučitelnost antidumpingové dohody a Smluv (SEU a SFEU) nelze vyloučit výkladem antidumpingové dohody, který by byl v co největším možném rozsahu v souladu s právem EU, a to při dodržení mezinárodního práva.

148. Čínská lidová republika přistoupila k Dohodám WTO dne 11.12.2001, tj. před přistoupením České republiky do EU, kdy pro Českou republiku začaly platit Smlouvy (SES, poté SEU, SFEU). V souladu se zásadami mezinárodního práva je Česká republika povinna dodržovat práva třetích zemí (Čínské lidové republiky) vyplývající z dřívější dohody a plnit své příslušné povinnosti. Jde o naplnění zásady pacta sunt servanda, kdy je nepřípustné zavazovat třetí stát bez jeho souhlasu podle čl. 26 Vídeňské úmluvy o smluvním právu (1969). Do doby, než ČR odstraní příslušné neslučitelnosti mezi smlouvou (antidumpingová dohoda) uzavřenou před přistoupením ČR k Evropské unii a Smlouvami (SEU, SFEU) dle čl. 351 odstavce druhého, dovoluje první odstavec téhož článku, aby ČR nadále antidumpingovou dohodu používala, neboť obsahuje povinnosti, které je povinna plnit na základě mezinárodního práva.
149. Podle názoru žalovaného orgány moci výkonné nemohou na území ČR závěry odvolacího orgánu WTO aplikovat přímo, což nebylo možné ani před vstupem ČR do EU (str. 70). Naproti tomu předpisy, kterými bylo zavedeno antidumpingové clo, obecně závaznými předpisy na území ČR jsou. K tomu žalobce uvádí, že se dovolává práva WTO, jehož je antidumpingová dohoda součástí. Členstvím v této organizaci členský stát přistoupil k mnohostranným dohodám, které jsou závazné pro všechny členy WTO (viz Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody o zřízení Světové obchodní organizace č. 191/1995 Sb.). Výše uvedené má svůj odraz v čl. II odst. 2 Dohody o zřízení WTO, dle kterého „dohody a související právní nástroje, zahrnuté do příloh 1, 2 a 3, tvoří nedílnou součást této Dohody a jsou závazné pro všechny Členy“. Tzv. antidumpingová dohoda WTO (neboli Dohodou o provádění článku VI všeobecné dohody o clech a obchodu) je součástí Přílohy 1A Mnohostranné dohody o obchodu se zbožím (viz https://www.wto.org/english/docs_e/legal_e/legal_e.htm).

Bod XII. Zásada proporcionality při doměření antidumpingového cla

150. Žalobce konstatoval, že podle čl. 207 SFEU jsou v rámci společné obchodní politiky EU stanoveny opatření pro případy dumpingu. To znamená, že společnosti dovážející zboží ze třetích zemí se nemohou při obchodování se zbožím s těmito zeměmi vyhnout clům (či jiným celním opatřením). Dovožci se tak musí podříditi clům, ačkoliv cla nemají z ekonomického hlediska pro podnikatelskou aktivitu žádný reálný přínos, neboť cla jsou příjmem EU a členských států (rozhodnutí Rady č. 2007/436/ES, Euratom, o systému vlastních zdrojů Evropských společenství). Dovožci jsou tak nuceni pohybovat se v prostředí mezinárodního obchodu, které je zatíženo cly, ve kterém reálně existuje riziko neférového jednání protistrany. Existenci takového neférového jednání nelze klást dovožci k tíži. Na druhou stranu také možnosti státu samého, jak tato neférová jednání eliminovat, jsou většinou velmi malé. Z tohoto důvodu by, v návaznosti na neférové jednání, kterého se dopustila osoba ze třetí země, mělo být veškeré rozložení rizika mezi dovozce a celní orgány provedeno v souladu se zásadou proporcionality. Ve vztahu k obchodování v rámci DPH mezi státy EU již tento závěr vyslovil SDEU v rozsudku C-409/04 Teleos a další (bod 58). Princip proporcionality (přiměřenosti) nenachází v českém právním systému své explicitní vyjádření. To však neznamená, že by tento princip nebyl použitelný v těch oblastech práva, jež se nepřiklonily k jeho explicitnímu vyjádření. Ze spisu vyplývá, že orgány EU a celní správy mohly mít informace o tom, že spojovací prostředky mohou být

čínského původu již v roce 2011. Ze Závěrečné zprávy (OLAF) č. OF/2011/0978/B1 - JG/pm/OLAF.B.1(S)(2014) 34954 (část 2.2, str. 4) vyplývá, že OLAF již na podzim roku 2011 pojal podezření či obdržel upozornění, že spojovací prostředky čínského původu jsou odesílány přes Tchaj-wan, čímž zřejmě dochází k obcházení antidumpingového opatření. Členské země EU byly o tomto podezření informovány na schůzkách konaných dne 29. až 30. listopadu 2011 a dne 14. března 2012 a dále sdělením AM 2012/010 ze dne 27. 6. 2012 (viz bod 2.3 Závěrečné zprávy OLAF; pozn. na str. 3 Zprávy z mise OLAF č. 1 je uvedeno datum 18. 7. 2012).

151. Celní orgány na místo prevence, osvětě a sdílení informací s žalobcem nechaly společnost pokračovat v dovozu zboží z Tchaj-wanu. Podle názoru žalobce by měl žalobce požívat ochrany, neboť jako dovozce nebyl vědomě součástí obchodu, jehož účelem by bylo vyhnouti se uložení antidumpingového cla. Česká republika tedy mohla učinit opatření, které lze po ní racionálně požadovat, aby zabránila dovozu zboží, jestliže věděla, že by mohlo být údajně původem z Čínské lidové republiky. Žalobce nevěděl ani vědět nemohl, že dováží zboží, které je údajně původem z Čínské lidové republiky. Žalobce proto uvádí, že tam, kde stát mohl podvodům předejít, je v rozporu se zásadou proporcionality činit odpovědným žalobce, který o neférovém jednání vývozců nevěděl.

Bod XIII. Antidumpingové clo jako trestní sankce, porušení čl. 40 odst. 6 Listiny a zásady ne bis in idem

152. Podle názoru žalobce antidumpingové clo nelze chápat jako daň, ale jako sankci za správný delikt. Podle názoru žalobce je uložení antidumpingového cla sankcí za vznik újmy způsobenou výrobnímu odvětví Společenství (čl. 3 základního nařízení). Výše antidumpingového cla byla pro dovážené výrobky stanovena v Nařízení Rady (ES) č. 91/2009. Obecně platí, že sankce je ukládána za nějaké protiprávní jednání. Tohoto protiprávního jednání se dovozce dopustil tím, že dovezl zboží, které způsobuje újmu a tím dochází k narušení fungování vnitřního trhu (čl. 26 Smlouvy o fungování EU). Tedy existence újmy je důvodem pro zaplacení antidumpingového cla. Dovoz zboží (definovaného v Nařízení č. 91/2009) z Čínské lidové republiky narušuje jednotný trh EU, který je chráněn. Proto lze považovat antidumpingové clo za sankci bez ohledu na to, že není jako sankce výslovně označena.
153. Dle žalobce tak jde o sankci, která zásadně zasahuje do vlastnického práva chráněného čl. 11 Listiny. Žalobce se dovolává použití čl. 40 odst. 6 Listiny, čl. 7 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 49 Listiny základních práv Evropské unie. Dle čl. 40 odst. 6 Listiny „Trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.“ V Nařízení č. 91/2009 bylo pro „všechny ostatní společnosti“ uvedeno antidumpingové clo 85 %. V daném případě měl žalovaný ovšem zohlednit, že dne 28. 2. 2016 nabylo účinnosti Nařízení č. 2016/278 o zrušení konečného antidumpingového cla uloženého na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky, rozšířeného na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli zasílaných z Malajsie bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie. Tímto nařízením bylo konečné antidumpingové clo zrušeno a řízení týkající se tohoto dovozu se zastavuje. Správce cla by měl na základě této ústavní zásady antidumpingové clo neukládat. Podle názoru žalobce měl žalovaný použít pozdější právní úpravu, která je pro žalobce příznivější (lex mitior), tj. měl by aplikovat Nařízení č. 2016/278 a antidumpingové clo neukládat.

Bod XIV. Rdousící (škrtící) efekt antidumpingového cla

154. Žalobce dále namítá, že výše antidumpingového cla, které celní orgány žalobci doměřily (85 %), má charakter rdousícího (škrtícího) efektu, který by zmařil samotnou podstatu majetku žalobce. Tuto námitku žalobce opírá o judikaturu Ústavního soudu, který při posuzování ústavnosti uložených daní zkoumá „má-li posuzovaná daň, poplatek, příp. peněžní sankce ve svých důsledcích konfiskační dopady ve vztahu k majetkové podstatě jednotlivce“ (sp. zn. Pl. ÚS 31/13 Sleva na dani pro pracující důchodce). Dále odkázal na nálezy sp. zn. Pl. ÚS 53/10 „Dále musí daňová povinnost obstát z hlediska testu vyloučení extrémní disproportionality, tedy zásah do vlastnického práva nesmí vést k takové zásadní změně majetkových poměrů dotčeného subjektu, že by došlo ke "zmaření samé podstaty majetku", tj. ke "zničení majetkové základny" poplatníka (srov. nálezy ze dne 13. srpna 2002 sp. zn. Pl. ÚS 3/02, N 105/27 SbNU 177; 405/2002 Sb.) Odkázal rovněž na judikaturu Nejvyššího správního soudu - čj. 1 Afs 76/2013 – 39. Rdousícím (škrtícím) efektem se má zabývat již samotný správní orgán. To vyplývá z nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 37/11.

155. Žalobce konstatoval, že činnost spočívala v poskytování finančního produktu - FINETRAIDING. Jeho podstata spočívá v tom, že se jedná prakticky o způsob zprostředkování provozního financování bez přímého zapojení banky. Žalobce figuruje jako obchodně-finanční mezičlánek mezi dodavatelem a kupujícím a pouze financuje předmět financování (materiál, výrobky, zboží). Žalobce uhradí fakturu většinou zahraničnímu dodavateli v krátkém období před nebo těsně po dodání předmětu obchodování a následně poskytne finálnímu kupujícímu splatnost až do úrovně 90 dní. Cena za tento způsob financování je kombinací dvou složek - skonta od dodavatele a ceny financování s odložením platby pro kupujícího. U objednávek ze strany žalobce a při fakturaci ze strany dodavatele je již pevně dána expediční adresa koncovému odběrateli v ČR. Žalobce na prodeji spojovacího materiálu (který dle právního názoru celního úřadu podléhá antidumpingu) dosahoval marží 2-3 % dle délky financování jednotlivých nákupů u všech obchodních případů, tedy nejen spojených s nákupem spojovacího materiálu. Jde o velmi nízkou marži, neboť společnost nebyla a není klasickou obchodní společností, ale poskytovala financování nákupu. Právně však bylo zboží koupeno žalobcem a okamžitě prodáno určenému odběrateli (který byl již standardní obchodní nebo výrobní společností). Z porovnání prodejních a nákupních cen navýšených o náklady související s pořízením (tj. přeprava z Tchaj-wanu do ČR a clo) vyplývá, že žalobce dosahoval marží u spojovacího materiálu 2-3 %. Oproti tomu antidumpingové clo bylo doměřeno ve výši 85 % z celní hodnoty zboží (oddíl 47 JSD). Správce cla již žalobci doměřil na základě první daňové kontroly částku antidumpingového cla 4.594.315 Kč + penále 20% (75 % z penále bylo prominuto a 25% uznáno v rozhodnutí o odvolání z důvodu trestnosti této sankce). Rdousící (škrtící) efekt se následně projevil ve faktickém ukončení činnosti žalobce. Žalobce měl uzavřené úvěrové smlouvy na financování nákupu zboží za standardních úvěrových podmínek ve výši 13 800 tis. Kč (viz Dodatek č. 3 ke smlouvě o podřízení pohledávek č. PZ/340/12/LCD z 10. 4. 2014). Po doměření antidumpingového cla došlo k rychlé redukci úvěrových smluv ze strany Česká spořitelna, a.s. ve vazbě na potenciální riziko spojené se žalobcem. Navíc žalobce a zejména společník žalobce museli dodatečně podstoupit zvýšené riziko ručení osobním majetkem ve vazbě na notářský zápis v gesci Česká spořitelna, a.s. Žalobce uhradil věřiteli České spořitelna, a.s. veškeré splátky úvěrů a úroků, a to včas. Žalobce navíc nevyužil bankovní záruky ze strany Českomoravské rozvojové a záruční banky, a.s. ve výši 5 000 tis. Kč (viz Dodatek č. 1 Smlouvy o poskytnutí

bankovní záruky /M-záruka s prodloužením doby ručení/ za provozní úvěr v Programu ZÁRUKA č. 2013-4090- FK), což není v českých podmínkách běžné, kdy mnohdy se naopak státní bankovní záruky dokonce spekulativně zneužívají, natož aby nebyly oprávněně využity.

156. Žalobce navrhoval svědeckou výpověď ing. I. T., bývalou ředitelku korporátního centra Česká spořitelna, a.s. pro Královéhradecký kraj; případně další kompetentní pracovníky tohoto obchodního centra Česká spořitelna, a.s. ing. P. H., ing. S. B. a p. J. S. Svědci by měli prokázat výše uvedená tvrzení. Tímto žalobce přestal prakticky vykonávat jakoukoliv aktivní činnost, a aby žalobce mohl uhradit celnímu úřadu doměřené antidumpingové clo, poskytl společník do společnosti zápůjčku ve výši 1.500 tis. Kč. Jednatel žalobce (který byl současně společníkem) se ocitl bez příjmů z této společnosti, a proto musel hledat práci jako závisle pracující osoba a posléze nastoupil do běžného zaměstnaneckého poměru.
157. Již výše žalobce uvedl, že měl původ zboží doložen certifikáty původu vyhotovenými správními orgány Tchaj-wanu (Tchajwanská textilní federace). Žalobce tedy byl v dobré víře, že tyto certifikáty původu jsou správné. Podle názoru žalobce se dosavadní hospodaření odehrávalo za obvyklých okolností a bylo při něm vždy postupováno s péčí řádného hospodáře, a přesto se dostal do situace, kdy v důsledku doměření antidumpingového cla mu akutně hrozí ekonomický zánik. Žalobce si nemohl vzít překlenovací úvěr, naopak prokázal, že financující banka ukončila úvěrovou smlouvu. Společník musel do společnosti vložit dodatečné finanční prostředky formou zápůjčky. Ceny zboží nakupovaného na Tchaj-wanu byly o cca 20% nižší, než jaké byly ceny spojovacího materiálu u evropských výrobců (z Polska, Chorvatska a Itálie). Tato skutečnost je notorií a není třeba jí prokazovat, neboť ceny evropských výrobců jsou obecně známy a celní úřad si je může ověřit přímo u těchto výrobců. Jak už bylo uvedeno, žalobce nebyl na konci obchodního řetězce, ale byl pouze obchodní mezičlánek z důvodu financování. Sazba antidumpingového cla ve výši 85 % z celní hodnoty zboží je v porovnání s marží 2-3 % v extrémním nesouladu. Z výše uvedeného vyplývá, že veškerý zisk (i kdyby hypoteticky žalobce neměl žádné provozní náklady) by byl „spotřebován“ na úhradu antidumpingového cla. Žalobce by si dále musel na úhradu zbývajících 82-83 % půjčit. Antidumpingové clo ve výši 85 % proto dosahuje rdousícího efektu, neboť vede ke zničení majetkové podstaty žalobce. Tato situace představuje porušení článku 3 odst. 1 Listiny, který zakazuje rozlišovat na základě majetku a čl. 11 Listiny stanovující právo vlastnit majetek.

Bod XV. Ochrana dobré víry a legitimního očekávání dle čl. 220 odst. 2 písm. b/

158. Žalobce se dovolává ochrany dobré víry a legitimního očekávání dle čl. 220 odst. 2 písm. b/ starého celního kodexu.
 - a) Procesní postup Celního úřadu pro Královéhradecký kraj a Celního úřadu pro hl. m. Prahu
 Žalobce uvedl, že podle starého celního kodexu se k námitce dobré víry a legitimního očekávání v důsledku chyby celních orgánů přihlíželo před zaúčtováním cla a jeho sdělením dlužníkovi. Jinak řečeno, příslušné podmínky se posuzovaly před dodatečným zaúčtováním cla. Oproti tomu nový celní kodex zvolil jinou koncepci. Námitku dobré víry a legitimního očekávání v důsledku chyby celních orgánů (čl. 119) lze uplatnit na základě samostatné žádosti (čl. 121) až poté, co byl celní dluh oznámen dlužníkovi. Tuto námitku nový celní kodex podřazuje pod institut vrácení a prominutí cla (čl. 116 odst. 1 písm. c/, resp. čl. 119). Žalobce postupoval dle čl. 119 nového celního kodexu a podal dne

12. 3. 2018 samostatnou žádost o prominutí cla. Tento postup navrhoval i samotný Celní úřad pro Královéhradecký kraj (viz Stanovisko správce daně k vyjádření kontrolované osoby ze dne 12. 2. 2018, čj. 4180- 3/2018-550000-51). Dne 14. 3. 2018 obdržel žalobce od Celního úřadu pro Královéhradecký kraj Sdělení o postoupení písemnosti čj. 19823-4/2018-550000-11 na Celní úřad pro hl. m. Prahu a Celní úřad pro Středočeský kraj. Dne 20. 3. 2018 zaslal žalobce na Celní úřad pro hl. m. Prahu písemnost označenou jako „Informace o podání Žádosti o prominutí cla dle čl. 116 odst. 1 písm. c/ celního kodexu Unie a pozastavení lhůty pro zaplacení cla dle čl. 108 odst. 3 písm. a/ celního kodexu“. Dne 22. 3. 2018 zaslal Celní úřad pro hl. m. Prahu Sdělení čj. 59833-3/2018-510000-11, v němž uvedl, že „Informace o podání Žádosti o prominutí cla...“ postoupil na Celní úřad pro Královéhradecký kraj. Dne 25. 3. 2018 reagoval žalobce na výše uvedené Sdělení dopisem, v němž uvádí, že postupu Celního úřadu pro hl. m. Prahu o zpětném postoupení písemnosti nerozumí. Dne 28. 3. 2018 zaslal Celní úřad pro hl. m. Prahu žalobci Sdělení čj. 56512-3/2018-510000- 11, v němž se podává, že čl. 119 nového celního kodexu je hmotněprávní ustanovení, a proto musí být použito ustanovení právního předpisu platného v době propuštění zboží do celního režimu. Tímto ust. je čl. 220 odst. 2 písm. b/ starého celního kodexu, přičemž tuto námitku lze uplatnit v rámci kontroly po propuštění zboží, a nikoliv v rámci samostatné žádosti po zaúčtování a sdělení cla. Z tohoto důvodu je dle názoru Celního úřadu pro hlavní město Prahu věcně a místně příslušný podání projednat tuto námitku Celní úřad pro Královéhradecký kraj. Vzhledem k tomu, že Celní úřad pro Královéhradecký kraj s právní kvalifikací Celního úřadu pro hlavní město Prahu nesouhlasil, požádal Generální ředitelství cel o určení místně příslušného úřadu k projednání předmětného podání. Vzhledem k tomu, že mezi správci cla není jednotný názor na charakter čl. 119 nového celního kodexu a judikatura NSS a SDEU tuto otázku (v případě čl. 119) dosud neřešila, dovolává se žalobce z důvodu procesní opatrnosti také námitky dobré víry a legitimního očekávání odvolání a následně v žalobě. Dle SDEU však čl. 220 odst. 2 písm. b/ starého celního kodexu stanoví hmotněprávní pravidlo (C-293/04 Beemsterboer, bod Následkem toho by měl být na dovozy uskutečněné v roce 2012 použit čl. 220 starého celního kodexu.

D. 1/ Úvod a teoretická východiska

159. Žalobce upozornil na čl. 220 odst. 2 písm. b/ starého celního kodexu zní následovně: „S výjimkou případů uvedených v čl. 217 odst. 1 druhém a třetím pododstavci se dodatečné zaúčtování neprovede, pokud b) částka cla dlužného ze zákona nebyla zaúčtována následkem chyby ze strany celních orgánů, kterou nemohla osoba povinná zaplatit clo rozumným způsobem zjistit, a pokud tato osoba jednala v dobré víře a dodržela všechna ustanovení platných předpisů týkající se celního prohlášení.“
160. Vzhledem k tomu, že čl. 220 odst. 2 písm. b/ starého celního zákona byl vyložen judikaturou SDEU, která byla shrnuta zejména rozsudcích NSS ze dne 30.7.2008, čj. 1 Afs 27/2008 (ve věci TV PRODUCTS CZ s.r.o.) a ze dne 26.2.2015, čj. 6 Afs 132/2014 (ve věci RONJA, s.r.o.), žalobce z těchto rozsudků vychází. Dle této judikatury bylo při aplikaci čl. 220 odst. 2 písm. b/ celního kodexu nutné splnit tři kumulativní podmínky.
 - a/ 1. podmínka - Chyba ze strany celních orgánů
161. Žalobce vycházel z názorů vyslovených v rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 27/2008 a dále rozsudku sp. zn. 6 Afs 132/2014.
 - b/ 2. podmínka - Nezjistitelnost chyby osobou jednající v dobré víře

162. Žalobce upozornil na závěry Nejvyššího správního soudu obsažené v jeho rozsudku sp. zn. 1 Afs 27/2008 a rozsudku sp. zn. 6 Afs 132/2014.

c/ 3. podmínka - Povinnost dodržet všechna ustanovení předpisů týkající se celního prohlášení

163. Žalobce zde odkázal na názory Nejvyššího správního soudu obsažené v jeho rozsudku čj. 1 Afs 27/2008.

D. 2/ Chyby z důvodu aktivního jednání celních orgánů

Bod XVI. Judikatura SDEU a NSS

Bod XVII. Chyba z důvodu aktivního jednání celních orgánů v roce 2012 při propuštění zboží do volného oběhu

164. Právní postavení Tchaj-wanu

165. Žalobce v celé žalobě obhájí názor, že dovezené zboží má původ na Tchaj-wanu. Žalobce současně namítá, že Tchaj-wan je součástí Čínské lidové republiky. Tato námitka pak má svůj odraz v ochraně dobré víry a legitimního očekávání dle čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu.

1. podmínka

166. Celnímu úřadu pro Královéhradecký kraj bylo již v roce 2012 známo, že Tchaj-wan je součástí Čínské lidové republiky. Žalovaný při řešení této otázky nezohlednil mezinárodně právní postavení Tchaj-wanu z hlediska mezinárodního práva veřejného. Tchaj-wan používá oficiální označení Čínská republika (Republic of China, anglicky ROC) a považuje se za legitimní vládu celého čínského území, nad celým čínským územím však veřejnou moc nevykonává. Stejně tak i Čínská lidová republika (ČLR, People's Republic of China, anglicky PRC) považuje Tchaj-wan za součást svého území, avšak veřejnou moc nad ostrovem nevykonává. Při analýze právního statusu Tchaj-wanu je nutné brát v úvahu základní předpoklady státnosti podle dohody z Montevidea z roku 1933, otázku uznání jinými státy a samotný postoj Tchaj-wanu (Josef Mrázek: Právní postavení TAIWANU, Právník č. 4/2012). Autor uvádí, že „i když Tchaj-wan formálně splňuje znaky státnosti podle mezinárodního obyčejového práva i Dohody z Montevidea z 1933 (stále obyvatelstvo, vymezené území, existence vlády a způsobilost vstupovat do vztahů s jinými státy), požadavek na uznání vlastní státnosti nikdy nevznese.“ Dle autora „se zdá být zřejmé, že Tchaj-wan není státem. Zároveň je nepopiratelné, že Tchaj-wan je nestátní entitou, která se vykazuje základními znaky mezinárodněprávní osobnosti a je tedy subjektem práva mezinárodního, který vystupuje v mezinárodních i vnitřních vztazích nezávisle.“ Ačkoli není Tchaj-wan členem OSN, je členem některých mezinárodních organizací, kde členství není striktně omezeno na státy. Od 1.1.2002 je Tchaj-wan členem Světové obchodní organizace (WTO) jakožto „samostatné celní území Tchaj-wan, Penghu, Kinmen a Matsu (Čínský Taipei).“ Dle názoru žalobce je třeba vycházet z mezinárodně právního postavení Tchaj-wanu zastávaného EU a Českou republikou. Literatura (M. Kavěna) uvádí, že „státy Evropské unie uznávají ČLR a z diplomatického hlediska považuje Tchaj-wan za součást území ČLR, ostatně i postoje Evropské unie vychází ze zásady „jedné Číny“. Ve světě existuje pouze jedna Čína. Provincie Tchaj-wan je nedílnou součástí území ČLR.

167. Čl. 23 starého celního kodexu vztahoval původ zboží pouze k určité zemi. Pojem „země“ žalobce chápe jako synonymum pro „stát“. Považuje-li EU Tchaj-wan za součást Čínské lidové republiky, je zboží dovozené z Tchaj-wanu považováno za zboží dovezené z Čínské lidové republiky.
168. Žalobce se obrátil dne 21. 9. 2017 na GŘC s dotazem, o vyjádření k zemi původu. GŘC ve svém dopisu (čj. 5-2/2017-900000-212/MŠ ze dne 27. 9. 2017) sdělilo, že legislativa EU pro zavedení země původu používá oficiální znaky zemí nebo mezinárodní alfabetycké zkratky podle normy ISO alfa 2, které jsou uvedeny v nařízení Komise (EU) č. 1106/2012, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, pokud jde o aktualizaci klasifikace zemí a území. V roce propuštění zboží do volného oběhu (2012) bylo aktuálním nařízením Komise (ES) č. 1833/2006, o klasifikaci zemí a území pro statistiku zahraničního obchodu Společenství a statistiku obchodu mezi členskými státy, které předcházelo nařízení č. 1106/2012. K tomu žalobce uvádí: Uvedené nařízení (č. 1833/2006) neurčuje mezinárodně právní postavení zemí. Toto nařízení pouze stanoví klasifikaci zemí a území pro statistiku obchodu unie a statistiku obchodu mezi členskými státy. Příloha tohoto nařízení pro Tchaj-wan zavádí zkratku TW a v popisu uvádí, že jde o „samostatné celní území Kinmen, Matsu, Penghu, a Tchaj-wan“. Výše uvedené potvrzuje, že ani nařízení č. 1106/2012 nepovažuje Tchaj-wan za samostatný stát, ale pouze za samostatné celní území. Výše uvedené tak nezpochybňuje výklad předložený žalobcem, že pro účely čl. 23 starého celního kodexu je nutné původ zboží vázat k určité zemi, a nikoliv pouze k samostatnému celnímu území. Celní orgány tak měly již v roce 2012 posoudit zboží dovezené na JSD č. 12CZ1703001JWKVYS0 ze dne 24. 9. 2012 a JSD č. 12CZ1773001G0RGCV0 ze dne 21. 6. 2012 jako zboží, které má původ v Čínské lidové republice. Z výše uvedených argumentů vyplývají dva závěry: Za prvé, i když se Tchaj-wan považuje za samostatné celní území (viz nařízení Komise (EU) č. 1106/2012), z mezinárodně právního hlediska není Tchaj-wan samostatný stát, ale je součástí Čínské lidové republiky. Už jenom tento samotný fakt je důvodem, že celní orgány pochybily již v roce 2012 při propuštění zboží do volného oběhu, neboť bez ohledu na to, že na JSD byla uvedena jako země původu Tchaj-wan, byl Tchaj-wan součástí Čínské lidové republiky a celní orgány měly uplatnit antidumpingové clo. Tento samotný argument je důvodem, že v důsledku aktivního jednání správce cla nebylo správně vyměřeno clo. Podle názoru žalobce došlo k chybě ze strany celních orgánů, neboť provedly nesprávný výklad nebo nesprávné použití příslušných právních předpisů, čímž došlo k naplnění podmínky aktivního jednání, jak vyplývá z rozsudku C-348/89 Mecanarte (bod 21). Žalobce navrhuje jako důkazní prostředek prokazující úmysl zákonodárce důvodovou zprávu k novému celnímu kodexu. Důvodová zpráva by ozřejmila, z jakého důvodu došlo k rozšíření terminologie „země“ na „území“.
169. Návrh na provedení důkazních prostředků:
170. Žalobce navrhuje jako důkazní prostředek, jak uvedl výše, důvodovou zprávu k novému celnímu kodexu.
2. Podmínka
171. Prokazování původu patří mezi oblast složitou (viz čl. 23 a 24 celního kodexu včetně existující judikatury SDEU k těmto článkům). Žalobce není profesionálem v oblasti celního řízení, využíval služeb přímých a nepřímých zástupců. Žalobce nemohl chybu žádným způsobem zjistit, spoléhal na správnost údajů vyplněných v JSD přímými či

nepřímými zástupci. Žalobce a jeho zástupci v celním řízení spoléhali na to, že pokud vyplnili do oddílu 34a JSD kód TW (Tchaj-wan) dle nařízení Komise (EU) č. 1833/2006, o klasifikaci zemí a území pro statistiku zahraničního obchodu Společenství, tak celní orgány v souladu s čl. 23 celního kodexu a mezinárodněprávním postavením Tchaj-wanu po právní stránce posoudí, zda je původ zboží na Tchaj-wanu nebo v Čínské lidové republice. Řešená právní otázka je natolik složitá, že žalobci svědčí dobrá víra při propuštění zboží do volného oběhu (viz shora citovaný rozsudek NSS čj. 1 Afs 27/2008 - 97, bod 67 poukazující na nepřímou úměru mezi složitostí právní úpravy a dobrou vírou).

3. podmínka

172. Žalobce poskytl celnímu úřadu všechny nezbytné informace stanovené celními předpisy pro dovoz zboží. Žalobce původ zboží prokazoval osvědčeními o prostém původu vystavenými tchajwanskou textilní federací. Žalobce byl v dobré víře, že tato osvědčení o původu prokazují správnost uváděné země původu (Tchaj-wan). Na základě těchto informací vyplnili přímí či nepřímí zástupci žalobce v celním řízení do oddílu 34a JSD kód TW. V takovém postupu však nelze spatřovat rozpor s předpisy týkajícími se celního prohlášení, neboť nešlo o skrývání informací nebo poskytování matoucích či nesprávných informací.

D. 3/ Chyby z důvodu pasivního jednání celních orgánů

Bod XVIII. Chyba z důvodu pasivity celních orgánů v roce 2011 – 2012 před propuštěním zboží do volného oběhu

173. V této námitce žalobce upozorňuje na chyby celních orgánů v roce 2011 – 2012, tj. před propuštěním zboží do volného oběhu.

1. podmínka

174. Žalobce namítá, že došlo k pochybení českých celních orgánů z důvodu jejich pasivity. Ze Závěrečné zprávy z prvních dvou misí OLAF na Tchaj-wan č. OF/2011/0978/B1 - JG/pm/OLAF.B.1(S)(2014)34954 (část 2.2, str. 4) uskutečněné v roce 2013 a 2014, vyplývá, že OLAF již na podzim roku 2011 pojal podezření či obdržel upozornění, že spojovací prostředky čínského původu jsou odesílány přes Tchaj-wan, čímž zřejmě dochází k obcházení antidumpingového opatření. Členské země EU byly o tomto podezření informovány na schůzkách konaných dne 29. až 30. 11. 2011 a dne 14. 3. 2012 (viz bod 2.2. Závěrečné zprávy OLAF) a dále sdělením AM 2012/010 ze dne 27. 6. 2012 (viz bod 2.3 Závěrečné zprávy OLAF; pozn. na str. 3 Zprávy z mise OLAF č. 1 je uvedeno datum 18. 7. 2012).
175. Závěrečná zpráva OLAF (bod 2.2, str. 5) dále uvádí, že „výsledky analýzy uskutečněné OLAFEM byly projednány dne 14. 3. 2012 v rámci ad hoc jednání (v poznámce č. 6 je odkaz na Thor (2012)9049 ze dne 16. 4. 2012).“ Ze zprávy je dále zřejmé, že již v roce 2011 byla OLAF a členskými zeměmi známa jména tchajwanských vývozců, kteří údajně participovali na re-exportu spojovacích prostředků z Číny přes Tchaj-wan do EU. Česká celní správa tedy měla nejen informaci o pochybnostech ohledně původu spojovacích prostředků, ale i přehled o tom, kterých vývozců a jakých zemí odeslání se to týká. Z výše uvedeného lze spatřovat v jednání českých celních orgánů pasivitu ve vztahu k dovozům spojovacího materiálu z Tchaj-wanu (resp. z Čínské lidové republiky). Celní úřady dovozu mohly provést ověření údajů z celních prohlášení ve spolupráci s OLAF již při dovozu první zásilky spojovacích materiálů dle JSD č. 12CZ1773001D8LGPI4 (propuštěno do

volného oběhu 7.6.2012, zatímco clo bylo doměřeno ze zásilek dovezených na JSD č. 12CZ1703001JWKVYS0 ze dne 24. 9. 2012 a JSD č. 12CZ1773001G0RGCV0 ze dne 21. 6. 2012. Za tímto účelem disponují celní úřady širokým okruhem oprávnění vyplývající z celních předpisů (kontrola zboží, složení celní jistoty, uplatnění antidumpingového cla, spolupráce s OLAF, spolupráce s celními úřady na Tchaj-wanu). Podle názoru žalobce je mezi touto chybou a nezaúčtováním cla příčinná souvislost. Chyba celních orgánů z důvodu pasivity může nabývat různých podob. Dle judikatury SDEU spočívala pasivita v nesprávném sazebním zařazení zboží u velkého množství dovozů během dlouhého časového období (C-250/91 Hewlett Packard France). V případě dovozů spojovacích prostředků z Tchaj-wanu resp. Čínské lidové republiky byla chyba o to závažnější, že celní orgány byly o reexportu zboží z Čínské lidové republiky předem informovány (viz výše). Celní orgány proto měly přijmout neprodleně příslušná opatření, aby vybraly antidumpingové clo.

2. podmínka

176. Tuto chybu celních orgánů žalobce nemohl žádným způsobem zjistit. Žalobce nemá informace z interní komunikace mezi OLAF a orgány celní správy v ČR. Žalobce byl v dobré víře, že u dovozu spojovacích prostředků nejsou ze strany celních orgánů žádné pochybnosti, když celní orgány propouštěly během dlouhého časového období do volného oběhu velké množství dovozů stejného zboží různými dovozci v České republice. Dobré víry by se žalobce nemohl dovolat, pokud by celní orgány upozornily žalobce o podezření OLAF z roku 2011, že čínské spojovací prostředky jsou odesílány přes Tchaj-wan. Žalobce by tak přestal tyto spojovací prostředky dovážet. Prokazování původu patří mezi oblast složitou (viz čl. 23 a 24 celního kodexu včetně existující judikatury SDEU k těmto článkům). Žalobce není profesionálem v oblasti celního řízení, využíval služeb přímých a nepřímých zástupců. Žalobce vznikl teprve 9.3.2012 a s dovozem zboží neměl žádné zkušenosti. Pokud jde o povahu chyby, žalobce měl k dispozici certificate of origin (jehož pravost celní úřad během daňové kontroly ověřil). Šlo o prokázání prostého původu zboží (nikoliv preferenčního původu, kde je úprava prokázání přísnější). Žalobce nemohl chybu žádným způsobem zjistit. Právní úprava (Nařízení EU č. 91/2009) nestanoví společně, jaké důkazy mají předkládat na prokázání prostého původu zboží, aby byl takový důkaz i akceptován celním úřadem. Podle názoru žalobce nelze hovořit o takové chybě, která by mohla být přiměřeným způsobem zjištěna žalobcem, pokud ten jedná v dobré víře (čl. 220 odst. 2 celního kodexu).

3. podmínka

177. Žalobce poskytl celnímu úřadu všechny nezbytné informace stanovené celními předpisy pro dovoz zboží. Žalobce původ zboží prokazoval osvědčeními o prostém původu vystavenými tchajwanskou textilní federací. Žalobce byl v dobré víře, že tato osvědčení o původu prokazují správnost uváděné země původu (Tchaj-wan). V takovém postupu však nelze spatřovat rozpor s předpisy týkajícími se celního prohlášení, neboť nešlo o skrývání informací nebo poskytování matoucích či nesprávných informací.

Bod XIX. Chyby z důvodu pasivity celních orgánů v období od 7. 8. 2013 – 20. 3. 2015 (během první kontroly)

178. Pasivita celních orgánů nastala dle žalobce i během první kontroly. Kontrola byla zahájena 7.8.2013 a ukončena 20. 3. 2015. Během této kontroly správce cla kontroloval i JSD č. 12CZ1703001JWKVYS0 ze dne 24. 9. 2012 a JSD č. 12CZ1773001G0RGCV0 ze dne

21. 6. 2012. Správce cla zahájil dne 5. 6. 2017 opakovanou kontrolu. Ve všech dokumentech správce cla uvedl, že jde o opakovanou kontrolu dle § 85 daňového řádu (viz Oznámení o zahájení kontroly po propuštění zboží čj. 37796-5/2017-550000-51 ze dne 5. 6. 2017, protokol čj. 37796-7/2017-550000-51 ze dne 5.6.2017, Úřední záznam o výsledku šetření stížnosti čj. 52679-2/2017-550000-5 ze dne 20. 9. 2017, Oznámení o ukončení kontroly po propuštění zboží čj. 4180-5/2018-550000-51 ze dne 12. 2. 2018). Naopak dle žalovaného ust. § 85 odst. 5 daňového řádu na právní úpravu kontroly po propuštění zboží nedopadá, protože jde o regulaci nad rámec vymezený unijními předpisy, která výrazně omezuje užitečný účinek celního kodexu spočívající v ochraně fiskálních zájmů EU a může znemožňovat výkon svěřených pravomocí (str. 20). Podle jeho názoru čl. 48 nového celního kodexu a čl. 78 starého celního kodexu opakování následných kontrol nezamezují. Na podporu svého názoru odkazuje na rozsudek Soudního dvora EU C-427/14 Veloserviss (str. 18). Soudní dvůr v rozsudku C-427/14 Veloserviss (bod 43) se však vyslovil i k otázce legitimního očekávání dle čl. 220 odst. 2 písm. b/ celního kodexu, když uvedl, že se osoba povinná zaplatit clo může vždy bránit dodatečnému zaúčtování cla za specifických a kumulativních podmínek stanovených v čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu, který má chránit legitimní očekávání osoby povinné zaplatit clo.

179. Žalobce však v této části žaloby nebrojí proti tomu, že nemohla být zahájena opakovaná kontrola (tuto námitku uplatňuje v jiné části žaloby), ale poukazuje na pasivitu celních orgánů a možnost dovolat se legitimního očekávání a dobré víry žalobce dle čl. 220 celního kodexu. Tato pasivita má však stejný základ v popisu průběhu první kontroly, jako když žalobce argumentoval nesplněním podmínek pro opakovanou kontrolu. Žalobce tedy poukáže na pasivitu celních orgánů během první kontroly ve vztahu k následné dobré víře žalobce. Jinak řečeno, bez ohledu na to, zda byla opakovaná kontrola zahájena v souladu s § 85 daňového řádu nebo čl. 48 celního kodexu či nikoliv, podstatné je posouzení, zda v důsledku chyby celních orgánů se žalobce může dovolat legitimního očekávání a dobré víry. Žalobce v této námitce tedy brojí proti tomu, že pokud byla zahájena opakovaná kontrola (nezákonně), tak se v důsledku chyby celních orgánů dovolává dobré víry.

XIX. a/ Splnění 1. podmínky

1. podmínka

180. Dne 7. 8. 2013 (protokol čj. 44664/2013-55000-51) byla zahájena první daňová kontrola dle čl. 78 nařízení celního kodexu (Nařízení č. 2913/92) a § 127 zák. č. 13/1993 Sb., celní zákon. Předmětem této kontroly bylo 18 JSD, přičemž kontrola se týkala i JSD č. 12CZ1703001JWKVYS0 ze dne 24. 9. 2012 a JSD č. 12CZ1773001G0RGCV0 ze dne 21. 6. 2012. Rozsah kontroly byl stanoven na ověření sazebního zařazení zboží, původu zboží a celní hodnoty. Zároveň se zahájením kontroly po propuštění zboží do volného oběhu bylo zahájeno i případné doměřovací řízení. Dne 20. 3. 2015 správce cla zastavil doměřovací řízení dle § 106 odst. 1 písm. f/ daňového řádu u výše uvedených dvou JSD (rozhodnutí čj. 17786/2015-550000-51), neboť „u výše uvedených celních prohlášení nebylo shledáno žádné pochybení v deklarovaných údajích, stalo se prováděné doměřovací řízení bezpředmětným.“ V rámci první daňové kontroly správce cla doměřil antidumpingové clo u JSD č. 12CZ1761001I0EBWG9, č. 12CZ1761001FQ5SX04, č. 12CZ17610012XYKFFV6 a č. 12CZ1773001D8LGPI4, kterými byly dovezeny spojovací prostředky z Tchaj-wanu a které měly dle správce cla skutečný původ v Čínské lidové republice. Při doměření cla žalovaný použil jako důkazní prostředek Zprávy z mise OLAF: (i) Zpráva z mise č. OF/2011/0978/B1- (S)(2014)19381 (Zpráva z mise č. 1) – mise proběhla

dne 24.9.2013 – 3.10.2013 (i) Zpráva z mise č. OF/2011/0978/B1 - JG/pm/thor/30448 (Zpráva z mise č. 2) – mise proběhla dne 17.5.2014 – 24.5.2014 (ii) Závěrečná zpráva (OLAF) č. OF/2011/0978/B1 - JG/pm/OLAF.B.1(S)(2014) 34954 (Závěrečná zpráva). Pro posouzení, zda došlo k pasivitě celních orgánů, uvádí žalobce jednotlivé kroky OLAF ve vztahu k celním správám členských států EU, postup české celní správy (Generálního ředitelství cel) a Celního úřadu pro Královéhradecký kraj v průběhu první kontroly. Ze Závěrečné zprávy OLAF (část 2.2, str. 4) vyplývá, že OLAF již na podzim roku 2011 pojal podezření či obdržel upozornění (viz Zpráva z mise č. 1, bod 1.1, str. 3), že spojovací prostředky čínského původu jsou odesílány přes Tchaj-wan, čímž zřejmě dochází k obcházení antidumpingového opatření. Členské země EU byly o tomto podezření informovány na schůzkách konaných dne 29. až 30. listopadu 2011 a dne 14. března 2012 a dále sdělením AM 2012/010 ze dne 27. 6. 2012 (viz bod 2.3 Závěrečné zprávy OLAF; pozn. na str. 3 Zprávy z mise OLAF č. 1 je uvedeno datum 18.7.2012). Před uskutečněním mise č. 1 informoval OLAF členské státy, aby poskytly údaje o dovozech týkajících se 21 tchajwanských společností (str. 3 Zprávy z mise č. 1). Česká republika tak učinila dne 1.10.2012, kdy odeslala na OLAF tabulky s údaji o požadovaných dovozech (tato informace vyplývá z odpovědi GŘC – výzvy ze dne 16.10.2015 pod čj. 39362- 8/2015-900000-304.3). OLAF zkompletoval jednotlivé údaje o dovozech z Tchaj-wanu za všechny členské státy a dne 1. 8. 2013 zaslala pracovnice OLAF (B. E.) prostřednictvím mailu tabulku s čísly kontejnerů, názvu odesílatele a přepravce na tchajwanské Celní vyšetřovací oddělení (DOI), což vyplývá z Annex č. 2 Zprávy z mise č. 1 (str. 14). Členské státy identifikovaly 2.600 kontejnerů jako kontejnery dovezené z Tchaj-wanu do EU (viz str. 5 Zprávy z mise č. 1, resp. str. 21 Zprávy z mise č. 1 jako součást Annex 3). Z těchto 2.600 kontejnerů odbor pátrání tchajwanského Generálního ředitelství cel (OP CS) identifikoval 1.110 kontejnerů, které byly do EU vyvezeny z Tchaj-wanu 34 firmami (808 zásilek; viz str. 5 Zprávy z mise č. 1). Z těchto 1.110 kontejnerů bylo 143 kontejnerů přepraveno z Čínské lidové republiky, přičemž tyto dovozy z Čínské lidové republiky uskutečnilo osm logistických firem. Mezi tyto firmy patří mimo jiné Fortune Rainbow Co Ltd, TR Logistics Co Ltd a J. Shine International Logistics Co Ltd. Dále Zpráva z mise č. 1 (str. 5) uvádí, že „zbývající kontejnery ještě nebyly identifikovány, šetření ještě probíhá.“ V rámci mise č. 2 OLAF požadoval zjistit informace o dalších 1.800 kontejnerech vyvezených z Čínské lidové republiky, u kterých bylo podezření, že byly přeloženy do EU (str. 4 Zprávy z mise č. 2, str. 6 Závěrečné zprávy). Vzhledem k tomu, že bylo během mise č. 1 zjištěno, že na překládce údajně čínských spojovacích prostředků přes Tchaj-wan se podílí osm logistických společností (viz výše), souhlasilo Tchajwanské celní vyšetřovací oddělení (DOI) s identifikací dalších dovozů a zpětných vývozů provedených těmito osmi logistickými společnostmi. Po skončení mise zaslal DOI dopis OLAF s výsledky dosavadního vyšetřování (viz dopis ze dne 16.10.2014, str. 9 Zprávy z mise č. 2). DOI uvedlo, že 226 zásilek bylo dovozeno z Čínské lidové republiky na Tchaj-wan a následně vyvezeno do 18 členských států, přitom do České republiky se mělo jednat o 42 zásilek. Zpráva z mise č. 2 dále uvádí (str. 10) že „vyšetřování DOI ... dalších přeložených kontejnerů nadále probíhá.“ V Závěrečné zprávě z mise č. 1 a č. 2 se dále uvádí (str. 7, bod 2.3.2), že dle zjištění OLAF mají některé společnosti téhož řídicího pracovníka. Dodatečně totiž byly odborem celního pátrání tchajwanského Generálního ředitelství cel prověřovány žádosti následujících členských států (str. 7 a 8 Závěrečné zprávy): Estonska, Španělska, Belgie, Polska, Rumunska a Itálie a České republiky.

XIX. b/ Pasivita celních orgánů během první kontroly

181. Podle názoru žalobce došlo k chybě ze strany celních orgánů během první kontroly. To odůvodňuje následovně: Celní úřad pro Královéhradecký kraj měl ze Závěrečné zprávy OLAF z mise č. 1 a č. 2 (str. 7, bod 2.3.2) informaci, že dle zjištění OLAF mají některé společnosti (Shiau Young Industry Co Ltd a Peng Hong Wang Industry Co Ltd) téhož řídícího pracovníka Billa Changa, že adresy firem Shiau Young Industry Co Ltd a Penghomg Wan Fasteners Co Ltd jsou stejné a emailová adresa uvedená na vizitce pana Billa Changa je penghomgwan@gmail.com. Z tohoto důvodu byly členské státy požádány, aby identifikovaly zásilky pocházející od těchto tří firem. Zásadní informací ovšem je, že jedna z těchto tří firem byla i společnost Shiau Young Industry Co Ltd. Právě tato společnost byla uvedena jako vývozce na českém JSD 12CZ1703001JWKVYS0 ze dne 24.9.2012. Další zásadní informací je to, že i druhá z těchto tří firem tj. společnost Penghomg Wan Fasteners Co Ltd byla uvedena jako vývozce na českém JSD č. 12CZ1773001G0RGCV0 ze dne 21.6.2012. Obě tato JSD byla předmětem opakované daňové kontroly. Správce cla se tak prokazatelně dozvěděl, že zboží, u kterého byla na JSD uvedena společnost Shiau Young Industry Co Ltd a Penghomg Wan Fasteners Co Ltd, je předmětem pochybností ze strany OLAF a může být čínského původu. Závěrečnou zprávu z obou misí měl žalovaný k dispozici již 26.1.2015 (jak vyplývá z položky č. 44 spisového přehledu sp. zn. 28830211/003/NK022/13/5500). První daňová kontrola byla ukončena až 20.3.2015 a k témuž dni bylo ukončeno i doměřovací řízení k oběma výše uvedeným JSD. Správce cla měl tedy informace, že zboží dovezené na výše uvedená JSD mohlo být čínského původu. Mohl se proto obrátit na GŘC, které by si ve spolupráci s OLAF vyžádalo dodatečné informace z databáze tchajwanského Celní vyšetřovacího oddělení (DOI). Tato možnost byla reálná a některé celní správy jiných členských států EU (Estonsko, Irsko) ji využily, jak vyplývá ze Závěrečné zprávy z mise č. 1 a č. 2 (str. 7 a 8), a to ve vztahu nejen ke společností Shiau Young Industry Co Ltd, Pen Hong Wang Industry Co Ltd a Penghomg Wan Fasteners Co Ltd. (u kterých byly členské státy požádány OLAFem o identifikaci zásilek), ale i společností Jun Fasteners Industry Ltd. (Estonsko), Ping Chain Industry Co Ltd a L & W Fasteners Co Ltd. (u obou Irsko). Jak vyplývá ze Závěrečné zprávy (str. 7 a 8), tchajwanské Celní vyšetřovací oddělení dokázalo odpovědět na žádost OLAF během několika dní (či 4-6ti týdnů) operativně mailovou komunikací. Z výše uvedeného je zřejmé, že celní orgány byly pasivní během první kontroly, ačkoliv je sám OLAF vyzýval, aby identifikovaly zásilky od těchto tří firem. Správci cla tak nic nebránilo v získání důkazů již během první kontroly. Z toho vyplývá, že nebyť této pasivity, mohlo k doměření cla u JSD 12CZ1703001JWKVYS0 ze dne 24. 9. 2012 a č. 12CZ1773001G0RGCV0 ze dne 21.6.2012 dojít již během první kontroly. Byla splněna podmínka, že celní prohlášení (JSD), která byla předmětem kontroly, obsahují všechny náležitosti nezbytné pro aplikaci celních předpisů (341/85 Foto-Frost, bod 24). Podle názoru žalobce lze považovat první podmínku za splněnou, neboť v jednání celních orgánů lze spatřovat pasivitu. Výše uvedené splňuje 1. podmínku čl. 220 celního kodexu.

XIX. c/ Povinnost spolupráce celních orgánů s OLAF

182. Žalobce vzpomenul příslušné právní předpisy upravující činnost OLAF a celních orgánů členských států. Z nich žalobce dovodil, že celní orgány jsou povinny spolupracovat s Komisí, tj. s úřadem OLAF, který vykonává pravomoci Komise (čl. 2 rozhodnutí č. 1999/352/ES, ESUO, Euratom). Celní orgány České republiky tak měly sdělit Komisi (tj. úřadu OLAF) informace, které se týkaly dovozu od společnosti Shiau Young Industry Co Ltd a Penhghomg Wan Fasteners Co Ltd. jednak proto, že celní orgány ČR věděly, že toto zboží, u něhož byl deklarován tchajwanský původ, může být ve skutečnosti čínského

původu, na což sám upozornil OLAF sdělením AM 2012/010 ze dne 18. 7. 2012 (viz bod a/ výše) a také proto, že v Závěrečné zprávě OLAF sám vyzval členské státy, aby identifikovaly zásilky pocházející od společností Shiau Young Industry Co Ltd a Penhghomg Wan Fasteners Co Ltd.

183. Správci cla tedy nic nebránilo, aby se obrátil na OLAF se žádostí o identifikaci zásilek od těchto dvou společností. Získání dodatečných informací z databáze DOI správci cla nic nebránilo. Z tohoto důvodu nelze považovat Zprávu z šetření ze strany Evropského úřadu boje proti podvodům č. OF/2015/202/B1, OF/2015/1332 s přílohou tab. Excel VL+OF+2015+0202_reply_TWDOI_122016-1 za nový důkaz, který nemohl být bez zavinění správce cla uplatněn již v první daňové kontrole. Jako důvod, že informace k oběma JSD nemohly být získány již v rámci první daňové kontroly, nemůže obstát ani případný argument, že tchajwanské Celní vyšetřovací oddělení (DOI) nepředalo OLAF informace k oběma JSD již před ukončením první daňové kontroly. Ve Zprávě z mise č. 3 (č. OCM(2017) 11599 – 15/06/2017 ve věci případu č. OF/2015/0202 a 2015/1332), která byla žalobci doručena datovou schránkou dne 20. 8. 2017, se uvádí, že „oddělení pro vyšetřování sdělilo, že vstupy do svobodných celních pásem a výstupy z nich jsou evidovány v celním počítačovém systému, přičemž každá zásilka deklarovaná s použitím formuláře č. 5 (výstup je propojena se souvisejícím vstupním prohlášením (Formulář č. 1).“ Přičemž z tabulky v EXCEL, ve které je uveden dovoz zboží z Čínské lidové republiky a následný vývoz z Tchaj-wanu týkající se zboží, které mělo být dovezeno žalobcem na JSD č. 12CZ1703001JWKVYS0 ze dne 24. 9. 2012 a JSD č. 12CZ1773001G0RGCV0 ze dne 21.6.2012 vyplývá, že předmětné zásilky byly z Čínské lidové republiky dovezeny v celním režimu F1 (dovoz do svobodného pásma; pozn. obsah celních režimů je uveden ve Zprávě z mise č. 1, str. 5) a vyvezeny z Tchaj-wanu v celním režimu F5 (vývoz ze svobodného pásma; pozn. – kód F5 není uveden ve vysvětlivkách ve Zprávě z mise č. 1 na str. 5, ale logicky se musí jednat o vývoz z tohoto pásma; ve Zprávě z mise č. 2 na str. 9 se uvádí, že F5 je vývoz z bezcelní oblasti). Z výše uvedeného je zřejmé, že tchajwanské Celní vyšetřovací oddělení (DOI) mělo k dispozici údaje o dovozu zboží na Tchaj-wan a vývozu zboží z Tchaj-wanu, které bylo údajně následně dovezeno na JSD č. 12CZ1703001JWKVYS0 ze dne 24. 9. 2012 a JSD č. 12CZ1773001G0RGCV0 ze dne 21. 6. 2012 v počítačovém systému. Je proto neobhajitelné, že by získání informací o těchto zásilkách nemohl OLAF získat již v průběhu první daňové kontroly, když počítačové zpracování dat umožňuje vyhledávat informace téměř okamžitě.

XIX. d/ Splnění 2. a 3. podmínky

2. podmínka

184. Tuto chybu celních orgánů nemohl žalobce žádným způsobem zjistit. Žalobce nemá informace z interní komunikace mezi OLAF a orgány celní správy v České republice. Žalobce se tedy oprávněně domníval, že pokud došlo k ukončení první kontroly, měl správce cla dostatek informace získané v součinnosti s OLAF a DOI i ve vztahu k JSD č. 12CZ1703001JWKVYS0 ze dne 24.9.2012 a JSD č. 12CZ1773001G0RGCV0 ze dne 21.6.2012.

3. podmínka

185. Žalobce poskytl správci cla všechny nezbytné informace stanovené celními předpisy pro dovoz zboží. Žalobce původ zboží prokazoval osvědčeními o prostém původu vystavenými tchajwanskou textilní federací. Žalobce byl v dobré víře, že tato osvědčení o

původu prokazují správnost uváděné země původu (Tchaj-wan). V takovém postupu však nelze spatřovat rozpor s předpisy týkajícími se celního prohlášení, neboť nešlo o skrývání informací nebo poskytování matoucích či nesprávných informací.

XIX. e/ Dopady rozsudku C-427/14 Veloserviss

186. K aplikaci čl. 220 odst. 2 písm. b/ starého celního kodexu se vyjádřil Soudní dvůr EU v rozsudku C-427/14 Veloserviss. Ačkoliv SDEU posuzoval podobnou otázku, a sice zda osobě povinné zaplatit clo svědčí legitimní očekávání dle čl. 220 odst. 2 písm. b/, nelze tento rozsudek ve věci žalobce aplikovat. Soudní dvůr EU v kauze C-427/14 Veloserviss řešil odlišnou skutkovou situaci. Společnost Veloserviss dovezla do Lotyšska v roce 2007 jízdní kola z Kambodži a celním orgánům doložila osvědčení o původu zboží. Následně v roce 2008 provedla lotyšská celní správa první kontrolu po propuštění zboží a během této kontroly nezjistila žádnou nesrovnalost. V roce 2010 získala finanční správa od OLAF informaci, že osvědčení původu vydané kambodžskou vládou nesplňovalo požadavky stanovené unijním právem. Následně provedla celní správa druhou kontrolu a společnosti doměřila clo. Předběžná otázka se týkala toho, zda může vnitrostátní právo stanovit postup pro provedení kontroly po propuštění zboží dle čl. 78 odst. 3 starého celního kodexu. Soudní dvůr se vyjádřil, že čl. 78 odst. 3 obecně umožňuje, aby celní orgány zkontrolovaly celní prohlášení po propuštění zboží, přičemž ale musí dodržet podmínky právní jistoty a legitimního očekávání (bod 28 a 29). V daném případě však SDEU neshledal, že by došlo k porušení zásady legitimního očekávání, když v bodu 44 a 45 uvedl: „Právo na to, aby dovozní clo nebylo vybráno poté, co bylo zboží propuštěno, tedy zakládají pouze chyby vzniklé aktivním jednáním příslušných orgánů... O takovou situaci však – s výhradou ověření ze strany předkládajícího soudu – nejde ve věci v původním řízení, neboť podle toho, jak tento soud popsal skutkový stav, byl přezkum zopakován v návaznosti na informaci o osvědčení původu, která v tomto případě vyplynula ze zprávy OLAF a která celní orgánům nebyla k datu přijetí rozhodnutí o první kontrole prováděné po propuštění zboží známa.“ Z popisu případu je zřejmé, že v kauze Veloserviss se jednalo o odlišnou situaci. V lotyšské kauze bylo clo doměřeno výhradně na tom, že se ukázalo, že osvědčení o původu zboží nejsou správná, přičemž tuto informaci lotyšské celní orgány zjistily až po ukončení první kontroly. To je zásadní odlišnost od skutkových okolností případu žalobce. Zatímco v případě žalobce měly celní orgány informaci, že zboží může být čínského původu již před dovozem kontejnerů a jejich propuštěním do volného oběhu v roce 2012, dále celní orgány byly vyzvány přímo OLAFem v průběhu první kontroly, aby identifikovaly zásluky pocházející od firem Shiau Young Industry Co Ltd. a Penghomg Wan Fasteners Co Ltd. Je zřejmé, že jde o zcela rozdílnou skutkovou situaci, než jaký byl skutkový stav v případě Veloserviss. Shrnutí závěrů k rozsudku Veloserviss: 1) rozsudek se týkal výkladu čl. 78 odst. 3 starého celního kodexu, zatímco správce cla prováděl kontrolu dle čl. 48 nového celního kodexu, který odst. 3 z čl. 78 neobsahuje (viz část II. d1/ Použitelnost rozsudku C-427/14 Veloserviss v novém celním kodexu) 2) pokud by se měl rozsudek použít i v novém celním kodexu, pak české procesní předpisy (§ 85 odst. 5 daňového řádu) obecně umožňují znovu přezkoumat celní prohlášení na rozdíl od lotyšských právních předpisů, které novou kontrolu neumožňovaly a ust. § 85 odst. 5 DŘ není v rozporu se zásadami unijního práva – SDEU tedy posuzoval jinou skutkovou situaci (viz část II. d2/ Ust. § 85 odst. 5 daňového řádu vs. zásady unijního práva) 3) dle rozsudku (bod 45) se nemohla společnost Veloserviss dovolat legitimního očekávání, neboť nebylo chybou celních orgánů, pokud po skončení první kontroly zjistil OLAF, že osvědčení původu vydané kambodžskou vládou k dotčenému zboží nesplňovalo požadavky

stanovené unijním právem a nebylo tak možné přiznat osvobození od cla – SDEU posuzoval jinou skutkovou situaci, neboť Veloserviss bylo přiznáno osvobození (preferenční sazba), které je vázáno pouze na osvědčení původu, zatímco v případě žalobce šlo o antidumpingové clo (když i sám žalovaný tvrdí, že „celní orgány by s nejvyšší pravděpodobností akceptovaly deklarovaný tchajwanský původ dovezeného zboží i bez těchto osvědčení“ – str. 81), celní orgány měly informaci, že zboží může být čínského původu již před dovozem kontejnerů a jejich propuštěním do volného oběhu v roce 2012, dále celní orgány byly vyzvány přímo OLAFem v průběhu první kontroly, aby identifikovaly zásilky pocházející od firem Shiau Young Industry Co Ltd. a Penghomg Wan Fasteners Co Ltd.

Bod XX.

187. Konkrétně ve vztahu k celním deklaracím žalobce uvedl, že vyplnil v kolonce 34a JSD kód TW (Tchaj-wan). Vycházel z toho, že pro Tchaj-wan je samostatný kód TW v nařízení Komise (ES) č. 1833/2006, o klasifikaci zemí a území pro statistiku zahraničního obchodu Společenství a statistiku obchodu mezi členskými státy, které Tchaj-wanu přiděluje samostatný kód pro toto celní území. Je tedy otázka, zda byl tento údaj v daný časový okamžik správný a zda se na jeho uvedení v JSD podílely aktivním (či pasivním) jednáním celní orgány. Žalobce se domnívá, že tento údaj byl v daný okamžik správný, neboť se na jeho uvedení v JSD podílely celní orgány v důsledku pasivity a v důsledku aktivního jednání.
188. Žalovaný naopak argumentuje, že „kontrolovaná celní prohlášení neobsahují všechny náležitosti nezbytné pro aplikaci celních předpisů“ (str. 78). Žalovaný neúplně cituje část bodu 24 z rozsudku Foto-Frost, 341/85 „celní prohlášení musí obsahovat všechny faktické jednotlivosti nezbytné pro aplikaci relevantních norem, takže jakákoliv následná kontrola ze strany celních orgánů již nemohla najít jakákoliv nová fakta“ Žalobce již výše uvedl, že tuto podmínku čl. 220 odst. 2 starého celního kodexu neobsahuje. Dále uvedl, že pokud by měla být tato podmínka použita, tak se přesto tato podmínka nevztahuje k pasivnímu jednání příslušných úřadů. V případě aktivního jednání spočívá chyba v tom, že „orgány přijmou první rozhodnutí o výši cla, poté změni názor a domnívají se, že výše cla byla špatně posouzena“. SDEU v rozsudku Foto-Frost tuto podmínku myslel tak, aby v celním prohlášení nechyběly nějaké další údaje kromě toho údaje, který byl původně uveden jako správný a později se ukázal jako chybný. Vždycky by mohly celní orgány tvrdit, že žádnou chybu neudělaly, protože JSD neobsahuje všechny náležitosti. Svým výkladem žalovaný učinil z možnosti prokázat chybu aktivním jednáním celních orgánů prázdnou množinu.
189. Žalobce prokazuje, že chyba spočívala (i) v aktivním jednání celního úřadu: a) při propuštění zboží, když měl vědět, že Tchaj-wan je součástí Čínské lidové republiky b) při propuštění zboží, když nezohlednil text čl. 23 starého celního kodexu, který vztahuje původ zboží pouze na „zemi“, nikoliv na „celní území“. (ii) v pasivním jednání celního úřadu: a) když celní orgány disponovaly informacemi o odesílání spojovacích prostředků čínského původu přes Tchaj-wan již v roce 2011, resp. nejdéle 14. 3. 2012, když byly členské země o tomto podezření informovány OLAFem (viz bod 2.2. Závěrečné zprávy OLAF z mise č. 1 a č. 2) b) když byly celní orgány požádány, aby identifikovaly zásilky pocházející od Shiau Young Industry Co Ltd, Pen Hong Wang Industry Co Ltd a Penghomg Wan Fasteners Co Ltd (viz Závěrečná zpráva z mise č. 1 a 2, bod 2.3.2) během první kontroly (tato chyba celních orgánů se projevila až v legitimním očekávání o správnosti zastavení doměřovacího řízení probíhajícího během první kontroly). Není tedy

pravda, že „celní orgány byly uvedeny v omyl nesprávnými informacemi uvedenými v prohlášení obchodníka“, když je to přesně naopak.

190. Žalobce uvedl do kolonky 34a kód TW (Tchaj-wan) v souladu s nařízením č. 1833/2006, o klasifikaci zemí a území pro statistiku zahraničního obchodu Společenství a statistiku obchodu mezi členskými státy, neboť pro Tchaj-wan zavádí toto nařízení kód TW jako pro samostatné celní území, i když je Tchaj-wan součástí ČLR. Žalobce se tedy legitimně domníval, že pokud se má do kolonky 34a dle přílohy č. 38 prováděcího nařízení k celnímu kodexu (č. 2454/93) uvést kód podle nařízení č. 1833/2006, které má samostatný kód pro Tchaj-wan, že je jeho postup správný. Tento údaj byl v daný časový okamžik správný, což odůvodňuje následovně: Pokud jde o pasivitu celních orgánů, je zřejmé, že celní orgány disponovaly informacemi o tom, že spojovací prostředky čínského původu jsou odesílány přes Tchaj-wan, čímž zřejmě dochází k obcházení antidumpingového opatření (Zpráva z mise č. 1, bod 1.1, str. 3).
191. Tuto informaci měly právě v časový okamžik, kdy se zboží propouštělo do volného oběhu (tj. 21. 6. 2012, kdy bylo propuštěno zboží na JSD č. 12CZ1773001G0RGCV0 a tj. 24. 9. 2012, kdy bylo propuštěno zboží na JSD č. 12CZ1703001JWKVYS0), protože nejdéle 14. 3. 2012 byly členské země o tomto podezření informovány (viz bod 2.2. Závěrečné zprávy OLAF; v podrobnostech viz část XVIII. Chyba z důvodu pasivity celních orgánů v roce 2011 – 2012 před propuštěním zboží do volného oběhu). Pasivita byla tedy v tom, že celní orgány nehodlaly prověřovat původ zboží již v tomto časovém okamžiku. U pasivity podmínka „ověřováno“ není relevantní. Celní úřady dovozu mohly provést ověření údajů z celních prohlášení ve spolupráci s OLAF již při dovozu první zásilky spojovacích materiálů dle JSD č. 12CZ1773001D8LGPI4 (propuštěno do volného oběhu 7.6.2012). Žalobce by tak měl významnou informaci o pochybnostech k původu zboží ze strany celních orgánů. Podle názoru žalobce je mezi touto chybou a nezaúčtováním cla příčinná souvislost. Jinak řečeno, kód TW v kolonce 34a v původní celní deklaraci byl správný, přičemž na jeho správnosti se podílely celní orgány svojí pasivitou. Teprve následně se prokázalo, že tento údaj byl chybný. Ačkoliv byly tedy české celní orgány požádány úřadem OLAF, aby identifikovaly zásilky od těchto dvou společností, celní orgány tak neučinily. Tím založil celní úřad legitimní očekávání žalobce po skončení první kontroly, když zastavil doměřovací řízení ve vztahu k těmto dvěma JSD.
192. Pasivita celních orgánů vedla k tomu, že v první kontrole nedoměřila u těchto dvou JSD antidumpingové clo. Ani v tomto případě není podmínka „ověřováno“ relevantní. Žalovaný se proto mylí, pokud tvrdí, že až misí OLAF č. 3 a při následné opakované kontrole dodatečně zjistil (str. 78), že v kolonce č. 34a JSD je uveden chybný původ zboží Tchaj-wan, jinými slovy tedy to, že nebyly údaje ověřovány. Aktivita byla tedy v tom, že měl správce cla vědět, že Tchaj-wan není samostatný stát, ale že je součástí Čínské lidové republiky, a proto země původu nemůže být Tchaj-wan. Pochybení celních orgánů je tedy v tom, že ačkoliv pro Tchaj-wan zavádí samostatný kód TW (viz nařízení č. 1833/2006), žalobce proto uvedl kód TW do kolonky 34a, ale celní orgán měl uvést kód CN. Správce cla se tedy podílel na tom, že údaj TW v kolonce 34a byl v daný časový okamžik správný, když tuto povinnost vyžadovalo nařízení č. 1833/2006.
193. Jinak řečeno, kód TW v kolonce 34a v původní celní deklaraci byl správný, přičemž na jeho správnosti se podílely celní orgány svým aktivním jednáním. Aktivní jednání spočívá mimo jiné v nesprávném výkladu nebo použití příslušných právních předpisů (rozsudek Mecanarte, bod 26). Celní orgány měly vědět, že Tchaj-wan je součástí ČLR a za druhé

nezohlednily text čl. 23 starého celního kodexu, který vztahuje původ zboží pouze na „zemi“, nikoliv na „celní území“. Celní orgány díky svému aktivnímu jednání při nesprávném výkladu právních předpisů zapříčinily, že údaj v kolonce 34a (TW) byl původně správný a teprve následně se prokázalo, že tento údaj byl chybný. Na této skutečnosti nic nemění ani to, že celní prohlášení nebyla při propuštění zboží do volného oběhu ověřována. Ověřování se netýká právních skutečností, ty se neověřují, neboť jsou známy celním orgánům z vlastní činnosti (ex offio). Navíc i u aktivního jednání není vůbec relevantní, zda bylo či nebylo celní prohlášení ověřováno. Pokud např. vydal celní úřad rozhodnutí o sazebním zařazení (za předpokladu, že dovozce poskytl veškeré správné informace k výrobku, aby mohl celní úřad posoudit výrobek), dovozce se jím řídí a vyplní podle toho své JSD, a následně se ukáže, že rozhodnutí celních orgánů nebylo správné, pak bez ohledu na to, zda bylo JSD ověřováno či nikoliv, jde o chybu způsobenou aktivním jednáním celních orgánů.

194. Žalovaný považuje za účelové tvrzení žalobce, že Tchaj-wan je součástí Číny, neboť pro účely uplatňování celních a statistických předpisů je zcela jednoznačně odlišováno celní území Tchaj-wanu od pevninské Číny, a to právě kódy CN a TW (str. 78). Podle žalobce je rozhodné znění čl. 23 starého celního kodexu, které hovoří o původu zboží v určité zemi. Změnu přinesl až nový celní kodex, který v čl. 60 rozlišuje mezi „zemí“ a „celním územím“. Podle názoru žalobce jde o věcnou změnu. Důvody této změny nejsou z důvodové zprávy zřejmé. Případná chyba v legislativním procesu unijních předpisů nemůže jít k tíži žalobce. Žalovaný se mylí i v tomto případě, neboť při posouzení, zda je zboží TW součástí Čínské lidové republiky či nikoliv, nebylo nutné ověřování kolonky 34a celní deklarace. Šlo o otázku právní, která byla správci cla známa z moci úřední. Dále měl správce cla znát z vlastní úřední činnosti, že čl. 23 celního kodexu váže původ zboží na „zemi“ nikoliv „celní území“.
195. Žalobce odmítá i názor, dle kterého „pokud odvolatel svá současná tvrzení považuje za pravdivá a reálná a svůj postup označuje za legitimní a v dobré víře, pak měl v daných celních prohlášeních deklarovat „stát“ původu ČLR kódem CN v kolonkách 34 daných celních prohlášení a nikoliv „celní území Tchaj-wanu“ kódem TW“ (str. 82). Žalobce se řídil nařízením č. 1833/2006, které pro Tchaj-wan používalo kód TW. Byl přesvědčen, že celní prohlášení bylo vyplněno správně, když správnost svého názoru opíral o jednání celních orgánů, které již výše popsal (pasivita, i když celní orgány věděly, že zboží čínského původu je odesíláno přes Tchaj-wan; aktivní jednání celních orgánů při propuštění zboží v roce 2012, když měly vědět, že Tchaj-wan je součástí Čínské lidové republiky a kdy nezohlednily text čl. 23 starého celního kodexu, který vztahuje původ zboží pouze na „zemi“, nikoliv na „celní území“). Teprve až při kontrole správce cla tvrdil, že tento údaj není 206 správný, ale je chybný. Teprve poté v souvislosti se žádostí o prominutí cla se žalobce dovolává dobré víry a legitimního očekávání, které vycházelo z jednání celních orgánů. 11. Z výše uvedeného vyplývá, že právní názor správce cla je nezákonný, když veškeré své úvahy postavil na podmínce, že údaje v celním prohlášení (kolonka 34a) nebyly ověřovány. Jak vyplývá z výše uvedeného, podmínka „ověřováno“ nebyla vzhledem k charakteru chyby, které se společnost dovolává, relevantní. Žalovaný provedl izolované citace z judikatury, aniž by posoudil povahu chyby celního orgánu. Chyby celních orgánů, které žalobce uvedl, jsou dány objektivně. Jsou evidentní, vyplývají z listin uložených ve spisu případně z objektivního práva (právní postavení Tchaj-wanu, text čl. 23 celního kodexu). Celní orgány měly dle žalobce dostatek informací, aby již v roce 2012 při dovozu prvních zásilek spojovacích prostředků z Tchaj-wanu u žalobce, ale i u ostatních dovozců

prověřily původ zboží. Je zcela běžnou praxí celních orgánů, že celní orgány při dovozu požadují složitelnou celní jistotu při podezření, že zboží má jiný původ. K tomu měly dostatek informací již v roce 2011 (viz Zpráva z mise č. 1, bod 1.1, str. 3) a nejdéle 14. 3. 2012 (bod 2.2. Závěrečné zprávy OLAF). Složení celní jistoty umožňuje čl. 190 starého celního kodexu. Není ani pravda, že by kontrolou údajů v JSD celní orgány narušily a omezily mezinárodní obchod. Naopak by celní orgány chránily vnitřní trh, jak opakovaně uvádějí, již v roce 2012. Dovozci by tak získali od celních orgánů informace, že zboží z Tchaj-wanu je podezřelého původu (tu informace celní orgány měly k dispozici) a realizovali by dovoz z jiných států nebo by ho ukončili. Tím by ochránily vnitřní trh EU.

III. Vyjádření žalovaného

K bodu IV. žaloby

196. Žalovaný odkázal na str. 44 až 52 žalovaného rozhodnutí. Úvahy žalobce o tom, že písemnosti vydávané orgánem veřejné moci, jakým OLAF nepochybně je, mají soukromý charakter, má žalovaný za nesprávné. OLAF vydal v daném případě informaci z mise spolu s přílohou informace z mise a následně pak zprávu z mise 2016. Tyto písemnosti byly vydány orgánem veřejné moci v mezích jeho pravomoci (pravomoci OLAF). Jedná se tedy o prohlášení orgánu veřejné moci (zde orgánu, do jehož působnosti spadá provádění mezinárodních šetření a odhalování podvodů při dovozu zboží). Jestliže není prokázán opak, pak tyto listiny prokazují pravdivost toho, co je v nich uvedeno (ust. § 94 odst. 1 daňového řádu). Z ničeho dle žalovaného nevyplývá, že by celní orgány považovaly listiny získané od OLAF za důkazy vyšší právní síly. Tyto listiny vyhodnotily podle jejich obsahu tak, že nadnárodní kontrolní orgán (OLAF) provedením mise na Tchaj-wanu prokázal, že dochází k obcházení antidumpingového cla při dovozu spojovacího materiálu a současně objasnil mechanismus těchto podvodů (překládka čínského spojovacího materiálu na Tchaj-wanu). Jinak řečeno, žalovaný hodnotil zprávy OLAF tak, jako by se jednalo o zprávy vypracované vnitrostátním kontrolním orgánem ve smyslu čl. 11 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, EURATOM) č. 883/2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (dále „nařízení o vyšetřování OLAF“). Pravdivost a průkaznost zpráv OLAF či vnitrozemského kontrolora nelze vyvrátit pouhými spekulacemi bez předložení konkrétních důkazů. OLAF ve spolupráci s tchajwanskými orgány spároval jednotlivé kontejnerové zásilky čínského spojovacího materiálu přeložené na Tchaj-wanu do jiných kontejnerů s kontejnerovými zásilkami dopravenými do EU právě z Tchaj-wanu. Prokázal tím čínský původ dovezeného spojovacího materiálu propuštěného jednotlivými subjekty do volného oběhu v EU. Mezi subjekty, které propustily čínský spojovací materiál do volného oběhu s nesprávně deklarovaným tchajwanským původem byl i žalobce v případě dvou celních prohlášení. Celní orgány tedy v daném případě vycházely z obsahu listin, které mají podle tuzemské právní úpravy veřejný charakter. To není v rozporu s žalobcem citovanou právní úpravou a ani soudní judikaturou. Se zprávami OLAF bylo nakládáno jako z důkazními prostředky (byly hodnoceny podle svého obsahu na základě tuzemských právních předpisů). Naproti tomu žalobce se opírá pouze o důkazní prostředky, které předložil již při celním řízení (jejich správnost a pravdivost byla šetřením OLAF vyvrácena), žádné nové důkazy svých tvrzení žalobce nepředložil.

197. Žalobce sice již od okamžiku zahájení opakované kontroly po propuštění zboží napadá veškeré myslitelné kroky celních orgánů a informace vyplývající ze spisu, avšak jedná se pouze o teorii bez konkrétních důkazů. Pokud již žalobce navrhuje provedení důkazů, jedná se zpravidla o těžko proveditelné výsledky zahraničních osob, navíc osob, které na obchodu profitovaly. Pokud jde o soudní judikaturu, kterou žalovaný ve svém rozhodnutí argumentoval, pak žalovaný nepochybuje o tom, že argumentace žalobce je v projednávaném případě podrobnější a zejména rozsáhlejší, než tomu bylo u žalob projednaných soudy v dřívějších případech (Metalvis, s.r.o., Napko spol. s.r.o., BMKCo, s.r.o.). Nicméně tyto soudy se zabývaly argumentací žalobců směřující do zjištěného stavu věci, do obsahu zpráv OLAF apod., tak, jako v projednávaném případě. Argumentace žalovaného a odkazy na soudní judikaturu v žalovaném rozhodnutí na projednávanou věc dopadají, a je k nim třeba přihlídnout.
198. Žalovaný se v odůvodnění žalovaného rozhodnutí zabýval tím, že bezprostředními důkazy v podobě tchajwanských celních prohlášení nedisponuje a nemůže je získat. To však není překážkou doměření antidumpingového cla. Žalovaný při řešení této otázky odkázal na konkrétní rozsudky tuzemských soudů (str. 45 žalovaného rozhodnutí).
199. OLAF je orgánem veřejné moci s vyšetřovací pravomocí na mezinárodní úrovni. Podklady, které zpracoval a předal tuzemským celním orgánům v podobě informace z mise s přílohou a zprávy z mise 2016 jsou dostatečným podkladem pro doměření cla, i když k nim nejsou přiloženy jednotlivé tchajwanské deklarace nebo další dokumenty, jejichž předložení vyžaduje žalobce. Žalovaný má shromážděné podklady za dostatečné a stav věci za řádně doložený. Žalobce skutečnosti prokázané šetřením OLAF nevyvrátil a důkazy o pochybení OLAF nepředložil. V podání žalobce se jedná o pouhé nepodložené spekulace směřující k odvrácení platby cla jakýmkoliv způsobem. Podle názoru žalovaného jsou všechny dotčené zprávy OLAF řádnými důkazními prostředky prokazujícími zjištěný stav věci a jsou použitelné v řízení před celními orgány. Žalovaný nemá k dispozici žádné písemnosti, které obdržel OLAF od DOI mimo těch, které tvoří přílohu zprávy z mise 2016 (s těmi byl žalobce seznámen). Žalovaný a ani CÚ KHK neodmítli žalobci poskytnout žádné podklady, které měli k dispozici. Žalovanému nepřísluší, aby výsledky vyšetřování OLAF jakkoliv přehodnocoval nebo ověřoval vlastním pátráním. Způsob šetření, získané informace, výsledky prováděných šetření a celkový průběh mise je dostatečně popsán ve zprávě z mise 2016. Zprávy předložené ze strany OLAF byly dostatečné k přijetí prvoinstančních rozhodnutí a rozhodnutí žalovaného. Informace z mise, příloha informace z mise a zpráva z mise 2016 byly v daném případě rozhodnými podklady pro vydání předmětných rozhodnutí. Způsob, jakým OLAF k závěrům v těchto podkladech dospěl, je zřejmý ze zprávy z mise 2016. Obsah listin, které si vyměňoval OLAF a DOI, které nebyly přílohami zpráv OLAF, jsou pro daný případ zcela irelevantní.
200. Žalobce neustále napadá proces vzniku přílohy informace z mise (tabulky v EXCEL), přitom z kontextu je zcela zřejmé, že tuto tabulku zpracoval OLAF na základě informací zjištěných jednak od členských států a jednak od tchajwanských orgánů. OLAF získával informace o kontejnerových zásilkách spojovacího materiálu od členských států a pároval je s informacemi, které získal od tchajwanských orgánů. Podstatná při tom byla identifikační označení jednotlivých kontejnerů. OLAF získal od členských států identifikaci zásilek spolu s označením kontejnerů, kterými byl do EU dopraven spojovací materiál z Tchaj-wanu. Dále OLAF získal od tchajwanských orgánů čísla kontejnerů, které ve stejném období opustily tchajwanský přístav naložené čínským spojovacím materiálem.

Pokud se čísla kontejnerů shodovala, nepochybně se v nich nacházel čínský spojovací materiál, který byl dopraven do EU. Tchajwanské orgány zjištění doplnily i tím, že identifikovaly jednotlivé kontejnerové zásilky čínského spojovacího materiálu dopravené z ČLR na Tchaj-wan (do jeho svobodných pásem a skladů, kde probíhala překládka), doplněny byly i identifikační údaje jednotlivých tchajwanských importních a exportních deklarací. Žalovaný nemá o obsahu informace z mise a její přílohy nejmenší pochybnosti, má ji za průkaznou a argumentaci žalobce za účelovou.

201. Ke každému z kontejnerů je uvedeno veškeré zboží z faktury. Pokud v rámci dřívějších misí údaje o obsahu dvou kontejnerů nebyly uvedeny duplicitně, pak důvodem byl patrně obecnější popis zboží. Jak sám žalobce na jiném místě uvedl, obsah celého celního prohlášení byl sumarizován do jednoho řádku tabulky. Mohlo jít také např. o důsledek filtrování a kopírování dat a vůbec práce s daty (pracovník OLAF, který zpracovával podklady, mohl být pečlivější a duplicitně uvedené informace vyfiltroval). Přesné důvody nejsou žalovanému známy. Nicméně kontejnerové zásilky byly šetřením OLAF jednoznačně ztotožněny a bylo nade vší pochybnost prokázáno, že v případě obou předmětných celních prohlášení žalobce dovezl do tuzemska celkem 4 kontejnery čínského spojovacího materiálu. Skutečnost, že každá fakturovaná položka byla v příloze informace z mise uvedena dvakrát na věci nic nemění. Šetřením bylo doloženo, že kontejnery MSKU4264856, MSKU3107641, MSKU2977919 a MSKU2886830, které byly dopraveny do tuzemska, obsahovaly spojovací materiál s původem v ČLR. Jednalo se tedy o zásilky čínského spojovacího materiálu propuštěného do volného oběhu na návrh žalobce s chybně deklarovaným tchajwanským původem. Žalovaný nemá pravomoc vyžadovat na tchajwanských orgánech údaje z jejich celních databází. S tchajwanskými orgány spolupracoval OLAF v rámci prováděné mise. K rozboru způsobu zpracování údajů za jednotlivé mise OLAF žalovaný dodává, že se jednalo o různé mise v různých obdobích, na kterých se mohli podílet různí pracovníci jak OLAF, tak spolupracujících tchajwanských orgánů i členských států. Někteří pracovníci mohli vycházet z popisu zboží v celních prohlášeních, jiní z obecného popisu obsahu faktur a jiní pracovali s každým řádkem faktury. Žalovanému není známa metodika postupu OLAF a tchajwanských orgánů. Popis zboží v tabulkách vyhotovených OLAF v různých misích nemá absolutně žádný vliv na prokázané skutečnosti, které vedly k vydání nejprve prvoinstančních a poté žalovaného rozhodnutí. Popis zboží v tabulkách z prvních misí je ve vztahu k žalobě proti žalovanému rozhodnutí zcela irelevantní. V projednávaném případě žalovaný vycházel z mise OLAF uskutečněné v roce 2016 a nikoliv z dřívějších misí. Výsledky dřívějších misí žalovaný hodnotil v souvislosti s dřívějšími případy doměřovacích řízení. Způsob, jakým je popsáno dovezené zboží v rámci první mise, nemá žádný dopad na výsledky mise OLAF v roce 2016. Případné nedostatky ve zprávách OLAF, které nedopadají na projednávaný případ, nemají žádný vliv na zákonnost prvoinstančních rozhodnutí a rozhodnutí žalovaného. Pro žalovaného je rozhodující, zda lze ztotožnit zásilky spojovacího materiálu dopraveného do ČR se zásilkami čínského spojovacího materiálu dopraveného na Tchaj-wan z ČLR a zde přeloženého do jiných kontejnerů. V daném případě ke ztotožnění došlo. Ke spekulacím žalobce ve vztahu k dokazování přílohou informace z mise žalovaný odkazuje na odůvodnění žalovaného rozhodnutí a znovu opakuje, že tabulka obsahuje údaje o tuzemské deklaraci (sloupce B až E – především ev. č. celního prohlášení a kontejneru), o vývozu z Tchaj-wanu (sloupce I až W – především číslo kontejneru, vývozní deklarace, předchozího dokladu – importní deklarace, režim, popis zboží s množstevními údaji) a o dovozu na Tchaj-wan (sloupce X až AJ – především číslo deklarace, kontejneru,

režim a údaje o zboží) – viz také str. 11 a 12 žalovaného rozhodnutí. Žalobce neustále klade důraz na popis zboží v tabulce, jako by se jednalo o jediný důkaz totožnosti zásilky, avšak ke ztotožnění zásilek došlo především na základě sledování pohybu kontejnerů, které jsou jednoznačně identifikovány, na základě čísel tchajwanských deklarací a údajů v nich (např. režim, předchozí evidence). Žalovaný má za podstatné, že tchajwanské orgány ztotožnily zásilky čínského spojovacího materiálu přeložené na Tchaj-wanu do jiných kontejnerů a následně exportované z Tchaj-wanu se zásilkami, které byly dopraveny do EU a propuštěny zde do volného oběhu. Je zcela irrelevantní, jakým způsobem bylo zboží v tabulce rozčleněno, kdo toto rozčlenění učinil a co ho k tomu vedlo. Tuzemské celní orgány nemají a přirozeně ani nemohou mít informace o způsobu vedení evidencí zboží na Tchaj-wanu, mimo těch, které byly popsány ve zprávách OLAF (viz např. celní režimy a jejich význam, způsob deklarace – bod 3.2 zprávy z mise 2016). Pokud se množství zboží lišilo, projevilo se to i v tabulce (viz bod 3.2 zprávy z mise 2016 – vysvětlení polským celním orgánům).

202. Žalobce účelově hledá nedostatky na srozumitelných podkladech, hledá nezákonnost tam, kde není a snaží se vyvolat dojem zásadních rozporů v předložených dokumentech. Nepodložená tvrzení, že tchajwanské orgány nepracovaly nezávisle, jsou čiré spekulace a nemají oporu ve spisu. Způsob provedení mise a spolupráce s tchajwanskými orgány je popsán ve zprávě z mise 2016. Tchajwanské orgány doložily OLAF informace o původu zásilek dopravených do EU především na základě čísel kontejnerů, která jsou jedinečná. Čísla kontejnerů naložených spojovacím materiálem opouštějící tchajwanská svobodná pásma souhlasila s čísly kontejnerů se spojovacím materiálem dopravených do EU (včetně 4 výše uvedených kontejnerů žalobce). Současně tchajwanské celní orgány vlastním šetřením zjistily a sdělily OLAF, že tyto kontejnerové zásilky spojovacího materiálu mají čínský původ. Před jejich vývozem z Tchaj-wanu v režimu F5 (výstup ze svobodného pásma) byly tyto zásilky spojovacího materiálu dovezeny z ČLR a zboží mělo čínský původ. Do tchajwanského svobodného pásma bylo toto zboží dopraveno v režimu F1. Jak vyplývá ze zprávy z mise 2016, formuláře F1 mají vazbu na formuláře F5. Každá položka v poli 33 odpovídá související položce na formuláři F1 a je s ní propojena. Vedle každé položky je uvedeno související číslo prohlášení F1 a množství je kontrolováno počítačovým systémem. Takto se vyřizuje každá položka vyvážená ze svobodného pásma, u níž došlo k překládce. Z těchto údajů jednoznačně vyplývá mechanismus ztotožnění zásilek a prokázání původu, a to bez ohledu na způsob členění zboží a jeho popis v tabulce. Výše popsáný způsob evidence zboží v tchajwanských svobodných pásmech se rozhodně netýká pouze období v roce 2014 až 2016, vztahuje se i k roku 2012, viz bod 2.3.1 zprávy z mise 2016, který se vztahuje jak k případu OF/2015/2002 (leden 2012 až červen 2014), tak k případu OF/2015/01332 (červenec 2014 až únor 2016). Na tom, v jaké struktuře předaly tchajwanské orgány data OLAF, s ohledem na výše uvedené, naprosto nezáleží.
203. Žalovaný trvá na svém výroku, který žalobce opakovaně napadá a vytrhuje z kontextu: „Údaje týkající se čísel kontejnerů a tchajwanských deklarací ve spojení s popisem zboží, počtem kusů a hmotností identifikují zásilky velmi přesně.“ Žalobce zcela pomíjí, že popis zboží a uvedené množství má v příloze informace z mise až druhořadý význam. Prvotní identifikací je označení a pohyb jednotlivých kontejnerů, pak následují čísla celních prohlášení a jejich provázanost. Údaje o zboží pak pouze potvrzují identifikaci, bez ohledu na to, zda jsou rozepsány v členění podle faktur nebo jsou popsány obecněji. Krom toho není vyloučeno (naopak, je to vysoce pravděpodobné), že zásilky spojovacího materiálu byly při dovozu z ČLR na Tchaj-wan doloženy fakturami, které obsahovaly stejný popis

zboží a stejné množstevní údaje. Jednalo se totiž o obchodní operace, které měly zastříti skutečný původ zboží, nikoliv jeho druh a množství.

204. Žalovaný v odůvodnění žalovaného rozhodnutí uvedl příklad fungování ekonomického režimu, reagoval tak na argumentaci žalobce v tom smyslu, že propuštění zboží do volného oběhu má pro celní evidenci zcela jiné důsledky (celní dohled zde končí) než propuštění do ekonomického režimu (zboží je i nadále pod celním dohledem). To platí i pro svobodná celní pásma a sklady (zde je pod celním dohledem vstup a výstup zboží do/z nich). Touto argumentací však žalovaný současně netvrdil, že přesně tak funguje evidence v tchajwanském svobodném pásmu.
205. Naopak, podle názoru žalovaného není podstatné, kdo zboží v příloze informace z mise rozepsal podle řádků dotčených faktur. Podstatné je, že zásilky zboží dopravené do EU byly ztotožněny tchajwanskými orgány se zásilkami zboží s tchajwanských svobodných pásem vyvezenými, přičemž jejich vývozu předcházela dovoz z ČLR. Dohled nad tchajwanskými svobodnými pásmi vykonávají tchajwanské orgány a pouze ony mohou ztotožnit dovážené a vyvážené zboží z této oblasti. OLAF s tchajwanskými orgány spolupracoval. Výstupy tchajwanských orgánů (nejen) zpracované OLAF do přílohy informace z mise jsou proto relevantním podkladem, na jehož základě jsou celní orgány oprávněny činit závěry. Žalobce se mylí, pokud tvrdí, že celní orgány nedoložily způsob spárování zásilek spojovacího materiálu a že nevyplývá ani ze zpráv OLAF (viz odůvodnění žalovaného rozhodnutí a text výše uvedený). Je to žalobce, kdo účelově hledá „klíč“ či algoritmus párování zásilek. Oním klíčem jsou čísla kontejnerů a čísla tchajwanských deklarací. CÚ KHK i žalovaný vycházeli ze stejných podkladů jako v řadě obdobných případů dříve, kdy došlo k doměření antidumpingového cla na základě zpráv OLAF. Ani tento případ není ničím výjimečný (krom argumentace žalobce). Nové dokazování navrhané žalobcem v souvislosti s jeho argumentací proti příloze informace z mise má žalovaný za nadbytečné, nicméně o návrhu rozhodne soud.

K bodu V. žaloby

206. Žalovaný uvedl, že žalobce při celním řízení předložil podklady o tom, že dovezený spojovací materiál je tchajwanského původu. Celní orgány tyto podklady přijaly, aniž by jejich obsah jakkoliv ověřovaly. V navazujícím období provedl OLAF misi na Tchaj-wanu, při které ve spolupráci s tchajwanskými orgány zjistil, že údaje o tchajwanském původu dovezeného zboží nejsou pravdivé, zboží je ve skutečnosti původem v ČLR. O výsledku vyšetřovací mise sepsal OLAF informaci z mise (spolu s přílohou) a zprávu z mise 2016. Těmito podklady vyvrátil pravdivost tvrzení žalobce o tchajwanském původu dovezeného zboží. Další důkazy, kterými by vyvrátil zjištění OLAF, již žalobce nepředložil. Ani argumentace žalobce není taková, že by ve zprávách OLAF našla faktické (reálně existující) závažné nedostatky vyvolávající skutečné pochybnosti o jejich správnosti a pravdivosti. Tvrzení žalobce má žalovaný za účelová a překrucující realitu. Žalovaný v této souvislosti odkazuje na str. 54 až 63 žalovaného rozhodnutí.
207. Žalovaný si stojí za argumentací na str. 55 žalovaného rozhodnutí ve vztahu k osvědčením o původu. Předmětná osvědčení skutečně nebyla vydána podle právního předpisu EU (pouze splnila obsahové náležitosti – viz níže) ani podle mezinárodní smlouvy dopadající na EU, není tu žádná administrativní spolupráce k ověřování takového osvědčení a celní předpisy skutečně neznají osvědčení o původu vydávaná Tchajwanskou textilní federací ve vztahu k osvědčení nepreferenčního původu kovového spojovacího materiálu. Právě s

ohledem na znění čl. 47 starého prováděcího předpisu mají taková osvědčení podpůrný charakter, pokud splní obsahové náležitosti podle tohoto ustanovení. Celní orgány je přijímají a uznávají (nejen) na jejich základě deklarovaný nepreferenční původ, a to až do doby, než jsou např. vyšetřováním OLAF zjištěny rozhodné skutečnosti. Starý celní kodex neobsahuje požadavek na prokazování nepreferenčního původu dovezeného zboží s výjimkou čl. 26: Celní předpisy nebo jiné zvláštní právní předpisy Společenství mohou stanovit, že původ zboží musí být prokázán předložením určitého dokladu. Čl. 47 starého prováděcího předpisu upravuje náležitosti osvědčení o původu v situaci, kdy se při dovozu nepreferenční původ prokazuje nebo musí být prokázán. Takové osvědčení musí být především vydáno orgánem nebo jiným spolehlivým subjektem řádně pověřeným k provádění těchto úkonů vydávající zemí. Celní orgány v případě obou dotčených celních prohlášení nevyžadovaly důkazy nepreferenčního původu a současně v době přijetí obou osvědčení neměly spolehlivé informace o tom, zda TAIWAN TEXTILE FEDERATION je tím orgánem, který je oprávněn osvědčení ve vztahu ke kovovému spojovacímu materiálu vydat. Současně tu nebyla žádná mezinárodní dohoda, která by umožnila pravost a pravdivost osvědčení ověřit. CÚ KHK mohl takové osvědčení hodnotit jako důkaz listinou, kterou konkrétní subjekt s nejasnými pravomocemi osvědčuje nepreferenční původ zboží zcela jiného (kovový spojovací materiál) než vyplývá z názvu subjektu (textil), v Tchaj-wanu, proto podpůrný charakter. Podle bodu 2.3.2 zprávy z mise 2016 byla úřadem pro zahraniční obchod vydávána nepravdivá prohlášení o původu, a proto byla přijata opatření, aby se těmto praktikám předešlo.

208. Podle bodu 3.1 zprávy z mise 2016 tchajwanské subjekty u určitého množství zásilek nezákonně požádaly o vydání osvědčení o tchajwanském původu, která byla následně předložena v EU jako nepravdivý důkaz o původu na Tchaj-wanu. CÚ KHK a ani žalovaný nepochybovali o tom, že osvědčení o původu byla na Tchaj-wanu skutečně vydávána. Ze zprávy OLAF nevyplývá přímo, že by právě dvě žalobcem předložená osvědčení o původu byla nepravdivá, tímto způsobem OLAF nepostupoval. Jak již bylo výše uvedeno OLAF i tchajwanské orgány postupovaly tak, že sledovaly pohyb kontejnerů a provázanost vstupních a výstupních celních prohlášení. Párováním kontejnerových zásilek dopravených do EU s kontejnerovými zásilkami s čínským spojovacím materiálem odeslanými s Tchaj-wanu byl prokázán čínský původ daného zboží a nepravdivost předmětných osvědčení o původu. Jestliže bylo v EU předloženo osvědčení o tchajwanském původu dovezeného zboží a současně je toto zboží podle obsahu přílohy informace z mise čínského původu, jedná se o nepravdivě vydané osvědčení o původu ve smyslu posledního odstavce bodu 3.1 zprávy z mise 2016. V argumentaci k platbám za dovezený spojovací materiál vychází žalobce z nijak nedoložené teze o tom, že celní orgány sdělily OLAF jména příjemců plateb a ten je uvedl do přílohy informace z mise jako odesílatele spojovacího materiálu z ČLR. Pro tato tvrzení spis neobsahuje žádnou oporu a nejsou pravdivá. Je skutečností, že CÚ KHK si ještě v rámci první kontroly po propuštění zboží vyžádal informace o příjemcích plateb za dovezené zboží. To však automaticky neznamená, že tyto informace poskytl prostřednictvím GŘC OLAF. Žalovaný tuto informaci prověřoval u CÚ KHK a zjistil, že tento celní úřad OLAF žádné informace o příjemcích plateb neposkytoval a neposkytoval je ani příslušnému oddělení GŘC, které s OLAF komunikovalo. Informace o příjemcích plateb jsou součástí správních spisů a nebyly poskytovány navenek. Žalovaný trvá na své argumentaci obsažené v odůvodnění žalovaného rozhodnutí (str. 59 a násl.). Pokud jde o výsledky zahraničních osob, i zde trvá žalovaný na svém původním odůvodnění. Zpráva z mise 2016 je důkazním prostředkem,

je listinou vydanou orgánem veřejné moci s pravomocí provádět vyšetřování fiskálních úniků, a to i na území třetích zemí. Naproti tomu osoby, jejichž výslech navrhl provést žalobce, se účastnily podvodů odhalených ze strany OLAF a žalovaný je má za nedůvěryhodné (jejich zájem se v podstatě kryje se zájmy žalobce). Nevyhověním návrhu žalobce se žalovaný žádné nezákonnosti nedopustil. Nečinil žádné selektivní hodnocení důkazů a neodmítal důkazy, protože jsou v rozporu s jiným důkazem.

K bodu VI. žaloby

209. Žalovaný odkázal na str. 63 až 64 žalovaného rozhodnutí. Podle čl. 3 odst. 1 nařízení o vyšetřování OLAF má OLAF pravomoc provádět kontroly a inspekce na místě nejen v členských státech, ale i ve třetích zemích a v prostorách mezinárodních organizací, a to v souladu s platnými dohodami o spolupráci a vzájemné pomoci a jinými platnými právními nástroji. To předpokládá, že orgány třetí země budou s OLAF dobrovolně spolupracovat právě na základě konkrétní platné dohody o spolupráci a vzájemné pomoci či jiného právního nástroje v podobě jiného vzájemného ujednání. Taková dohoda nutně nemusí mít podobu mezinárodní úmluvy o spolupráci a vzájemné pomoci zakotvené do právních řádů smluvních stran. Podle odst. 36 preambule nařízení o vyšetřování OLAF platí: S ohledem na objem finančních prostředků Unie vyčleněných pro odvětví vnější pomoci, na počet vyšetřování, která úřad v tomto odvětví vede, i na mezinárodní spolupráci pro účely vyšetřování by měl mít úřad při plnění svých úkolů možnost zajistit si případně v koordinaci s jinými příslušnými útvary prostřednictvím správních ujednání praktickou pomoc příslušných orgánů ve třetích zemích a mezinárodních organizací, aniž by tím však vznikaly další právní povinnosti. To se promítlo do konkrétního ustanovení v podobě čl. 14 nařízení o vyšetřování OLAF, tzn. OLAF jako nezávislý vyšetřovatel může uzavřít správní ujednání s příslušnými orgány ve třetích zemích. Jinými slovy OLAF může s orgány třetí země uzavřít dohodu o spolupráci např. při vyšetřování. Pokud se orgány třetí země v rámci takové dohody zavází poskytovat pomoc, nic nebrání uskutečnění vyšetřování. Žalobce zcela pomíjí, že OLAF vystupuje jménem Komise samostatně. Komise obecně funguje jako vnější zástupce EU (s výjimkou společné zahraniční a bezpečnostní politiky a dalších případů uvedených ve Smlouvách) viz čl. 17 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii. OLAF postupoval vůči Tchaj-wanu v rámci své kompetence zcela legálně. Žalovaný si neumí představit, že by OLAF prováděl oficiální misi na Tchaj-wanu a tchajwanské orgány dobrovolně trpěly zásah do svých pravomocí a spolupracovaly s OLAF, aniž by se předem dohodly s OLAF na podmínkách spolupráce. Jinak řečeno provést vyšetřovací misi na území třetí země a vyžadovat podklady o pohybu zboží na jejím území bez konkrétní dohody o spolupráci je nerealizovatelné. Platná dohoda o spolupráci tu tedy nepochybně byla a tchajwanské orgány se ke spolupráci nepochybně zavázaly. Tato dohoda však není součástí správního spisu a současně není v kompetenci žalovaného, aby jakkoliv hodnotil zákonnost výkonu pravomoci OLAF (Komise). Komise v postavení vnějšího zástupce EU pověřila OLAF prováděním vyšetřování mj. na území třetích zemí obecně závazným předpisem. OLAF v rámci své pravomoci provedl vyšetřovací misi na Tchaj-wanu a v jejím rámci zpracoval podklady, které jsou podle přímo závazného práva EU i bohaté soudní judikatury použitelné k dokazování v rámci doměření cla. Jestliže CÚ KHK na základě takto získaných podkladů dodatečně vyměřil clo a žalovaný tento postup potvrdil, postupovali oba správci cla v souladu s platnými právními předpisy. Informaci z mise spolu s její přílohou a zprávu z mise 2016 nelze označit za důkazní prostředky získané v rozporu s právními předpisy.

K bodům VII. a VIII. žaloby

210. Žalovaný odkázal na str. 64 až 69 žalovaného rozhodnutí. V tomto bodě žalobce napadá zákonodárný postup Komise a rozpor antidumpingového nařízení se základním nařízením. Žalovaný zdůraznil, že antidumpingové nařízení je platným, dosud účinným a přímo závazným právním předpisem, podle kterého jsou unijní celní orgány povinny postupovat. Toto nařízení dopadá na všechny dovozy čínského spojovacího materiálu do EU, které byly realizovány do 28. 2. 2016 (přijetí celních prohlášení – vznik celního dluhu), kdy byla antidumpingová cla zrušena. Pokud jde o samotné antidumpingové nařízení, pak o jeho platnosti rozhodoval SDEU rozsudkem C-207/2017 a na jeho základě pak opakovaně NSS tak, že je toto nařízení platné, viz rozsudky NSS ze dne 13. 2. 2019 č. j. 5 Afs 57/2018 (bod 19), ze dne 23. 1. 2019 č. j. 6 Afs 52/2018 (bod 10), ze dne 17. 1. 2019 č. j. 7 Afs 51/2018 (bod 20), ze dne 7. 1. 2019 č. j. 8 Afs 19/2017 (bod 24) a řada dalších. Spis žalovaného a ani CÚ KHK přirozeně neobsahuje podklady umožňující zjištění charakteru zvolené země, které probíhalo v rámci antidumpingového řízení před Komisí (zahájeno 9. 11. 2007 oznámením o zahájení v Úředním věstníku EU pod číslem C 267, s. 31). Antidumpingové řízení a šetření neprováděl CÚ KHK ani žalovaný, proto nemohou být podklady týkající se těchto šetření součástí spisu. Antidumpingové nařízení je obecně závazným předpisem a jeho případné nedostatečné odůvodnění není důvodem proto, aby celní orgány rezignovaly na výběr antidumpingového cla. Celní orgány nejsou oprávněny přezkoumat legalitu aktů sekundárního práva EU a nemohou vyslovit neplatnost přímo závazného právního předpisu.

K bodům IX. a X. žaloby

211. Tato argumentace žalobce je vypořádána na str. 68 a 69 žalovaného rozhodnutí. Žalovaný upozornil, že v souvislosti s výkladem nařízení č. 2016/278 podal kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, o níž dosud nebylo rozhodnuto.

K bodům XI. a XII. žaloby

212. Žalovaný vypořádal tuto argumentaci na str. 69 a 70 žalovaného rozhodnutí a na této argumentaci setrval. Žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti nebo důvody, k nimž by se žalovaný již dříve nevyjádřil. Žalovaný opakovaně vyslovil, že závěry odvolacího orgánu WTO nemohou celní orgány přímo aplikovat na projednávaný případ. Celní orgány byly povinny na daný případ aplikovat přímo závazné právní akty EU v podobě antidumpingového nařízení a dalších souvisejících právních předpisů. Obdobně žalobcem vyložená zásada proporcionality nemůže v požadované podobě obstát.

K bodu XIII. žaloby

213. Pokud jde o argumentaci žalobce tím, že antidumpingové clo je trestní sankcí, žalovaný s odkazem na str. 71 až 73 žalovaného rozhodnutí tyto teorie odmítl. Žalovaný se zabýval otázkou existence cla, včetně cla antidumpingového a vyložil jeho smysl a cíl. Antidumpingové clo je ochranným opatřením a se správním či jiným trestáním nemá nic společného. Prvoinstančními rozhodnutími nerozhodoval CÚ KHK o vině žalobce a o uložení sankce za protiprávní jednání žalobce, ale o dodatečném vyměření antidumpingového cla, jehož únik byl způsoben nesprávnou deklarací původu dovezeného spojovacího materiálu. Pokud by byl původ zboží deklarován správně, bylo by antidumpingové clo vyměřeno již při propuštění zboží do volného oběhu. Za správnou deklaraci celního prohlášení nelze uložit sankci. Sankce či tresty jsou ukládány za porušení

právních předpisů, které musí být řádně prokázáno, musí být vyslovena konkrétní vina a výše uložené sankce závisí na správní úvaze. Antidumpingové clo se vybírá vždy, když jsou pro jeho výběr splněny podmínky dané evropským zákonodárcem, a bez ohledu na to, zda se odpovědná osoba v souvislosti s dovozem zboží podléhajícího antidumpingovému clu dopustí porušení právních předpisů či nikoliv. Již z tohoto pohledu nemůže být antidumpingové clo sankcí. Čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se v rámci řízení o doměření cla neuplatní.

K bodu XIV. žaloby

214. Vypořádání argumentace ve vztahu k rdousícímu efektu antidumpingového cla provedl žalovaný na str. 73 a 74 žalovaného rozhodnutí. Žalobce znovu upozornil na skutečnost, že jako právnická osoba vznikl až za existence antidumpingového nařízení. Nicméně jménem žalobce vystupuje fyzická osoba, která je od počátku jediným společníkem žalobce a současně jediným jednatelem. Žalobce realizoval dovozy spojovacího materiálu z Číny již krátce po svém vzniku (cca 2 měsíce) a následovaly dovozy spojovacího materiálu z Tchaj-wanu. Právní úkony jménem žalobce nepochybně činila a stále činí tatáž fyzická osoba, která již v době, kdy probíhalo antidumpingové řízení a šetření existovala (žila) a mohla se na antidumpingových šetřeních aktivně podílet. Žalovaný proto stále trvá na své argumentaci obsažené v žalovaném rozhodnutí. Pro jednatele žalobce a tím ani pro žalobce (byť formálně vznikl až v březnu 2012) nemohlo být uložení antidumpingového cla antidumpingovým nařízením překvapením, pokud se zabýval obchodem se spojovacím materiálem s řádnou péčí.

K bodům XV. až XIX. žaloby

215. V těchto bodech se žalobce domáhá aplikace čl. 220 odst. 2 písm. b) starého celního kodexu. Žalovaný argumentaci žalobce vypořádal na str. 76 až 82 žalovaného rozhodnutí. Žalobce na odůvodnění žalovaného rozhodnutí reagoval dalšími tvrzeními, které na původní odvolací důvody navazují.
216. K novým tvrzením žalobce žalovaný doplnil: Celní orgány byly o výsledcích šetření překládek čínského spojovacího materiálu informovány až poté, co žalovaný učinil dvě předmětná chybná celní prohlášení (deklaroval tchajwanský původ čínského spojovacího materiálu). V případě obou dotčených celních prohlášení získaly tuzemské celní orgány důkazy o čínském původu dovezeného zboží až v roce 2017. Do té doby celní orgány důkazy o čínském původu dovezeného zboží v případě dvou předmětných celních prohlášení nedisponovaly. Celní orgány se mohly domnívat (mohly mít podezření), že dovezené zboží má čínský původ, avšak na základě pouhé domněnky či podezření nelze dodatečné vyměření cla realizovat. Celní orgány se v souvislosti s oběma případy dovozu spojovacího materiálu ve vztahu k žalobci chyby nedopustily. Celním orgánům bylo známo, že OLAF bude pokračovat v šetření překládek čínského zboží, samy neměly oprávnění zahraniční vyšetřování provádět. Není tu tedy ani chyba z důvodu pasivity. Oba dotčené případy byly odhaleny až poté, co byly prošetřeny případy zásilek, které měly být z Tchaj-wanu exportovány do Singapuru, avšak ve skutečnosti byly dopraveny do EU. To je patrně důvodem, proč nebyly tyto zásilky odhaleny a ztotožněny za pomoci tchajwanských orgánů již v rámci prvních misí OLAF na Tchaj-wanu. Pokud jde o splnění podmínky všech náležitostí celních prohlášení, pak žalovaný dodává, že žalobce sice formálně vyplnil kolonku 34a údajem TW, avšak tento údaj nebyl pravdivý, jak bylo zjištěno misí OLAF uskutečněnou v roce 2016. Na základě nově shromážděných podkladů

přistoupily celní orgány k dodatečnému vyměření cla, žádná chyba celních orgánů z důvodu pasivity tu proto nebyla. Celní orgány s OLAF spolupracovaly. Jak vyplývá ze zprávy z mise 2016, v listopadu 2014 obdržel OLAF informace o 1.259 zásilkách, které byly od ledna 2012 do června 2014 formálně vyvezeny z Tchaj-wanu do Singapuru a padlo podezření o dopravě těchto zásilek do EU. OLAF v navazujícím období tyto zásilky ověřil a zjistil, že 283 zásilek původně deklarovaných k vývozu do Singapuru bylo ve skutečnosti dopraveno do EU. OLAF obdržel podrobná data týkající se těchto zásilek až před uskutečněním prosincové mise (18. 11. 2016 – dopis OLAF č. OCM(2016)2271), tedy v době, kdy byla první kontrola po propuštění zboží ukončena. Dokud OLAF nedisponoval údaji o překládkách a neproověřil je prosincovou misí v roce 2016, nemohlo ani případné dožádání CÚ KHK v rámci první kontroly po propuštění zboží na věci nic změnit. Obě dotčené zásilky čínského spojovacího materiálu (4 výše uvedené kontejnery) byly původně deklarovány k vývozu z Tchaj-wanu do Singapuru (viz příloha informace z mise – údaj SG ve sloupci L). Ačkoliv OLAF vyzval členské státy k identifikaci zásilek od konkrétních vývozců, neznamená to automaticky, že by bylo již v případě první kontroly po propuštění zboží možné prokázat, že veškeré dovezené zboží, které bylo předmětem první kontroly po propuštění zboží, bylo čínského původu. Právě proto, že některé zásilky byly deklarovány k vývozu z Tchaj-wanu do Singapuru, tak, jako v projednávaném případě, podařilo se prokázat čínský původ dovezeného zboží až v rámci prosincové mise OLAF (v roce 2016), tedy v rámci opakované kontroly, kdy celní orgány získaly výsledky poslední mise OLAF. K rozsudku SDEU C-427/14 se žalovaný vyjádřil výše a také na str. 17 až 19 a str. 39 žalovaného rozhodnutí. Rozsudek je na daný případ aplikovatelný. I v projednávaném případě došlo k provedení opakované kontroly po propuštění zboží a následnému doměření cla na základě nových zjištění a podkladů OLAF (zpráva z mise 2016, informace z mise s přílohou), které nebyly k datu přijetí rozhodnutí o první kontrole po propuštění zboží (zastavení doměřovacího řízení) známy (srov. bod 45 uvedeného rozsudku). Podezření, které mohly celní orgány ve vztahu ke dvěma dotčeným celním prohlášením mít již v průběhu první kontroly po propuštění zboží, na věci nic nemění. V průběhu první kontroly po propuštění zboží celní orgány neměly k dispozici důkazy o čínském původu dovezeného zboží, a to nikoliv vlastním zaviněním.

K bodu XX. žaloby

217. V tomto bodě je obsažena argumentace žalobce (str. 196 až 201 žaloby), kterou brojil v odvoláních proti rozhodnutím Celního úřadu pro hlavní město Prahu a Celního úřadu pro Středočeský kraj, jimiž nebylo vyhověno žádostem žalobce o prominutí antidumpingového cla dodatečně vyměřeného prvoinstančními rozhodnutími. V odvolání proti prvoinstančním rozhodnutím tato argumentace uvedena nebyla.
218. Žalovaný zásadně nesouhlasí s obsahem úvah žalobce a hrou se slovy na téma správnost a ověřování údajů. Žalovaný vyhodnotil stav věci tak, jak bude popsáno v následujícím textu. Pro následující argumentaci ve vztahu k údajným chybám celních orgánů je podstatné, že právo na to, aby dovozní clo nebylo vybráno poté, co bylo zboží propuštěno, zakládají jen chyby přičitatelné aktivnímu jednání příslušných celních orgánů. V případě pouhé akceptace celního prohlášení k takovému aktivnímu jednání nedochází (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 8. 2014 č. j. 5 Afs 3/2014, bod 67). Typickou chybou vyplývající z aktivního jednání celních orgánů je např. vydání písemné informace (např. ZISZ), která se později ukáže chybnou. Dalším případem je ověřování celního prohlášení, kdy celní

úřad disponuje všemi potřebnými poklady, a přesto nezjistí nesprávnost deklarovaných údajů, která vyjde najevo později, avšak z totožných podkladů.

219. V rámci první kontroly po propuštění zboží CÚ KHK již správnost údajů uvedených žalobcem do předmětných celních prohlášení ověřoval, a to především na základě výsledků prvního vyšetřování OLAF (1. a 2. mise). Ve vztahu k oběma dotčeným celním prohlášením měl CÚ KHK k dispozici pouze jediné důkazy o nepreferenčním původu dovezeného zboží, a to žalobcem dobrovolně předložená osvědčení o původu svědčící o tchajwanském původu dovezeného zboží. Byť tato osvědčení nebyla vydána celními orgány a nebyla vydána na základě právních předpisů závazných a účinných na území EU (měla pouze náležitosti dokladu, který lze podle starého prováděcího předpisu uznat v případech, kdy se nepreferenční původ prokazuje nebo musí být prokázán), jednalo se o listiny (dokumenty), tedy důkazní prostředky ve smyslu § 93 odst. 1 daňového řádu, které CÚ KHK akceptoval. Výsledky prvního vyšetřování OLAF na Tchaj-wanu nesprávnost (nepravdivost) žalobcem deklarovaných údajů nepotvrdily a skutečnosti uvedené v osvědčeních o původu nevyvrátily. CÚ KHK v průběhu první kontroly po propuštění zboží ve vztahu k daným celním prohlášením nedisponoval žádnými jinými důkazy, kterými by byl schopen prokázat skutečnosti vyvracející věrohodnost a průkaznost (§ 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu) žalobcem předložených osvědčení o původu a žalobcem deklarovaného tchajwanského původu dovezeného zboží. Právě proto se mu nepodařilo prokázat čínský původ dovezeného zboží. Ačkoliv mohl mít důvodné podezření, že dovezené zboží podléhá antidumpingovému clu, nemohl již na základě výsledků první kontroly po propuštění zboží přistoupit k dodatečnému vyměření cla. Ani výsledky první kontroly po propuštění zboží nezakládají správnost žalobcem deklarovaných údajů v obou celních prohlášení. Od počátku (od propuštění zboží) zde existuje vyvratitelná presumpce správnosti údajů, (viz § 94 odst. 1 daňového řádu) uvedených v celních prohlášeních, resp. rozhodnutích celních orgánů v celním řízení o propuštění zboží a vyměření dovozního (smluvního) cla.
220. Teprve v rámci opakované kontroly po propuštění zboží získal CÚ KHK podklady, kterými prokázal nesprávnost a nepravdivost údajů uvedených v předmětných osvědčeních o původu a údajů o původu deklarovaných žalobcem v obou celních prohlášeních. Až opakovanou kontrolou po propuštění zboží byla prokázána nesprávnost deklarovaných údajů o tchajwanském původu dovezeného zboží, byl prokázán jeho čínský původ a tím i skutečnost, že podléhá antidumpingovému clu. Teprve v rámci opakované kontroly se celní orgány fakticky dozvěděly o čínském původu dovezeného zboží a mohly přistoupit k doměření cla. Až v rámci opakované kontroly po propuštění zboží vyšlo také najevo, že dané kontejnerové zásilky byly původně deklarovány k vývozu z Tchaj-wanu do Singapuru, a proto nedošlo k jejich ztotožnění v rámci první kontroly po propuštění zboží, resp. prvních misí OLAF. Údaje o původu dovezeného zboží uvedené žalobcem v předmětných celních prohlášeních byly chybné od počátku, tedy od okamžiku, kdy je žalobce vyplnil do kolonek 34a daných celních prohlášení. Nesprávnosti či chyby v kolonkách 34a celních prohlášení ve vztahu k žalobcem deklarovanému původu dovezeného zboží však byly zjištěny a především prokázány až opakovanou kontrolou po propuštění zboží. Žalobce se mýlí, pokud se domnívá, že údaje do kolonky 34a daných celních prohlášení vyplnil správně a především pravdivě. Při vyplňování celního prohlášení, před jeho přijetím ze strany celních orgánů, se chyby (vědomé či nevědomé) může dopustit pouze deklarant, který vyplňuje celní prohlášení ze své vůle a je odpovědný za správnost jím uvedených údajů. Deklarant se pak může odvolávat pouze na víru ve

správnost, pravdivost a úplnost těchto údajů, přičemž tato víra může (ale nemusí) být založena na dřívějším jednání celních orgánů (pasivním či aktivním).

221. Celní orgány do celních prohlášení před jejich přijetím žádné údaje nevyplňují. Údaje o původu dovezeného zboží vyplňuje do celního prohlášení deklarant, a to vždy a zásadně před jeho přijetím, jinak by nebyly splněny podmínky pro jeho přijetí (čl. 62 odst. 1 starého celního kodexu). Celní orgány nejsou oprávněny svévolně měnit údaje v celním prohlášení. Opravu celního prohlášení po jeho přijetí může provést pouze deklarant (nikoliv celní orgány), a to na jeho žádost a se svolením celních orgánů (čl. 65 starého celního kodexu). Po zjištění nesprávnosti deklarovaných údajů ze strany celních orgánů již oprava není možná. V daném případě se chyby dopustil jednoznačně žalobce. Současně z obsahu spisu nevyplyvá, že by jakékoliv jednání celních orgánů uskutečněné před podáním obou celních prohlášení utvrdilo žalobce ve správnosti deklarovaného tchajwanského původu. V projednávaném případě tedy nelze tvrdit, že údaj o tchajwanském původu dovezeného zboží uvedený v kolonkách 34a obou dotčených celních prohlášení je chybný vinou celních orgánů nebo že se při jeho vyplnění dopustily chyby celní orgány. Pokud jde o ověřování deklarovaného původu (bez ohledu na další údaje), pak celní orgány mohou akceptovat deklarované údaje, zboží propustit do navrženého režimu a případně vyměřit clo na základě údajů uvedených v celním prohlášení (čl. 71 odst. 2 celního kodexu). Takový postup je v souladu s právními předpisy a celní orgány při něm údaje uvedené v celním prohlášení, včetně deklarovaného původu neověřují. Další možností celních orgánů je údaje uvedené v celním prohlášení po jeho přijetí ověřit (zkontrolovat ve smyslu čl. 68 a násl. celního kodexu) a opět se jedná o legální postup, avšak s ohledem na požadavek nezpomalování toku zboží a udržování kontrol na co nejnížší úrovni, méně častý (srov. např. výše uvedený rozsudek NSS č. j. 5 Afs 3/2014, bod 61, cit: „Účelem celní právní úpravy je dle bodu 5 preambule celního kodexu zajištění správného uplatňování stanovených poplatků při současném zaručení rychlých a efektivních postupů tím, že celním orgánům není uložena povinnost provádět systematickou kontrolu veškerého zboží, čímž jsou celní formality a kontroly udržovány na co nejnížší úrovni. Tato možnost odpovídá logice čl. 78 celního kodexu, která spočívá v přizpůsobení celního řízení skutečné situaci opravou věcných chyb a opomenutí, jakož i pochybení ve výkladu práva (viz rozsudky Soudního dvora ze dne 14. 1. 2010, Terex Equipment a další, ...“). Skutečnost, že se celní orgány již v průběhu roku 2011 dozvěděly o překládkách čínského zboží na Tchaj-wanu, neznamená, že je tam překládáno veškeré čínské zboží a neznamená to ani to, že žádné zboží se skutečným tchajwanským původem není na území EU dopravováno a propouštěno do volného oběhu.
222. Teprve opakovanou kontrolou po propuštění zboží celní orgány zjistily čínský původ zboží dovezeného na základě předmětných celních prohlášení. Jakékoliv tvrzení žalobce o tom, že celní orgány věděly nebo měly vědět o čínském původu dovezeného zboží v případě dotčených celních prohlášení je nepravdivé, absolutně nepodložené a vykonstruované. Pokud jde o identifikaci zásilek ve vztahu ke konkrétním vývozcům, o kterou požádal OLAF, pak tuzemské celní orgány s OLAF řádně spolupracovaly stejně jako ostatní členské státy. Komunikaci s OLAF zajišťuje specializované pracoviště žalovaného. Žalobce nijak neprokázal své tvrzení, že tuzemské celní orgány identifikaci zásilek neprovedly. Předmětné zásilky byly nepochybně identifikovány, o tom vypovídá skutečnost, že byly zahrnuty do první kontroly po propuštění zboží. Nicméně nepodařilo se je v rámci prvních misí OLAF spárovat s konkrétním vývozem z Tchaj-wanu do EU.

223. Postupné odkrývání podvodu založeného na překládkách zboží a nepravdivým deklarováním země vývozu nelze považovat za pasivní chybu celních orgánů. Žalovaný připouští, že i některé pasivní chování celních orgánů může vést k chybám. Jde zpravidla o případy, kdy celní orgány neměly dlouhodobě žádné námitky např. proti sazebnímu zařazení zboží u velkého množství dovozů, třebaže porovnání sazebního zařazení a popisu zboží v celním prohlášení umožňovalo odhalit chybné zařazení (viz např. rozsudek SDEU ze dne 1. 4. 1993, Hewlett-Packard, C250/91, bod 21). Zde skutečně není podmínka ověřování relevantní, nicméně pochybení musí být z původních podkladů zjistitelné a musí jít o velký počet dovozů v dlouhém časovém období. To se v daném případě nestalo.
224. Z podkladů k oběma celním prohlášením nebyl nesprávně deklarovaný tchajwanský původ odhalitelný a nejednalo se o velké množství dovozů v dlouhém časovém období (šlo o dvě celní prohlášení podaná během 3 měsíců, ve spojení s první kontrolou po propuštění zboží se jednalo o 6 celních prohlášení v průběhu cca 3 měsíců, jak uvádí sám žalobce např. na str. 202 žaloby). Celní orgány se ve vztahu k žalobci a dvěma dotčeným celním prohlášením chyby nedopustily a nedopustily se jí ani v rámci první kontroly. Odkaz na rozsudek SDEU ve věci Foto-Frost má žalovaný za zcela nepřipadný, neboť se vztahuje k chybné aplikaci právních předpisů ze strany celních orgánů na správně vyplněné celní prohlášení a následné změně názoru. K tomu však v daném případě nedošlo. Akceptací žalobcem chybně deklarovaného původu nebyly ze strany celních orgánů nesprávně aplikovány právní předpisy, naopak, zboží bylo do volného oběhu propuštěno v souladu s ust. čl. 71 odst. 2 starého celního kodexu bez ověřování celního prohlášení. Žalobce vytrhává odůvodnění žalovaného rozhodnutí z kontextu a doplňuje ho zcela chybnými úvahami o aplikaci celních předpisů. Jeho argumentace je postavena na tom, že celní orgány již v roce 2011 měly všechny informace k doměření cel. Tato domněnka však zcela postrádá reálný základ (viz výše). OLAF v roce 2011 teprve prováděl šetření a získával konkrétní informace, postupně s nově zjištěnými informacemi realizoval mise na Tchaj-wanu, a to až do závěrečné mise v roce 2016. Tchaj-wan a ČLR jako země vývozu mají z hlediska aplikace celních předpisů (zejména dopadu antidumpingového cla) zcela rozdílné postavení. To by mělo být pečlivému a obezřetnému subjektu jednajícímu v dobré víře zcela zřejmé.

K bodu XXI. žaloby

225. Žalovaný nikdy netvrdil, že by zprávy OLAF byly nezpochybnitelnými důkazními prostředky. Informace z mise spolu se svou přílohou a zpráva z mise 2016 obsahují informace, které byly důvodem pro dodatečné vyměření cla. Celní orgány přisoudily zprávám OLAF stejnou důkazní sílu jako jiným listinám obsaženým ve spise. Mezi základní povinnosti celních orgánů patří přijetí příslušných opatření v případě, kdy zjistí únik na cle. Jestliže OLAF předal celním orgánům podklady, z nichž vyplývá, že v případě předmětných celních prohlášení došlo k úniku na cle, bylo povinností příslušného celního úřadu uniklé clo doměřit, a to v souladu se zněním preambule a normativní části nařízení o vyšetřování OLAF.
226. OLAF byl zřízen proto, aby chránil fiskální zájmy EU. Clo je příjmem rozpočtu EU a celní orgány jsou určeny k jeho výběru. Celní orgány nemohou rezignovat na výběr cla, pokud jeho výběru nebrání znění právních předpisů a práva jeho plátců (např. prekluze, absence důkazů, chyba celních orgánů a následné jednání žalobce v dobré víře apod.). CÚHK provedl u žalobce kontrolu po propuštění zboží a na základě podkladů, které získal od OLAF (výsledky vnějšího vyšetřování na Tchaj-wanu) prokázal, že v případě dvou předmětných celních prohlášení došlo k úniku na antidumpingovém cle. CÚ KHK se v

rámci doměřovacího řízení zabýval nejen dokazováním stavu věci, ale i tím, zda nedošlo k prekluzi (nedošlo) výběru cla a zda žalobcem namítané skutečnosti nebrání výběru uniklého cla (nebrání).

227. Celní orgány přistoupily ke zprávám OLAF tak, jak předvídají právní předpisy a soudní judikatura uvedená žalobcem. Pokud jde o podobu tabulek v EXCEL předkládaných OLAF po ukončení jednotlivých fází vyšetřování (jednotlivých misí), pak žalovaný nemá faktickou podobu jednotlivých tabulek za podstatnou. Podstatné jsou informace, které z těchto materiálů vyplývají a ztotožnění údajů z nich s konkrétními celními prohlášeními. Tabulky zpracovával OLAF na základě údajů, které obdržel či získal v rámci vyšetřovací mise a spolupráce s tchajwanskými orgány a orgány členských států. OLAF je orgánem Komise, který je oprávněn vykonávat kontrolní činnost ve spolupráci se zahraničními orgány, a to i na území jiných zemí, včetně Tchaj-wanu. Jak již bylo výše uvedeno, zprávy OLAF jsou hodnoceny podle jejich obsahu a není tu žádná povinnost, aby tyto tabulky měly jednotnou podobu, co se popisu a členění zboží týká. Pokud není možné na základě zprávy OLAF učinit závěry ve vztahu ke konkrétnímu celnímu prohlášení, pak k doměření cla nedojde (únik cla v konkrétním případě není prokázán). Výše již bylo opakovaně uvedeno, že podstatným vodítkem při párování zásilek jsou jedinečná čísla kontejnerů, doba jejich odeslání a přijetí v zemi dovozu, a také čísla celních deklarací, doplňují je údaje týkající se druhu a množství zboží. Popis zboží je pak již pouze doplňujícím údajem, neboť každá ze stran mezinárodního obchodu může (avšak nemusí) činit popis totožného zboží s odchylkami a nepřesnostmi, obecněji či přesněji. Jestliže OLAF ve spolupráci s tchajwanskými orgány spároval kontejnerové zásilky s konkrétními celními prohlášeními na základě čísel kontejnerů, doby jejich pohybu, druhu zboží a jeho množství, pak je zcela lhostejné, zda je ve výsledném materiálu toto zboží shrnuto obecným popisem na jednom řádku nebo je rozčleněno do jednotlivých řádků podle obchodních faktur. Z textů obsažených v materiálech OLAF nevyplývá, zda popis a členění zboží v dané tabulce přesně odpovídá popisu a členění zboží v tchajwanských deklaracích a k nim přiložených dokladech (to je možné, avšak nikoliv nutné). Podstatné je, že tchajwanské orgány v postavení autority provádějící dohled nad přeshraničním pohybem zboží na území Tchaj-wanu tyto kontejnerové zásilky vystupující z Tchaj-wanu ztotožnily s podklady (dovozy do EU), které jim OLAF předal, a že prokázaly s ohledem na čísla celních deklarací, použité režimy a místo překládky čínský původ zboží. Žalovaný má informace vyplývající z přílohy informace z mise za průkazné a nemá nejmenší pochybnosti o jejich správnosti a pravdivosti. OLAF v postavení veřejnoprávního ochránce fiskálních zájmů EU nepochybně s postupem doby a nabýváním zkušeností a na základě komunikace s členskými státy precizuje své postupy. Pokud po realizaci prvních misí na Tchaj-wanu některé členské státy namítaly pouze obecný popis zboží, případně se v některých případech objevily problémy se ztotožněním zásilek, pak OLAF při dalších misích popis zboží upřesnil, a to bez ohledu na to, zda tak činil podle položek celních prohlášení nebo řádků k nim se vztahujících faktur. Na tom není nic nezákonného a ani nedůvěryhodného a také to automaticky neznamená, že popis zboží se v několika tisících řádcích zcela shoduje při dovozu na Tchaj-wan a vývozu z něj. Znamená to pouze to, že tchajwanské orgány ztotožnily několik tisíc řádků zboží propuštěného do volného oběhu v EU se zbožím, které bylo vyvezeno z Tchaj-wanu po překládce a předchozím dovozu z ČLR.
228. Pokud jde o osvědčení o původu, žalobce se mýlí, pokud se domnívá, že zprávy OLAF nejsou veřejnými listinami ve smyslu § 94 odst. 1 daňového řádu (viz výše). Pravdivost

údajů uvedených v žalobcem předložených osvědčeních o původu byla vyvrácena právě provedeným vyšetřováním OLAF (v mezích jeho pravomoci). Ze zprávy z mise 2016 (bod 2.3.2) vyplývá, že v souvislosti s překládkami čínského spojovacího materiálu docházelo k vydávání nepravdivých osvědčení o tchajwanském původu vyváženého zboží. Byť na tomto místě nebyl OLAF konkrétní, neznamená to automaticky, že by právě osvědčení o původu č. TF12IA00793 a TF12IA00408 obsahovala pravdivé údaje. K žádnému zacyklení argumentace v daném případě nedošlo. Žalobce účelově napadá veškeré podklady, z nichž celní orgány při doměření cla vycházely, avšak nijak neprokázal, že by byly tyto podklady chybné, zmanipulované, získané v rozporu s právními předpisy nebo z jiných důvodů nepoužitelné v doměřovacím řízení. Jestliže se žalobce domnívá, že výsledky vyšetřovacích misí OLAF jsou zmanipulované, pak je třeba tato tvrzení prokázat, což žalobce neučinil. CÚ KHK doložil, že příloha informace z mise byla vydána unijním ochráncem fiskálních zájmů, který má postavení veřejnoprávní osoby (OLAF), a dále již nebyla nijak měněna či pozměňována.

229. Celní orgány nejsou vázány tím, co má žalobce (nesprávně) za zásadní, jsou povinny své postupy řádně odůvodnit, a to v projednávaném případě učinily. Žalobou vyjádřený nesouhlas s evidencí ekonomických režimů je opět vytržen z kontextu. Žalovaný popisem fungování ekonomického režimu vypořádal odvolací námitku žalobce spočívající v tom, že evidence zboží v ekonomických režimech je v podstatě totožná jako v případě popisu zboží v režimu volného oběhu.
230. Žalovaný uvedl, že mu nejsou známy podrobnosti fungování v tchajwanských svobodných pásmech, a také to, že tato argumentace není pro obsah prvoinstančních rozhodnutí podstatná. Žalovaný se vyjádřil tak, že smysl evidence zboží, které není propouštěno do režimu volného oběhu (a nachází se na území státu dovozu) je totožný jako v EU, což nepochybně je – zboží na vstupu a výstupu musí být evidováno, aby vlivem jeho pohybu nedocházelo k únikům na clech. Pro účely úvah popsanych v předchozím odstavci je zcela lhostejné, zda se jedná o režim s hospodářským účinkem (ekonomický režim) nebo o celně schválené určení v podobě umístění zboží ve svobodném pásmu a svobodném skladu. Podle čl. 166 starého celního kodexu byla svobodná pásma a svobodné sklady částmi celních území oddělených od ostatního celního území a pouze pro účely obchodně politických opatření a dovozního cla se na zboží v nich umístěné hledělo jako na zboží mimo celní území. Vstup a výstup zboží z nich byl kontrolován, obvod, vstup a výstup byl pod dohledem celních orgánů (čl. 168 starého celního kodexu). Tato právní úprava však nebyla závazná na Tchaj-wanu a současně žalovaný nevyslovil žádné podrobnosti o tom, jaká evidence je v tchajwanských pásmech vedena. Žalovaný nemá tyto informace k dispozici a pro daný případ nejsou podstatné (viz str. 85 žalovaného rozhodnutí, poslední odst.).
231. Argumentaci žalovaného si žalobce chybně vykládá. Žalovaný nikdy netvrdil, že by tchajwanské orgány evidovaly zboží zcela shodně s tuzemskými orgány, resp. s údaji na fakturách a netvrdil ani to, že by údaje obsažené v příloze informace z mise přesně odpovídaly údajům v evidenci tchajwanských orgánů, případně že by tchajwanské orgány párovaly zásilky podle jednotlivých položek dovozních faktur předložených v ČR nebo jiných členských státech. Žalovanému nejsou podrobnosti spolupráce tchajwanských orgánů s OLAF a způsob vedení evidencí na Tchaj-wanu známy. Žalovaný argumentoval tím, že tchajwanské orgány v postavení oprávněné autority ztotožnily zboží popsané v příloze informace z mise se zbožím, které bylo z Tchaj-wanu skutečně vyvezeno poté, co

bylo na Tchaj-wan dopraveno z ČLR a přeloženo na jiné kontejnery, především podle pohybu kontejnerů. Příloha informace z mise obsahuje údaje v podobě čísel kontejnerů a tchajwanských deklarací, obsahuje také data jednotlivých deklarací a podrobný popis zboží, který odpovídá členění zboží na dovozních fakturách přiložených k předmětným celním prohlášením. Takové údaje skutečně identifikují jednotlivé zásilky velmi přesně.

IV. Doplnění žaloby a repliky žalobce

232. Následně zaslal žalobce soudu 8 podání, jimiž žalobu doplnil a dále 4 repliky na vyjádření žalovaného.

1. Doplnění žaloby

233. Žalobce shrnul důvody, pro něž nelze na projednávanou věc použít rozsudek C-427/14 Veloserviss. Dále prohloubil námitky proti nezákonnému zahájení daňové kontroly. Další část doplnění věnoval nepřímému účinku antidumpingové dohody ve světle zjištění Odvolacího orgánu WTO č. 1 a 2. Žalobce dále vznesl námitku neplatnosti nařízení č. 91/2009. Dále žalobce vznáší zcela novou žalobní námitku, dle níž správce cla měl vyzvat k provedení opravy JSD samotnou společnost a teprve poté zahájit kontrolu. Dále žalobce napadá postup Komise v průběhu antidumpingového řízení, tedy orgánu, který antidumpingové nařízení vydal. Dále žalobce vyslovil nesouhlas s argumentací žalovaného vyslovené na str. 79 žalovaného rozhodnutí. Žalobce se rovněž zcela nově zabývá rizikovou analýzou. Dále žalobce znovu odkazuje na ochranu dobré víry a legitimního očekávání dle čl. 220 odst. 2 písm. b) starého celního zákona a svoje úvahy znovu podrobně rozebírá. Stejně tak prohlubuje tu část žaloby, která upozorňuje na rdousící efekt antidumpingového cla a Kompetence OLAF ve vztahu k Tchaj-wanu.

2. Doplnění žaloby

234. V tomto doplnění žaloby žalobce vyslovuje nesouhlas s názory Nejvyššího správního soudu obsaženými v jeho rozsudcích. Současně uvádí i důvody, proč ke dni 27. 2. 2016 nemohlo žádné antidumpingové řízení probíhat. Současně zrekapituloval různé varianty postupu Komise při zkoumání dumpingu. Pro případ nesouhlasu s vyslovenou právní argumentací žalobce navrhl předložit SDEU předběžné otázky. V závěru upozornil na rozpor nařízení č. 91/2009 s mezinárodním právem.

3. Replika č. 1

235. Žalobce argumentuje rozporem antidumpingového nařízení s mezinárodním právem a nerespektováním teorie státnosti. Uvedl, že antidumpingové clo uložené nařízením č. 91/2009 je v rozporu s mezinárodním právem, čl. 351 SFEU a čl. 10 Ústavy. Dle žalobce OLAF ani celní orgány nerespektovaly mezinárodní teorii státnosti vyplývající z Úmluvy o právech a povinnostech států z roku 1933, která se promítá do unijního práva prostřednictvím Vídeňské úmluvy o smluvním právu. Připomněl, že Tchaj-wan je součástí Čínské lidové republiky i pro účely celních a antidumpingových předpisů. Při vyšetřování tak měl OLAF jednat s Čínskou lidovou republikou a nikoliv s Tchaj-wanem.

4. Replika č. 2

236. Žalobce znovu poukazuje na údajné chyby celních orgánů a vznáší zásadní výhrady vůči rozsudku C-427/14 Veloseviss. Dále uvedl, že antidumpingové nařízení bylo ve vztahu k Čínské lidové republice zrušeno dne 27. 2. 2016 nařízením č. 2016/278. Odmítl akceptovat stanovisko žalovaného k rozsudku C-207/17 Rotho Blaas. Dále vyslovil

přesvědčení, že žalovaný nerespektuje hypotézu čl. 119 celního kodexu. Dále vyslovil přesvědčení, že žalovaný pouze negoval právní větu v rozsudku Foto Frost, která je běžně citována v rozsudcích NSS a judikatuře SDEU. Upozornil, že v žalobě bylo podrobně popsáno, že údaje v JSD byly správné. Dále žalobce zpochybnil názor žalovaného na výklad pojmu „rdousící efekt“. Uvedl rovněž, že respektování mezinárodní smlouvy je nadřazeno sekundárnímu právu EU, do kterého se řadí i celní předpisy.

5. Doplnění žaloby

237. Žalobce upřesňuje a opravuje text stávajících podání a následně prohlubuje žalobní důvody týkající se prolomení prekluzivní lhůty pro sdělení cla a mezinárodních závazků ČR vůči Čínské lidové republice.

6. Replika č. 3

238. Žalobce vyslovil přesvědčení, že rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Afs 152/2019, rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 57 Af 7/2019, Usnesení Ústavního soudu č.j. I. ÚS 3463/19 a rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 14 Af 24/2018 nemohou mít precedenční účinky.

7. Doplnění žaloby

239. Žalobce zde opět prohlubuje a upřesňuje žalobní body. Současně vyjadřuje nesouhlas se závěry vyslovenými v rozsudcích SDEU. Současně navrhuje položit SDEU nové předběžné otázky.

8. Doplnění žaloby

240. Žalobce vyslovuje nesouhlas se závěry Nejvyššího správního soudu vyslovenými v jeho rozsudku ze dne 31. 8. 2022, č.j. 2 Afs 274/2019. Upozornil, že Nejvyšší správní soud se vůbec nevyjádřil k důvodům, které žalobce uvedl ve svém vyjádření ke kasační stížnosti. Tím bylo dle jeho názoru porušeno jeho právo na spravedlivý proces a právo na zákonného soudce. Z těchto důvodů nemá dle názoru žalobce uvedený rozsudek precedenční závaznost.

9. Doplnění žaloby

241. Žalobce tímto podáním poukazuje na údajnou nevěrohodnost dokazování zprávami OLAF a to prostřednictvím zpráv Dozorčího výboru OLAF, Výboru pro rozpočtovou kontrolu působící při Evropském parlamentu, článku člena Pirátské strany a údajů v elektronické encyklopedii.

10. Doplnění žaloby

242. Žalobce v tomto podání nově namítá, že celní úřad nebyl kompetentní záúčtovat doměřené clo. Znovu upřesňoval svou argumentaci týkající se tabulek v EXCEL a reagoval na rozsudky soudů, které rozhodovaly o jeho žalobách ve věci prominutí vyměřeného cla – rozsudek Krajského soudu v Praze ze sp. zn. 54 Af 29/2019 a rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 10 Af 20/2010. Dále se žalobce znovu zabýval právním postavením Tchaj-wanu a údajnou pasivitou celních orgánů v probíhajícím řízení. Žádal, aby krajský soud doplnil dokazování o listiny a odpovědi na otázky mající vztah k doměřenému antidumpingovému clu během opakované kontroly, a to od žalovaného a od OLAF.

11. Doplnění žaloby

243. Žalobce znovu poukázal na rozpory v tabulkách EXCEL. Upozornil, že pokud celní úřad neměl finální verze zprávy OLAF se všemi náležitostmi již v okamžiku zahájení opakované kontroly, nemohl kontrolu zahájit a pokud celní úřad první kontrolu ukončil, nebyla pro její opakování splněna zákonná podmínka.

12. Replika č. 4

244. Žalobce nesouhlasil s názorem žalovaného, že by se soud neměl odchýlit od ustálené správní praxe, neboť tato zásada se vztahuje pouze ke správnímu orgánu. Za mylný označil názor žalovaného, že unijní právo nevylučuje možnost opakované kontroly. Dále konstatoval, že OLAF není orgánem veřejné moci a že členy orgány mají povinnost kontrolovat celní prohlášení dle č. 62 celního kodexu již při jejich přijetí. Celní orgány a Generální ředitelství cel věděly o překládkách čínského zboží, a proto měly provést verifikaci původu dle čl. 26 celního kodexu. Tvrdil, že požadovat členy jistotu měly členy orgány již při prvním dovozu dne 7. 6. 2012. Za lživé označil žalobce tvrzení žalovaného, že odkazuje na judikaturu, avšak pouze v těch částech, které jsou pro něho výhodné. Žalobce rovněž konstatoval, že důkazní břemeno na něho nemohlo přejít, neboť zásadním způsobem zpochybnil tabulky EXCEL.

V. Nařízené jednání k datu 16. 8. 2023

245. Jednatel žalobce připomněl, že k doměření cla došlo na základě opakované daňové kontroly. Vyjádřil pochybnosti o tom, že podkladem pro vyměřovací řízení byl jediný důkaz, a to tabulka v Excel. Zdůraznil, že žalobce vystupuje jako finanční instituce. Vyjádření OLAFU označil za nezávazné, mající dle jeho názoru pouze charakter doporučení. Zpochybnil obsah tabulek, které byly podkladem pro činnost celních orgánů, když dle jeho názoru existují v několika označeních a verzích. Kladl si rovněž otázku, proč označení žalobce není ve finální zprávě OLAF a ani v uvedených tabulkách vůbec uvedeno. Dále jednatel žalobce zpochybnil, že by tabulka byla vytvořena DOI a předána OLAF. Zdůraznil, že tabulky byly vytvořeny ještě před misí uskutečněnou OLAF. Následně popsal, jak dle jeho mínění samotná mise OLAF ani probíhala.
246. V reakci na vyjádření jednatele žalobce pověřený pracovník žalovaného konstatoval, že Zpráva z mise byla žalobci řádně předána. Dále uvedl, že bylo dobrovolným rozhodnutím žalobce, jaké údaje v JSD uvedl. Připomenul, že v daném řízení se nerozhoduje o vině a trestu, ale o výši vyměřeného cla. Pokud se žalobce domníval, že zboží mělo čínský původ, měl tuto skutečnost deklarovat i v samotném JSD a clo mu tak mohlo být vyměřeno ihned. K uváděným rozporům mezi tabulkami uvedl, že pro účely celního řízení existuje pouze jedna tabulka, z níž vyplývá spárování jednotlivých kontejnerů. Žalovanému není známo, kdo tabulku vyplnil. Upozornil, že OLAF je samostatný kontrolní orgán, celní úřad bere jeho zjištění jako doporučení. Až Informace OLAF prokázaly, že informace prezentované v JSD nejsou pravdivé.
247. Zástupce žalobce v úvodu shrnul historii antidumpingového cla a připomenul, že bylo vybíráno pouze 8 let, v čemž spatřoval tvrdost vůči žalobci, kterého se toto období, v němž mu bylo clo doměřeno, citelně dotklo. Dále uvedl, že pokud žalovaný nevyvrátil důkazy žalobce, neunesl důkazní břemeno. V další části svého obsáhlého projevu se zástupce věnoval podrobnému rozboru tabulek, které dle jeho mínění byly podkladem pro celní orgány při doměřovacím řízení. Zástupce žalobce uvedl, že Zpráva z šetření ze strany Evropského úřadu boje proti podvodům č. OF/2015/202/B1, OF/2015/1332 s přílohou

tab. Excel VL+OF+2015+0202_reply_TWDOI_122016-1, která souvisí se zprávou AM 2015/011 a AM 2015/011S1 na zásilky spojovacího materiálu, u kterých byl nesprávně deklarován původ zboží z Tchaj-wanu byla celnímu úřadu doručena dne 12. 4. 2017. Součástí této zprávy byla tabulka v EXCEL označená jako „seznam spárovaných kontejnerů za jednotlivé členské státy“. Tato Zpráva byla žalobci předána při zahájení kontroly 5. 6. 2017. V protokolu o zahájení kontroly a v navazující komunikaci s žalobcem používal žalovaný tabulku v EXCEL označenou jako „tab. Excel VL+OF+2015+0202_reply_TWDOI_122016-1“ obsahující 14.227 řádků. Konečná zpráva z mise OLAF č. OCM(2017) 11599 – 15/06/2017 ve věci případu č. OF/2015/0202 a 2015/1332 (Zpráva z mise č. 3) byla vyhotovena 15. 6. 2017. Celní úřad pro Královéhradecký kraj ji získal od OLAFu až dne 9. 8. 2017 a 16. 8. 2017 byla odeslána žalobci. Součástí dopisu žalovaného ze dne 16. 8. 2017 je tabulka označená jako „Annex_2-1_TW-1.TW-3correction.xls“ obsahující 2.767 řádků. Tato tabulka v EXCEL byla předložena žalobci také až 16. 8. 2017. Takto označená tabulka v EXCEL „Annex_2-1_TW-1.TW-3correction.xls“ není ve Finální verzi OLAF nikde označena. Žalobce namítal, že v tabulce v EXCEL označené jako „Annex_2-1_TW-1.TW3correction.xls“ není uveden ani žalobce, ani v ní nejsou uvedena JSD č. 12CZ1703001JWKVYS0 a JSD č. 12CZ1773001G0RGCV0 ani kontejnery, které žalobce dovezl. A přesto má jít o oficiální důkaz z Finální verze zprávy z mise č. 3. Žalobce považoval za zřejmé, že s excelovskými tabulkami bylo manipulováno a jako důkaz nemohou obstát.

248. Dále zástupce žalobce namítal, že OLAF uskutečnil misi č. 3 na Tchaj-wanu ve dnech 9. 12. 2016 do 16. 12. 2016 (str. 1 Zprávy z mise č. 3). Tabulka v EXCEL „tab. Excel VL+OF+2015+0202_reply_TWDOI_122016-1“ však byla vyhotovena ještě předtím, než proběhla mise OLAF na Tchaj-wanu. Tato skutečnost byla diskutována na jednání se správcem cla, který sdělil, že na souboru „tab. Excel VL+OF+2015+0202_reply_TWDOI_122016-1“ prováděl poslední úpravy „pracovník nebo pracovnice OLAF, člen vyšetřujícího týmu, uvedený ve vlastnostech souboru tab. Excel VL+OF+2015+0202_reply_TWDOI_122016-1 pod položkou naposledy uložil. Ve vlastnostech dokumentu „tab. Excel VL+OF+2015+0202_reply_TWDOI_122016-1“ je uvedeno, že tabulka v EXCEL byla vytvořena 6. 12. 2016 pracovníkem OLAF (Suzette Pletschette), který však nebyl ani členem vyšetřovacího týmu na oficiální misi na Tchaj-wan. Zástupce žalobce zdůraznil, že tabulka tak byla vytvořena před misí OLAF na Tchaj-wan, na které měly být vlastní údaje teprve zjištěny.
249. Zástupce žalobce se dále pozastavoval nad sdělením žalovaného, že zboží bylo dopravováno dvěma kontejnery, proto jsou údaje v tabulce o jednotlivých druhích dovezeného spojovacího materiálu uvedeny 2x, vždy ve vztahu ke každému z dotčených kontejnerů. Tvrdil, že tyto podklady nemohly vytvořit tchajwanské orgány, neboť neměly k dispozici příslušné faktury. Dále upozornil, že v tabulce uvedené názvy dovozců neodpovídají skutečnosti. Nikde není uveden ani dodavatel žalobce ani žalobce samotný.
250. Jednatel žalobce předložil soudu písemnost z webových stránek celní správy, v níž byla odpověď daňové správy na dotaz týkající se „celníka D.“. Vyplynulo z ní, že do data 31. 12. 2007 nebyla u tohoto celníka služebně zařazeného u Celního ředitelství Brno osobnostní způsobilost ke službě. Krajský soud konstatuje, že na základě tohoto sdělení nemůžou vzniknout, mimo jiné vzhledem k velkému časovému odstupu od období, kterého se týká, jakékoliv pochybnosti ohledně způsobilosti Mgr. D. k výkonu funkce celníka.

251. Dále zástupce žalobce rovněž upozornil, že při první kontrole byla vytvořena tabulka, která měla pouze dva řádky, je v ní uveden název žalobce a neobsahuje žádná čísla kontejnerů.
252. V reakci na vyslovené závěry zástupcem žalobce pověřený pracovník žalovaného konstatoval, že z uvedené tabulky vyplývá, že byl mapován pohyb kontejnerů a nikoliv pohyb samotného zboží, neboť kontejnery jsou důležité identifikátory. Informace z mise tak má jako přílohu seznam spárovaných kontejnerů. Odkázal přitom na str. 22 napadeného rozhodnutí.
253. Dále zástupce žalobce žádal krajský soud, aby se vyjádřil k postupu celních orgánů, které při hodnocení důkazů vybraly ze 4 tabulek právě tu tabulku, která nebyla obsahem finální zprávy OLAF. Dále zástupce znovu upozornil ve smyslu závěrů uvedených v podané žalobě na rozpory zpráv OLAF s jinými důkazními prostředky a znovu zopakoval námitky týkající se opakování daňové kontroly. Tabulky v EXCEL označil za nevěrohodné a nelze je tudíž považovat za podklad pro opakování daňové kontroly. Měl rovněž za to, že žalovaný sdělil žalobci clo, které nebylo zaevidováno, z čehož dovodil, že došlo v daném případě k prekluzi. Upozornil, že k této námitce by měl soud přihlédnout ve smyslu ust. § 76 odst. 1 s. ř. s. i za situace, kdy námitka byla vznesena po uplynutí dvouměsíční lhůty k podání žaloby. Dále připomněl, že ve věci rozhodnutí o prominutí cla již rozhodoval Městský soud v Praze i Krajský soud v Praze. Oba tyto soudy se však nevypořádaly se všemi vznesenými žalobními námitkami, proto dle mínění žalobce nemůžou mít precedenční charakter. Dále uvedl, že JSD neobsahovaly správné údaje, avšak žalobce se při jejich vyplňování řídil údaji, které poskytly celní orgány. Dále upozornil na ust. čl. 62 celního kodexu a na otázku rdousícího efektu. Tato témata dále rozvinul ve smyslu názorů vyslovených v podané žalobě. Zdůraznil, že doměřené clo zmařilo ekonomickou podstatu žalobce.
254. Žalobce žádal, aby soud zajistil a provedl následující důkazy:
- 1) Vyžádat si údaje z celní databáze celních orgánů z Tchaj-wanu vztahující se k oběma shora uvedeným JSD.
Krajský soud tento návrh zamítl, neboť s uvedenými orgány spolupracoval OLAF při svém vyšetřování a potřebné údaje tak byly zpracovány ve výstupní zprávě.
 - 2) Obrátit se na Tchajwanskou textilní organizaci, zda jsou Certificate of origin založena na správném popisu skutečností.
Krajský soud návrh zamítl, neboť osvědčení o původu má pouze podpůrný charakter a celní orgány jej uznávají do doby, než jsou tyto údaje např. vyšetřováním OLAF zjištěny rozhodné skutečnosti.
 - 3) Zjistit informace o charakteru účtů.
Tento návrh krajský soud zamítl, neboť rozklíčování plateb nelze považovat za přímý důkaz původu dovezeného zboží. Údaje nemají vliv na správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí.
 - 4) Výslechy svědků tchajwanskými celními orgány (Bil Chang – ředitel společnosti, tchajwanský dovozce).

Tento návrh krajský soud zamítl. Výsledky svědků nemůžou prokázat tchajwanský původ zboží. Navíc se lze důvodně domnívat, že se i tyto osoby mohly podílet na podvodu s dovozem zboží.

- 5) Výslechy zaměstnanců ČS, a.s. Žalobce chtěl prokázat, že přestal vykonávat aktivní činnost, aby mohl uhradit doměřený celní dluh.

Tento návrh krajský soud zamítl. Zjištění takové skutečnosti, o níž vlastně není pochyb, by nemohlo přispět k ověření původu zboží.

- 6) Důvodová zpráva k novému celnímu kodexu.

Tento návrh krajský soud zamítl, neboť soud důkazy právními předpisy a důvodovými zprávami k nim vytvořenými neprovádí, neboť se jedná o právní dokumenty, které jsou veřejně dostupné.

- 7) Informace ze spisu OLAF.

Tento návrh krajský soud zamítl. Veškeré informace, které OLAF v průběhu mise zjistil, jsou zpracovány do výsledných výstupů.

- 8) Žalobce ve svém doplnění žaloby požadoval, aby krajský soud na základě listin a odpovědí na otázky vyžádaných od žalovaného a od OLAF posuzoval, kdy a jakým způsobem probíhala spolupráce mezi OLAF a žalovaným, eventuálně DOI.

Ani tomuto návrhu na provedení důkazů krajský soud nevyhověl, neboť požadované informace jsou zjistitelné z písemných výstupů vytvořených zmíněnými orgány.

VI. Posouzení věci krajským soudem

255. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a žalobu jako nedůvodnou zamítl. Proti tomu brojil žalobce kasační stížností, na základě níž Nejvyšší správní soud rozhodnutím ze dne 12. 7. 2024, č.j. 4 Afs 343/2023 – 179, rozsudek zdejšího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajskému soudu vytkl nedostatek rozsudku vzniklý při jeho vypravení, tedy absenci výroku. Nejvyšší správní soud označil toto pochybení za zjevnou nesprávnost, avšak na rozdíl od názoru zdejšího soudu nelze dle Nejvyššího správního soudu tuto nesprávnost považovat za opravitelnou ve smyslu ust. § 54 odst. 4 s. ř. s. Nejvyšší správní soud konstatoval, že jedinou možností nápravy v takovém případě je zrušení rozsudku s nesprávným výrokem a následné vydání nového rozhodnutí obsahujícího správný výrok.

VII. Nové jednání před soudem nařízené k datu 30. 10. 2024

256. Krajský soud po zrušení napadeného rozhodnutí znovu nařídil ve věci jednání. V jeho průběhu dal žalobci možnost, aby svoje tvrzení podložil dalšími případnými důkazy. V reakci na tuto výzvu navrhnul žalobce provedení účastnického výslechu pana Mgr. M. D., pověřeného pracovníka žalovaného. Tento návrh krajský soud zamítl s odůvodněním, že názor žalovaného jakožto účastníka řízení je nezpochybnitelný a účastnický výslech jeho pracovníka by nemohl vnést do řízení nic nového. Stejně tak krajský soud jako nedůvodný zamítl návrh žalobce na provedení svědeckých výpovědí pana S. a vyšetřovatele. Jejich názory a stanoviska jsou v celním spise zachyceny v listinné podobě a soud neměl důvod obsah listinných důkazů jakkoliv zpochybňovat.

257. V průběhu nařízeného jednání pak žalobce v duchu podané žaloby podrobně rozebral jednotlivé žalobní námitky, jak ostatně učinil již v průběhu předcházejícího nařízeného jednání dne 16. 8. 2023 a setrval na žalobních námitkách, z nichž dovodil nezákonnost napadeného rozhodnutí a žádal jeho zrušení.
258. V reakci na to pověřený pracovník žalovaného odkázal na své závěry obsažené v odůvodnění napadeného rozhodnutí a písemném vyjádření k žalobě. Navrhnul zamítnutí žaloby.
259. V průběhu jednání vznesl žalobce námitku podjatosti předsedkyně senátu a rovněž tak obou členů senátu. Konstatoval, že soud nepostupuje v souladu s čl. 38 Listiny základních práv a svobod, když žalobci neumožní, aby se mohl vyjádřit ke všem důkazům, které s projednávanou věcí souvisí. Důvody, které žalobce k této námitce uvedl, lze dle názoru krajského soudu podřadit dle ust. § 8 odst. 1 s. ř. s. pod okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednání věci. Tyto okolnosti však nejsou důvodem pro vyloučení soudce ve smyslu ust. § 8 odst. 1 uvedené právní úpravy. Žádné jiné důvody žalobce neuvedl, proto krajský soud neshledal důvodným předložit námitku podjatosti Nejvyššímu správnímu soudu ve smyslu ust. § 8 odst. 5 s. ř. s. Žalobce byl poučen, že namítané okolnosti může případně uplatnit v kasační stížnosti proti následně vydanému rozsudku zdejšího soudu.

VIII. Posouzení věci krajským soudem

260. Z průběhu daňového řízení je zřejmé, a tyto skutečnosti deklaroval i žalovaný ve svých vyjádřeních k žalobě, že Evropský úřad pro boj proti podvodům (dále jen „OLAF“) učinil v předmětných zdaňovacích obdobích několik misí na Tchaj-wanu, kde postupně odhaloval podvody se zastíráním původu čínského spojovacího materiálu, který při dovozu do Evropské unie (dále jen „EU“) podléhá vysokým antidumpingovým clům. Podvody byly realizovány dle zjištění OLAF překládkami čínského spojovacího materiálu v tchajwanských svobodných pásmech a skladech, a také vydáváním osvědčení o tchajwanském původu daného spojovacího materiálu dopravovaného do EU. Je rovněž zřejmé, že spojovací materiál s původem na Tchaj-wanu v EU antidumpingovému clu nepodléhá. Při poslední misi, jejíž závěry se staly i podkladem pro projednávanou věc, byly ověřovány také dvě zásilky, které měly být z Tchaj-wanu vyvezeny na Singapur, nicméně ve skutečnosti byly dodány do EU.
261. Žalobce vystupoval v roce 2012 jako dovozce spojovacího materiálu z Tchaj-wanu a na jeho návrh bylo do volného oběhu propuštěno několik kontejnerových zásilek spojovacího materiálu. V celních prohlášeních s návrhy na propuštění tohoto zboží do režimu volného oběhu byl žalobcem deklarován tchajwanský původ dovezeného zboží. V rámci vnějšího vyšetřování učinil OLAF v delším časovém období několik zjištění týkajících se žalobce a spojovacího materiálu, který byl na jeho návrh propuštěn do režimu volného oběhu.
262. Při první misi na Tchaj-wanu byly zjištěny některé zásilky čínského spojovacího materiálu, které byly v tuzemsku propuštěny do režimu volného oběhu na návrh žalobce s deklarovaným tchajwanským původem, takže v tomto případě nebylo antidumpingové clo vybráno. Na základě těchto zjištění zahájil celní úřad u žalobce kontrolu po propuštění zboží. Ta byla ukončena dne 20. 3. 2015 se závěrem, že celní úřad zásilky ztotožnil a následně doměřil antidumpingové clo. Zákonnost těchto dodatečných platebních výměrů

a rozhodnutí žalovaného o odvoláních proti nim je již řešena v řízení před zdejším soudem pod sp. zn. 31 Af 30/2018.

263. V jiných případech celní úřad žádné kontrolní zjištění na základě podkladů OLAF neučinil a doměřovací řízení zastavil. To se týká i dvou výše uvedených celních prohlášení – č. 12CZ1773001G0RGCV0 ze dne 21. 6. 2012, a č. 12CZ1703001JWKVYS0 ze dne 24. 9. 2012, (dále také JSD č. 1 a JSD č. 2), ze kterých vycházel celní úřad a žalovaný v nyní projednávaných případech. Při dosud poslední misi na Tchaj-wanu OLAF dle názoru žalovaného zjistil chybně deklarovaný tchajwanský původ u dalších zásilek čínského spojovacího materiálu a tato zjištění se týkala mj. i dvou výše uvedených celních prohlášení, u nichž již byla kontrola po propuštění zboží dříve provedena na základě výsledků první mise OLAF. Poslední misi OLAF byly ověřovány především ty zásilky čínského spojovacího materiálu, které měly být z Tchaj-wanu vyvezeny na Singapur, avšak ve skutečnosti byly dopraveny do EU a opět byl deklarován tchajwanský původ. Celní úřad obdržel od OLAF nové podklady k doměření úniků na antidumpingovém clu. Na základě této skutečnosti CÚ KHK znovu provedl u žalobce kontrolu po propuštění zboží ve vztahu ke dvěma výše uvedeným celním prohlášením a ukončil ji dne 21. 2. 2018. Na základě nových podkladů, které celní úřad obdržel od OLAF, bylo v rámci opakované kontroly po propuštění zboží celním úřadem zjištěno, že i v těchto dvou případech byl chybně deklarován tchajwanský původ čínského spojovacího materiálu a žalobci bylo proto dodatečně vyměřeno antidumpingové clo.
264. Na základě rozsáhlého daňového řízení dospěl žalovaný k nepochybnému závěru, že se žalobce podílel (ať vědomě, či nevědomě) na podvodu odhaleném OLAF při zahraničních misích a na únicích na antidumpingovém clu v souvislosti s dovozem čínského spojovacího materiálu do EU. V této souvislosti odkázal na poměrně obsáhlou judikaturu, která opakovaně potvrdila rozhodnutí celních orgánů o dodatečném vyměření antidumpingového cla ve vztahu k čínskému spojovacímu materiálu v souvislosti s misemi OLAF na Tchaj-wanu, viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Afs 57/2018, 6 Afs 52/2018, 7 Afs 51/2018, 8 Afs 20/2017, 6 Afs 96/2017.
265. Krajský soud nejprve předesílá, že nepovažuje za účelné podrobně vyvracet jednotlivé žalobní námitky tím způsobem, že by výslovně reagoval na každý dílčí argument žalobce. Žalobce podal obsáhlou žalobu o 211 stranách, kterou dále doplnil 8 podáními a 4 replikami. Mnohé námitky se v obsahu žaloby a dalších podáních a replik v různých podobách opakují. Krajský soud proto hodlá proti námitkám žalobce spíše postavit vlastní ucelený argumentační systém, ve smyslu závěrů vyslovených v nálezu Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08 (srov. obdobně též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2013, č. j. 8 As 47/2012 – 58, ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 41/2012 – 50, a ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 Afs 36/2013 – 30). Rozsah reakce soudu na konkrétní námitky je totiž spjat s otázkou hledání míry, respektive poměrnosti či adekvátnosti odůvodnění ve vztahu k námitkám. Povinnost orgánů veřejné moci (včetně orgánů moci soudní) svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každou dílčí námitku. Zejména u velmi obsáhlých podání (jako je i nyní posuzovaná žaloba) by tento přístup vedl až k absurdním důsledkům a k porušení zásady efektivy a hospodárnosti řízení. Podstatné je, aby se soud vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 – 13, a ze dne 3. 11. 2015, č. j. 2 Afs 143/2015 – 71).

I. a II. nezákonné zabíjení daňové kontroly

266. Žalobce podrobně shrnul námitky proti nezákonnému zahájení daňové kontroly.
267. Krajský soud předně k věci uvádí, že se institutem kontroly po propuštění zboží zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 31. 8. 2022, č. j. 2 Afs 274/2019 – 74. Krajský soud ve smyslu závěrů vyslovených Nejvyšším správním soudem přistoupil k posouzení otázky, zda předmětná kontrola naplňuje podmínky pro opakovanou kontrolu po propuštění zboží podle § 5 zákona č. 242/2016, celního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2020 (dále jen „celní zákon“) ve spojení s čl. 48 celního kodexu a to za přiměřeného použití ust. § 85 daňového řádu. Uvedená zákonná ustanovení upravují institut kontroly po propuštění zboží. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu slouží tento institut ke kontrole celního dluhu za trvání stanovené prekluzivní lhůty, resp. celní orgány jsou oprávněny za tím účelem provádět kontrolu celního prohlášení po propuštění zboží a ověřit správnost údajů v něm uvedených (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2020, č. j. 3 Afs 163/2018 - 29).
268. Celní zákon, kterému byl dán unijním celním kodexem ke konkretizaci právní úpravy předmětné kontroly poměrně široký prostor, pak odkazuje v § 5 celního zákona na daňovou kontrolu podle § 85 daňového řádu.
269. Krajský soud k věci uvádí, že Nejvyšší správní soud ve shora vzpomínaném rozsudku odkazuje při výkladu ust. § 5 celního zákona na důvodovou zprávu, z níž vyplývá, že „se navrhuje zavedení specifické úpravy daňové kontroly, jejímž předmětem jsou povinnosti podle celních předpisů, pokud je prováděna v případě kontroly po propuštění zboží. Kontrola po propuštění zboží je upravena v čl. 48 celního kodexu Unie, přičemž se jedná o následnou kontrolu, která je prováděna ex post po skončení celního řízení (tj. poté, co již bylo zboží propuštěno do celního režimu). Podle uvedeného ustanovení platí, že po propuštění zboží mohou celní orgány za účelem celních kontrol ověřovat správnost a úplnost informací uvedených v celním prohlášení, celním prohlášení pro dočasné uskladnění, vstupním souhrnném celním prohlášení, výstupním souhrnném celním prohlášení, prohlášení o zpětném vývozu nebo oznámení o zpětném vývozu a existenci, pravost, správnost a platnost veškerých podkladů a provádět kontrolu účetnictví deklaranta a jiných záznamů vztahujících se k operacím s daným zbožím nebo k předešlým nebo následným obchodním operacím s tímž zbožím. Celní orgány mohou toto zboží rovněž kontrolovat nebo z něj odebrat vzorky, je-li jeho kontrola ještě možná.“ Současné platí, že „tyto kontroly lze provést v prostorách držitele zboží, jeho zástupce nebo jiné osoby, která se přímo nebo nepřímo obchodně podílí na uvedených operacích, nebo jiné osoby, která má v držení zmíněné doklady a údaje pro obchodní účely“. Z praxe orgánů Celní správy České republiky již v současnosti vyplývá potřeba normovat pro případ kontroly po propuštění zboží specifickou formu daňové kontroly, která umožní rychlejší a méně náročné zjištění relevantních skutečností než klasická daňová kontrola podle daňového řádu (která je a bude nadále využívána v rámci jiných případů celní kontroly tam, kde složitost dokazování a komplexnost prověřování relevantních skutečností aplikaci daňové kontroly vyžaduje). V jistém smyslu přitom tato modifikovaná daňová kontrola plní podobnou úlohu, jakou při správě daní plní postup k odstranění pochybností, který v celní oblasti nelze plnohodnotně využít zejména vzhledem k absenci daňového tvrzení, ke kterému je zpravidla vztažen. (...) Jedním z důvodů, proč je v návrhu nového celního zákona upravena modifikovaná verze daňové kontroly pro potřeby kontroly po propuštění zboží, je rovněž skutečnost, že oproti „klasické“ daňové kontrole nemá celní kontrola vliv na prekluzivní lhůtu pro stanovení daně, resp. cla. Podle § 148 odst. 3 daňového řádu způsobí zahájení daňové kontroly přerušení běhu tříleté lhůty pro stanovení daně a vyvolá celý její nový běh. Celní kontrola však není úkonem

navázaným na tříletou lhůtu pro stanovení cla upravenou v čl. 103 celního kodexu Unie, tzn. nepřerušuje (znovu nerozbihá) tuto lhůtu. Specifická úprava daňové kontroly pro potřeby kontroly po propuštění zboží v novém celním zákoně oproti daňové kontrole jako takové upravené v daňovém řádu tak navrženou textací napomáhá věcně i právně správnému zjištění a stanovení cla, a to v omezeném časovém prostoru.“

270. Z takto prezentované důvodové zprávy Nejvyšší správní soud dovodil, že kontrola po propuštění zboží má být tedy modifikovanou daňovou kontrolou pro potřeby celního řízení a má napomáhat ke správnému zjištění a stanovení cla. Jak při kontrole podle § 5 celního zákona, tak při daňové kontrole dochází ke střetu veřejného zájmu na správném stanovení cla, resp. daně a osobní sféry jednotlivce při realizaci kontroly. Tento postup je dle názoru Nejvyššího správního soudu i v souladu se zásadami daňové kontroly stanovenými Ústavním soudem, dle něhož jejím legitimním cílem je veřejný zájem na řádném stanovení a výběru daní a omezení osobní sféry jednotlivce, když při realizaci daňové kontroly správcem daně je nutno postupovat z hlediska principu přiměřenosti v každém jejím konkrétním případě tak, aby byl vyloučen svévolný postup správce daně (stanovisko Ústavního soudu ze dne 8. 11. 2011, Pl. ÚS-st 33/11). Dle Ústavního soudu je podstatou daňové kontroly možnost jejího namátkového provedení, proto dospěl k závěru, že nelze bez dalšího označit za svévolný postup zahájení či průběh daňové kontroly, u níž neexistuje důvodné podezření řádného neplnění povinností daňového subjektu. Obdobně se vyjádřil Nejvyšší správní soud ke kontrole po propuštění zboží za předchozí právní úpravy tak, že „účelem následné kontroly je v souladu s § 127 celního zákona přesvědčit se o správnosti a úplnosti údajů uvedených v celním prohlášení. Viděno z širší perspektivy, není tato kontrola samoúčelná – tedy správnost a úplnost údajů se nekontroluje pouze kvůli tomuto zjištění samotnému, ale především proto, aby bylo možno posoudit, zda clo a daň z přidané hodnoty byly vyměřeny ve správné výši.“ (rozsudky ze dne 27. 9. 2006, č. j. 1 Afs 16/2006 – 120, nebo ze dne 29. 8. 2014, č. j. 5 Afs 3/2014 – 40).
271. Nejvyšší správní soud tedy vyslovil jednoznačný závěr, že *„kontrola po propuštění je tedy procesní institut, jehož podstatou je nepochybně „po vzoru“ daňové kontroly jeho namátkové provedení. Při jeho využití by však měly celní orgány brát předně v úvahu jeho legitimní cíl, pro nějž je možno omezit osobní sféru jednotlivce, a tím je správné zjištění a stanovení, potažmo vybrání cla. Pokud proto v konkrétním případě ještě před zahájením kontroly po propuštění zboží celní orgány mají (případně mají mít) vědomost o skutečnosti, že ke správnému zjištění, stanovení či vybrání cla na základě aplikovatelné hmotněprávní úpravy dojít s největší pravděpodobností ani potenciálně nemůže, nelze mít takovou kontrolu (omezení osobní sféry jednotlivce) za přiměřenou. Jinak řečeno, pokud (unijní či vnitrostátní) zákonodárce vyjádří v právně závazném předpisu vůli clo zrušit, nelze kvůli takovému celnímu dluhu provádět kontrolu, k níž by měly celní orgány za běžných okolností pravomoc (založenou na celním kodexu, celním zákoně a daňovém řádu).“*
272. Krajský soud dále hodnotil, tak jak mu uložil Nejvyšší správní soud, zda opakovaná daňová kontrola nebyla provedena až po uplynutí prekluzivní lhůty k vyměření antidumpingového cla a zda naplňuje podmínky pro opakovanou kontrolu po propuštění zboží (podle § 5 celního zákona ve spojení s čl. 48 celního kodexu za přiměřeného použití § 85 odst. 5 daňového řádu).
273. Uvedené ustanovení § 5 celního zákona obsahuje Zvláštní ustanovení o provádění kontroly po propuštění zboží a stanoví:

- (1) Daňová kontrola, jejímž předmětem jsou povinnosti podle celních předpisů, prováděná v případě kontroly po propuštění zboží, nebo kontroly zboží vyjmutého z celního dohledu a zjištěného v průběhu kontroly po propuštění zboží je zahájena doručením oznámení o zahájení kontroly, ve kterém je vymezen předmět a rozsah kontroly.
- (2) Zpráva o daňové kontrole podle odstavce 1 obsahuje také odkaz na oznámení o zahájení kontroly.
- (3) V případě daňové kontroly podle odstavce 1 se za seznámení a předložení výsledku kontrolního zjištění kontrolované osobě považuje také jeho doručení této osobě.
- (4) Dojde-li v případě daňové kontroly podle odstavce 1 na základě vyjádření kontrolované osoby ke změně výsledku kontrolního zjištění, seznámí správce cla kontrolovanou osobu s novým výsledkem kontrolního zjištění a předloží jí tento výsledek k vyjádření.
- (5) Daňová kontrola podle odstavce 1 je ukončena doručením oznámení o ukončení kontroly, jehož součástí je také zpráva o daňové kontrole, podepsaná úřední osobou správce cla. Zpráva o daňové kontrole se s kontrolovanou osobou neprojednává.

274. Institut Kontroly po propuštění zboží pak upravuje celní kodex v čl. 48 následovně:

275. Po propuštění zboží mohou celní orgány za účelem celních kontrol ověřovat správnost a úplnost informací uvedených v celním prohlášení, celním prohlášení pro dočasné uskladnění, vstupním souhrnném celním prohlášení, výstupním souhrnném celním prohlášení, prohlášení o zpětném vývozu nebo oznámení o zpětném vývozu a existenci, pravost, správnost a platnost veškerých podkladů a provádět kontrolu účetnictví deklaranta a jiných záznamů vztahujících se k operacím s daným zbožím nebo k předešlým nebo následným obchodním operacím s tímž zbožím. Celní orgány mohou toto zboží rovněž kontrolovat nebo z něj odebrat vzorky, je-li jeho kontrola ještě možná. Tyto kontroly lze provést v prostorách držitele zboží, jeho zástupce nebo jiné osoby, která se přímo nebo nepřímo obchodně podílí na uvedených operacích, nebo jiné osoby, která má v držení zmíněné doklady a údaje pro obchodní účely.
276. Krajský soud z průběhu správního řízení zjistil, že dne 5. 6. 2017 zahájil celní úřad u žalobce kontrolu po propuštění zboží prováděnou podle čl. 48 celního kodexu. Jejím předmětem bylo ověření správnosti a úplnosti informací uvedených v celních prohlášeních č. 12CZ1703001.JWKVYS0, datum propuštění 24. 9. 2012 a č. 12CZ1773001.G0RGCV0, datum propuštění 21. 6. 2012. Rozsah kontroly byl stanoven na ověření země původu. Prověřované JSD byly předmětem kontroly po propuštění zboží, která byla ukončena dne 20. 3. 2015, kdy nebylo zjištěno žádné porušení předpisů. Následně byla celnímu úřadu doručena dne 12. 4. 2017 Zpráva z šetření Evropského úřadu boje proti podvodům (dále tako „OLAF“). Z ní dle názoru celních orgánů vyplynulo, že spojovací prostředky dovezené do EU nebyly původem z Tchaj-wanu, ale z Čínské lidové republiky.
277. Žalobce měl za to, že podmínky pro opakování daňové kontroly nebyly naplněny, neboť dle jeho názoru postup žalovaného v průběhu první daňové kontroly nelze hodnotit jako bezchybný. Takovému závěru nelze přisvědčit. Žalovaný vycházel při první daňové kontrole ze závěrečné zprávy č. OF/2011/0978/B1, jejímž obsahem byl soupis kontejnerů, jichž se týkala. Předmětem tohoto důkazu však kontejnery uvedené v celních prohlášeních č. 12CZ1703001.JWKVYS0, datum propuštění 24. 9. 2012 a č. 12CZ1773001.G0RGCV0, datum propuštění 21. 6. 2012 nebyly. Vyšetřování zásilek kontejnerů, které nemohly být identifikovány, pokračovalo a další informace byly vyžádány od odboru celního

pátrání Tchaj-wan. Pro absenci důkazů u zmíněných dvou JSD žalovaný řízení zastavil. Konkrétní nové důkazy byly ze strany OLAF doručeny žalovanému dne 12. 4. 2017. Opakovaná daňová kontrola pak byla zahájena z důvodu existence tohoto nového důkazu. Podmínky pro opakování daňové kontroly ve vymezeném rozsahu původu zboží byly naplněny, jelikož ze závěrů OLAF vyplynulo, že původně deklarovaný původ zboží byl výrazným způsobem zpochybněn. Tato skutečnost logicky nemohla být uplatněna v původní daňové kontrole a založila tak pochybnost o správnosti výše vyměřeného cla. Nové skutečnosti přinesla až mise OLAF na Tchaj-wanu dne 9. 12. 2016 – 16. 12. 2016. Je tedy zřejmé, že zjištěné skutečnosti nemohly být žalovaným použity v předchozí daňové kontrole. Nelze rovněž přehlédnout, že proti původnímu zastavení řízení neměl žalobce žádné námitky.

278. Postup celního orgánu hodnotil krajský soud z pohledu judikatury Nejvyššího správního soudu – rozsudku ze dn, č.j. 6 Afs 79/2015-39, z níž vyplývá, že *„Daňové kontroly jako procesního institutu určeného ke zjišťování a prověřování okolností rozhodných pro správné stanovení daně má proto správní orgán zásadně užít toliko jednou; výjimky z tohoto pravidla mohou být přípustné pouze za splnění vstupního (tj. nutného, ne však vždy dostačujícího) předpokladu, že přestože správní orgán postupoval při daňové kontrole profesionálně a s odbornou péčí, vyšly po skončení daňové kontroly najevo skutečnosti, které mohou vést ke změně pohledu na skutkový základ věci... nelze připustit, aby byla vyloučena možnost využít opakovanou kontrolu za situace, kdy - třebaže při první daňové kontrole správce daně postupoval s potřebnou profesionalitou - teprve po jejím skončení a z důvodů nacházených spíše na straně daňového subjektu a jež správce daně nezavinil, se objevily nové skutečnosti, které zakládají důvod k tomu, aby první daňovou kontrolou prověřované skutečnosti byly podrobeny opakovanému zkoumání (srov. např. rozsudek č. j. 8 Afs 28/2005 – 66 ze dne 26. 2. 2007). Ani Ústavní soud obecně ve svých závěrech nepopírá právo správce daně provádět daňovou kontrolu, a to i opakovaně, avšak z předmětu této opakované kontroly musí být jednoznačně patrné, že její zaměření není totožné s předmětem předcházející daňové kontroly, resp. musí být patrné, jaké důvody či skutečnosti, případně i dříve neznámé, správce daně k takovému postupu vedly (např. nálezný Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 597/02 ze dne 3. 1. 2005).“*
279. Na základě předestřených okolností má krajský soud za to, že opakovaná daňová kontrola byla v projednávané věci zahájena z důvodu existence nového důkazu, kterým je Zpráva z šetření ze strany OLAF, jež je plně vyhovujícím důkazním prostředkem. Tento postup je souladný s čl. 48 celního kodexu umožňujícím provádět kontrolu po propuštění zboží. Tento závěr je podpořen i shora vzpomínaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Afs 274/2019, který s odkazem na důvodovou zprávu k ust. § 5 celního zákona upozorňuje na specifickou úpravu daňové kontroly, jejímž předmětem jsou povinnosti podle celních předpisů, pokud je prováděna v případě kontroly po propuštění zboží (čl. 48 celního kodexu). Jedná se o následnou kontrolu, která je prováděna ex post po skončení celního řízení, tedy poté, co již bylo zboží propuštěno do celního režimu. Jedná se o modifikovanou daňovou kontrolu, jejíž podstatou je namátkové provedení. Navíc je třeba upozornit, že zásilka, k níž se vztahuje JSD ze dne 21. 6. 2012, byla původně deklarována jako vývoz z Tchaj-wanu do Singapuru. Tato zásilka nebyla původně prověřována, neboť nebyla v té době známa skutečnost, že namísto deklarovaného vývozu do Singapuru byly prostředky dovezeny do EU. Tato zásilka byla prověřována teprve v souvislosti s misí OLAF. Je tak zřejmé, že v průběhu první kontroly celní orgány nedisponovaly potřebnými informacemi, na základě kterých by bylo možné dospět k odlišnému závěru a antidumpingové clo doměřit. Proto celní orgány kontrolu s vědomím zásady

proporcionalitu zastavily, aniž by tím vyloučily možnost znovuzahájení takového postupu v budoucnu, tedy v případě, kdy by se do jejich dispozice dostaly dostatečné konkrétní důkazy jako podklad pro doměření cla.

280. K námitce týkající se použití Zprávy z mise OLAF jakožto důkazu, který je podkladem pro zahájení opakované daňové kontroly krajský soud odkazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2011, č.j. 1 Afs 44/2011 – 85 a ze dne 21. 7. 2022, č.j. 10 Afs 129/2021, z nichž lze dovodit, že *„Ačkoliv se jedná o zprávu průběžnou či předběžnou, obsahuje-li jasné, určité a konkrétní informace popírající dovozcem deklarovaný preferenční původ konkrétního dováženého zboží, je dostatečným důkazem pro dodatečné doměření a zaúčtování dovozního či antidumpingového cla. NSS se ztotožňuje s krajským soudem v tom, že v posuzované věci obsahuje zpráva ve spojení s tabulkou konkrétní informace umožňující identifikaci jednotlivých zásilek zboží, které bylo propuštěno do volného oběhu na základě označených celních prohlášení. Krajský soud připustil, že ve správním spisu není obsažen přímý důkaz o tom, že zboží bylo v Čínské lidové republice skutečně vyrobeno. Podklady použité celními orgány však vedou k závěru, že zboží deklarovaného tchajwanského původu bylo ve skutečnosti dováženo přes Tchaj-wan z Čínské lidové republiky. Podklady umožňují spárovat jednotlivé zásilky zboží s transfery čínského zboží na Tchaj-wan.“*
281. Krajský soud přitom rovněž odkazuje na rozsudky vydané ve věci žalobce, a to Krajským soudem v Praze dne 30. 11. 2022 č.j. 54 Af 29/2019 – 260 a Městským soudem v Praze dne 28. 11. 2022, č.j. 10 Af 20/2019 – 26, které pojednávají ve věci žalobce o možnosti celního úřadu vyměřit antidumpingové clo již po první proběhnuvší kontrole. Ve shodě s názorem zdejšího soudu docházejí k závěru, že toto clo nebylo možné doměřit, neboť případnému doměření by neodpovídaly tehdy zjištěné skutečnosti. V rámci první kontroly totiž zásilka byla deklarována jako vývoz z Tchaj-wanu do Singapur, zatímco se jednalo o vývoz z Čínské lidové republiky do EU. Tyto skutečnosti byly věrohodně zjištěny až po ukončení první kontroly, a to na základě mise OLAF provedené na konci roku 2016. Výše uvedené soudy seznaly, že se v tomto případě jednalo o nové skutečnosti odůvodňující zahájení nové kontroly po propuštění zboží. Krajský soud v Praze rovněž v bodě 152. zdůraznil, že *„Celní orgány nemohly doměřit clo na základě pouhého podezření. Ostatně v takovém případě by žalobkyně mohla (pravděpodobně úspěšně) brojit proti dodatečnému platebnímu výměru s argumentem, že je doměření cla založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu.“* Podobně i Městský soud v Praze shledal, že nové poznatky odůvodňující doměření antidumpingového cla, jakými je v této věci zjištění OLAF o místu vývozu a dovozu zboží, jsou důvodem pro zahájení opětovné kontroly. (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2022, č.j. 10 Af 20/2019 – 264, bod 133. věta třetí: *„Proto ve vztahu k JSD ze dne 24. 9. 2012 kontrolu i s vědomím zásady proporcionality a minimalizace zásahu do právní sféry adresáta veřejné moci zastavily, aniž by tím nicméně, jak z pohledu soudu správně argumentuje žalovaný, vyloučily možnost znovuzahájení takového postupu v budoucnu v případě, kdy by se do jejich dispozice dostaly dostatečně podložené konkrétní poznatky odůvodňující doměření antidumpingového cla.“*
282. Krajský soud ve shodě s názorem žalovaného konstatuje, že pokud se žalobce domníval, že již v roce 2012 mělo zboží čínský původ, mohl sám tento původ také deklarovat v JSD nebo uplatnit v rámci vyjádření k výsledku kontrolního zjištění při předchozí kontrole. Mohl i sám požádat o opravu původu v kontrolovaných JSD před zahájením kontroly po propuštění zboží. To však neučinil a deklaroval původ zboží z Tchaj-wanu.

283. Dále krajský soud hodnotil, zda postup žalovaného odpovídal při zahájení opakované daňové kontroly požadavků daným ust. § 85 odst. 5 daňového řádu. Z něho lze dovodit, že daňovou kontrolu lze opakovat pouze tehdy, pokud správce daně zjistí nové skutečnosti, které nemohly být bez zavinění správce daně uplatněny v původní daňové kontrole a které zakládají pochybnosti o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti dosud stanovené daně nebo tvrzení daňového subjektu. Ze skutkových okolností projednávané věci je zřejmé, že žalovaný zjistil po ukončení první daňové kontroly po propuštění zboží novou skutečnost týkající se obou JSD, dle níž mělo mít zboží propuštěné do volného oběhu čínský původ. K tomuto zjištění došlo na základě nového důkazu, a to Zprávy OLAF č. OF/2015/1332 s přílohou tabulky Excel VL+OF+2015+0202_reply_TWDOI_122016-1, která souvisí se zprávou AM 2015/011 a AM 2015/011S1 na zásilky spojovacího materiálu, u kterých byl nesprávně deklarován původ zboží z Tchaj-wanu. Tato nová skutečnost založila pochybnosti o správnosti, průkaznosti a úplnosti dosud stanoveného cla. Je přitom nepochybné, že skutečnost, že dané zboží je čínského původu a podléhá tudíž antidumpingovému clu, nebyla žalovanému při ukončení první daňové kontroly známa. Žalovaný tak nové skutečnosti zjistil až k datu 12. 4. 2017, kdy obdržel informaci z mise OLAF. Tato informace spolu s přílohou, přestože neobsahovala všechny náležitosti čl. 11 Nařízení č. 883/2013, byla novým důkazem a stala se tak podkladem pro zahájení opakované daňové kontroly v souladu s ust. § 85 odst. 5 daňového řádu. Jednalo se o informaci o dílčím šetření a získání konkrétních poznatků od oficiálního kontrolního orgánu veřejné moci se svěřenou kontrolní a inspekční pravomocí. Informaci z mise spolu s její přílohou a zprávu z mise nelze označit za důkazní prostředek získaný v rozporu s právními předpisy. Jednalo se tedy o zcela legální důkazy o existenci určitých skutečností, které opravňovaly celní orgány k zahájení opakované daňové kontroly, tak jak to ostatně vyžaduje ust. § 85 odst. 5 daňového řádu. Tyto podklady byly vydány orgánem veřejné moci v mezích jeho pravomoci. Lze rovněž konstatovat, že čl. 48 celního kodexu opakování následných kontrol nijak neomezuje a že celní předpisy ani v minulosti opakování celní kontroly neomezovaly (čl. 101, čl. 105 celního kodexu), neboť jejich účelem je, jak uvádí i žalovaný, zajistit správné uplatňování celních předpisů při současném zaručení rychlého a efektivního propuštění zboží hospodářským subjektům (viz rozsudek, SDEU C-571/12 a C-427/14). Žalobce v podané žalobě i v průběhu jednání před soudem zpochybňuje obsah těchto informací, zejména obsah přiložených tabulek. Takový pohled na uvedený důkaz před samotným zahájením opakované daňové kontroly však lze považovat za nepřípadný. V této fázi řízení jej totiž lze považovat nepochybně za novou skutečnost, která může ovlivnit výsledek vyměřovacího řízení, a tudíž i samotnou výši vyměřovaného cla. Teprve v průběhu takto otevřené opakované daňové kontroly bude obsah této nové skutečnosti hodnocen z pohledu celního zákona. Pokud by nebylo možné na základě tohoto důkazu učinit závěry ke konkrétním celním prohlášením, pak by k doměření cla nemohlo dojít. Při zahájení daňové kontroly je tedy předmětný důkaz pouze jakýmsi signálem, že je třeba celní řízení znovu otevřít, neboť z něho nepochybně vyplývá, že původně deklarovaný původ zboží byl výrazným způsobem zpochybněn. Lze konstatovat, že zpráva z mise OLAF je dostatečným podkladem pro zahájení daňové kontroly.
284. Tato skutečnost nemohla být zohledněna v původní daňové kontrole a zakládá tudíž pochybnost o správnosti vyměřeného cla, neboť rozhodné skutečnosti zjistila až mise OLAF ve dnech 9. 12. 2016 až 16. 12. 2016. Ze zprávy mise OLAF a jejich příloh vyplývá, že tchajwanskými celními orgány byl zpochybněn tchajwanský původ zboží.

285. Krajský soud dále v rámci přezkumného řízení prověřoval, zda uvedený institut kontroly po propuštění zboží sloužil ke kontrole celního dluhu za trvání stanovené prekluzivní lhůty. Z čl. 221 bod 3 nařízení EU č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex společenství, nepochybně vyplývá, že sdělení částky cla dlužníkovi nelze provést po uplynutí lhůty tří let ode dne vzniku celního dluhu. Po uplynutí této tříleté lhůty může být výše dluhu dlužníkovi sdělena pouze za předpokladu, že celní dluh vznikl v důsledku činu, který byl v době, kdy byl spáchán, trestný (čl. 221 bod 4). Podmínky prolomení prekluzivní lhůty s účinností od 1. 7. 2011, tedy s účinností dopadající na posuzovanou věc, pak upravuje celní zákon v ust. § 265, dle něhož lze celní dluh vyměřit dlužníkovi do 10 let ode dne jeho vzniku v případě, že tento dluh vznikl v důsledku činu, který v době, kdy byl spáchán, mohl být důvodem pro zahájení trestního stíhání.
286. Na základě této právní úpravy se dále celní úřad, jak krajský soud z průběhu celního řízení zjistil, zabýval otázkou, zda v daném případě došlo k činu, který v době, kdy byl spáchán, mohl být důvodem pro zahájení trestního stíhání. Krajský soud souhlasí s názorem žalovaného, že z judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 26. 4. 2022 č.j. 1 Afs 318/2021 – 43 a rozsudek ze dne 21. 7. 2022, č.j. 10 Afs 129/2021 – 30) vyplývá závěr, že celní orgány si mohou učinit vlastní úvahu o tom, zda jednání, v jehož důsledku vznikl celní dluh, mělo znaky činu, který byl v době vzniku celního dluhu trestným. Tato úvaha však musí být přezkoumatelná. Není však vyžadováno, aby bylo trestní stíhání před soudem orgány členského státu činnými v trestním řízení skutečně zahájeno, ani aby toto stíhání skončilo odsouzením pachatel dotčeného jednání, ani aby takové trestní stíhání nebylo promlčené. Nejvyšší správní soud nepovažuje ani za podstatné, zda se jednání dopustila osoba, která podala celní prohlášení. Za důležitou považuje pouze přímou souvislost jednání s vyměřovaným clem, když celní orgány nerozhodují o vině a trestu, nenahrazují pravomoc orgánů činných v trestním řízení, neboť jejich úvaha se vztahuje pouze k řízení souvisejícímu s určením výše příslušného cla. Postačuje tedy, že celní orgány mají zdůvodnitelnou obavu, že by se mohla potenciálně naplnit skutková podstata trestného činu, nevyžaduje se tedy shledání dlužníka ani jiné osoby vinnými ze spáchání trestného činu (rozsudek ze dne 22. 7. 2022, č.j. 8 Afs 300/2020-55). Tyto závěry byly Nejvyšším správním soudem vysloveny v obecné rovině a jejich vliv na projednávanou věc je nepopiratelný. Pokud žalobce v replice na vyjádření žalovaného použití těchto závěrů vyvrací s odůvodněním, že jeho žalobní námitky zpochybňovaly postup celního úřadu v daleko širším pohledu, nelze tuto námitku považovat za důvodnou. Samotná žalobní argumentace nemůže takto obecně pojatou judikatorní zásadu vyvrátit.
287. Optikou takto vysloveného závazného právního názoru hodnotil krajský soud další postup žalovaného. Ten v celním řízení vycházel ze zásady, že je třeba najít odpověď na otázku, zda v tomto řízení byla nemožnost určit předmětné antidumpingové clo způsobena v důsledku jednání, které mohlo vyvolat trestní řízení, takže v daném případě došlo k činu, který by v době, kdy byl spáchán, mohl být důvodem pro zahájení trestního řízení. Dospěl k závěru, s nímž se krajský soud ztotožňuje a z něhož vyplývá, že se v daném případě jednalo o obcházení antidumpingového opatření na čínský spojovací materiál z oceli, u něhož byl deklarován původ z Tchaj-wanu. Z šetření OLAF totiž vyplynulo, že na pozadí deklarace nesprávného tchajwanského původu zboží v celním prohlášení, namísto uvedení správného původu čínského, bylo delikttní jednání tchajwanského vývozce, který v souvislosti s podvodnou překládkou zboží pořídil pro příjemce zboží nepravdivý certifikát. Toto jednání tedy umožnilo antidumpingové clo obejít. Došlo tak k zakrytí skutečného původu zboží a tím ke škodlivému následku v podobě nevyměření a

nevybrání antidumpingového cla. Takto zastřený původ zboží podložený nepravdivým certifikátem byl zjištěn až šetřením OLAF. Takové jednání nepochybně naplňuje znaky trestné činnosti, konkrétně trestného činu zkrácení daně. Je totiž zřejmé, že jednání pachatele spočívalo v úmyslné změně země původu zboží uvedené v celním prohlášení za účelem zkrácení cla. Na základě naznačených skutkových okolností tak lze dojít k závěru, že celní dluh vznikl v důsledku činu, který byl v době, kdy byl spáchán, trestný, což má ve smyslu ust. § 221 bod 4. celního kodexu za následek skutečnost, že výše dluhu může být dlužníkovi sdělena i po uplynutí tříleté lhůty.

288. Lze tak uzavřít, že kontrola po propuštění zboží byla provedena v rámci prodloužené prekluzivní lhůty k vyměření antidumpingového cla ve smyslu č. 221 bod 4. celního kodexu a § 265 celního zákona, resp. že byly splněny podmínky pro prodloužení prekluzivní lhůty. Tyto závěry jsou souladné i s judikaturou ESD obsaženou v rozsudku C-62/06 ZF Zefeser, z něhož vyplývá, že jednání, které může být předmětem trestního stíhání před soudem, patří do kompetence celních orgánů. Rovněž tak v souladu s vyslovenými závěry je i rozsudek C-124/08 a C-125/08 Snauwaert and Others, dle něhož ESD upřesnil, že právní kvalifikace jednání jako trestný čin provedená celními orgány nepředstavuje určení, že k protiprávnímu jednání podle trestního práva skutečně došlo.
289. Na základě shora uvedeného krajský soud neshledal důvod pro vyhovění návrhu žalobce na položení předběžné otázky k SDEU.
290. K námitce žalobce, že Tchaj-wan je vlastně součástí Čínské lidové republiky, a proto měly příslušné celní úřady vyměřit antidumpingové clo již v okamžiku propuštění zboží do volného oběhu, krajský soud v souladu s názorem žalovaného uvádí, že skutečnost, že Tchaj-wan nenaplňuje všechny znaky státnosti, není důvodem, proč by neměl být odlišován čínský a tchajwanský původ zboží. Tchaj-wan lze v souladu s právními předpisy EU považovat pro účely celního řízení za zemi původu, neboť pro účely celního řízení má Tchaj-wan autonomní postavení. Celní orgány tak nebyly povinny vyměřit žalobci i antidumpingové clo, pokud byl jako země původu zboží uveden v celním prohlášení Tchaj-wan. Sama skutečnost, že Tchaj-wan nenaplňuje všechny znaky státnosti, není sama o sobě důvodem, proč by neměl být odlišován čínský a tchajwanský původ zboží. Z této zásady vycházejí a jednotlivé celní předpisy, které odlišují dvě země. Je nutno podotknout, že celní orgány označily údaj o zemi původu za nesprávný z toho důvodu, že bylo zjištěno, že předmětné zboží bylo čínského původu a na Tchaj-wanu došlo pouze k jeho překládce, což vyvolává podezření, že se tak stalo za účelem snížení souhrnné celní povinnosti.

III. – čl. 221 starého celního kodexu

291. Je zřejmé, že celní orgány s ohledem na dosavadní soudní judikaturu, správní praxi napříč jednotlivými členskými zeměmi a znění jednotlivých jazykových verzí dlouhodobě aplikují čl. 221 odst. 4 celního kodexu ve znění účinném v roce 2012 tak, že tříletá prekluzivní lhůta je prolomena, vznikne-li celní dluh v důsledku jednání, které je způsobilé vyvolat trestní řízení. Nezkoumá se tedy, zda bylo trestní řízení skutečně zahájeno, zda proběhlo a již vůbec se nezkoumá, zda byl za takové jednání uložen trest. Žádné takové podmínky a omezení právní úprava daná celním kodexem neobsahovala v žádné z jazykových mutací. Krajský soud považuje za zřejmé, že CÚ KHK se od této správní praxe neodchýlil. Na národní úrovni bylo pro tuzemské celní orgány závazné znění § 265 původního celního zákona, které provádělo čl. 221 odst. 4 celního kodexu: Vznikl-li celní dluh, jehož výše může být sdělena dlužníkovi i po uplynutí lhůty stanovené přímo

použitelným předpisem Evropské unie, v důsledku činu, který v době, kdy byl spáchán, mohl být důvodem pro zahájení trestního řízení, lze tento celní dluh vyměřit dlužníkovi do 10 let ode dne vzniku celního dluhu. Tato právní úprava odkazuje právě na čl. 221 odst. 4 celního kodexu a současně obsahuje legální výklad tohoto ustanovení, který byl schválen tuzemským zákonodárcem v řádném legislativním procesu. Ust. § 265 původního celního zákona neupravuje odlišně způsob, jakým může být prolomena lhůta ke sdělení celního dluhu, v hypotéze odkazuje na původní právní normu, současně podává její výklad a teprve v dispoziční části kodifikuje nové pravidlo chování, kterým omezuje pravomoc celních orgánů sdělit celní dluh v prolomené lhůtě na dobu 10 let ode dne vzniku celního dluhu.

292. Krajský soud tedy souhlasí s názorem žalovaného, že k prolomení základní tříleté lhůty pro sdělení cla postačí odůvodněný závěr o naplnění znaků trestného činu podle právních předpisů na národní úrovni. K posouzení trestnosti činu, v jehož důsledku vznikl konkrétní celní dluh ve smyslu čl. 221 odst. 4 celního kodexu, jsou příslušné celní orgány, a to pouze pro účely řízení o vyměření či doměření cla. Posouzení trestnosti se provádí výhradně za účelem správy cla a nemá naprosto žádný vliv a ani souvztažnost k případnému trestnímu řízení, ve kterém rozhodují jiné orgány zcela nezávisle na rozhodování celních orgánů ve věci správy cla, na základě vlastní pravomoci a vlastního šetření. Posouzení trestnosti v rámci správy cla nemá naprosto žádný vliv na to, zda k trestnímu stíhání nakonec dojde. Krajský soud při této příležitosti odkazuje na přílehlavou judikaturu Nejvyššího správního soudu obsaženou v jeho rozsudku ze dne 22. 6. 2023, č.j. 7 Afs 159/2021 – 35. Vyplývá z ní, že *„Kasační argumentace stěžovatelky je založena především na tom, že v jejím případě bylo trestní oznámení odloženo. Z výše citovaných pasáží však jasně vyplývá, že tato skutečnost je pro posouzení otázky, zda byla řádně aplikována desetiletá prekluzivní lhůta, zcela irrelevantní. Nebylo totiž ani nutné, aby bylo trestní stíhání vůbec zahájeno. Stejně tak není nutné, aby se domnělého trestného činu dopustila osoba, která podala celní prohlášení (stěžovatelka). Podstatné je pouze to, aby celní orgán učinil přezkoumatelnou a odůvodněnou úvahu o tom, zda jednání, v jehož důsledku vznikl celní dluh, mělo znaky činu, který byl v době vzniku celního dluhu trestným. V posuzovaném případě tomu tak bylo. Celní úřad v jednotlivých platebních výměrech vysvětlil, že tchajwanský vývozce vystavil pro sporné zboží nepravdivé Certifikate of origin a celkově zastíral skutečný původ zboží, přičemž toto jednání bylo bezprostřední příčinou nežádoucího následku (zkrácení dlužného cla na základě podaného celního prohlášení), ke kterému došlo v České republice (stejně tak k následku takového případného podvodu na příjemci zboží by došlo v České republice). Musel přitom vědět, že s jím opatřenými nepravdivými doklady bude následně kráceno antidumpingové clo stěžovatelkou. Za tohoto skutkového stavu, kdy byla v rozhodných dokumentech uvedena lživá informace o původu zboží, se mohly celní orgány důvodně domnívat, že sporné jednání bylo v době jeho spáchání trestné. K tomuto závěru za obdobného skutkového stavu ostatně dospěl Nejvyšší správní soud také v rozsudku č. j. 10 Afs 129/2021-30, a zejména Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 19. 2. 2021, č. j. 29 Af 76/2018-87, který byl posledně uvedeným rozsudkem desátého senátu aprobován. Z uvedeného vyplývá, že v případě, kdy byly v celním řízení předloženy falešné listiny, respektive listiny se lživě uvedenou informací o zemi původu zboží, byly splněny podmínky pro uplatnění desetileté prekluzivní lhůty.“* Uvedené závěry jsou aplikovatelné i na projednávanou věc a je tak nepochybné, že důvody pro prolomení tříleté prekluzivní lhůty nastaly.
293. V projednávaném případě nebylo možné sdělit žalobci v základní tříleté prekluzivní lhůtě antidumpingové clo dodatečně vyměřené napadenými rozhodnutími, protože žalobce při podání celních prohlášení uvedl nesprávné údaje o původu deklarovaného zboží a doložil

je nepravdivými osvědčeními o původu zboží, resp. dokumenty s označením Certificate of origin (viz výše). Jak bylo později zjištěno, původ zboží byl zastřen podvodným protiprávním jednáním, které bránilo odhalit čínský původ dovezeného zboží. Jestliže celní orgány neměly v důsledku protiprávního jednání pravdivé informace o původu zboží, důsledkem bylo vyměření cla v nesprávně nižší výši. Pravdivé informace o čínském původu zboží a o uskutečněném podvodu byly zjištěny a doloženy až v následujících letech v rámci mezinárodní spolupráce při vyšetřování OLAF týkajícího se vysoce organizovaných podvodů s původem zboží v zahraničí. Jednání, které vedlo k vyměření cla v nesprávně nižší výši, bylo s ohledem na právní úpravu lhůt pro sdělení cla ze strany CÚ KHK hodnoceno optikou tuzemských trestně právních předpisů pouze pro účely zjištění, zda je základní tříletá lhůta pro sdělení cla v daném případě prolomena či nikoliv.

294. Krajský soud dále zjistil, že obě JSD byly doloženy osvědčeními o původu dovezeného zboží (Certificate of origin), jimiž žalobce dokládal tchajwanský původ tohoto zboží. Informací z mise, Přílohou informace z mise a Zprávou z mise 2016 bylo jednoznačně prokázáno, že obě uvedená osvědčení o původu obsahovala nepravdivé údaje o původu dovezeného zboží, u těchto dovozů došlo k nesprávnému stanovení cla na základě jednání, které by podle českých trestních předpisů, pokud by bylo prokázáno, bylo trestné. Žalovaný důvodně neshledal, že by překlady různých jazykových mutací čl. 221 odst. 4 celního kodexu a jejich výklad provedený žalobcem, byly v souladu se systematikou, smyslem a vývojem právní úpravy lhůt ke sdělení cla.
295. Krajský soud přisvědčil stanovisku žalovaného, že smyslem prolomení obecné tříleté prekluzivní lhůty je ochrana finančních zájmů EU v případech, kdy trestní souvislosti a okolnosti vzniku celního dluhu znemožňují vyměření cla a jeho sdělení v základní tříleté prekluzivní lhůtě. Podmínku pro prolomení základní tříleté lhůty ke sdělení cla převzal i celní kodex, který byl několikrát novelizován. Neměnný výklad této podmínky obsažené v novější právní úpravě (čl. 221 odst. 3 celního kodexu – před novelizací nařízením č. 2700) učinil SDEU v rozsudku ze dne 16. 7. 2009 ve věci C-124/08 a C125/08, Snauwaert a další, bod 26. „Soudní dvůr již rovněž upřesnil, že právní kvalifikace jednání jako „trestný čin“ provedená celními orgány nepředstavuje určení, že k protiprávnímu jednání podle trestního práva skutečně došlo. Uvedená kvalifikace se provádí pouze v rámci a pro účely řízení správní povahy, jehož jediným cílem je umožnit uvedeným orgánům napravit případy vybrání dovozního nebo vývozního cla v nesprávné nebo nedostatečné výši (viz obdobně k článku 3 nařízení č. 1697/79 rozsudek ze dne 18. prosince 2007, ZF Zefeser, C-62/06, Sb. rozh. s. I-11995, bod 28).“

IV. Námitky týkající se skutkového stavu (OLAF)

296. Z průběhu správního řízení je zřejmé, že po propuštění zboží do režimu volného oběhu, dne 7. 8. 2013, zahájil CÚ KHK u žalobce kontrolu po propuštění zboží se zaměřením na ověření správnosti sazebního zařazení zboží, původu zboží a jeho celní hodnoty. Současně s kontrolou po propuštění zboží bylo zahájeno také doměřovací řízení. Před ukončením kontroly po propuštění zboží vydal CÚ KHK rozhodnutí, jímž zastavil doměřovací řízení v souvislosti s prováděnou kontrolou po propuštění zboží celkem ve 13 případech ověřovaných celních prohlášení, mezi nimi i dva případy týkající se JSD č. 1 a JSD č. 2. Konstatoval, že u obou JSD nebylo shledáno žádné pochybení v deklarovaných údajích a doměřovací řízení se stalo bezpředmětným.

297. Z průběhu řízení je zřejmé, že CÚ KHK při ověřování deklarovaných údajů o původu zboží vycházel především ze zpráv Evropského úřadu pro boj proti podvodům (dále také „OLAF“) o šetření vývozů z Tchaj-wanu, které měl k dispozici před ukončením kontroly po propuštění zboží. Tyto zprávy měly společný identifikátor OF/2011/978/B1 a byly vydány v průběhu roků 2013 a 2014. Následně obdržel CÚ KHK další podklady o šetření OLAF na Tchaj-wanu, na základě nichž provedl opakovanou kontrolu po propuštění zboží, která se týkala pouze dvou celních prohlášení, a to JSD č. 1 a JSD č. 2. Při této kontrole vycházel CÚ KHK především z informace OLAF č. OCM(2017)2249 ze dne 2. 2. 2017 týkající se případů OF/2015/0202/B1 a OF/2015/1332 (dále také „Informace z mise“), jejíž přílohou je seznam spárovaných kontejnerů za jednotlivé členské státy ve formě tabulky v Excel obsažené v elektronickém souboru VL+OF+2015+0202_reply_TWDOI_122016-1.xls (dále také „Příloha informace z mise“). Dále CÚ KHK obdržel Zprávu z mise OLAF na Tchaj-wanu v období od 9. 12. do 16. 12. 2016 ze dne 15. 6. 2017 týkající se případů OF/2015/0202 a 2015/1332 podepsanou jejími účastníky ve dnech 13. a 15. 6. 2017 (dále také „Zpráva z mise 2016“). Zpráva z mise 2016 obsahovala řadu příloh v podobě textů a tabulek. Z podkladů zpracovaných OLAF vyplývá, že dovezený spojovací materiál (propuštěný do volného oběhu na základě obou výše uvedených JSD) ve skutečnosti nepochází z Tchaj-wanu, ale z Číny. Na Tchaj-wanu docházelo pouze k překládkám z Číny dovezeného zboží.
298. Pro posouzení daného případu je také zcela irelevantní, zda tabulka, která byla přílohou zprávy z 1. mise OLAF, ve formátu *.pdf, která vůbec nedopadá na nyní hodnocený případ, se liší od tabulky v Excel ke zprávě z 2. mise OLAF, která rovněž nedopadá na nyní projednávaný případ. Irelevantní je také skutečnost, že tabulka, která byla přílohou zprávy z 1. mise OLAF se liší od tabulky v Excel (přílohy informace z mise), která naopak podkladem pro vydání prvoinstančních rozhodnutí a následně žalovaného rozhodnutí byla. Smyslem a cílem rozhodování celního úřadu a následně žalovaného bylo zjistit rozhodné skutečnosti, nikoliv detailně porovnávat způsob zpracování tabulek pocházejících z jednotlivých misí OLAF pracovníky OLAF.
299. Dále ze správního řízení vyplynulo, že OLAF na Tchaj-wanu provedl rozsáhlé šetření (mise), které se týkalo velkého množství zásilek spojovacího materiálu mnoha různých dovozců, pocházejících z různých členských států, do EU a výsledky těchto zjištění byly zapracovány do Zpráv. Opakovanou kontrolou po propuštění zboží CÚ KHK zjistil, že v případě JSD č. 1 byl chybně deklarován původ dovezeného zboží na Tchaj-wanu (údaj TW v kolonce 34 JSD č. 1), když správně měl být deklarován původ zboží v Číně (údaj CN v kolonce 34 JSD č. 1). V důsledku chybně deklarovaného původu dovezeného zboží došlo k úniku na antidumpingovém cle v celkové výši 1 070 222 Kč. Stejně tak byl chybně deklarován původ zboží v případě JSD č. 2, takže došlo k úniku na antidumpingovém cle v celkové výši 1 149 896 Kč.
300. CÚ KHK neakceptoval jako důkazní prostředek dokumenty osvědčení o původu označené jako Certificate of origin, které byly předloženy při celním řízení, neboť pravdivost údajů o původu dovezeného zboží na nich uvedených byla vyvrácena misí OLAF. O těchto závěrech svědčí Informace z mise, Příloha informace z mise a Zpráva z mise 2016. V daném případě CÚ KHK žalobci sdělil nové skutečnosti vyplývající z nového listinného důkazu v podobě Informace z mise a Přílohy informace z mise, které vedly k zahájení opakované kontroly po propuštění zboží.

301. Lze tak konstatovat, že CÚ KHK zahájil opakovanou kontrolu po propuštění zboží na základě nových skutečností, které vyplývaly ze shora vzpomínaných podkladů získaných až s odstupem dvou let po ukončení první kontroly po propuštění zboží. Uvedené podklady vyhotovil nadnárodní kontrolní orgán OLAF pověřený ke kontrolní činnosti přímo Komisí. Nelze totiž odhlédnout od toho, že z čl. 11 odst. 2 nařízení o vyšetřování OLAF vyplývá, že zprávy o šetření OLAF (zprávy z misí) jsou důkazem přípustným ve správním nebo soudním řízení členských států za stejných podmínek jako úřední zprávy vypracované vnitrostátními správními kontrolory. Z bohaté soudní judikatury přitom vyplývá, že právě na základě zpráv OLAF došlo k dodatečnému vyměření antidumpingového cla (viz např. rozsudky NSS č. j. 6 Afs 96/2017, 6 Afs 53/2018 a 6 Afs 51/2018, všechny ze dne 28. 11. 2018, 7 Afs 53/2018 ze dne 21. 11. 2018, 9 Afs 24/2017 ze dne 15. 11. 2018). Lze souhlasit s žalovaným, že žalobce měl v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 Afs 33/2012 ze dne 30. 4. 2013 možnost se v řízení o doměření cla vymezit vůči zprávě OLAF a uplatnit vlastní verzi skutkového stavu, kterou by přesvědčil celní orgány. To však neučinil.
302. Krajský soud ve shodě s názorem žalovaného konstatuje, že šetřením OLAF byla vyvrácena pravdivost údajů o původu zboží deklarovaná žalobcem v obou JSD, stejně jako pravdivost údajů o původu dovezeného zboží v předložených osvědčeních o původu. Šetření OLAF bylo provedeno v součinnosti s místními orgány. Porovnání reexportů čínského zboží s dovozy do Evropské unie bylo provedeno na základě údajů poskytnutých oprávněnými tchajwanskými orgány především s ohledem na druh zboží, hmotnost a čísla přepravních kontejnerů. Žalobce naopak pouze tvrdil, že Tchaj-wan je i pro účely aplikace celních předpisů součástí Čínské republiky, takže zboží je čínského původu a tuto skutečnost měly vědět i celní orgán v době dovozu. Žalobce žádným důkazem nevyvrátil, že by zjištění shrnutá v příloze informace z mise, tedy tabulkách v Excel, nebyla dostatečným podkladem pro dodatečné vyměření cla.
303. Žalovaný se dále v napadeném rozhodnutí věnoval námitce žalobce, dle níž tchajwanské celní deklarace neměl k dispozici OLAF a nemají je k dispozici ani tuzemské celní orgány. Žalovaný měl za to, že podstatné informace obsažené v těchto celních prohlášeních jsou shrnuty do přílohy informace z mise. Z ničeho nelze dovodit, že by důvěryhodnost těchto informací mohla být jakkoliv zpochybněna. Žalobce svoje tvrzení, že tchajwanské orgány nebo dokonce OLAF údaje libovolně pozměňovaly, kopírovaly, či s nimi jinak manipulovaly nijak neprokázal. Jedná se tak o pouhou spekulaci. Důležitou roli při posuzování žalobních námitek sehrává i skutečnost, že CÚ KHK nevycházel výhradně z podkladů OLAF, provedl také vlastní šetření, aby zjistil, komu bylo dovezené zboží uhrazeno.
304. Žalovaný dále uvedl, a s těmito závěry se krajský soud ztotožňuje, že CÚ KHK zjistil, že příjemce plateb je označen stejně jako prodávající v příloze informace z mise, což také podporuje dosavadní zjištění. *„Skutečnost, že celní orgány jsou při ověření preferenčního původu vázány výsledky šetření orgánů země vývozu, neznamená, že v případě nepreferenčního původu tomu je jinak. Nepreferenční původ zboží na území cizího státu nemohou ověřovat samotné orgány EU bez součinnosti s místními orgány. Tím by byla zásadním způsobem porušována svrchovanost takových zemí. I v případě ověřování nepreferenčního původu jsou tuzemské či unijní orgány vázány výsledky šetření místních orgánů, případně jsou s nimi oprávněny spolupracovat tak, jako např. OLAF při provádění kontrolních misí. Avšak i v těchto případech provádějí vlastní šetření místní orgány na základě informací poskytnutých ze*

strany OLAF. Není naprosto žádný racionální důvod pochybovat o výsledcích provedených šetření. Jak již bylo výše uvedeno, vyšetřování OLAF je dlouhodobou záležitostí, může trvat i několik let. Pokud by bylo možné v řízení o doměření cla jako důkazu využívat pouze zpráv OLAF vyhotovených až po dokončení vyšetřování se všemi náležitostmi dle čl. 11 odst. 1 nařízení o vyšetřování OLAF, fakticky by tím bylo znemožněno využití většiny informací zjištěných OLAF. Tvzení, že podklady OLAF neobsahují konkrétní údaje umožňující ztotožnění daného zboží, je zcela nedůvodné. Údaje obsažené v příloze informace z mise jsou jednoznačně ztotožnitelné s údaji z listin předložených odvolatelem.“

305. Krajský soud tak považuje za nepochybné, že Informace z mise, Zpráva z mise 2016 a zejména Příloha informace z mise jsou dostatečnými podklady pro závěry, ke kterým dospěl CÚ KHK. V případě obou JSD bylo zjištěno a prokázáno, že zboží bylo nejprve přivezeno z ČLR do svobodného pásma na Tchaj-wanu, přeloženo a následně vyvezeno jako kontejnerová zásilka do EU. Dané zboží bylo propuštěno do volného oběhu v ČR na návrh přímo zastoupeného žalobce, který vystupoval rovněž jako příjemce zboží. Lze se shodnout se závěry žalovaného, že číselné označení kontejnerů, v nichž bylo dané zboží dovezeno do tuzemska (jsou uvedeny v obou JSD), je totožné s číselným označením ve všech průvodních dokladech předmětných zásilek, které provázely zásilku při exportu z Tchaj-wanu a také s označením kontejnerů v příloze informace z mise.
306. Krajský soud uvádí, že skutečnost, že podklady shromážděné při misích OLAF lze použít ve správních anebo trestních řízeních vedených jednotlivými členskými státy (k nimž se tyto podklady vztahují) vyplývá také ze znění čl. 21 odst. 1 a 2, čl. 20 a čl. 12 nařízení Rady (ES) č. 515/97, o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění řádného používání celních a zemědělských předpisů, ve znění pozdějších předpisů (dále také „NR č. 515“). Na základě uvedeného tak lze jakékoliv informace a dokumenty získané při správních šetřeních vedených útvary Komise při misích do třetích zemí pro správní a vyšetřovací spolupráci použít jako přípustné důkazy stejně, jako kdyby byly získány v členském státě, v němž se řízení koná, ve správních řízeních členského státu. Krajský soud tak má za to, že Informace z mise, Příloha informace z mise i Zpráva z mise 2016, obsahují dostatečné a konkrétní informace pro identifikaci jednotlivých zásilek zboží a umožňují spárování transferu čínského zboží přes Tchaj-wan s dovozy do EU, jehož původ byl v EU nepravdivě deklarován jako tchajwanský. Nic nebrání tomu, aby tyto podklady byly využity v řízení před celními orgány jako důkaz.
307. Lze tak nepochybně konstatovat, že CÚ KHK vycházel z podkladů zpracovaných OLAF, které obsahují dostatečně určité a konkrétní údaje ve shodě se závěry vyplývajícími z judikatury Nejvyššího správního soudu, např. rozsudku č. j. 8 Afs 33/2012 - 75.
308. Na základě uvedeného má krajský soud ve shodě s žalovaným za to, že všechny výše popsané podklady získané provedením mise OLAF lze považovat za dostatečné důkazy zpochybňující žalobcem původně deklarovaný tchajwanský původu zboží, prokazující nepreferenční původ tohoto zboží v ČLR. Krajský soud souhlasí s žalovaným, že průběh mise, a tedy i způsob získání tabulky v Excel (Přílohy informace z mise), je v podstatných rysech popsán ve Zprávě z mise 2016 i v Informaci z mise. Z obsahu Zprávy z mise 2016 je zjištěné, že mise (případ OF/2015/0202) navazovala na předchozí šetření na Tchaj-wanu (případ OF/2011/0978). V listopadu 2014 OLAF obdržel od Tchajwanského oddělení pro vyšetřování (dále také „DOI“) informace o 1.259 zásilkách spojovacího materiálu původně dovezeného z ČLR, který byl pouze po překládce vyvezen do Singapuru (dle deklarací). S ohledem na zkušenosti z předchozí mise vzniklo podezření, že skutečným místem určení

oněch 1.259 zásilek nebyl Singapur, ale EU. Proto DOI požádal OLAF, aby prošetřil, zda skutečným místem určení těchto zásilek byla EU a nikoliv Singapur. Dodání zboží do EU namísto do Singapuru bylo zjištěno u 283 zásilek, k nimž OLAF obdržel od DOI podrobná data o překládkách prokazující jejich původ v ČLR ještě před uskutečněním mise. Hlavním úkolem mise bylo získat komplexní důkazy prokazující skutečný původ zboží pro vymození uniklých antidumpingových cel. Předběžné výsledky naznačovaly, že 672 kontejnerů bylo dopraveno do EU namísto do Singapuru (dopisy DOI směřované k OLAF ze dne 16. 4. 2015 a 18. 11. 2016). OLAF poskytl předem DOI tabulku ve formátu Excel obsahující místa určení v členských státech EU (důkaz dodání zásilek do EU), DOI pak předložilo požadované informace týkající se 672 kontejnerů formou tabulky ve formátu Excel včetně průvodního dopisu potvrzujícího čínský původ všech zásilek. Z výše uvedeného je patrné, že se na vzniku Přílohy informace z mise podílel OLAF a DOI, přičemž závěrečné úpravy provedl OLAF, o čemž také svědčí přílohy protokolu o ústním jednání sepsaného při zahájení opakované kontroly po propuštění zboží. Příloha informace z mise byla vytvořena jako elektronický soubor ve formátu Excel dne 6. 12. 2016, tedy krátce před misí začínající dnem 9. 12. 2016 a končící dnem 16. 12. 2016. Poslední uložení elektronického souboru je datováno ke dni 3. 2. 2017, což je shodné datum, jako datum odeslání Přílohy informace z mise OLAF.

309. Krajský soud na základě uvedeného nemá žádné pochybnosti o tom, že Příloha informace z mise, označovaná jako seznam spárovaných kontejnerů, nebo jako tabulka, je komplexním seznamem spárovaných kontejnerů za jednotlivé členské státy, který poskytuje finální informace vyvracející tchajwanský původ zboží propuštěného do volného oběhu na základě JSD, na který odkazuje jak Informace z mise, tak Zpráva z mise 2016, a to bez ohledu na to, že OLAF dodatečně potvrdil totožnost Přílohy informace z mise až po zahájení opakované kontroly po propuštění zboží. Informace z mise a Zpráva z mise 2016 jsou opatřeny překladem s tlumočnickou doložkou a obsahují přílohy svědčící mj. o tom, že šetření OLAF bylo skutečně provedeno. Nejprve CÚ KHK a posléze i žalovaný hodnotili shromážděné podklady jednotlivě i ve vzájemné souvislosti. Z průběhu správního řízení je zřejmé, že každý z podkladů byl hodnocen i z pohledu věrohodnosti. Je nepochybné, že ve smyslu ust. § 92 odst. 2 daňového řádu je povinností správce cla, aby skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení cla byly zjištěny co nejúplněji. V daném případě považoval žalovaný stav věci za dostatečně zjištěný a podložený. S tímto závěrem se lze ztotožnit. Skutečný původ dovezeného zboží v ČLR je doložen informací z mise, zprávou z mise a zejména přílohou informace z mise, přičemž věrohodnost těchto podkladů vyplývá jednak ze zjištění OLAF a také z dalšího šetření CÚ KHK (např. platby za zboží). Je totiž nepochybné, že povinností OLAF ani celních orgánů není detailně objasňovat způsob získávání informací.
310. Krajský soud konstatuje, že ze Zprávy z mise 2016 vyplývá, že OLAF doložil DOI, že některé zásilky nebyly dodány na Singapur, jak bylo původně deklarováno (vývozy z Tchaj-wanu), ale do EU. DOI tedy disponoval údaji o dovozech do EU a musel s nimi disponovat, aby věděl, které konkrétní zásilky má vyhledat a prošetřit. Z přílohy informace z mise, jak žalovaný uvedl, vyplývá, že dovozcem na Tchaj-wan a současně vývozcem (reexportérem) z Tchaj-wanu je stejná společnost uvedená ve sloupcích AB a M jako FORTUNE RAINBOW CO., LTD. Bez ohledu na to, zda DOI měl k dispozici ty dovozní faktury za zboží, které byly připojeny k oběma JSD a bez ohledu na to, že prodávající uvedení v obou JSD a příslušných dovozních fakturách nefigurují v příloze informace z mise, každý dotčený řádek tohoto dokumentu vyjadřuje jednotlivé položky

dovezeného zboží, přičemž souhlasí v popisu zboží, v množství a hmotnosti tohoto zboží s údaji, které jsou uvedeny v jednotlivých řádcích příslušných dovozních faktur. Lze tak souhlasit s názorem žalovaného vysloveným v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že tato skutečnost svědčí o tom, že údaje o původu zboží jsou dostatečně prověřeny, a to i s přihlédnutím k výsledku prověření plateb za dovezené zboží. Z výše popsané shody žalovaný důvodně usoudil, že zboží bylo ať už zprostředkovaně nebo přímo (to pro účely doměření cla není rozhodující) objednáno u prodejce uvedeného v příloze informace z mise ve sloupci AC (Seller), kterému bylo také za objednané zboží placeno. Předmětné zboží bylo s nejvyšší pravděpodobností objednáno prostřednictvím tchajwanských subjektů u čínského dodavatele uvedeného ve sloupci AC Přílohy informace z mise a dodáno na Tchaj-wan ve stejném druhu a množství jako zboží vyvezené z Tchaj-wanu do tuzemska a zde propuštěného do volného oběhu na základě obou JSD. V daném případě mohlo docházet k obchodům mezi subjekty zabývajícími se logistickou činností. Základní podstatou tohoto případu je zjištění, odkud předmětné zásilky spojovacího materiálu pocházejí. Jestliže překládky na Tchaj-wanu měly skrýt skutečný původ zboží, pak lze očekávat, že i osoby organizující tyto překládky budou bránit odhalení své totožnosti. Ze Zprávy z mise 2016 nevyplývá, že by DOI zjistil, že 283 zásilek bylo dopraveno do EU namísto do Singapuru. Z textu vyplývá, že toto zjištění bylo učiněno již dříve (patrně ve spolupráci s OLAF), DOI k nim pouze poskytl podrobné informace. Informace o původu zboží dovezeného na základě obou JSD vyplývají z Přílohy informace z mise (nikoliv z dříve získaných výsledků).

311. K věci je nutno dále konstatovat, že žalobce byl osobně přítomen při ústním jednání dne 9. 6. 2017 uskutečněném za účelem provedení společného výkladu názvů jednotlivých sloupců uvedených v Příloze informace z mise. Na významu názvů sloupců se žalobce a celní úřad shodli. Žalovaný nepochyboval o tom, a s tímto názorem lze souhlasit, že OLAF Přílohu informace z mise v podobě tabulky v Excel dokončil a provedl finální úpravy tak, aby byla přehledná a obsahovala podstatné informace. Jednalo se o 14.227 řádků obsahující komplexní údaje o jednotlivých zásilkách, kontejnerech, dovozních a vývozních deklaracích, druhu a množství zboží, jeho sazebním zařazení atd. V žádném případě z Přílohy informace z mise nevyplývá, že by OLAF prováděl rozsáhlé změny dat získaných od DOI v neprospěch žalobce nebo jiných dovozců. Nic takového neprokázal ani žalobce.
312. Dále je z průběhu správního řízení zřejmé, že skutečnost, že v případě obou JSD je každá fakturovaná položka zboží v příloze informace z mise uvedena dvakrát, je zapříčiněna tím, že zboží bylo v obou případech přepravováno ve dvou kontejnerech (tedy celkem 4 kontejnery), přičemž ani v jednom z obou případů nebylo zjištěno, jaké konkrétní zboží z dotčených faktur bylo naloženo do prvního z kontejnerů a jaké zboží do druhého z kontejnerů. V obou případech je znám pouze druh a množství přepravovaného zboží ve vztahu ke dvěma kontejnerům, tzn., že v příslušných databázích jsou u každé položky zboží vedeny dva kontejnery. Zboží z faktury č. KCMEK-10616 (JSD č. 1) bylo přepravováno v kontejnerech č. MSKU4264856 a MSKU3107641. Zboží z faktury č. FQ-20120015 (JSD č. 2) bylo přepravováno v kontejnerech č. MSKU2977919 a MSKU2886830. Jestliže šetření probíhalo s ohledem na čísla kontejnerů a jejich pohyb, je veškeré přepravované zboží uvedeno ve vztahu ke každému z obou dotčených kontejnerů.
313. Je třeba upozornit i na skutečnost, že OLAF se nezabýval tím, které konkrétní společnosti se zbožím obchodovaly, vyšetřoval pouze pohyb konkrétního zboží naloženého do konkrétních kontejnerů. Podstatnými údaji pro spárování zásilek byla čísla kontejnerů, na

které bylo dovezené zboží naloženo v Tchaj-wanu a odesláno do EU, kde bylo propuštěno do volného oběhu. Tato čísla kontejnerů jsou uvedena shodně v dopravních dokladech, ve fakturách za dopravu, v obou JSD a také v příloze informace z mise. Zboží bylo naloženo v Keelungu, kde je adresován tchajwanský dovozce a vývozce zboží „FORTUNE RAINBOW CO., LTD. Odeslání zboží z Keelungu je mj. potvrzeno údajem na dovozních fakturách („FROM: KEELUNG, Taiwan“, příp. „FOB KEELUNG“) vystavených prodejci uvedenými na obou JSD. Tchajwanské orgány provedly spárování zásilek dovezených z ČLR do Tchaj-wanu a vyvezených z Tchaj-wanu na základě počítačového systému, který vstupy do svobodných celních pásem a výstupy z nich eviduje. Každá zásilka deklarovaná s použitím Formuláře č. 5 (výstup) byla propojena se souvisejícím vstupním prohlášením (Formulář č. 1) a zároveň bylo zjištěno, že spojovací materiál, který je předmětem společného vyšetřování OLAF a DOI, neprochází ve svobodných celních pásmech zušlechťováním. To je zřejmé i z použitého celního režimu. Na základě těchto skutečností je zřejmá logická vazba mezi prodávajícím, uvedeným v příloze Informace z mise jako prodávající (Seller) a příjemcem zboží uvedeným v obou JSD. Dané zboží bylo dopraveno do tuzemska po jeho překládce na Tchaj-wanu s jeho předchozím dovozem z ČLR (společnost FORTUNE RAINBOW CO., LTD). Složitý řetězec obchodních vztahů mezi jednotlivými společnostmi účastnicemi se obchodů mezi ČLR, Tchaj-wanem a EU OLAF a ani CÚ KHK neproveroval, nebylo to nutné (OLAF šetřil úniky na cle, nikoliv trestní souvislosti). V daném případě je podstatné, s přihlédnutím k výše doloženým skutečnostem, že dané zboží bylo po dovozu z ČLR přeloženo do kontejnerů, které byly opatřeny tchajwanskými závěrami a které byly dopraveny v nezměněném stavu do tuzemska, a to vše za existence logické vazby mezi žalobcem a původními čínskými prodejci uvedeným ve sloupci AC (Seller). OLAF poskytl DOI údaje o dovozech do EU (původně deklarovaných do Singapuru) a současně se jednalo o reexportované zásilky, které nebyly po dovozu na Tchaj-wan propuštěny do volného oběhu, ale do svobodných celních pásem.

314. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k nepochybnému závěru, že provedením kontroly po propuštění zboží bylo zjištěno a doloženo, že toto zboží má původ v ČLR a podléhá povinnosti platby antidumpingových cel. Žalovaný se následně velmi podrobně zabýval ztotožněním údajů uvedených žalobcem v obou JSD s údaji poskytnutými OLAF v podobě Přílohy informace z mise (tabulky v Excel):

„A/

V JSD č. 1

315. *byly v kolonce 31 deklarovány ocelové šrouby podle DIN 603, DIN 965, DIN 966, DIN 967 a DIN 965 v množství 2.496.150 kusů dopravené v kontejnerech č. MSKU 310764-1 a MSKU 426485-6 (tento kontejner je v JSD č. 1 uveden 2x) na základě faktury č. KCMEK-10616 (kolonka 44), v kolonce 33 byl deklarován kód KN 73181590 s kódem Taric 98, v kolonce 34a byla deklarována země původu TW – tedy Tchaj-wan, kolonce 35 byla deklarována hrubá hmotnost 43.330 kg a v kolonce 38 čistá hmotnost 42.180,49 kg. Přiložená faktura č. KCMEK-10616 byla rozepsána v jednotlivých řádcích podle druhů šroubů (podle DIN), přičemž v každém z řádků byl uveden mj. počet kusů šroubů, hmotnost a účtovaná cena. Na konci faktury byly údaje sečteny, tj. celkem bylo vyúčtováno 2.496.150 šroubů o hmotnosti 42.180,49 kg v hodnotě 57.802,31 USD. Další přílohou JSD č. 1 je Certificate of origin č. TF 12IA00408, jehož číslo je rovněž č. j. 8290/2019-900000-311 11 uvedeno v konce 44 JSD č. 1 a byl jím v původním celním řízení doložen původ zboží (2.496.150 kusů šroubů podle faktury č. KCMEK – 10616) na Tchaj-*

wanu. Součástí spisu (elektronický soubor CUSTOMER SERVICE_2013120309582000.pdf zařazený jako příloha protokolu o ústním jednání č. j. 37796-7/2017-550000-51 ze dne 5. 6. 2017, pořadové číslo 4 ve spisovém přehledu) je také nákladní list pro námořní dopravu č. 859985899, na jehož základě byly dopravovány dva kontejnery č. MSKU3107641 a č. MSKU4264856 o celkové hmotnosti 43.300 kg z Tchaj-wanu (nalodění v Keelungu dne 13. 5. 2012) do přístavu Bremerhaven (vyloďení dne 12. 6. 2012) s místem určení na adrese sídla odvolatele v ČR.

316. Tento dovoz do tuzemska je v příloze informace z mise (v sestavené tabulce) evidován na řádcích 4.293 až 4.390, tedy celkem na 98 řádcích. Faktura č. KCMEK – 10616 obsahuje celkem 49 řádků se zbožím. Příloha informace z mise obsahuje veškeré údaje o zboží vyúčtovaném fakturou č. KCMEK – 10616, tak, že každý z dotčených řádků tabulky se rovná jednomu řádku faktury, údaje o počtu kusů a hmotnosti účtovaného spojovacího materiálu jsou zcela ztotožnitelné s údaji na dané faktuře. Jediný rozdíl je v tom, že tabulka udává hmotnost zboží s přesností na jedno desetinné místo, kdežto na faktuře je hmotnost uvedena s přesností na dvě desetinná místa. Protože zboží bylo dopravováno dvěma kontejnery (viz výše), jsou údaje v tabulce o jednotlivých druhích dovezeného spojovacího materiálu uvedeny 2x, vždy ve vztahu ke každému z dotčených kontejnerů (párování reexportů z Tchaj-wanu s dovozy do EU bylo realizováno na základě čísel kontejnerů, nelze proto zjistit, jaké konkrétní šrouby byly uvedeny v každém z dotčených kontejnerů, proto je zboží v tabulce uvedeno duplicitně). Každý z těchto 98 řádků obsahuje na straně dovozu do tuzemska a vývozu z Tchaj-wanu mj. ev. č. JSD č. 1 (sloupec D), čísla kontejneru (MSKU 3107641 a MSKU 4264856 ve sloupci B), datum propuštění do volného oběhu (21. 6. 2012 ve sloupci E), datum reexportní deklarace z Tchaj-wanu (9. 5. 2012 ve sloupci I) spolu s číslem reexportní deklarace (AA011589R295 ve sloupci J), údaj o zemi, kam mělo být zboží podle této deklarace reexportováno (SG, tedy Singapur ve sloupci L), označení tchajwanského reexportéra (FORTUNE RAINBOW CO., LTD ve sloupci M) údaje o položkách dané faktury, druhu a množství reexportovaného zboží, které souhlasí s údaji deklarovanými v tuzemsku (viz výše – sloupce O – položka na faktuře, P – popis zboží, R – množství zboží v tisících kusech, T – hmotnost v kg), číslo dovozní deklarace uváděné v reexportním prohlášení (AA0113556041 ve sloupci U) a čísla kontejnerů, ve kterých zboží opouštělo Tchaj-wan (MSKU3107641 a MSKU4264856 ve sloupci W). Na straně dovozu na Tchaj-wan pak každý z 98 dotčených řádků obsahuje mj. datum dovozní deklarace na Tchaj-wan (24. 4. 2012 ve sloupci X) spolu s číslem dovozní deklarace (AA0113556041 ve sloupci Y), zemi původu (CN, tedy Čína, či ČLR ve sloupci AA), tchajwanského dovozce (FORTUNE RAINBOW CO., LTD ve sloupci AB), odesílatele z ČLR (KINTERCEL HOLDING LIMITED ve sloupci AC), druh a množství dovezeného zboží, které souhlasí s údaji o dovozu do tuzemska podle faktury č. KCMEK – 10616 a s údaji o reexportu z Tchaj-wanu (sloupce AF – popis zboží, AG – množství zboží v tisících kusech, AI – hmotnost v kg) a čísla kontejnerů, ve kterých bylo zboží na Tchaj-wan dopraveno (SITU2946838 a SITU2954068 – sloupec AJ).

B/

V JSD č. 2

317. byly v kolonkách 31 jednotlivých položek deklarovány dva druhy šroubů (položky 1 a 2) a pružné a pojistné podložky dopravené v kontejnerech č. MSKU2977919 a MSKU2886830 na základě faktury č. FQ20120015 (kolonky 44), v kolonkách 33 byly deklarovány kódy KN 73181590 (položka 1), 73181559 (položka 2) a 73182100 (položka 3), všechny s kódem Taric 98, v kolonkách 34a všech položek JSD č. 2 byla deklarována země původu TW – tedy Tchaj-wan, kolonkách 35 byla deklarována hrubá hmotnost 26.087 kg (1. položka), 13.549 kg (2. položka) a

4.364 kg (3. položka) a v kolonkách 38 čistá hmotnost (25.099,31 kg (1. položka), 13.035,34 kg (2. položka) a 4.199,35 kg (3. položka). Příložená faktura č. FQ-20120015 byla rozepsána v jednotlivých řádcích podle druhů šroubů a podložek, přičemž v každém z řádků byl uveden mj. počet kusů, hmotnost a účtovaná cena. Na konci faktury byly údaje sečteny, tj. celkem bylo vyúčtováno 7.140.460 kusů šroubů a podložek o hmotnosti 42.334 kg v hodnotě 67.164,79 USD. Další přílohou JSD č. 2 je Certificate of origin č. TF 12IA00793 a byl jím doložen původ zboží (7.140.460 kusů šroubů, podložek a kroužků podle faktury č. FQ20120015) na Tchaj-wanu. Součástí spisu (elektronický soubor CUSTOMER SERVICE_2013120309575400.pdf zařazený jako příloha protokolu o ústním jednání č. j. 37796-7/2017-550000-51 ze dne 5. 6. 2017, pořadové číslo 4 ve spisovém přehledu) je také nákladní list pro námořní dopravu č. 864446791, na jehož základě byly dopravovány dva kontejnery č. MSKU2977919 a č. MSKU2886830 o celkové hmotnosti 44.000 kg z Tchaj-wanu (nalodění v Keelungu dne 20. 8. 2012) do přístavu Bremerhaven (vylození dne 16. 9. 2012).

318. Tento dovoz do tuzemska je v příloze informace z mise (v sestavené tabulce) evidován na řádcích 5.748 až 6.039, tedy celkem na 292 řádcích. Faktura č. FQ20120015 obsahuje celkem 146 řádků se zbožím. Příloha informace z mise obsahuje veškeré údaje o zboží vyúčtovaném fakturou č. FQ-20120015, tak, že každý z dotčených řádků tabulky se rovná jednomu řádku faktury, údaje o počtu kusů a hmotnosti účtovaného spojovacího materiálu jsou zcela ztotožnitelné s údaji na dané faktuře. Jediný rozdíl je v tom, že tabulka udává hmotnost zboží s přesností na jedno desetinné místo, kdežto na faktuře je hmotnost uvedena s přesností na dvě desetinná místa. Protože zboží bylo dopravováno dvěma kontejnery (viz výše), jsou údaje v tabulce o jednotlivých druzích dovezeného spojovacího materiálu uvedeny 2x, vždy ve vztahu ke každému z dotčených kontejnerů (párování reexportů z Tchaj-wanu s dovozy do EU bylo realizováno na základě čísel kontejnerů, nelze proto zjistit, jaké konkrétní šrouby byly uvedeny v každém z dotčených kontejnerů, proto je zboží v tabulce uvedeno duplicitně). Každý z těchto 292 řádků obsahuje na straně dovozu do tuzemska a vývozu z Tchaj-wanu mj. ev. č. JSD č. 2 (sloupec D), čísla kontejneru (MSKU2977919 a MSKU2886830 ve sloupci B), datum propuštění do volného oběhu (24. 9. 2012 ve sloupci E), datum reexportní deklarace z Tchaj-wanu (16. 8. 2012 ve sloupci I) spolu s číslem reexportní deklarace (AA013018Q296 ve sloupci J), údaj o zemi, kam mělo být zboží podle této deklarace reexportováno (SG, tedy Singapur ve sloupci L), označení tchajwanského reexportéra (FORTUNE RAINBOW CO., LTD ve sloupci M) údaje o položkách dané faktury, druhu a množství reexportovaného zboží, které souhlasí s údaji deklarovanými v tuzemsku (viz výše – sloupce O – položka na faktuře, P – popis zboží, R – množství zboží v tisících kusech, T – hmotnost v kg), číslo dovozní deklarace uváděné v reexportním prohlášení (AA0128152018 ve sloupci U) a čísla kontejnerů, ve kterých zboží opouštělo Tchaj-wan (MSKU2977919 a MSKU2886830 ve sloupci W). Na straně dovozu na Tchaj-wan pak každý z 292 dotčených řádků obsahuje mj. datum dovozní deklarace na Tchaj-wan (15. 8. 2012 ve sloupci X) spolu s číslem dovozní deklarace (AA012815201 ve sloupci Y), zemi původu (CN, tedy Čína, či ČLR ve sloupci AA), tchajwanského dovozce (FORTUNE RAINBOW CO., LTD ve sloupci AB), odesílatele z ČLR (QINGDAO FASTONE IMPORT & EXPORT COMPANY LIMITED ve sloupci AC), druh a množství dovezeného zboží, které souhlasí s údaji o dovozu do tuzemska podle faktury č. FQ-20120015 a s údaji o reexportu Č. j. 8290/2019-900000-311 13 z Tchaj-wanu (sloupce AF – popis zboží, AG – množství zboží v tisících kusech, AI – hmotnost v kg) a čísla kontejnerů, ve kterých bylo zboží na Tchaj-wan dopraveno (TWCU2023162 a TWCU2058981 – sloupec AJ).“
319. Při této příležitosti odkazuje krajský soud na přílehlavou judikaturu Nejvyššího správního soudu –rozsudek ze dne 7. 12. 2016 č. j. 10 Afs 216/2016 a rozsudek ze dne 28. 8. 2008 č. j.

8 Afs 81/2007, podle kterých „Stěžovatelka namítá, že informace uvedené ve zprávě OLAF jsou neprůkazné, jedná se o pouhý tabulkový soupis položek. OLAF měl doložit další listinné důkazy či provést výslech jeho pracovníků, který by objasnil, na základě jakých skutečností byly informace o původu zboží obsažené v tabulce získány. K tomu zdejší soud uvádí, že postup, jakým byly informace získány, je podrobně popsán ve zprávě OLAF. Jedná se o záznamy, které OLAF získal přímo od oficiální autority - malajského orgánu Port Klang, který je odpovědný za dohled nad obchodními aktivitami v rámci svobodného pásma, přístavu Klang. Tabulky jsou vedeny na základě vstupních a výstupních prohlášení. Tato prohlášení se podávají elektronicky či na tiskopisech a jsou následně evidována v příslušných evidencích ZB. V takovém případě nemůže být o původu informací obsažených v tabulce pochyb a požadavek na doplnění dalších důkazů je dle zdejšího soudu nadbytečný (srov. obecně rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2008, č.j. 8 Afs 81/2007-42).“ To platí i pro daný případ, s tím, že záznamy poskytly tchajwanské orgány.

320. Podle názoru žalovaného jsou zjištění učiněná ze strany CÚ KHK komplexní a zcela jasně prokazují, že v projednávaném případě došlo k obcházení antidumpingových cel. Krajský soud se s těmito závěry s odkazem na shora uvedené hodnocení i s odkazem na závěry Nejvyššího správního soudu obsažené v předcházejícím odstavci ztotožňuje. Lze totiž konstatovat, že postup celního úřadu i žalovaného při dokazování odpovídal požadavkům ust. § 92 daňového řádu, které vyžaduje, aby skutečnosti rozhodné pro správné stanovení daně byly zjištěny co nejúplněji a není v tom vázán jen návrhy daňových subjektů. Daňový řád umožňuje užít jako důkazních prostředků všechny podklady, jimiž lze zjistit skutečný stav věci a ověřit skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně a které nejsou získány v rozporu s právními předpisy. V probíhající řízení vycházel celní úřad a potažmo žalovaný z důkazů pořízených OLAF - Informace z mise včetně Přílohy a Zprávy z mise 2016. Není pochyb o tom, že tyto listiny byly vydány orgánem veřejné moci v mezích jeho pravomoci. Ve smyslu ust. § 94 odst. 1 daňového řádu je lze považovat za listiny potvrzující pravdivost toho, co je v nich osvědčeno, neboť nebyl prokázán opak. Je nepochybné, že OLAF je orgánem veřejné moci s vyšetřovací pravomocí na mezinárodní úrovni. Předložené důkazy lze považovat za dostatečný podklad pro doměření cla, i když k nim nejsou přiloženy jednotlivé tchajwanské deklarace nebo další dokumenty, které vyžaduje žalobce – viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2019, č.j. 7 Afs 51/2018 – 31.
321. S doklady, které celní orgány považovaly za důkazy celního řízení, byl žalobce řádně seznámen. Hodnocením těchto důkazů bylo celními orgány prokázáno, že žalobce propustil do volného oběhu čínský spojovací materiál s nesprávně deklarovaným tchajwanským původem, a to v případě dvou celních prohlášení. Žalobce přitom nepředložil žádné důkazy, které by zjištění OLAF zachycená ve Zprávách z mise vyvracely. Je rovněž nutné podotknout, že úlohou celních orgánů není výsledky OLAF jakkoliv prověřovat. Celní úřady tak logicky nemají k dispozici ani všechny písemnosti, které OLAF obdrženo od DOI. Žalovaný tak důvodně nemá o obsahu Informace z mise a její Přílohy pochybnosti.
322. Krajský soud se na základě shora uvedeného přiklání k názoru žalovaného, že byly šetřením OLAF kontejnerové zásilky jednoznačně ztotožněny a bylo nade vše pochybnost prokázáno, že v případě obou předmětných celních prohlášení žalobce dovezl do tuzemska celkem 4 kontejnery čínského spojovacího materiálu. Skutečnost, že každá fakturovaná položka byla v Příloze informace z mise uvedena dvakrát, na věci nic nemění. Šetřením bylo doloženo, že kontejnery MSKU4264856, MSKU3107641, MSKU2977919 a

MSKU2886830, které byly dopraveny do tuzemska, obsahovaly spojovací materiál s původem v ČLR. Jednalo se tedy o zásilky čínského spojovacího materiálu propuštěného do volného oběhu na návrh žalobce s chybně deklarovaným tchajwanským původem. Žalovaný nemá pravomoc vyžadovat na tchajwanských orgánech údaje z jejich celních databází. S tchajwanskými orgány spolupracoval OLAF v rámci provádění mise. Žalobce neustále klade důraz na popis zboží v tabulce, jako by se jednalo o jediný důkaz totožnosti zásilky, avšak ke ztotožnění zásilek došlo především na základě sledování pohybu kontejnerů, které jsou jednoznačně identifikovány, na základě čísel tchajwanských deklarací a údajů v nich (např. režim, předchozí evidence). Žalovaný důvodně považoval za podstatné, že tchajwanské orgány ztotožnily zásilky čínského spojovacího materiálu přeložené na Tchaj-wanu do jiných kontejnerů a následně exportované z Tchaj-wanu se zásilkami, které byly dopraveny do EU a propuštěny zde do volného oběhu. Je zcela irrelevantní, jakým způsobem bylo zboží v tabulce rozčleněno, kdo toto rozčlenění učinil a co ho k tomu vedlo. Čísla kontejnerů naložených spojovacím materiálem opouštějící tchajwanská svobodná pásma souhlasila s čísly kontejnerů se spojovacím materiálem dopravenými do EU (včetně 4 výše uvedených kontejnerů žalobce). Současně tchajwanské celní orgány vlastním šetřením zjistily a sdělily OLAF, že tyto kontejnerové zásilky spojovacího materiálu mají čínský původ. Před jejich vývozem z Tchaj-wanu v režimu F5 (výstup ze svobodného pásma) byly tyto zásilky spojovacího materiálu dovezeny z ČLR a zboží mělo čínský původ. Do tchajwanského svobodného pásma bylo toto zboží dopraveno v režimu F1. Jak vyplývá ze zprávy z mise 2016, formuláře F1 mají vazbu na formuláře F5. Každá položka v poli 33 odpovídá související položce na formuláři F1 a je s ní propojena. Vedle každé položky je uvedeno související číslo prohlášení F1 a množství je kontrolováno počítačovým systémem. Takto se vyřizuje každá položka vyvážená ze svobodného pásma, u níž došlo k překládce. Z těchto údajů jednoznačně vyplývá mechanismus ztotožnění zásilek a prokázání původu, a to bez ohledu na způsob členění zboží a jeho popis v tabulce.

323. Na základě shora uvedeného se lze ztotožnit s názorem žalovaného, že údaje týkající se čísel kontejnerů a tchajwanských deklarací ve spojení s popisem zboží, počtem kusů a hmotností identifikují zásilky velmi přesně. Žalobce zcela pomíjí, že popis zboží a uvedené množství má v Příloze informace z mise až druhořadý význam. Prvotní identifikací je označení a pohyb jednotlivých kontejnerů, pak následují čísla celních prohlášení a jejich provázanost. Údaje o zboží pak pouze potvrzují identifikaci, bez ohledu na to, zda jsou rozepsány v členění podle faktur nebo jsou popsány obecněji. Krom toho není vyloučeno, naopak, je to vysoce pravděpodobné, že zásilky spojovacího materiálu byly při dovozu z ČLR na Tchaj-wan doloženy fakturami, které obsahovaly stejný popis zboží a stejné množství údajů. Podstatné je, že zásilky zboží dopravené do EU byly ztotožněny tchajwanskými orgány se zásilkami zboží s tchajwanských svobodných pásem vyvezenými, přičemž jejich vývozu předcházela dovoz z ČLR. Dohled nad tchajwanskými svobodnými pásmi vykonávají tchajwanské orgány a pouze ony mohou ztotožnit dovážené a vyvážené zboží z této oblasti. Žalobce se mýlí, pokud tvrdí, že celní orgány nedoložily způsob spárování zásilek spojovacího materiálu a že nevyplývá ani ze zpráv OLAF. Oním klíčem ke spárování jsou čísla kontejnerů a čísla tchajwanských deklarací.
324. Krajský soud se ztotožňuje s názorem žalovaného, dle něhož pro účely dodatečného vyměření cla je zcela nepodstatné, kdy celní orgány poskytly OLAF čísla kontejnerů, kdy obdržel OLAF od DOI originální důkazy, jakým způsobem DOI poskytl informace OLAF a jaké konkrétní údaje poskytly tchajwanské orgány OLAF. Rozhodné skutečnosti

byly v daném případě řádně doloženy obsahem Informace z mise a zejména Přílohou informace z mise. Pokud se žalobce domnívá, že tyto listiny vydané orgánem veřejné moci (zákonodárcem zřízený unijní kontrolor a vyšetřovatel podvodů) obsahují nesprávné nebo nepravdivé údaje, měl jejich nesprávnost či nepravdivost doložit. Ze shora uvedeného lze totiž dovodit, že celní orgány neměly žádný důvod do vyšetřování OLAF zasahovat a relevanci zjištěných skutečností zpochybňovat.

325. Krajský soud znovu připomíná, že žalobce v celních prohlášeních tvrdil a doložil, že dovezené zboží je tchajwanského původu. Průkaznost žalobcem předložených důkazů o tchajwanském původu byla vyvrácena obsahem pozdější Informace z mise a Přílohy informace z mise. Současně byl těmito listinami doložen čínský původ dovezeného zboží. Nepochybně tak vznikl zákonný důvod pro dodatečné vyměření cla. Za této situace přešlo důkazní břemeno na žalobce, a jeho povinností bylo řádně doložit svá tvrzení zpochybňující důvody pro doměření cla. Měl by například prostřednictvím spolupráce se svými dodavateli doložit, že dovezené zboží bylo na Tchaj-wanu vyrobeno konkrétním subjektem z konkrétních vstupních produktů.
326. Takové důkazy však žalobce nepředložil a z obsahu spisu jednoznačně vyplývá, že dovezené zboží pochází z Číny, neboť bylo přes Tchaj-wan z Číny pouze reexportováno, za současné překládky do jiných kontejnerů.
327. Žalobce zpochybňuje postup celních orgánů, avšak sám nijak neprokázal, že by jím dovezené zboží nemělo původ v Číně.

V. Rozpor Zprávy OLAF s jinými důkazními prostředky

328. Krajský soud považuje za zřejmé, že o realizovaných podvodech svědčí dokumenty, které získal CÚ KHK od OLAF v podobě Informace z mise, Přílohy informace z mise a Zprávy z mise 2016, když vyšetřování OLAF bylo zaměřeno výhradně na prokázání skutečného původu dovezeného spojovacího materiálu. Ze samotného vyšetřování OLAF a jeho spolupráce s tchajwanskými orgány jednoznačně vyplynulo, že zboží přesně identifikované v Příloze informace z mise je čínského původu a podléhá antidumpingovému clu. OLAF, který se nezabýval konkrétními subjekty, doložil, že výše popsany podvod s původem zboží byl uskutečněn také u zásilek, které byly do režimu volného oběhu propuštěny na základě obou shora zmíněných JSD a tím jednoznačně prokázal, že údaje uvedené v přiložených Certificate of origin o tchajwanském původu dovezeného spojovacího materiálu nejsou pravdivé, stejně jako údaje deklarované žalobcem v daných celních prohlášeních. Jiný důkaz původu dovezeného spojovacího materiálu žalobce v průběhu kontroly po propuštění zboží a ani později nepředložil.
329. Z průběhu správního řízení vyplynulo, že antidumpingové clo nebylo vyměřeno a vybráno z toho důvodu, že celní orgány vycházely z osvědčení o původu zboží, kdy Tchajwanská textilní federace vydala dvě písemnosti s označením Certificate of origin č. TF12IA00408 a č. TF12IA00793. Těmito důkazy byl osvědčen tchajwanský původ zboží. Na základě těchto osvědčení o původu zboží a dalších souvisejících listin v roce 2012 žalobce vyplnil a podal dvě celní prohlášení, která byla ze strany CÚ KHK přijata a zboží bylo následně propuštěno do volného oběhu. Následně byla pravdivost údajů o původu dovezeného zboží uvedeného na obou JSD vyvrácena misí OLAF. V průběhu roku 2017 bylo na základě výsledků mise OLAF z prosince 2016 tuzemskými celními orgány zjištěno a doloženo, že v obou JSD je chybně (nepravdivě) deklarován tchajwanský původ propuštěného zboží namísto původu v ČLR. Pro členské státy EU bylo v době realizace

obou dotčených dovozů závazné znění čl. 22 až 26 celního kodexu a čl. 35 a násl. prováděcího předpisu, které upravovaly nepreferenční původ zboží. Předložená osvědčení o původu jsou z pohledu práva EU neověřitelná a právo EU takový dokument ani nezná. Z obsahu obou osvědčení nevyplývá, že by byla vydána podle nepreferenčních pravidel EU a není z nich vůbec patrné, podle jakých právních předpisů byla vydána. Pro účely doložení nepreferenčního původu zboží při dovozu do EU nemohou mít taková osvědčení jiný než podpůrný charakter, a to až do okamžiku, kdy se prokáže něco jiného, tak jako v projednávaném případě. Je rovněž zřejmé, že žalovaný nepochyboval o tom, že žalobcem předložená osvědčení o původu jsou originálními doklady, nezpochybňoval jejich pravost. Avšak samotný postup při jejich vydání automaticky nezaručuje pravdivost informací v nich uvedených (srov. s ust. § 94 odst. 1 daňového řádu).

330. V daném případě byla pravdivost údajů o tchajwanském původu zboží vyvrácena výsledky mise OLAF, která naopak prokázala čínský původ dovezeného zboží, na což již žalobce nijak nereagoval a žádný další důkaz tchajwanského původu dovezeného zboží nenabídl. Obecně není nutné při dovozu ze třetích zemí, včetně Tchaj-wanu, prokazovat nepreferenční původ dovezeného zboží jakýmkoliv osvědčeními o původu nebo jinými doklady (při deklaraci preferenčního původu dovezeného zboží je tomu jinak).
331. K důkazům pořízeným z misí OLAF je nutno zdůraznit, že jsou výsledkem oficiálního vyšetřování orgánu EU ve spolupráci s tchajwanskými orgány – Úřad pro zahraniční obchod (dále „BOFT“) a DOI na základě nařízení o vyšetřování OLAF a pověření k provedení vyšetřovací mise do třetí země. Z průběhu správního řízení je rovněž zřejmé, že při vyšetřování byla mj. provedena inspekce v přístavu Tchaj-pej, včetně návštěv na celním úřadu Keelung.
332. Krajský soud ve vazbě na uvedené považuje za případný odkaz žalovaného na rozsudek SDEU ze dne 9. 3. 2006 ve věci C-293/04, Beemsterboer, bod 42, který se týkal aplikace čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu „za účelem dosažení účelu sledovaného dodatečnou kontrolou, a sice ověření pravosti a správnosti osvědčení EUR.1, je věcí osoby povinné zaplatit clo v projednávaném případě dokázat, že uvedená osvědčení vydaná orgány třetí země byla založena na správném popisu skutečností“. Bylo tak na žalobci, aby již v průběhu kontroly po propuštění zboží, vyžádal důkazy týkající se původu jím dovezeného zboží od svých obchodních partnerů a předložil je v jejím průběhu. To se však nestalo. Pokud jde o nákladní listy, CÚ KHK již v průběhu první kontroly po propuštění zboží prověřil přepravní cestu daných kontejnerových zásilek v úseku objednané přepravy ze strany žalobce. CÚ KHK získal informace o pohybu kontejnerů (č. MSKU2886830, MSKU2977919, MSKU3107641, MSKU4264856) od společnosti Maersk Czech Republic, s.r.o. Ověřením předložených přepravních dokladů a deklarovaných údajů nebyly zjištěny žádné nesrovnalosti. Námořní trasa však byla podchycena pouze z místa nalodění v Keelungu až do místa určení zásilky (ČR). Výše popsany pohyb zboží před jeho naloděním a dovozem do ČR byl podložen a zmapován vyšetřováním OLAF. Tyto dokumenty v zásadě potvrzují údaje o naložených kontejnerech, které jsou uvedeny i ve zprávě OLAF. Podle názoru odvolacího orgánu nejsou údaje v nákladních listech v rozporu s výsledky šetření OLAF.
333. Je tedy zřejmé, že misí OLAF byl doložen dovoz kontejnerových zásilek se spojovacím materiálem z ČLR do tchajwanských celních skladů a svobodných pásem, jejich přeložení do jiných kontejnerů a následný reexport s deklarovaným (nikoliv skutečným) místem určení v Singapuru, přičemž fakticky byly tyto přeložené zásilky dopraveny do EU. Přesná

trasa, časové souvislosti (okamžik dovozu, přeložení, nalodění), konkrétní obchodní operace a subjekty do nich zapojené nebyly předmětem vyšetřování OLAF a ani kontroly po propuštění zboží. Pro vyhodnocení a spárování jednotlivých zásilek spojovacího materiálu a zjištění, jakým zpracovatelským operacím bylo dané zboží podrobeno a zda vůbec, nebyly informace požadované žalobcem relevantní. OLAF spolupracoval s tchajwanskými orgány, které poskytly potřebné informace a vysvětlení. Bylo tak zjištěno, že spojovací prostředky dovezené do EU odvolatelem nemají tchajwanský, nýbrž čínský původ.

334. Krajský soud dále uvádí, že principy a přehledy celních režimů, které lze použít na zboží vstupující do tchajwanských svobodných pásem a skladů nebo je z nich vyváženo, byly v rámci mise vyšetřovatelům OLAF vysvětleny. Stejně tak byli vyšetřovatelé OLAF informováni o postupech vydávání osvědčení o původu (viz čl. 2 zprávy z mise 2016). Např. v bodě 2.3.1 zprávy z mise 2016 je uvedeno, že byly předloženy příklady celního prohlášení ke vstupu/dovozu zboží do svobodného pásma (formulář č. 1) a k výstupu zboží ze svobodného celního pásma (formulář č. 5). V průběhu jednání DOI informovalo, že spojovací materiál, který je předmětem společného vyšetřování OLAF a DOI, neprochází ve svobodných pásmech zušlechťováním.“ Podle bodu 3.1 zprávy z mise 2016 byl na základě předaných informací a dokumentů učiněn závěr, že spojovací materiál v unikátních kontejnerech, jejichž seznam je obsažen v příloze informace z mise, pochází z Číny. Tento spojovací materiál byl přepraven z Číny do svobodných pásem a po překládce odeslán do EU. Nicméně při vývozu byl nesprávně u tchajwanských celních orgánů deklarován jako zboží dále vyvezené do Singapuru. Tento spojovací materiál neprošel ve svobodných pásmech žádným zušlechtěním nebo výrobními operacemi. Ze zprávy z mise 2016 tedy vyplývá, že OLAF a tchajwanské orgány spolupracovaly a řešily také aspekty týkající se předkládání dokumentů v celním řízení a postupů v celních pásmech
335. K takto nastavenému průběhu důkazního řízení krajský soud uvádí, že žalobcem uváděné informace o pravidlech v mezinárodní přepravě, ověření technických, časových a organizačních záležitostí týkající se vykládky a nakládky kontejnerů apod., nejsou a ani nemohou být rozhodnými informacemi, které by snad mohly závěry získané misí OLAF jakkoliv zpochybnit. OLAF spolupracoval s tchajwanskými orgány a získával relevantní informace.
336. S žalobcovými návrhy důkazních prostředků se žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně vypořádal. Na závěry vyslovené na str. 58 a 59 rozhodnutí krajský soud v plném rozsahu odkazuje. Lze přisvědčit názoru, že skutkový stav byl celními orgány dostatečně objasněn a navrhované výsledky svědků by nemohly vyslovené závěry jakkoliv zvrátit. Skutečnosti, které měly výsledky prokázat, nejsou rozhodné pro určení původu dovezeného zboží a rozhodování o doměření antidumpingového cla. Podle obsahu zprávy z mise 2016 je zřejmé, že OLAF spolupracoval mimo DOI také z BOFT a ve spolupráci s nimi se podrobně zabýval tokem zboží z ČLR přes Tchaj-wan do EU a na základě této spolupráce učinil závěry vyplývající ze Zprávy z mise 2016, Informace z mise a Přílohy informace z mise. Rozhodné skutečnosti tak byly zjištěny a doloženy misí OLAF.
337. Lze rovněž přisvědčit názoru žalovaného, že žalobce neměl žádné pochybnosti o obsahu výpisů z bankovních účtů a odpovědi České spořitelny, a.s., kterou CÚ KHK obdržel v průběhu první kontroly po propuštění zboží (dne 19. 4. 2014), kterými CÚ KHK doložil, že platby za dovezené zboží nesměřovaly přímo k tchajwanským vývozcům uvedeným v

obou JSD, ale ke společnostem, které jsou uvedeny ve sloupci AC přílohy informace z mise jako prodejce (odesílatel) zboží z ČLR. Žalobce žádal doplnit dokazování v tom smyslu, aby bylo zřejmé, zda nejde o účty platebních zprostředkovatelů nebo o holdingové účty, k nimž má přístup více společností a které společnosti měly k těmto účtům přístup. Současně se žalobce domníval, že doložením uskutečněných plateb byl prokázán čínský původ zboží. Tento názor však žalovaný žalobci vyvrátil, když uvedl, že má listiny získané v souvislosti s ověřením platby za dovezené zboží za důkazy o tom, že žalobce na základě obdržení faktur, jejichž označení je uvedeno v obou JSD, uhradil dovezené zboží na účty, k nimž měly přímý přístup subjekty uvedené ve sloupci AC Přílohy informace z mise. Z toho žalovaný dovodil existence logických vazeb mezi subjektem uvedeným ve sloupci AC Přílohy informace z mise (Seller), tchajwanským odesílatelem (vývozcem) uvedeným na dovozních fakturách připojeným k oběma JSD a žalobcem, který dovoz do tuzemska realizoval, a to bez ohledu na to, o jaký druh účtu se jedná a kdo všechno měl k němu přístup. Na základě těchto listin a s přihlédnutím k podkladům získaným misí OLAF žalovaný dovodil, že dovezené zboží bylo ať už zprostředkovaně nebo přímo objednáno u osoby uvedené ve sloupci AC (Seller) Přílohy informace z mise, na jehož účet bylo zboží uhrazeno.

338. Krajský soud tak ve shodě s žalovaným konstatuje, že misí OLAF bylo jednoznačně prokázáno, že předmětný spojovací materiál byl dovezen z ČLR v kontejnerech, jejichž čísla jsou uvedena ve sloupci AJ Přílohy informace z mise (v daném případě se jedná o kontejnery TWCU2023162, TWCU2058981, SITU2946838 a SITU2954068) od subjektů uvedených ve sloupci AC přílohy informace z mise (v daném případě QINGDAO FASTONE IMPORT & EXPORT COMPANY LIMITED a KINTERCEL HOLDINGS LIMITED). Platby za toto zboží byly vedeny na bankovní účty příjemců plateb, jejichž označení odpovídá subjektům ve sloupci AC přílohy informace z mise. Příjemcem těchto zásilek na Tchaj-wanu a současně jejich vývozcem z Tchaj-wanu byl dovozce/vývozcem označený ve sloupcích AB (Taiwanese importer) a M (Taiwanese Exporter) Přílohy informace z mise jako FORTUNE RAINBOW CO., LTD. Spojovací materiál uvedený na dovozních fakturách, jejichž čísla jsou uvedena v obou JSD, odpovídá spojovacímu materiálu dovezenému na Tchaj-wan a je v Příloze informace z mise uveden ve sloupcích AE, AF (popis a kód KN), AG (množství), AH (jednotka), AI (hmotnost) a popisu spojovacího materiálu Tchaj-wanu vyvezeného po překládce v kontejnerech uvedených ve sloupci W Přílohy informace z mise (v daném případě MSKU2886830, MSKU2977919, MSKU3107641 a MSKU4264856). Popis vyvezeného zboží ve sloupcích P, Q, R, S a T přílohy informace z mise opět souhlasí s dovozními fakturami a popisem na Tchaj-wan dovezeného zboží (sloupce AE, AF, AG, AH, AI přílohy informace z mise – viz výše).
339. Žalovaný přitom upozornil na za zásadní skutečnost, že zásilky spojovacího materiálu po přeložení na kontejnery, jejichž čísla jsou uvedena ve sloupci W přílohy informace z mise, byly odeslány z tchajwanského svobodného celního pásma, aniž by na nich byly provedeny jakékoliv zpracovatelské operace v režimu F5 na základě vývozních deklarací uvedených ve sloupci J přílohy informace z mise (v daném případě AA011589R295 a AA013018Q296), ve kterých byly deklarovány nepravdivé údaje o singapurském příjemci (sloupce N a L přílohy informace z mise) a obsahovaly odkaz na dovozní deklarace uvedené ve sloupci U (v daném případě AA0128152018 a AA0113556041) shodující se s čísly dovozních deklarací, na jejichž základě byl dovezen spojovací materiál z ČLR (sloupec Y). Jak již bylo konstatováno, namísto do Singapuru byly obě zásilky dopraveny žalobci, resp. společnosti MEKR'S, s.r.o. (sloupec D přílohy informace z mise odkazující na oba JSD).

Po dodání do ČR byly tyto zásilky spojovacího materiálu propuštěny do volného oběhu na základě obou JSD s nesprávně deklarovaným tchajwanským původem zboží v kolonkách 34a. Obě zásilky spojovacího materiálu byly naloděny v Keelungu a byly přepravovány v kontejnerech (jejichž čísla jsou uvedena ve sloupci W přílohy informace z mise) opatřených tchajwanskými závěrami, jejichž čísla jsou uvedena v protokolech o přepravě kontejneru. Všechny dotčené kontejnery byly dopraveny ke konečnému příjemci v ČR (MEKR'S, s.r.o.) s neporušenými závěrami (viz protokoly o přepravě kontejneru).

340. Dále žalovaný uvedl, že proces spárování zásilek probíhal na základě čísel kontejnerů. Čísla kontejnerů byla považována oběma stranami (OLAF a tchajwanské orgány) za spolehlivé a jedinečné identifikátory jednotlivých přepravovaných a překládaných zásilek, bez ohledu na popis zboží v Příloze informace z mise. Tchajwanské orgány provedly spárování zásilek dovezených z ČLR na Tchaj-wan a následně vyvezených z Tchaj-wanu, přičemž vstupy do svobodných celních pásů a výstupy z nich byly evidovány v celním počítačovém systému. Každá zásilka deklarovaná s použitím formuláře č. 5 (výstup) byla propojena se souvisejícím vstupním prohlášením (formulář č. 1) a zároveň bylo zjištěno, že spojovací materiál, který byl předmětem společného vyšetřování OLAF a tchajwanských orgánů, neprochází ve svobodných celních pásmech zušlechťováním. Informace o původu dovezeného zboží byly spolehlivě zjištěny právě v důsledku sledování pohybu kontejnerů identifikovaných jedinečnými čísly. Čínský spojovací materiál vyvezený z Tchaj-wanu (s místem určení v Singapuru) byl naložen v konkrétních kontejnerech a dopraven do tuzemska s neporušenými (původními) tchajwanskými závěrami. Tento spojovací materiál proto nemohl být zaměněn za jiné zboží. Jedinečná čísla kontejnerů byla uvedena shodně v přepravních dokladech, ve fakturách za dopravu, v obou JSD a také v příloze informace z mise. Řetězec obchodních vztahů mezi tchajwanským vývozcem FORTUNE RAINBOW CO., LTD, odesílateli uvedenými v obou JSD a odesílateli zboží z ČLR uvedenými v příloze informace z mise, kteří byli současně příjemci plateb za dovezené zboží hrazených žalobcem, nebyly prověřovány. Pro účely vydání obou napadených rozhodnutí nebyly tyto otázky významné. Žalovaný nijak neřešil otázku, zda dodavatelé uvedení v obou JSD vlastní výrobní prostředky nebo zda jsou způsobilí vyrábět železný nebo ocelový spojovací materiál. Touto otázkou se nezabýval ani OLAF v rámci vyšetřovací mise.
341. Krajský soud na základě uvedeného shrnuje, že pro daný případ bylo podstatné zjištění, zda byl u obou předmětných zásilek deklarován tchajwanský původ dovezeného spojovacího materiálu správně, či nikoliv, a zda ve skutečnosti nemá dovezený spojovací materiál původ v ČLR. Ze shromážděných podkladů získaných misí OLAF jednoznačně vyplývá, že dovezený spojovací materiál nemá a s ohledem na provedené a doložené operace se zbožím ani nemůže mít tchajwanský původ. Žalobce v rámci kontroly po propuštění zboží a ani v průběhu odvolacího řízení nijak nevyvrátil správnost a pravdivost skutečností zjištěných misí OLAF.
342. Jak již bylo výše uvedeno, v daném případě byl skutkový stav zjištěn dostatečně, průběh důkazního řízení žalovaný řádně odůvodnil a rovněž tak zmínil důvody, proč žalobcem navrhané důkazy již nebylo důvodné provádět. Žalovaný se rovněž zákonně vypořádal s námitkou týkající se sazebního zařazení a ztotožnění dovezeného zboží podle zbožíových kódů. Žalovaný uvedl, že žalobce sice správně dovodil, že prvních 6 čísel zbožíového kódu je členění dle Harmonizovaného systému zakotveného Mezinárodní úmluvou o Harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží a Protokolem o její

změně (Publikována ve Sbírce zákonů ČR vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 160/1988 Sb. a v Úředním věstníku ES pod č. L 198, 20/07/1987), dále „HS“, a je závazné jak pro členské státy EU, tak pro Tchaj-wan, nicméně s dalším tvrzením se žalovaný neztotožnil. Uvedl, že v sazebním zařazení zásilek spojovacího materiálu může být shoda na prvních šesti místech (členění podle HS) u obou JSD i v příloze informace z mise. Toto zkoumání však žalovaný pro nadbytečnost a zdlouhavost s ohledem na množství jednotlivých položek zboží ve fakturách a tím i odpovídajících řádků tabulky přílohy informace z mise neprováděl. Ostatní pozice tohoto čísla se přirozeně liší, protože pro Tchaj-wan není závazné znění společného celního sazebníku a na dalších pozicích používá vlastní číselné kódy. Ve zprávě o kontrole č. 2 jsou obsaženy veškeré údaje ke ztotožnění spojovacího materiálu dovezeného do tuzemska v obou dotčených zásilkách se spojovacím materiálem nejprve dováženým a následně vyváženým z Tchaj-wanu, resp. údaje ke ztotožnění zboží uvedené v obou JSD a v nich uvedených fakturách se zbožím uvedeným v příloze informace z mise. Žalovaný zdůraznil, že pro ztotožnění zboží byly porovnány údaje o pohybu zboží z ČLR přes Tchaj-wan do EU na základě čísel kontejnerů, dovozních a vývozních deklarací z přílohy informace z mise a následně i množství, hmotnosti a druhu nejprve dovezeného a následně vyvezeného zboží z Tchaj-wanu s dovozními fakturami, jejichž označení je obsaženo v obou JSD. Sazební zařazení zboží není na dovozních fakturách uvedeno, proto nemohlo být porovnáno s údaji o sazebním zařazení v příloze informace z mise. Krom toho OLAF a ani CÚ KHK nezkoumal otázku správnosti zbožíových kódů deklarovaných v tchajwanských deklaracích příslušnými subjekty. Sazební zařazení zboží v JSD navrhl sám žalobce, přičemž musel nutně vycházet z popisu zboží a jeho vlastností, materiálového složení apod. Toto sazební zařazení se přirozeně od 7. místa liší od údajů uvedených v příloze informace z mise. Údaje o zbožíových kódech uvedené v příloze informace z mise spolu s údaji o množství, druhu a hmotnosti zboží prokazují, že zboží dovezené a vyvezené z Tchaj-wanu se neliší – to ověřily tchajwanské orgány. Navíc žalovaný zdůraznil, že otázka sazebního zařazení dovezeného zboží deklarovaného v obou JSD nebyla předmětem opakované kontroly po propuštění zboží. Sazební zařazení dovezeného zboží bylo prověřováno již první kontrolou po propuštění zboží, přičemž nebyly zjištěny v tomto směru žádné nedostatky. S těmito závěry žalovaného se krajský soud ztotožňuje.

343. Krajský soud na základě shora uvedeného konstatuje, že žalobcem dokládané osvědčení o zemi původu má pouze podpůrný charakter a celní orgány je přijímají a uznávají pouze za předpokladu, že nejsou vyšetřováním OLAF zpochybněny. Lze přisvědčit názoru žalovaného, že starý celní kodex neobsahuje požadavek na prokazování nepreferenčního původu dovezeného zboží s výjimkou čl. 26. starého prováděcího předpisu upravuje náležitosti osvědčení o původu v situaci, kdy se při dovozu nepreferenční původ prokazuje nebo musí být prokázán. Takové osvědčení však musí být především vydáno orgánem nebo jiným spolehlivým subjektem řádně pověřeným k provádění těchto úkonů vydávající zemí. V projednávané věci celní orgány nevyžadovaly důkazy nepreferenčního původu. Současně tu nebyla žádná mezinárodní dohoda, která by umožnila pravost a pravdivost osvědčení ověřit. CÚ KHK mohl takové osvědčení hodnotit jako důkaz listinou s podpůrným charakterem. Podle bodu 2.3.2 Zprávy z mise 2016 byla vydávána nepravdivá prohlášení o původu, a proto byla přijata opatření, aby se těmito praktikám předešlo. Podle bodu 3.1 Zprávy z mise 2016 tchajwanské subjekty u určitého množství zásilek nezákonně požádaly o vydání osvědčení o tchajwanském původu, která byla následně předložena v EU jako nepravdivý důkaz o původu na Tchaj-wanu. CÚ KHK a ani žalovaný

nepochybovali o tom, že osvědčení o původu byla na Tchaj-wanu skutečně vydávána. Ze zprávy OLAF nevyplývá přímo, že by právě dvě žalobcem předložená osvědčení o původu byla nepravdivá, tímto způsobem OLAF nepostupoval. Jak již bylo výše uvedeno OLAF i tchajwanské orgány postupovaly tak, že sledovaly pohyb kontejnerů a provázanost vstupních a výstupních celních prohlášení. Párováním kontejnerových zásilek dopravených do EU s kontejnerovými zásilkami s čínským spojovacím materiálem odeslanými s Tchaj-wanu byl prokázán čínský původ daného zboží a nepravdivost předmětných osvědčení o původu. Jestliže bylo v EU předloženo osvědčení o tchajwanském původu dovezeného zboží a současně je toto zboží podle obsahu přílohy informace z mise čínského původu, jedná se o nepravdivě vydané osvědčení o původu ve smyslu posledního odstavce bodu 3.1 zprávy z mise 2016. Pokud žalovaný za této situace odmítl žalobcovy návrhy na výsledky zahraničních osob, nelze takový postup považovat za nezákonný.

344. Dle rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2022, č.j. 54 Af 29/2019 – 260 „*Celní předpisy EU, včetně antidumpingových předpisů dlouhodobě (a to i za účinnosti starého celního kodexu) rozlišují mezi Čínou a Tchaj-wanem, a to především z obchodně politických důvodů, bez ohledu na postavení Tchaj-wanu podle mezinárodního práva. Např. nařízení Rady č. 1796/1999 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu ocelových lan a kabelů pocházejících z Čínské lidové republiky, Maďarska, Indie, Mexika, Polska, Jihoafrické republiky a Ukrajiny a o konečném výběru prozatímního cla uloženého z tohoto dovozu a o zastavení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu z Korejské republiky, které dopadá Čínu, zatímco nařízení Komise č. 2005/2006 o uložení prozatímního antidumpingového cla z dovozu syntetických polyesterových střižových vláken (PSV) pocházejících z Malajsie a Tchaj-wanu nebo nařízení Komise č. 1742/2000 o výběru prozatímního cla uloženého z dovozu PET pocházejících z Indie, Indonésie, Malajsie, Republiky Korea, Tchaj-wanu a Thajska, které dopadají na Tchaj-wan. Rozdílný režim pro Čínu a Tchaj-wan dokládá také nařízení Rady (ES) č. 428/2005 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu polyesterových střižových vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a Saúdské Arábie, změně nařízení (ES) č. 2852/2000 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu polyesterových střižových vláken pocházejících z Korejské republiky a o zastavení antidumpingového řízení týkajícího se dovozů pocházejících z Tchaj-wanu, které ukládá konečné antidumpingové clo na dovozy z Číny a zároveň zastavuje antidumpingové řízení týkající se dovozů pocházejících z Tchaj-wanu.*“
345. Je rovněž zřejmé, že postup k vyplnění celního prohlášení byl v rozhodné době stanoven prováděcím nařízením ke starému celnímu kodexu. Příloha 37 dotčeného nařízení pak obsahuje vysvětlivky k jednotlivým požadovaným údajům na jednotném správním dokladu, resp. celním prohlášení. Co se týče kódu země původu (tj. kolonky 34a), stanoví, že hospodářské subjekty vyplňující kolonku 34a by měly použít odpovídající kód Společenství (resp. Unie) z přílohy 38 pro uvedení země původu podle definice v hlavě II starého celního kodexu, tj. podle čl. 20 – 36 starého celního kodexu. Je zde tedy zjevná vazba mj. na samotný článek 23 starého celního kodexu, na který žalobce odkazuje. Příloha 38 prováděcího nařízení ke starému celnímu kodexu pak stanoví, že kódem země jsou alfabetycké kódy Společenství (Unie) pro země a území, které jsou odvozeny od platných kódů ISO alfa 2 (a2), pokud jsou v souladu s požadavky nařízení Rady (ES) č. 1172/95 o statistice obchodu se zbožím Společenství a jeho členských států s třetími zeměmi. Komise pravidelně zveřejňuje nařízení, která seznam kódů zemí aktualizují. V době podání celního prohlášení, resp. rozhodnutí JSD v červnu 2012, byly kódy zemí stanoveny nařízením č. 1833/2006, přičemž příloha 1 tohoto nařízení stanovila různé kódy pro území Tchaj-wanu

(samostatné celní území Kinmen, Matsu, Penghu a Tchaj-wan) a Číny, a to kódy TW, resp. CN.

346. Z uvedeného je tak zřejmé, že právní předpisy Evropské unie již v rozhodné době v případě údaje označujícího zemi původu pro účely celního prohlášení, resp. jednotného správního dokladu, důsledně rozlišovaly mezi čínským a tchajwanským zbožím. Nadto pak rovněž z obsahu samotného nařízení o antidumpingovém clu vyplývá, že unijní normotvůrce odlišoval Tchaj-wan v kontextu označení „země původu“ od Číny. V odst. 3. 1 nařízení o antidumpingovém clu (body 86 – 89) uvedl, že pro účely stanovení běžné hodnoty pro vyvážející výrobce, jimž nebylo tržní zacházení přiznáno, byla jako vhodná srovnatelná země použita Indie. Poukázal však, že několik dovozců ve Společenství a vyvážejících výrobců z Číny vzneslo námitku a uvedlo, že vhodnější srovnatelnou zemí pro dané účely je Tchaj-wan. Komise přitom uvedla, že o spolupráci výrobců spojovacích prostředků z Tchaj-wanu usilovala, nicméně žádný z tchajwanských výrobců se spoluprací nesouhlasil. V tomto kontextu tak Komise aprobeovala v samotném nařízení o antidumpingovém clu skutečnost, že Tchaj-wan mohl figurovat v postavení srovnatelné „země“. V bodě 37 daného nařízení pak Komise konstatovala, že uskutečnila inspekce na místě v prostorách specifikovaných společností, přičemž tyto kategorizovala následujícím způsobem: (a) výrobci ve Společenství; (b) vyvážející výrobci v Číně a společnosti, které jsou s nimi ve spojení; (c) společnosti ve spojení ve Společenství; (d) společnost ve spojení na Tchaj-wanu; a (e) dovozci ve Společenství, kteří nejsou ve spojení. I z tohoto rozdělení je tak zřejmé, že Komise při určování země původu zboží rozlišovala mezi Čínou a Tchaj-wanem.
347. Krajský soud se proto neztotožňuje s tvrzením žalobce, že čl. 23 odst. 1 starého celního kodexu (podle kterého se „[z]a zboží pocházející z určité země se považuje zboží, které bylo zcela získáno nebo vyrobeno v této zemi“) je třeba vykládat tak, že se zemí rozumí pouze svrchovaný stát. Na použití tohoto pojmu nelze nahlížet izolovaně, ale je třeba zohlednit, že celní předpisy, z nichž některé soud zmínil výše, pro účely výběru cla mezi Čínou a Tchaj-wanem rozlišovaly. Byť nový celní kodex pojem „území“ používá v tomto kontextu nově, není žádného rozumného důvodu usuzovat, že záměrem Evropského parlamentu a Rady bylo vymezit se obsahově proti úpravě starého celního kodexu. V důvodové zprávě nového celního kodexu soud nenalezl nic, co by argumentaci žalobce podporovalo. Ostatně ani žalobce neodkázal na konkrétní pasáž důvodové zprávy, která by měla nějaký podpůrný argument obsahovat. Z tohoto důvodu považuje soud argumentaci žalobce, jíž se snaží prokázat, že Tchaj-wan není samostatný stát, a s tím související důkazní návrhy, za nerelevantní. Celní orgány se nedopustily chyby, pokud přijaly celní prohlášení s kódem TW za situace, kdy neměly důvod pochybovat o správnosti uvedení tohoto kódu. Žalobce se mylí, pokud dovozuje, že měly údaj TW považovat za chybný na základě skutečnosti, že Tchaj-wan není samostatný stát. Nepřípadně při tom ve své argumentaci zaměňuje hledisko právní a skutkové. Žalobce uvedl v JSD, že proclívané zboží je tchajwanského původu, tuto skutečnost nadto doložil osvědčením původu. Celní orgány pak celní prohlášení přijaly, přičemž postupovaly správně, neboť Tchaj-wan bylo možné v souladu s právními předpisy EU považovat pro účely celního řízení za zemi původu. Posléze pak celní orgány shledaly údaj o zemi původu nesprávným nikoli proto, že by z právního hlediska měly Tchaj-wan od počátku považovat za součást Číny a tomu uzpůsobit výši cla, ale proto, že bylo fakticky zjištěno, že zboží bylo čínského původu a na Tchaj-wanu došlo pouze k jeho překládce za účelem uplatnění nižší celní povinnosti. Soud proto uzavírá, že námitka žalobce, že se celní orgány při přijetí

celního prohlášení dopustily chyby (ať už aktivním jednáním či pasivitou), nerozporovaly-li již tehdy kód TW, není důvodná.

VI. Kompetence OLAF na Tchaj - wanu

348. Z průběhu správního řízení je zřejmé, že OLAF prováděl na Tchaj-wanu svá vyšetřování na základě čl. 3 odst. 1 nařízení o vyšetřování OLAF, který dává OLAF kompetenci provádět vyšetřování i mimo území členských států EU v souladu s platnými dohodami o spolupráci a vzájemné pomoci a jinými platnými právními nástroji. Podle čl. 20 NR č. 515 pak může Komise do třetích zemí vysílat misi pro správní a vyšetřovací spolupráci. Předpokládá se výměna dokumentů se třetími zeměmi, i když není podepsána výslovná smlouva o spolupráci.
349. V projednávaném případě, jak žalovaný uvedl, tchajwanské orgány spolupracovaly s OLAF, jejich pracovníci provázeli tým mise v jejím průběhu, poskytovali potřebnou součinnost a na závěr mise podepsali společný zápis. Přitom podle čl. 21 a čl. 12 NR č. 515 mohou být zjištění a informace získané v průběhu mise uplatněny orgány členských států EU jako důkazy. Krom toho mohou být v souladu s čl. 14 nařízení o vyšetřování OLAF dohodnuta správní ujednání OLAF s orgány třetích států. Tato ujednání se mohou týkat výměny operativních, strategických nebo technických informací. Tato ujednání netvoří žádné právní závazky v rámci práva EU, nicméně zjednodušují spolupráci s partnery ve třetích zemích, výměnu informací a umožňují OLAF získat potřebné informace pro ochranu fiskálních zájmů EU. OLAF jako nezávislý vyšetřovatel může uzavřít určité dohody s příslušnými orgány ve třetích zemích.
350. Na základě shora uvedeného tak lze dle názoru krajského soudu dovodit, že Zpráva z mise 2016, Informace z mise i Příloha informace z mise jsou listiny s potřebnou důkazní silou a získané v souladu s platnými právními předpisy.

VII.a VIII. Rozpor s antidumpingovou dohodou

351. Je zřejmé, že antidumpingová cla ukládaná na základě antidumpingového nařízení byla zrušena prováděcím nařízením Komise (EU) 2016/278 o zrušení konečného antidumpingového cla uloženého na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky. Toto nařízení se stalo se účinným dne 28. 2. 2016. Podle čl. 2 nařízení o zrušení antidumpingového cla nabývá zrušení antidumpingového cla účinku dnem vstupu tohoto nařízení v platnost a není základem pro vrácení cla vybraného před tímto datem.
352. Podle čl. 214 celního kodexu pak platí, že dovozní clo se vyměřuje na základě podkladů pro vyměňování cel pro dané zboží v okamžiku, kdy vznikl celní dluh na ně se vztahující. V době přijetí obou celních prohlášení, na jejichž podkladě byla vydána obě JSD, nařízení o zrušení antidumpingového cla neexistovalo, naopak v této době bylo platné, účinné a pro celní orgány přímo závazné antidumpingové nařízení.
353. S tvrzením žalobce, že antidumpingové nařízení je v rozporu s antidumpingovou dohodou a má být proto neplatné, se žalovaný neztotožnil. Krajský soud přisvědčil jeho názoru, že jestliže podle WTO není antidumpingové nařízení v souladu s antidumpingovou dohodou, nemá tato skutečnost žádný vliv na presumpci platnosti takového nařízení. Nepřímého účinku práva WTO a postupu v rozporu s přímo závazným antidumpingovým nařízením se nelze v daném případě dovolávat. Antidumpingové nařízení dopadalo a stále dopadá na všechny dovozy spojovacího materiálu s čínským původem propuštěné do režimu volný

oběh přede dnem 28. 2. 2016, tedy před účinností nařízení o zrušení antidumpingového cla.

354. Antidumpingová cla založená antidumpingovým nařízením byla zrušena s účinností 28. 2. 2016, nebylo však zrušeno samotné antidumpingové nařízení, které je dosud platné. Přímo otázkou platnosti antidumpingového nařízení se zabýval SDEU v rozsudku ve věci C-207/17, když vyslovil, že neodhalil žádnou skutečnost, kterou by byla dotčena platnost antidumpingového nařízení. Totožnou otázkou se pak dále zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 7. 11. 2018 č. j. 2 Afs 332/2016: „Z výše citovaného rozsudku Soudního dvora Evropské unie je zřejmé, že přijetí zprávy Odvolacím orgánem WTO, z níž vyplývá nesoulad postupu vedoucího k zavedení předmětného cla s antidumpingovou dohodou, a tedy i s čl. VI. GATT je z hlediska platnosti nařízení č. 91/2009, resp. daného antidumpingového cla, irrelevantní. Stejně tak Soudní dvůr jednoznačně vyjádřil, že zrušení antidumpingového cla nelze vnímat jako důvod jeho neplatnosti. Stěžovatel tedy namítl neplatnost nařízení č. 91/2009 nedůvodně.“
355. Lze tak shrnout, že otázka platnosti antidumpingového nařízení již byla ze strany SDEU přezkoumána se závěrem, že SDEU nezjistil žádnou skutečnost, kterou by byla dotčena platnost antidumpingového nařízení. Antidumpingové nařízení dopadá na všechny dovozy spojovacího materiálu propuštěné do režimu volného oběhu uskutečněné před účinností nařízení o zrušení antidumpingového cla, tedy i na oba JSD. Ve shodě s názorem žalovaného krajský soud uvádí, že případný rozpor antidumpingového nařízení s antidumpingovou dohodou nemá podle SDEU vliv na presumpci platnosti takového nařízení.

IX. a X. Nařízení č. 2016/278

356. Krajský soud předeseílá, že je zřejmé, že antidumpingová cla ukládaná na základě antidumpingového nařízení byla zrušena prováděcím nařízením Komise (EU) 2016/278 o zrušení konečného antidumpingového cla uloženého na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky, rozšířeného na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli zasílaných z Malajsie bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie (dále „nařízení o zrušení antidumpingového cla“). Toto nařízení se stalo účinným dne 28. 2. 2016 (čl. 3 nařízení o zrušení antidumpingového cla), nedopadá tedy na dovozy uskutečněné v roce 2012, kdy bylo účinné antidumpingové nařízení. Nařízení o zrušení antidumpingového cla má účinky ex nunc a nijak neupravuje právní vztahy do minulosti, při propuštění zboží do celního režimu se použijí předpisy platné ke dni, kdy celní orgány přijaly celní prohlášení (čl. 67 celního kodexu).
357. Z výsledků celního řízení je zřejmé, že v případě obou JSD vznikl celní dluh okamžikem přijetí celních prohlášení (čl. 201 odst. 2 celního kodexu), tedy v případě JSD č. 1 dne 21. 6. 2012 a v případě JSD č. 2 dne 24. 9. 2012 a v této době nařízení o zrušení antidumpingového cla neexistovalo, naopak bylo platné, účinné a pro celní orgány přímo závazné antidumpingové nařízení. Krajský soud se přiklonil k názoru žalovaného, že nepřímého účinku práva WTO a postupu v rozporu s přímo závazným antidumpingovým nařízením se nelze v daném případě dovolávat. Antidumpingové nařízení dopadalo a stále dopadá na všechny dovozy spojovacího materiálu s čínským původem propuštěné do režimu volný oběh přede dnem 28. 2. 2016, tedy před účinností nařízení o zrušení antidumpingového cla – viz rozsudek ze dne 14. 6. 2012 ve věci C-533/10, Receveur des

douanes de Roubaix a další, rozsudek SDEU ze dne 18. 10. 2018 ve věci C-207/17, Rotho Blaas Srl. Přímo otázkou platnosti antidumpingového nařízení se zabýval SDEU ve výše uvedeném rozsudku ve věci C-207/17 a Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 7. 11. 2018, č. j. 2 Afs 332/2016. Žalobce tedy namítl neplatnost nařízení č. 91/2009 nedůvodně.

358. Lze tak konstatovat, že otázka platnosti antidumpingového nařízení již byla ze strany SDEU přezkoumána se závěrem, že SDEU nezjistil žádnou skutečnost, kterou by byla dotčena platnost antidumpingového nařízení. Antidumpingové nařízení dopadá na všechny dovozy spojovacího materiálu propuštěné do režimu volného oběhu uskutečněné před účinností nařízení o zrušení antidumpingového cla tedy i na obě JSD. Lze přisvědčit názoru žalovaného, že antidumpingové nařízení je přímo závazným (a dosud nezrušeným) právním předpisem, který byl celní úřad povinen na dovoz spojovacího materiálu s čínským původem bez dalšího aplikovat.
359. Žalovaný důvodně považoval stav, kdy někteří dovozci antidumpingové clo zaplatí, protože správně deklarovali čínský původ dovezeného zboží a někteří dovozci, kteří naopak deklarovali původ zboží nesprávně, toto clo hradit nebudou, za zcela nepřipustný a v rozporu se všemi principy. Názor žalovaného, který vyložil čl. 2 nařízení o zrušení antidumpingového cla tak, že ve všech případech dovozů spojovacího materiálu čínského původu, na něž dopadalo antidumpingové nařízení, uskutečněných před platností nařízení o zrušení antidumpingového cla, se vybere antidumpingové clo právě podle antidumpingového nařízení, považuje krajský soud za zákonný. Naopak čínský spojovací materiál dovezený po tomto datu (28. 2. 2016) již nemůže být antidumpingovým clem podle antidumpingového nařízení zatížen. Uložení antidumpingového cla je v principu opatřením dočasné povahy, a to až do okamžiku, kdy pominou důvody, pro které bylo antidumpingové clo uloženo. Komise neustále sleduje situaci na trhu a jeho případné ohrožení. Jakmile Komise dospěje k závěru, že pominuly důvody uložení antidumpingového cla, zruší se a antidumpingové řízení se zastaví.
360. Komise novým nařízením výslovně stanovila zrušení antidumpingového cla až ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost, tedy ke dni 28. 2. 2016. Případný záměr Komise zrušit předmětné antidumpingové clo retroaktivně (od počátku, tedy se zpětnou platností), by musel být jasně patrný ze znění nařízení o zrušení antidumpingového cla, což není.
361. K otázce aplikace nařízení č. 2016/278 se vyslovil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 31. 8. 2022, č.j. 2 Afs 274/2019 – 74: Tyto závěry jsou jak pro soud, tak i pro účastníky řízení závazné, a krajský soud na ně v plném rozsahu odkazuje.
362. Nejvyšší správní soud zdůraznil, že „*navazující otázkou však je, zda lze po přijetí prováděcího nařízení Komise 2016/278 doměřit antidumpingové clo v souvislosti s dovozem některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a s tím je spojená otázka výkladu čl. 1 prováděcího nařízení Komise 2016/278. Nejvyšší správní soud se k uvedeným otázkám vyjádřil ve svých rozsudcích např. ze dne 19. 8. 2020, č. j. 2 Afs 376/2019 – 31, ze dne 26. 8. 2020, č. j. 3 Afs 163/2018 – 29, či ze dne 19. 5. 2021, č. j. 5 Afs 391/2018 – 29, a neshledal žádný důvod se od uvedených rozhodnutí odchýlit.*“
363. Konkrétně Nejvyšší správní soud uvedl (v rozsudku č. j. 3 Afs 163/2018 – 29): „*Z hlediska věcného posouzení stěžovateli krajskému soudu vytýká nesprávnou interpretaci pojmu „řízení“ ve smyslu čl. 1 prováděcího nařízení Komise 2016/278. Podle tohoto ustanovení, [k]onečné antidumpingové clo na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli [...] a*

pocházejících z Čínské lidové republiky, rozšířené na dovoz zasílaný z Malajsie bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Malajsie, se zrušuje a řízení týkající se tohoto dovozu se zastavuje. ‘....Nejvyšší správní soud se ztotožnil s názorem stěžovatele, že řízením, které se podle shora citovaného článku zastavuje, není míněn postup celních orgánů členských států v souvislosti s vyměřením nebo doměřením antidumpingového cla při jednotlivých dovozech zboží, ale rozumí se jím postup orgánů Unie při prošetřování okolností rozhodných pro uvalení antidumpingového cla na zboží dovážené na trh Unie ze států, které nejsou jejími členy, uplatňování ochranných opatření (například zavádění prozatímních opatření, uložení konečného antidumpingového cla) a přezkum těchto opatření před pozbytím jejich platnosti.

364. „Ochranu vnitřního trhu před dumpingovým a subvencovaným dovozem uplatňuje Unie, respektive její právní předchůdci Evropské společenství (ES) a Evropské hospodářské společenství (EHS), od roku 1968 (viz nařízení Rady ES č. 459/68 o ochraně před dumpingem nebo poskytování podpory či subvencí státy, které nejsou členy Evropského hospodářského společenství), a to prostřednictvím nařízení o ochraně před dumpingovým (a subvencovaným) dovozem ze zemí, které nejsou členy EHS/ ES/ EU, pro které se zaužíval pojem ‚základní nařízení‘. Základní nařízení stanoví obecná pravidla pro postup Komise a Rady při ukládání antidumpingového cla; od roku 1968 do současnosti (aktuálně účinné základní nařízení vstoupilo v platnost 20. 7. 2016) bylo vydáno celkem 8 základních nařízení, přičemž pozdější nařízení vždy zrušilo a nahradilo to dříve účinné. Pro nyní projednávanou věc jsou relevantní výše citovaná základní nařízení z roku 1996 a základní nařízení z roku 2009. Obě tato nařízení již pozbyla účinnosti, první z nich v důsledku přijetí základního nařízení z roku 2009, základní nařízení z roku 2009 pak bylo nahrazeno aktuálně účinným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (dále jen ‚základní nařízení z roku 2016‘).“
365. „Všechna zmíněná základní nařízení bez výraznějších odchylek upravují mechanismus ukládání antidumpingového cla následovně: Komise i členské státy přijímají podněty od fyzických a právnických osob, popřípadě od sdružení bez právní subjektivity jednajících jménem výrobního odvětví Společenství (Unie) k zahájení šetření ke zjištění existence, stupně a účinku údajného dumpingu; podněty, včetně důkazů o údajném dumpingu přijaté členskými státy, jsou předávány Komisi, Komise naopak zasílá opis veškerých jí přijatých podnětů členským státům na vědomí. Shledá-li pro to Komise důvody, zahájí řízení a tuto skutečnost oznámí v Úředním věstníku. V rámci tohoto řízení provádí Komise ve spolupráci s členskými státy, dovozci, vývozci a osobami, které podaly podnět, šetření, jehož účelem je zjistit existenci dumpingu, jeho stupeň a účinky. Výsledkem šetření je buď 1) přijetí uspokojivého dobrovolného závazku vývozce, že změní ceny svých výrobků nebo přestane výrobky vyvážet na dané území za dumpingové ceny, nebo 2) zastavení řízení bez přijetí ochranného opatření, nebo 3) uložení konečného antidumpingového cla nařízením Rady, respektive Komise, je-li ukládáno antidumpingové clo podle základního nařízení z roku 2016. Uložené antidumpingové clo může být prováděcími nařízeními zvýšeno, rozšířeno na dovoz i z jiných zemí, případně jimi může být jeho platnost prodloužena. Není-li platnost antidumpingového cla na základě přezkumu před pozbytím platnosti prodloužena, pozbývá platnosti uplynutím pěti let od jeho uložení; toto pravidlo nebylo obsaženo pouze v prvním základním nařízení Rady č. 459/68.“
366. Nejvyšší správní soud shrnul, že „Antidumpingové clo na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli, které je předmětem sporu mezi žalobkyní a stěžovatelem, má svůj původ již v základním nařízení z roku 1996, především v jeho čl. 5 (Zahájení řízení) a článku 9 (Zastavení řízení bez přijetí opatření; uložení konečného antidumpingového cla). Na

základě podnětu podaného dne 26. 9. 2007 Evropským institutem pro průmyslové spojovací prostředky oznámila Komise v souladu s čl. 5 odst. 9 základního nařízení z roku 1996 v Úředním věstníku Evropské unie dne 9. 11. 2007 zahájení antidumpingového řízení [viz Oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozů některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (2007/C 267/11); Úř. věst. C 267, 9. 11. 2007, s. 31]. V souladu s čl. 9 odst. 4 základního nařízení z roku 1996 poté uložila Rada nařízením č. 91/2009 konečné antidumpingové clo na dovoz spojovacího materiálu s kódy kombinované nomenklatury (KN) uvedenými v čl. 1 tohoto nařízení (nabylo účinnosti dnem 1. 2. 2009). Dne 30. 11. 2009 přijala Rada základní nařízení z roku 2009, kterým s účinností od 11. 1. 2010 zrušila původní základní nařízení z roku 1996. Čl. 23 základního nařízení z roku 2009 ovšem výslovně stanoví, že zrušením základního nařízení z roku 1996 není dotčena platnost řízení zahájených na jeho základě. Předmětné antidumpingové clo bylo posléze rozšířeno na dovoz výše uvedených výrobků z Malajsie prováděcím nařízením Rady č. 723/2011, kterým se rozšiřuje konečné antidumpingové clo uložené nařízením Rady (ES) č. 91/2009 na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli zasílaných z Malajsie bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie (dále jen „prováděcí nařízení Rady č. 723/2011“). Sazba tohoto cla byla upravena prováděcím nařízením Rady (EU) č. 924/2012, kterým se mění nařízení (ES) č. 91/2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „prováděcí nařízení Rady č. 924/2012“). Platnost tohoto antidumpingového cla byla na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 základního nařízení z roku 2009 prodloužena prováděcím nařízením Komise 2015/519. Téměř rok po vydání poslední citovaného nařízení Komise toto antidumpingové clo zrušila prováděcím nařízením Komise 2016/278 a řízení týkající se tohoto dovozu zastavila. „S ohledem na shora uvedenou legislativní posloupnost má Nejvyšší správní soud za nesporné, že právě výše popsany proces, jenž se opírá o čl. 5 základního nařízení z roku 1996, zahájený oznámením Komise ze dne 9. 11. 2007, je oním řízením ve smyslu čl. 1 prováděcího nařízení Komise 2016/278. Spojitost mezi řízením dle čl. 5 základního nařízení z roku 1996 (který v obdobném znění převzalo i základní nařízení z roku 2009) a řízením dle čl. 1 prováděcího nařízení Komise 2016/278 vyplývá mimo jiné z výše citovaného čl. 23 základního nařízení z roku 2009, podle něhož zrušením předchozího právního předpisu nejsou dotčena řízení zahájená na jeho základě. Také prováděcí nařízení Rady č. 723/2011 reflektuje, že ve věci dovozu předmětného spojovacího materiálu je vedeno řízení, neboť v části 1. preambule s názvem „Postup řízení“ shrnuje stávající ochranná opatření uložená nařízením Rady č. 91/2009 a průběh šetření obcházení antidumpingových opatření podle čl. 13 základního nařízení z roku 2009 (účinného v rozhodné době). Poukázat lze také na prováděcí nařízení Rady č. 924/2012, kterým byla změněna sazba antidumpingového cla; v bodu 112 jeho preambule je užito slovní spojení „antidumpingové řízení týkající se dovozu některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky“ a odkazuje se zde na řízení zahájené právě oznámením Komise ze dne 9. 11. 2007. Konečně i prováděcí nařízení Komise 2015/519, obdobně jako prováděcí nařízení Rady č. 723/2011, v preambuli (část A ŘÍZENÍ) rekapituluje postup, který předcházal přezkumu tohoto antidumpingového cla před pozbytím platnosti, a šetření prováděné Komisí. Stanoví-li tedy čl. 1 prováděcího nařízení Komise 2016/278, že „řízení týkající se tohoto dovozu se zastavuje“, nemůže být pochyb o tom, že touto formulací mínila Komise, jako autor tohoto předpisu, zastavit řízení, které v souvislosti s podezřením o dumping zahájila podle čl. 5 základního nařízení z roku 1996. Řízení, které se prováděcím

nařízením Komise 2016/278 zastavuje, je sice – slovy krajského soudu – vymezeno prostřednictvím jeho předmětu, tímto předmětem ovšem není konkrétní dílčí dovoz předmětného spojovacího materiálu, ohledně něhož bylo zahájeno celní řízení v konkrétním členském státě za účelem propuštění tohoto zboží do některého z celních režimů, nýbrž dovoz v obecném slova smyslu, jakožto souhrn všech dovozů tohoto zboží mezi Unií a třetími zeměmi (zde Čínou a Malajsií). Ostatně jen těžko si lze představit, že by Komise prováděcím nařízením, které je ve smyslu čl. 291 odst. 2 ve spojení s čl. 289 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie toliko odvozeným nelegislativním aktem, zasahovala do řízení zahájených celními orgány členských států podle vnitrostátních právních předpisů. Lze tedy shrnout, že článkem 1 prováděcího nařízení Komise 2016/278 zůstávají jednotlivá zahájená celní řízení, týkající se uložení antidumpingového cla na dovoz předmětného spojovacího materiálu, vedená před příslušnými orgány členských zemí, nedotčena; krajský soud proto pochybil, dospěl-li k závěru opačnému a zavázal-li stěžovatele nesprávným právním názorem, v jehož důsledku by byl stěžovatel po zrušení napadeného rozhodnutí povinen řízení o doměření antidumpingového cla zastavit. Kasační důvod ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. je tak naplněn.“

367. K projednávané věci Nejvyšší správní soud zdůraznil, že „Žalobkyně předkládá argumenty, které dle jejího názoru uvedený závěr již nyní ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyvracejí. S předestřenými argumenty se však Nejvyšší správní soud neztotožňuje. Žalobkyně si nesprávně vykládá závěry dosavadní judikatury, z nichž vyvozuje, že v projednávaném případě by musela existovat „zdvojenost“ či dokonce „ztrojenost“ antidumpingových řízení. Skutečností však je, že je opravdu vedeno pouze jedno antidumpingové řízení. Jak již bylo uvedeno shora, antidumpingové řízení může být ukončeno vydáním (časově omezeného) konečného antidumpingového cla. S ohledem na možnosti přezkumu tohoto cla (ať už na základě samotných základních nařízení, či na základě závěrů orgánů WTO) může být toto původně uložené antidumpingové clo znovu uloženo (ať už ve stejné, či jiné výši), nebo může být zrušeno a řízení zastaveno.“
368. Dále Nejvyšší správní soud k věci konstatoval, že „Otázkou, zda Rada EU porušila vydáváním s věcí souvisejících antidumpingových nařízení své závazky z práva WTO, a tím i Smlouvu o fungování Evropské unie, a jaký to případně mělo vliv na platnost nařízení, se již Nejvyšší správní soud opakovaně zabýval (z poslední doby např. rozsudek ze dne 7. 1. 2019, č. j. 8 AfS 19/2017 - 41, nebo ze dne 13. 2. 2019, č. j. 5 AfS 57/2018 - 40). Poukázal přitom na rozsudek Soudního dvora EU ze dne 18. 10. 2018 ve věci C-207/17 Rotho Blaas. Soudní dvůr v této věci uvedl, že neodhalil nic, čím by mohla být dotčena platnost nařízení Rady č. 91/2009 a k němu vydaných nařízení Rady a Komise. Rozhodnutí orgánu WTO pro řešení sporů, z nějž je patrný nesoulad postupu vedoucího k zavedení konečného antidumpingového cla s antidumpingovou dohodou, a tedy i s čl. VI GATT, je z hlediska platnosti nařízení č. 91/2009 irelevantní. Z uvedeného je zřejmé, že ani toto nemohl být důvod neplatnosti aplikovaného nařízení Rady č. 91/2009.“

XI. a XII. Zásada proporcionality

369. Krajský soud přisvědčil názoru žalovaného, že právní předpisy, na jejichž základě bylo antidumpingové clo dodatečně vyměřeno, jsou pro tuzemské celní orgány přímo závazné a tuzemské celní orgány byly povinny tyto předpisy aplikovat na daný případ. Antidumpingové nařízení, celní sazebník i celní kodex byly unijním zákonodárcem přijaty v řádném schvalovacím procesu a byly řádně vyhlášeny. Právě proto, že tyto právní předpisy mají formu nařízení, jsou přímo závazné a aplikovatelné v jednotlivých členských státech EU (článek 288 Smlouvy o fungování EU).

370. Zásada proporcionality, stejně jako zásady ochrany dobré víry a legitimního očekávání jsou v celní oblasti, resp. při dovozu zboží ze třetích zemí, vyjádřeny zejména ust. čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu. Podle tohoto ustanovení jsou celní orgány při splnění zde zakotvených podmínek povinny upustit od dodatečného zaúčtování cla. Tvrzení žalobce o odpovědnosti státu při pochybení dovozce či jeho dodavatelů při dovozu zboží nelze přisvědčit. Celní orgány se pochybení ve vztahu k žalobci nedopustily. V daném případě je dlužníkem žalobce a je tak odpovědný za úhradu dodatečně vyměřeného cla.

XIII. Clo jako trestní sankce

371. Krajský soud se zcela ztotožňuje s názorem žalovaného, který zcela vylučuje, že by antidumpingové clo mělo být trestní sankcí nebo sankcí za celní delikt. Podle § 2 odst. 3 písm. a) daňového řádu je clo daní, která je příjmem veřejných rozpočtů. Veřejným rozpočtem je také státní rozpočet a rozpočet EU. Clo je také politickoekonomickým prostředkem politického boje a vyjádřením obchodní politiky států či skupin států.
372. Antidumpingové clo je jedním z druhů ochrannářských cel a je možné jej charakterizovat jako dodatečné clo uvalené na zboží, jehož cena je nižší, než je běžná cena v zemi vývozu, které může poškodit domácí výrobce. Charakterem a významem cla se zabývá i odborná literatura: Bakeš a kol. (Finanční právo, 6. vydání, 2012, str. 293) ke clo uvádí: „Clo je možno definovať jako povinné peněžité plnění sui generis, stanovené právními předpisy, které je vybíráno v přímé souvislosti s přechodem zboží přes státní hranici nebo hranici nadstátního celního území (např. Evropské unie), nebo přes hranici státem vytvořených zvláštních území (svobodná pásma) od osob, které zboží dovážejí nebo vyvážejí, nebo od osob, pro které je takovéto zboží dováženo nebo vyváženo.“ Podle nálezu ÚS sp. zn. III.ÚS 741/06 ze dne 29. 11. 2007 (bod IV.) se clo považuje za veřejnoprávní dávku, která opatřuje příjmy státního rozpočtu, přičemž zároveň sleduje různé cíle, resp. zájmy, např. finanční nebo národohospodářské (viz Nováček, A.: Právo celní, in Slovník veřejného práva československého, svazek III, str. 493 a násl.).
373. Lze přisvědčit názoru žalovaného, že „Antidumpingové clo nelze považovat za jakýkoliv druh sankce. Jeho příčinou i cílem je ochrana trhu proti dovozu dumpingových výrobků. Podle článku 1 odst. 1 nařízení Rady (ES) 1225/2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, které bylo účinné v době uskutečnění obou dotčených dovozů, může být antidumpingové clo uloženo na každý dumpingový výrobek, jehož propuštění do volného oběhu ve Společenství působí újmu. To má svůj odraz také v čl. 1 v současnosti platného a účinného nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 o ochraně před antidumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (antidumpingové clo může být uloženo na každý dumpingový výrobek, jehož propuštění do volného oběhu v Unii působí újmu).“
374. Antidumpingové clo je ochrannářským clem ve vztahu k ochraně vnitřního trhu EU před dumpingovými dovozy a k zajištění spravedlivé hospodářské soutěže. Argumentace žalobce je zcela v rozporu se smyslem a cílem antidumpingového cla. Napadenými rozhodnutími tedy nebyla žalobci uložena žádná sankce či trest. Celní orgány zcela zákonně zhodnotily, že žalobce byl již při propuštění dovezeného spojovacího materiálu povinen uhradit dodatečně vyměřené antidumpingové clo, avšak pro nepravdivě deklarované údaje o původu dovezeného zboží nebylo toto clo vyměřeno a k nápravě došlo až vydáním napadených rozhodnutí. Na základě těchto skutečností nelze na projednávaný případ aplikovat nařízení o zrušení antidumpingového cla, protože toto nařízení vstoupilo

v platnost až poté, co byla přijata daná celní prohlášení a vznikl celní dluh z nich vyplývající. Použití novějších předpisů ve smyslu argumentace žalobce není v projednávaném případě možné, a to ani z pohledu zásady rovnosti.

XIV. Rdousící efekt antidumpingového cla

375. Žalovaný důvodně uvádí, že pokud jsou splněny podmínky pro doměření cla, celní orgány jsou povinny bez dalšího k jeho doměření přistoupit, aniž by jim zákon dával jakýkoliv prostor pro správní uvážení (mimo liberačního ustanovení čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu). Přitom clo není výlučným příjmem ČR, ale z podstatné části tvoří příjem rozpočtu EU, a proto na jeho výběr dopadají pravidla daná právem EU. Česká republika je ve vztahu k EU odpovědná za úhradu dlužného cla a nemůže nést rizika klamavého jednání účastníků přeshraničního obchodu se zbožím a při dovozu zboží.
376. Lze souhlasit s žalovaným, že to byl žalobce, kdo se stal zcela dobrovolně deklarantem a tím i osobou zodpovědnou za úhradu dlužného cla. Antidumpingové clo je ochranným opatřením před dumpingovými dovozy a dovozci dumpingového zboží nesou zvýšené obchodní riziko. Není to samotné zavedení antidumpingového cla, ale realizace dumpingových dovozů, která činí tyto dovozy diskriminačními ve vztahu k unijním výrobcům a doměření uniklých antidumpingových cel dochází k nápravě stavu věci a odstranění nerovnosti.
377. Žalovaný připomenul, a krajský soud se s těmito závěry ztotožňuje, že to byly právě dumpingové dovozy, které rdousily celé výrobní odvětví v EU. Zájmem EU nebylo chránit dovozce dumpingového zboží jakýmkoliv úlevami, naopak, cílem je ochrana unijních výrobců. Cenová a další šetření provedla Rada EU s Komisí, jak ostatně vyplývá i z preambule antidumpingového nařízení. Šetření týkající se některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Číny zahájila Komise dne 9. 11. 2007. Teprve po šetření rozhodla Rada dne 26. 1. 2009 antidumpingovým nařízením o uložení antidumpingového cla. Uložení antidumpingového cla nemohlo být pro nikoho, kdo se zabývá obchodem se spojovacím materiálem s řádnou péčí, žádným překvapením. Judikaturu ÚS, na kterou žalobce odkazoval, označil žalovaný za nepřipadnou a nesrovnatelnou s projednávaným případem. Provádění dalších důkazů proto považoval žalovaný za nedůvodné a nadbytečné, neboť žalobce se jimi snažil doložit okolnosti přímo nesouvisející s doměření antidumpingového cla a nemají žádný vliv na správnost a zákonnost napadených rozhodnutí.

XV. až XIX. Ochrana dobré víry a legitimního očekávání

378. Krajský soud souhlasí s žalobcem, že pro aplikaci článku 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu musí být splněny kumulativně tři podmínky. V projednávané věci však ke splnění těchto podmínek nedošlo. Je totiž zřejmé, že osvědčení o původu zboží, které žalobce předložil, nejsou důkazy o preferenčním původu dovezeného zboží. Preferenčním původem zboží se celní orgány v tomto případě vůbec nezabývaly, projednávaný případ se odvíjí od nepreferenčního původu zboží ve smyslu čl. 22 až 26 celního kodexu. Proto na daný případ dopadá pouze první pododstavec článku 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu, podle kterého se dodatečné zaúčtování cla se neprovede, pokud částka cla dlužného ze zákona nebyla zaúčtována následkem chyby ze strany celních orgánů, kterou nemohla osoba povinná zaplatit clo rozumným způsobem zjistit, a pokud tato osoba jednala v dobré víře a dodržela všechna ustanovení platných předpisů týkající se celního prohlášení. Žádný

z dalších pododstavců čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu na tento případ nedopadá, protože se zabývají preferenčním původem zboží.

379. Je nutno konstatovat, že v daném případě nebyla otázka preferenčního původu zboží vůbec řešena. Při celním řízení předložil žalobce osvědčení o původu dovezeného zboží, která nebyla potvrzena tchajwanskými celními orgány a nebyla vydána na základě právních předpisů účinných na území EU. Ve věci tří podmínek pro liberaci vyplývajících z článku 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu žalovaný důvodně odkázal na obsah rozsudku SDEU ze dne 18. 10. 2007 ve věci C-173/06, *Agrover Srl*, bod 30, kterým byla shrnuta dosavadní judikatura k čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu tak, že k aplikaci citovaného ustanovení je nutné splnit tři kumulativní podmínky. První podmínka vyžaduje, aby clo nebylo vybráno následkem chyby ze strany samotných příslušných orgánů, druhá podmínka stanoví, aby tato chyba, které se dopustily tyto orgány, nemohla být osobou povinnou zaplatit clo jednajícím v dobré víře přiměřeným způsobem zjištěna, a třetí podmínka vyžaduje, aby tato osoba dodržela všechna ustanovení platných předpisů týkající se jejího celního prohlášení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 27/2008 ze dne 30. 7. 2008, z níž vyplývá, že chybou může být pouze aktivní jednání příslušných celních orgánů). K chybě ze strany celních orgánů však v projednávané věci nedošlo.
380. Krajský soud ve shodě s názorem žalovaného konstatuje, že misí OLAF a následně kontrolou po propuštění zboží, při které byly zcela jednoznačně ztotožněny údaje z obou JSD s podklady získanými misí OLAF o překládkách čínského zboží, bylo prokázáno, že tato celní prohlášení obsahují nesprávně a nepravdivě deklarované údaje, když v kolonce 34a celního prohlášení je namísto správného kódu CN (Čína) deklarován nesprávně kód TW (Tchaj-wan). Jestliže tedy žalobce deklaroval v celních prohlášeních tchajwanský původ zboží, pak nelze tvrdit, že se celní orgány dopustily chyby, když nevyměřily antidumpingové clo na základě antidumpingového nařízení, které dopadá výhradně na zboží s čínským původem, již v okamžiku propuštění zboží do volného oběhu. Tento závěr nemůže být vyvrácen ani námitkami žalobce, dle nichž Tchaj-wan je součástí Číny, neboť jak vyplývá ze shora uvedeného, pro účely uplatňování celních a statistických předpisů je zcela jednoznačně odlišováno celní území Tchaj-wanu od pevninské Číny. Po přijetí celních prohlášení vycházely celní orgány výhradně z údajů deklarovaných žalobcem. Postupovaly tak v souladu s příslušnou právní úpravou, neboť celní řízení je založeno na dispoziční zásadě, kdy deklarant činí celní prohlášení o dováženém zboží a současně je plně zodpovědný za jejich správnost.
381. Žalovaný v souladu se zákonem konstatoval, že nesprávně deklarovaný původ zboží nebylo možné odhalit prostou kontrolou celního prohlášení a souvisejících dokladů při propuštění zboží. Podle ustálené správní praxe potvrzené judikaturou správních soudů lze za chyby celních orgánů ve smyslu čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu Společenství považovat například:
- chyby ve výkladu nebo v použití příslušných právních předpisů v podobě přijetí celního prohlášení bez předložení dokladu (povolení, osvědčení apod.) nebo naopak přijetí obecných osvědčení o původu, třebaže to právní předpisy nepovolovaly;
 - zveřejnění sazebníku pro vnitrostátní použití, který obsahuje chybné informace;
 - pokud celní orgány nevyjádří žádné námitky ohledně chybných celních prohlášení, která jsou předkládána ve velkém počtu a po dlouhé časové období, zejména tehdy, kdy údaje uváděné v celních prohlášeních umožňovaly zjistit, že tato prohlášení nebyla správná.

382. Z průběhu celního řízení je zřejmé, že výsledek první kontroly po propuštění zboží byl založen na výsledcích vyšetřování OLAF v podobě závěrečné zprávy č. OF/2011/0978/B1 (THOR(2014)19006 - 09/07/2014) obsahující soupis čísel kontejnerů a souvisejících celních prohlášení, k nimž se vztahovala. Kontejnery, v nichž bylo dovezeno zboží propuštěné do režimu volného oběhu na základě obou JSD, v této zprávě uvedeny nebyly. Ačkoliv je z podkladů poskytnutých OLAF k první kontrole zřejmé, že členské státy byly požádány o poskytnutí údajů o dovozech a k identifikaci zásilek pocházejících mj. od vývozců Shiau Young Industry Co Ltd., či Penghom Wan Fasteners Co Ltd., u nichž byl pan Chang zjištěn coby společný řídicí pracovník (členské státy včetně ČR tyto údaje poskytly), je z těchto podkladů také zřejmé, že vyšetřování zásilek kontejnerů, které ještě nemohly být identifikovány, pokračuje a musí být zjištěn původ celé řady dalších zásilek s tím, že další informace od DOI, týkající se těchto zásilek budou řešeny v rámci nového šetření. Právě pro absenci podkladů vztahujících se k oběma JSD postupoval CÚ KHK tak, že doměřovací řízení ve vztahu k oběma JSD v rámci první kontroly zastavil. CÚ KHK nemohl předjímat, že i v případě obou JSD budou někdy v budoucnu získány podklady o nepravdivosti odvolatelem deklarovaného původu dovezeného zboží, když se to nepovedlo v případě první mise, jíž byl doložen nepravdivě deklarovaný tchajwanský původ zboží dovezeného v přibližně totožném období (viz dodatečné platební výměry vydané na základě první kontroly). Skutečnosti doložené misí OLAF z prosince 2016 a opakovanou kontrolou po propuštění zboží logicky nemohly být uplatněny již v průběhu první kontroly.
383. Krajský soud souhlasí s žalovaným, že celní orgány a OLAF jednoznačně spolupracovaly, jak plyne ze zpráv OLAF, které jsou součástí spisového materiálu v případě první i opakované kontroly. Nelze klást k tíži CÚ KHK, že konkrétní a zejména důkazně podložené informace (informace z mise a příloha informace z mise) byly doručeny ze strany OLAF k tuzemským celním orgánům až v první polovině roku 2017. Právě proto byla zahájena opakovaná kontrola po propuštění zboží. Jestliže byla mise OLAF přinášející nové poznatky a podklady k nim provedena na Tchaj-wanu v prosinci 2016, nemohly být tyto závěry využity dříve.
384. Je třeba zdůraznit, jak důvodně uvedl žalovaný, že v daném případě se jedná o dvě celní prohlášení z roku 2012, u nichž žalobce nesprávně deklaroval původ dovezeného zboží, přičemž v důsledku toho došlo k úniku na antidumpingovém clu. Této deklaraci (učiněné v roce 2012) nepředcházela žádná chyba celních orgánů vyplývající z jejich aktivního nebo i pasivního jednání, která by utvrdila žalobce v tom, že původ zboží deklaroval správně nebo že nevyměření antidumpingového cla z dovezeného čínského spojovacího materiálu při deklaraci tchajwanského původu je v souladu s právními předpisy. Nic takového se nestalo. Žádné další události a postupy celních orgánů vzniklé po přijetí daných celních prohlášení již nemohly žalobce ubezpečovat v tom, že JSD ve správnost údajů deklarovaných v roce 2012 a tedy ani na případnou aplikaci čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu na daný případ. Hodnocení, zda jsou splněny podmínky dané ust. čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu se musí vztahovat právě k případu, u něž je rozhodováno o dodatečném zaúčtování cla.
385. S odkazem na žalobcem citovaný rozsudek SDEU ze dne 27. 6. 1991 ve věci C-348/89, Mecanarte, body 23 až 25, lze shrnout, že o chybu na straně celních orgánů v žádném případě nemůže jít, pokud celní orgány byly uvedeny v omyl nesprávnými informacemi uvedenými v prohlášení obchodníka, a pokud platnost takových informací neměly celní

orgány povinnost kontrolovat ani hodnotit, taková chyba je naopak přičitatelná obchodníkovi. Právě o takový případ šlo v projednávané věci. Stejně tak nebylo zjištěno, že by se jakékoliv chyby dopustily tchajwanské celní orgány. Ze zprávy z mise 2016, informace z mise a ani z přílohy informace z mise žádné takové pochybení nevyplývá. Právě tchajwanské celní orgány výraznou měrou přispěly k odhalení podvodů s původem zboží. Předložená osvědčení o původu, která nejsou nijak ověřitelná v rámci běžných postupů, nebyla vystavena tchajwanskými celními orgány.

386. Krajský soud přisvědčil argumentaci žalovaného, že subjekt označený jako „TAIWAN TEXTILE FEDERATION“, který tato osvědčení vystavil či potvrdil, v žádném případě nelze podřazovat pod celní orgán ve smyslu ust. čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu. Daná osvědčení o původu nejsou důkazy preferenčního původu dovezeného zboží vydaná na základě příslušné mezinárodní smlouvy uzavřené s EU, aby je bylo možné hodnotit optikou třetího pododstavce čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu. Nepodstatnost žalobcem předložených osvědčení o původu spočívá v tom, že nejsou založena na právních předpisech závazných v EU a také v tom, že u nepreferenčního původu se obvykle (až na výjimky dané čl. 26 celního kodexu) doložení původu nevyžaduje. Celní orgány by s nejvyšší pravděpodobností akceptovaly deklarovaný tchajwanský původ dovezeného zboží i bez těchto osvědčení.
387. Je nutno zdůraznit, že jestliže žalobce tvrdí, že Tchaj-wan je součástí ČLR a z hlediska uplatňování celních předpisů není rozdílu mezi ČLR a Tchaj-wanem, pak si měl být jednoznačně vědom povinnosti výběru antidumpingového cla z čínského spojovacího materiálu právě na základě antidumpingového nařízení. Pokud žalobce svá současná tvrzení považuje za pravdivá a reálná a svůj postup označuje za legitimní a v dobré víře, pak měl v daných celních prohlášeních deklarovat stát původu ČLR kódem CN v kolonkách 34 daných celních prohlášení, a nikoliv celní území Tchaj-wanu kódem TW.

XX. Chyba v důsledku jednání celních orgánů

388. Krajský soud ve shodě s názorem žalovaného zastává názor, že žalobce byl již v době dovozu, tedy v roce 2012, povinen vyplnit do celních prohlášení správné a pravdivé údaje o dovezeném zboží (včetně údajů o jeho původu) a stal se za správnost těchto údajů odpovědným (čl. 199 odst. 1 starého prováděcího předpisu). Nelze rovněž přehlédnout, že žalobce nijak neprokázal, že by snad údaje o tchajwanském původu dovezeného spojovacího materiálu do daných celních prohlášení vyplňoval na základě podnětu od celních orgánů. Lze tak dojít k nepochybnému závěru, že celní prohlášení byla vyplněna na základě vlastní vůle žalobce nijak nedotčené jednáním celních orgánů. Údaje o původu dovezeného zboží žalobce z vlastní vůle doložil osvědčeními o původu vydanými Tchajwanskou textilní federací. Celní orgány na žalobci žádné důkazy původu dovezeného zboží nepožadovaly.
389. Z průběhu celního řízení je zřejmé, že celní orgány, které přijaly daná celní prohlášení, žalobcem deklarované údaje neověřovaly, z ničeho nelze usuzovat, že by to snad byla to jejich povinnost. Zboží tak propustily do volného oběhu na základě údajů uvedených v celních prohlášeních (čl. 71 odst. 2 starého celního kodexu). Propuštěním zboží do volného oběhu celní orgány nerozhodovaly o tom, že údaje v celních prohlášeních jsou správné, viz např. rozsudek NSS ze dne 29. 8. 2014 č. j. 5 Afs 3/2014. Celní orgány tedy neschválily tchajwanský původ zboží, neboť pouze akceptovaly deklarované údaje. Stejným způsobem bylo vyměřeno clo při propuštění zboží do volného oběhu, kdy bylo rozhodováno na

základě deklarovaných údajů, bez jejich ověřování a ani vyměřením cla v rámci celního řízení celní orgány nijak nepotvrdily správnost a pravdivost žalobcem deklarovaných údajů a nedopustily se žádného pochybení.

390. Krajský soud nemohl přisvědčit názoru žalobce, že aktivní chyba celních orgánů spočívala v tom, že přijaly její celní prohlášení s deklarovaným kódem TW, přičemž si měly být vědomy, že Tchaj-wan je součástí Číny. K této otázce se ostatně vyjádřil i Krajský soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 30. 11. 2022, č.j. 54 Af 29/2019 – 260 a s jeho závěry se zdejší soud plně ztotožňuje:
391. *„Celní předpisy EU, včetně antidumpingových předpisů dlouhodobě (a to i za účinnosti starého celního kodexu) rozlišují mezi Čínou a Tchaj-wanem, a to především z obchodně politických důvodů, bez ohledu na postavení Tchaj-wanu podle mezinárodního práva. Pro ilustraci lze zmínit např. nařízení Rady č. 1796/1999 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu ocelových lan a kabelů pocházejících z Čínské lidové republiky, Maďarska, Indie, Mexika, Polska, Jihoafrické republiky a Ukrajiny a o konečném výběru prozatímního cla uloženého z tohoto dovozu a o zastavení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu z Korejské republiky, které dopadá Čínu, zatímco nařízení Komise č. 2005/2006 o uložení prozatímního antidumpingového cla z dovozu syntetických polyesterových střižových vláken (PSV) pocházejících z Malajsie a Tchaj-wanu nebo nařízení Komise č. 1742/2000 o výběru prozatímního cla uloženého z dovozu PET pocházejících z Indie, Indonésie, Malajsie, Republiky Korea, Tchaj-wanu a Thajska, které dopadají na Tchaj-wan. Rozdílný režim pro Čínu a Tchaj-wan dokládá také nařízení Rady (ES) č. 428/2005 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu polyesterových střižových vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a Saúdské Arábie, změně nařízení (ES) č. 2852/2000 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu polyesterových střižových vláken pocházejících z Korejské republiky a o zastavení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu pocházejících z Tchaj-wanu, které ukládá konečné antidumpingové clo na dovozy z Číny a zároveň zastavuje antidumpingové řízení týkající se dovozu pocházejících z Tchaj-wanu. Ostatně i žalobkyně užila kód TW v souladu s tehdy účinnými předpisy pro vyplnění celního prohlášení. Postup k vyplnění celního prohlášení byl v rozhodné době stanoven prováděcím nařízením ke starému celnímu kodexu (viz výše bod 7). Příloha 37 dotčeného nařízení pak obsahuje vysvětlivky k jednotlivým požadovaným údajům na jednotném správním dokladu, resp. celním prohlášení. Co se týče kódu země původu (tj. kolonky 34a), stanoví, že hospodářské subjekty vyplňující kolonku 34a by měly použít odpovídající kód Společenství (resp. Unie) z přílohy 38 pro uvedení země původu podle definice v hlavě II starého celního kodexu, tj. podle čl. 20 – 36 starého celního kodexu. Je zde tedy zjevná vazba mj. na samotný článek 23 starého celního kodexu, na který žalobkyně odkazuje. Příloha 38 prováděcího nařízení ke starému celnímu kodexu pak stanoví, že kódem země jsou alfabetycké kódy Společenství (Unie) pro země a území, které jsou odvozeny od platných kódů ISO alfa 2 (a2), pokud jsou v souladu s požadavky nařízení Rady (ES) č. 1172/95 o statistice obchodu se zbožím Společenství a jeho členských států s třetími zeměmi. Komise pravidelně zveřejňuje nařízení, která seznam kódů zemí aktualizují. V době podání celního prohlášení, resp. rozhodnutí JSD v červnu 2012, byly kódy zemí stanoveny nařízením č. 1833/2006, přičemž příloha 1 tohoto nařízení stanovila různé kódy pro území Tchaj-wanu (samostatné celní území Kinmen, Matsu, Penghu a Tchaj-wan) a Čínu, a to kódy TW, resp. CN. Z uvedeného je tak zřejmé, že právní předpisy Evropské unie již v rozhodné době v případě údaje označujícího zemi původu pro účely celního prohlášení, resp. jednotného správního dokladu, důsledně rozlišovaly mezi čínským a tchajwanským zbožím. Nadto pak rovněž z obsahu samotného nařízení o antidumpingovém clu vyplývá, že unijní normotvůrce odlišoval Tchaj-wan v kontextu*

označení „země původu“ od Číny..... Soud se proto neztotožňuje s tvrzením žalobkyně, že čl. 23 odst. 1 starého celního kodexu (podle kterého se „[z]a zboží pocházející z určité země se považuje zboží, které bylo zcela získáno nebo vyrobeno v této zemi“) je třeba vykládat tak, že se zemí rozumí pouze svrchovaný stát. Na použití tohoto pojmu nelze nahlížet izolovaně, ale je třeba zohlednit, že celní předpisy, z nichž některé soud zmínil výše, pro účely výběru cla mezi Čínou a Tchaj-wanem rozlišovaly. ...Žalobkyně uvedla v JSD, že proclívané zboží je tchajwanského původu, tuto skutečnost nadto doložila osvědčením původu. Celní orgány pak celní prohlášení přijaly, přičemž postupovaly správně, neboť Tchaj-wan bylo možné v souladu s právními předpisy EU považovat pro účely celního řízení za zemi původu.“

392. Krajský soud nesouhlasí ani s názorem žalobce, dle něhož se celní orgány dopustily chyby v důsledku pasivního jednání během první kontroly, kdy měly dostatečně informace o podezření, že čínský spojovací materiál je na Tchaj-wanu pouze překládán. Ze samotného JSD ani z příloženého osvědčení o zemi původu nebylo možné zjistit jakékoliv informace o tom, že skutečný původ zboží byl čínský. V době propuštění zboží do volného oběhu, ani v období tomuto datu předcházejícím, neměly celní orgány reálnou možnost původ zboží deklarovaný v JSD ověřit. Z průběhu celního řízení je zřejmé, že skutečnost, že se jedná o zboží čínského původu, byla zjištěna až v rámci mise OLAF.

XXI. Shrnutí

393. Krajský soud ve shodě s názorem žalovaného konstatuje, že zpochybnění údajů o nepreferenčním původu zboží není nijak podmíněno žádostí o následnou verifikaci předložených osvědčení o původu (tu umožňují mezinárodní dohody typicky u ověřování preferenčního původu). Ke zpochybnění deklarovaného původu a prokázání skutečného původu jsou způsobilé výsledky vyšetřování OLAF, jak ostatně vyplývá z ustálené judikatury správních soudů, dle níž celní orgány a následně i správní soudy vycházely z výsledků vyšetřování OLAF, aniž by byly provedeny jakékoliv verifikace předložených osvědčení o původu.
394. Dále je třeba zdůraznit, že správní soudy vydaly v průběhu předcházejících let řadu rozsudků, jimiž byl potvrzen výběr antidumpingového cla na základě antidumpingového nařízení. Pro všechny tyto případy bylo společné, že vyšetřováním OLAF byl prokázán čínský původ dovezeného spojovacího materiálu. Současně bylo prokázáno vydání nepravdivých osvědčení o tchajwanském původu. Subjektům realizujícím tyto dovozy bylo na základě vyšetřovacích zpráv OLAF vyměřeno antidumpingové clo. Správní soudy rovněž opakovaně vysvětlily, že zprávy OLAF jsou nesporně použitelné jako důkazní prostředky. Např. z rozsudku Krajského soudu v Brně č.j. 31 Af 34/2015 – 45 vyplývá, že „Právě z důvodu specifického způsobu získávání informací od států a jiných nestátních subjektů stojících vně Evropské unie jsou zjištění obsažená ve zprávách OLAF (včetně elektronických příloh) přípustnými důkazy v řízení o dodatečném vyměření cla bez toho, že by jednotlivá skutková zjištění musela být nad to doložena konkrétními důkazy..... zvolený způsob je přiměřený vzhledem k omezeným možnostem získávat důkazy od subjektů stojících vně Evropské unie – požadavek aby mimounijní subjekty poskytovaly OLAF originální písemnosti a jiné dokumenty související s vývozem či dovozem, je patrně nerealizovatelný, a proto lze akceptovat prosté sdělení ve formě tabulek a databází v elektronické podobě“.
395. Dále krajský soud připomíná, že není povinností celních orgánů zjišťovat jakékoliv podklady pro vypracování vyšetřovacích zpráv OLAF. Je totiž zřejmé, že celní orgány nejsou povinny z takových podkladů vycházet, neboť relevantní důkazy obsahuje

příslušná zpráva OLAF. Lze přitom odkázat na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 12. 2016 č. j. 10 Afs 216/2016 a ze dne 28. 8. 2008 č. j. 8 Afs 81/2007, podle kterého jsou další důkazní návrhy nadbytečné. Podle ustálené soudní judikatury i komunitární právní úpravy (čl. 11 NPR č. 883) jsou vyšetřovací zprávy OLAF dostatečným důkazním prostředkem pro správní a soudní řízení před členskými státy. Podrobnosti obsažené ve spisu OLAF se členským státům nepředávají. Taková praxe zavedena nebyla. Obecně je přístup ke spisu OLAF omezený. Např. SDEU v bodě 63 rozsudku ze dne 19. 10. 2022 ve věci T-81/21, *Sistem ecologica*, vyslovil: „*Zadruhé je třeba připomenout, že tento nedostatečný přístup ke spisu OLAF byl potvrzen judikaturou, podle níž OLAF nemá povinnost poskytnout osobě dotčené vnějším vyšetřováním přístup k dokumentům, které byly předmětem takového vyšetřování, ani k dokumentům vypracovaným samotným OLAF za tímto účelem, neboť by mohla být narušena účinnost a důvěrnost posílání svěřeného úřadu OLAF a nezávislost OLAF...*“.

396. Dále krajský soud považuje za nepochybné, že Celní úřad pro Královéhradecký kraj, který provedl kontroly po propuštění zboží, byl oprávněn zjištěné clo vypočítat, zaúčtovat a sdělit žalobci. Jeho příslušnost vyplývá ze znění § 4 odst. 2 písm. b) celního zákona. Tento úřad byl na základě § 6 odst. 2 zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů oprávněn provést u žalobce kontrolu po propuštění zboží a v této souvislosti zahájit doměřovací řízení ve smyslu § 21 celního zákona. Proces doměření cla tak představuje sdělení cla, ale i zjištění a doložení relevantních skutečností, výpočet cla, jeho zaúčtování. Z příslušné právní úpravy lze dovodit, že Celní úřad pro Královéhradecký kraj, místně příslušný k provedení kontroly po propuštění zboží, který jako první zjistil únik na clu, byl rovněž oprávněn uniklé clo vypočítat, zaúčtovat a jeho výši sdělit žalobci. Tomu ostatně odpovídá jak platná právní úprava, tak ustálená praxe. Čl. 101 odst. 1 celního kodexu totiž ukládá celním orgánům vyměřit splatné clo, jakmile k tomu mají potřebné údaje. Čl. 102 odst. 3 celního kodexu ukládá celním orgánům oznámit clo (mimo propuštění zboží do příslušného režimu) v okamžiku, kdy mohou stanovit jeho výši a přijmout příslušné rozhodnutí. Aby mohlo být clo sděleno, musí být vypočítáno a zaúčtováno a v rámci evidence cla spravováno. Žalobce vychází při svých úvahách z daňového řádu a předpokládá, že evidence daní je upravena § 149, který je součástí hlavy V. - placení daní. Na základě této skutečnosti pak žalobce usuzoval na nepřislušnost celního úřadu zaúčtovat clo, neboť účtování cla má být realizováno v rovině platební. V daném případě je však zřejmé, že doměření daně podle § 143 daňového řádu je součástí nalézacího řízení, kdy je povinností správce daně současně s doměřením daně předepsat do evidence daní. Zaúčtování cla je neoddělitelným úkonem realizovaným v rámci doměřovacího řízení, ke kterému byl Celní úřad pro Královéhradecký kraj místně příslušným.
397. Stěžejní žalobní námitkou vznesenou v průběhu soudního řízení bylo zpochybnění obsahu přílohové tabulky, která se stala podkladem pro doměření antidumpingového cla. K této otázce se žalovaný mimo jiné podrobně vyjádřil ve svém vyjádření k žalobě. Krajský soud na takto vyslovené závěry v plném rozsahu odkazuje: „*Zněním tabulky s označením Annex_2-1_TW-1.TW-3correction.xls žalobce dosud neargumentoval ani v rámci odvolání a ani v rámci žaloby, proto se jím žalovaný dosud výslovně nezabýval. Ve skutečnosti se jedná o přílohu k příloze 2 k zápisu z jednání v rámci mise OLAF (Označení „Annex_2_to_MoM.pdf“ k Minutes_of_the_Mission), viz bod 2.1 zprávy z mise OLAF. Podle obsahu přílohy 2 k zápisu z jednání poskytly tchajwanské orgány opravnou tabulku předchozí (starší) odpovědi. V příloze poskytují tři tabulky s příslušnými daty pro import a export. Právě přílohy s označením 2-1 (na kterou nyní žalobce nově odkazuje) a příloha 2-2 obsahují dvě z tabulek. Poslední tabulkou je*

(budoucí) příloha informace z mise (viz bod 3.1 zprávy z mise ze dne 15. 6. 2017 a níže uvedené sdělení OLAF ze dne 7. 7. 2017).“

398. Je rovněž zřejmé, že celní úřad žalobci při kontrole sdělil, a to sdělením ze dne 3. 10. 2017 č. j. 37796-28/2017-550000-51, že příloha 2-1 není totožná s přílohou informace z mise a také to, že tato příloha neobsahuje důkazní prostředky ve vztahu k žalobci. Přílohou tohoto sdělení byla kopie mailové zprávy, kterou OLAF zaslal Informaci z mise spolu s Přílohou informace z mise celním orgánům, obsahující označení elektronických souborů.
399. Krajský soud dále zdůrazňuje, že žalovaný na str. 9 a 10 napadeného rozhodnutí s odkazy na správní spis vyložil, jakým způsobem OLAF v mailové zprávě rozeslané členským státům dne 7. 7. 2017 sdělil, že mezi přílohami zprávy z mise ze dne 15. 6. 2017 (rozeslána dne 22. 6. 2017) chyběla tabulka v EXCEL s údaji o 672 kontejnerech dopravených z Číny přes Tchaj-wan do EU. Současně OLAF upozornil, že právě tato tabulka byla poskytnuta již zprávou ze dne 3. 2. 2017 s referenčním číslem OCM(2017)2249 ze dne 2. 2. 2017, tedy v podobě Informace z mise s Přílohou informace z mise.
400. Ve shodě s názorem žalovaného tak krajský soud konstatuje, že je tak nepochybné, že Příloha informace z mise, tedy tabulka v EXCEL, která obsahuje 14 227 řádků, je současně také Přílohou zprávy z mise rozeslané dne 22. 6. 2017.
401. Krajský soud se ztotožňuje s názorem žalovaného, že *„Žalobce pomíjí, že ve vlastnostech dokumentu je také uveden údaj o tom, že poslední úpravu přílohy informace z mise provedla příslušná pracovnice OLAF dne 3. 2. 2017, tedy v den rozeslání informace z mise (srov. str. 22 žalovaného rozhodnutí). Skutečnost, že těsně před uskutečněním mise na Tchaj-wanu byla připravena tabulka, ve které měly být v průběhu mise spárovány kontejnery na trase Čína – Tchaj-wan – EU nepředstavuje žádné nedůvěryhodné okolnosti. Je zcela běžné, že si kontrolor ještě před zahájením kontroly připraví příslušné podklady, které vyplní až v průběhu kontroly podle zjištěných skutečností. Zde byla na základě dřívější výměny informací připravena tabulka, kterou doplnily tchajwanské orgány a předaly ji OLAF při jednání v průběhu mise. Z obsahu správního spisu je zcela zřejmé, že OLAF komunikoval ve věci s tchajwanskými orgány již dlouho před vlastním zahájením mise. Pověření k provedení vyšetřovací mise bylo vydáno již dne 12. 2. 2016.“*
402. Lze tak učinit závěr, že zpráva z mise ze dne 15. 6. 2017 uvádí pouze účastníky mise na Tchaj-wanu, dva vyšetřovatele a analytika. Podepsal ji hlavní vyšetřovatel, zástupce vedoucího útvaru a ředitel. Tyto údaje však nemohou vylučovat účast dalších pracovníků OLAF na provedeném vyšetřování. Pokud tedy nebyl zhotovitel tabulky v EXCEL rozeslané jako Příloha informace z mise uveden ve zprávě z mise jako člen vyšetřovacího týmu na oficiální misi na Tchaj-wanu, pak tato skutečnost sama o sobě nemůže věrohodnost takového podkladu nijak narušit.
403. Závěrem krajský soud konstatuje, že návrh žalobce na provedení důkazů shledal nedůvodným (viz bod 217 tohoto rozsudku). Navrhovanými důkazy se totiž žalobce snažil doložit okolnosti a skutečnosti, které se samotným doměřením antidumpingového cla přímo nesusouvisejí. Nemohly mít tedy ani vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

VII. Závěr a náklady řízení

404. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

405. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 30. října 2024

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu